

அட்டவணை

பாடல்	எண்	பக்கம்	பாடல்	எண்	பக்கம்
தசையுமுதிர *	373	2	பாணிக்குட் *	397	100
தத்தனமு	374	9	பிறவியலை	398	107
தரணிமிசை	375	13	புகரில்சேவல	399	109
தலைவலய	376	18	புத்தக	400	115
தவநெறி	377	22	புவிக்குன்பாத *	401	117
திரிபுரமதனை	378	25	பூதகலாதி	402	123
திரைவஞ்ச	379	29	பெருங்காரியம்	403	128
துள்ளுமத	380	34	பேரவா	404	132
தோரணகனக	381	37	பொதுவதாய்	405	134
தோலத்தி	382	40	போதநிர்க்குண	406	138
நரையொடு	383	44	மக்கள்தாயர்	407	144
நாராலே	384	49	மதனேவிய	408	148
நாலிரண்டித	385	53	மதிதனையிலாத	409	152
நாளுமிகுத்த	386	58	மனகபாட	410	157
நித்தமுற்றுனை	387	60	மனைமக்கள்	411	161
நிமிர்ந்த	388	63	மாண்டா	412	163
நிருதரார்	389	67	முருகமயூர	413	170
நீருமென்பு	390	72	முனையழிந்தது	414	175
நீலங்கொள்	391	77	மூலாநிலமதின்	415	180
நெடியவட	392	80	மோதுமறலி	416	184
பகிரநினை	393	85	வாதந்தலைவலி	417	190
பட்டுப்படாத	394	91	வாரிமீதே	418	194
பரவைக	395	90	வானப்புக்கு	419	196
பருதியாய்	396	96	வேடர் செழுந் *	420	199
			வேதவித்தடகா	421	207

* நடராஜன்/ ரசபதி விளக்கம்/ விரிவுரை

Meaning, Explanation and Commentary provided by Dr. C.R. Krishnamurthi

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada

Compiled and edited by Shantha and Sundararajan

373

பொது

தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன தனதான

தசையு முதிரமு நிணமொடு செருமிய
 கரும கிருமிக ளொழுகிய பழகிய
 சடல வுடல்கடை சுடலையி லிடுசிறு குடில்பேணுஞ்
 சகல கருமிகள் சருவிய சமயிகள்
 சரியை கிரியைகள் தவமெனு மவர்சிலர்
 சவலை யறிவினர் நெறியினை விடஇனி யடியேனுக்
 கிசைய இதுபொரு ளெனஅறி வுறவொரு
 வசன முறஇரு வினையற மலமற
 இரவு பகலற எனதற நினதற அனுபுதி
 இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகளின்
 இறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை
 இருமை யொருமையில் பெருமைதை வெளிபட மொழிவாயே
 அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
 அமலை விமலைக ளெழுவரும் வழிபட
 அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ அபிராமி
 அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
 அதல முதலெழு தலமிவை முறைமுறை
 அடைய அருளிய பழையவ ளருளிய சிறியோனே
 வசுப பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
 மவுன மருளிய மகிமையு மிமையவர்
 மரபில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும் வடிவேலும்
 மயிலு மியலறி புலமையு முபநிட
 மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்
 வடிவு மிளமையும் வளமையு மழகிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தசையும் உதிரமும் நிணமொடு செருமிய
 கரும கிருமிகள் ஒழுகிய பழகிய
 சடல உடல் கடை சுடலையில் இடு சிறு குடில் பேணும்
 சகல கருமிகள் சருவிய சமயிகள்
 சரியை கிரியைகள் தவம் எனும் அவர் சிலர்
 சவலை அறிவினர் நெறியினை விட இனி அடியேனுக்கு
 இசைய இது ஒரு பொருள் என அறிவு உற ஒரு
 வசனம் உற இரு வினை அற மலம் அற
 இரவு பகல் அற எனது அற நினது அற அநுபூதி
 இனிமை தரும் ஒரு தனிமையை மறைகளின்
 இறுதியில் அறுதி இட அரிய பெறுதியை
 இருமை ஒருமையில் பெருமையை வெளிபட மொழிவாயே
 அசல குல பதி தரும் ஒரு திரு மகள்
 அமலை விமலைகள் எழுவரும் வழிபட
 அருளி அருணையில் உறை தரும் இறையவள் அபிராமி
 அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
 அதல முதல் எழு தலம் இவை முறை முறை
 அடைய அருளிய பழையவள் அருளிய சிறியொனே
 வசுவ பசுபதி மகிழ் தர ஒரு மொழி
 மவுனம் அருளிய மகிமையும் இமையவர்
 மரபில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும் வடிவேலும்
 மயிலும் இயல் அறி புலமையும் உப நிட
 மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்
 வடிவும் இளமையும் வளமையும் அழகிய பெருமானே.

பத உரை

தசையும் உதிரமும் நிணமொடு செருமிய = சதை, இரத்தம், மாமிசம் ஆகியவை நெருங்கியுள்ள. கரும = செயல்கள் நிறைந்துள்ள. கிருமிகள் ஒழுகிய = புழுக்கள் இருந்து. பழகிய = பழகும். சடல உடல் = அறிவில்லாத பொருளாகிய உடல். கடை = இறுதியில். சுடலையில் இடு = சுடு காட்டில் இடப்படுகின்ற. சிறு குடில் = சிறிய வீடு பேணும் = (இதைப்) போற்றி வளர்க்கும்.

சகல = (சாத்திர முறைப்படி) அனைத்து. கருமிகள் = கிரியைகளையும் செய்பவர்கள். சருவிய = போராடுகின்ற. சமயிகள் = சமய வாதிகள். சரியை கிரியைகள் தவம் எனும் = சரியை, கிரியை, தவம் என்று. அவர் சிலர் = சொல்லும் சிலர். சவலை அறிவினர் = மனம் குழப்பம் உள்ள அறிவில்லாதவர்கள். நெறியினை = (ஆகியோர்) கொண்டுள்ள மார்க்கத்தை. விட = (நான்) விட்டொழிக்க. இனி அடியேனுக்கு = இனி மேல் அடியவனாகிய எனக்கு.

இசைய = பொருந்தும்படி. இது பொருள் என = இது தான் (ஞானப்) பொருள் [முழுதுமலாப் பொருள்] என்று. அறிவு உற = என் மனதில் படும்படி. [இதுவும் அருணகிரியாருக்குக் கிட்டியது, - அறிவும் அறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும் அறி என அமைப்பொழுதில் வாழ்வித்த வேதியன் வேடிச்சிக் காவலனே] ஒரு = ஒப்பற்ற. வசனம் உற = உபதேசத்தை நான் பெறவும். இரு வினை அற = நல்வினை, தீ வினை எனப்படும் இருமைகள் நீங்கவும். மலம் அற = என்னுடைய மும்மலங்களும் நீங்கவும். இரவு பகல் அற = (ஆன்மாவின்) கேவல(மறப்பு) சகல(நினைப்பு) நிலைகள் நீங்கவும். எனது அற = என்னுடைய மமகாரம் ஒழியவும். நினது அற = உன்னுடைய துவித நிலை நீங்கவும். அநுபூதி = அனுபவ உண்மையை.

இனிமை தரும் = இன்பத்தைத் தருகின்ற. ஒரு தனிமையை = ஒப்பற்ற தனி நிலையை. [நீயே நானாய், நானே நீயாய் அனுபவிக்கும் இன்பத்தை நல்கும், 36 தத்துவங்களுக்கு அப்பால் பட்ட தனி நிலையில் தன்ன தனி நின்றது தான் இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவோ] மறைகளின் = வேதங்களின். இறுதியில் = முடிவான பொருள்களும். அறுதி இட அரிய = முடிவு செய்து கூறுதற்கு அரிதான. பெறுதியை = பேற்றினை. இருமை ஒருமையில் = சக்தி, சிவம் என்னும் இரண்டு பேதங்களின் ஒன்றாத் தன்மையின். பெருமையை = பெருமை மிக்க விளங்க. வெளி இட = அடியேனுக்கு வெளிப்படுத்தும்படி. மொழிவாயே = உபதேசித்து அருள்வாயாக.

அசல குல பதி = மலைகளுள் சிறந்த இமய மலை அரசன். தரு = ஈன்ற. ஒரு = ஒப்பற்ற. திருமகள் = அழகிய பார்வதி. அமலை = மலம் அற்றவள், மாசற்றவள். விமலைகள் எழுவரும் = சப்த மாதர்கள் ஏழு பேரும் (தன்னை). வழிபட = வணங்க. அருளி = அருள் செய்து. அருணையில் உறை தரும் இறையவள் = திரு அண்ணாமலையில் வீற்றிருக்கும் தேவி. அபிராமி = அழகி.

அநகை = பாவம் அற்றவள். அநுபவை = ஞான அனுபவம் உடையவள். அதல முதல் எழு தலம் இவை = அதலம் முதலான ஏழு உலங்களுக்கும். முறை முறை அடைய = முறைப்படி பல முறை. அருளிய = அருள் செய்த. பழையவள் = பழமை வாய்ந்தவள். அருளிய சிறியோனே = பெற்றருளிய குழந்தையே.

வசுவ பசுபதி = அக்கினி சொரூபியாகிய சிவ பெருமான். மகிழ் தர = மகிழும்படி. ஒரு மொழி = ஒப்பற்ற உபதேச மொழியான. மவுனம் அருளிய = மவுன உபதேசத்தை [சின் முத்திரையாகக் கரடிய] அவருக்கு அருளிய. மகிமையும் = விசேடப்

பெருமையும். இமையவர் = தேவர்கள். மரபில் வனிதையும் = அமரர்கள் குலத்தில் வந்த தேவ சேனையும். வனசர் புதல்வியும் = வேடர் குலப் பெண்ணாகிய வள்ளியும். வடிவேலும் = கூரிய வேலும்.

மயிலும் = மயிலும். இயல் அறிவு புலமையும் = இயற்றமிழில் வல்ல புலமையும். உப நித மதுர கவிதையும் = உபநிடக் கருத்துக்கள் அடங்கிய தேவாரமும். விதாரண கருணையும் = கொடைத் திறம் நிறைந்த உனது கருணையும். வடிவும் = உனது வடிவமும். இளமையும் = இளமையும். வளமையும் = செழுமையும் சிறந்து விளங்கும். அழகிய = அழகு மிக்க. பெருமானே = பெருமானே.

[] அடைப்புக்குள் கொடுக்கப்பட்டவை திருநடராஜன் விளக்கம்

சுருக்க உரை

சதை, இரத்தம், மாமிசம் ஆகியவை நெருங்கியுள்ளதும், புழுக்கள் நிறைந்ததுமான இந்த உடலைப் போற்றி வளர்த்து, சாத்திரப்படி எல்லா கிரியைகளையும் செய்பவர்களும், போராடும் சமய வாதிகளும், சரியை, கிரியை, தவம் என்று சொல்லி மனக் குழப்பம் உள்ள அறிவினர்களும் சொல்லும் மார்க்கத்தை நான் விட்டு ஒழிக்க, இது தான் ஞானப் பொருள் என்று என் மனதில் நன்கு படுப்படியும், ஒப்பற்ற உபதேசத்தை நான் பெறவும், இருமைகள் நீங்கவும், மலங்கள் அழியவும், மமகாரம் நீங்கவும், உனது துவித நிலை நீங்கவும், அனுபவ உண்மையை உபதேசித்து அருளுக. இன்பம் தரும் ஒப்பற்ற தனி நிலையையும், வேதங்களும் முடிவில் சொல்ல அரிதான பேற்றினையும், இருமைகள் நீங்கிய தன்மையையும், எனக்கு நன்கு புலப்படுப்படி உபதேசித்து அருள்க.

இமய மலை அரசன் ஈன்ற பார்வதி மலமற்றவள், சப்த மாதர்களும் வணங்குபவள், பாவமற்றவள், அழகிய பார்வதி பெற்றருளிய குழந்தையே. அக்கினி வடிவினனாகிய சிவபெருமான் மகிழ அவருக்கு மவுன உபதேசத்தை அருளியவனே. வள்ளி, தேவசேனை, மயில், வேல், தமிழ்ப்

புலமை, கொடைத்திறம் மிக்க கருணை, இனிய வடிவம், இளமை ஆகியவற்றுடன் திருவண்ணாமலையில் விளங்கும் பெருமானே. உன் பெருமை வெளிபட அருள்வாயே.

திரு.நடராஜன் விளக்கவுரை

இருமை ஒருமையில் பெருமையை வெளிபட மொழிவாயே

1. சக்தி, சிவம் எனும் இரண்டு மூலப் பொருட்கள் உலகைப் படைத்து, காத்து, அடக்கும் போது இரண்டு தத்துவங்களாகவும் எல்லாம் லயமுற்று அடங்கி இருக்கும் சமயத்தில் ஒரே பொருளாகவும் விளங்கும் தன்மையின் பெருமையை (பிணை பெண்பாடு ஒருமையின் இருமையும் உடைய அண்ணல் - சம்பந்தர், உடையாள் உந்தன் நடுவிருக்கும் (சொரூப நிலை), உடையாள் நடுவில் நீ இருத்தி (தடத்த நிலை) அடியேன் நடுவுள் நீவீர் இருப்பதானால் - திருவாசகம். இச்செய்யுளில் முதலடி சிவத்தைக் குறிக்கும் சி. காரம், இரண்டாம் அடி சக்தியைக் குறிக்கும் வ - காரம், மூன்றாம் அடி ஆன்மாவைக் குறிக்கும் ய - காரம். ஆதலால் இது காரண பஞ்சாக்கரமாகிய சிவய மறைந்து நிற்கிறது. தொல்லை முதல் தான் ஒன்று மெல்ல இரு பேதங்கள், இருமையில் ஒருமையும் ஒருமையின் பெருமையும்.
2. ஜீவாத்மா, பரமாத்மா எனும் இரண்டில் ஜீவன் சிவனுடன் ஒன்று பட்டு சாயுட்ச்சிய நிலை அடைவதால், இருவினையும் மும்மலமும் அறுபட்டு போகும். ஒன்றிரண்டாகி நின்று ஒன்றி ஒன்றாயினோருக்கு ஒன்றும் இரண்டும் ஒருகாலும் கூடிடா. சிவன் ஜீவன் இரண்டும் ஏக போகமாய் கலந்து ஒரே சிவமயமாய் நிற்பவருக்கு மும்மலம் கிடையாது.
3. சிவனின் ஐந்து திருமுகங்களும் சக்தியின் ஒருமுகமும் ஒன்று பட்டு ஆறுமுகமான ரகசியப் பெருமையை எனக்கு விளக்கி அருளுக. சிவபெருமான் தேவியிடம் கூறுகிறார். ஒகோ, இது மிகவும் ஆச்சரியம் சுந்தரி, அந்த ரகசியத்தைக் கூறுகிறேன் கேள். நானோ கலங்கமற்ற பரிபூரண சிவன், நீயோ என்றும் அழியாத பராசக்தி. நான் சிருஷ்டியாதி பஞ்சக்ருத்தியங்களுக்கு அதிபன். நீ பலவாய் விளங்கினாலும் ஒரு முகத்தை உடைய பரமேஸ்வரி. நமது

மைந்தனாகும் இவனோ உனது சொரூபத்தையும் எனது சொரூபத்தையும் உடையவன். ஆதலின் இவன் ஷண்முகங்களோடு விளங்குகிறான்.

4.. ஓம் எனும் பிரணவமே விரிந்து சரவணபவ எனும் ஆறு எழுத்தாகிறது. சத்தாகிய சிவனும் சித்தாகிய சக்தியும் ஒன்று சேரும் போது உதிக்கும் ஆனந்தம் சத்து வழியாக வெளிப்படும் போது ஏகாட்சர் பிரம்மத்திற்கு தலைவராகிய விநாயகர், சித்து வழியாக வெளிப்படும் போது சுப்ரமணியன். இந்த தத்துவத்தின் பெருமையை உபதேசித்து அருளுக என்கிறார்.

வள்ளிமலை சுவாமிகளின் வரலாற்றில் இந்த பாட்டு பெரும் முக்கியத்துவமாக விளங்குகிறது. அவர் வள்ளி மலையில் தவம் செய்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு நாள் கனவில் வடக்குப் பட்டு சுப்ரமணிய பிள்ளை தோன்றி, பெருமையை வெளி பட மொழிவாயே என்று சொல்லுவதை உணர்ந்தார். அடுத்த நாள் காலை திருப்புகழ் புத்தகத்தை தேடிப் பார்த்து இது தசையும் உதிரமும் திருப்புகழில் வருவதைத் தெரிந்து கொண்டார். திருப்புகழின் பெருமையை எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளும் படி அதைப் பரப்புக என்று தனக்கு வழி காட்டினதாக இக்கனவை புரிந்து கொண்டார். அதன் படி நாடெங்கிலும் மற்றும் சிங்களத்திலும் திருப்புகழைப் பாடி பரப்பினார் முருகப் பெருமானின் 12 ஆயுதங்களின் பெயர் வைத்து 12 திருப்புகழ் சபைகளை நிறுவினார். இதில் ஒன்று குமார தனு அமர் திருகை திருப்புகழ் சங்கம். இதன் தலைவராக இருந்தவர் ஒப்பற்ற திருப்புகழ் அடியாராகிய திருப்புகழ் வெங்கட் ராவ்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இருமை யொருமையில் பெருமை....

சிவம், சக்தி இருமைகளைக் குறிக்கும்.

(பிணை பெணொ டொருமையின் இருமையும் உடைய(ண)ல் இடம் இடைமருதே)...

சம்பந்தர் தேவாரத்திருமுறை 1.121.3.

(தொல்முதல் தானொன்று மெல்லியிரு பேதங்கள்

சொல்லுலுண மூவந்த மெனவாகி)... திருப்புகழ் (தொல்லைமுதல்).

(எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள்)...சித்தியார் சுபக்கம் 165.

(ஒன்றிரண் டாகிநின் றொன்றியொன் றாயினோர்க்

கொன்றும் இரண்டும் ஒருகாலங் கூட்டா)...திருமந்திரம் 2039.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை சமயிகள் தத்துவம் கிரியை சரியை இருமை மும்மலம் மமகாரம்
துவைதம் அனுபூதி மவுனம் உபதேசம் உமை உபநிடதம் வேதம் சிவன் வள்ளி
தேவசேனை மயில் வேல் தமிழ் அருணை பொது

374

பொது

தத்த தனதனன தத்த தனதனன

தத்த தனதனன

தனதான

தத்த நமுமடிமை சுற்ற மொடுபுதல்வர்

தக்க மனையினமு

மனை வாழ்வுந்

தப்பு நிலைமையனு கைக்கு வரவிரகு

தைக்கு மயல்நினைவு

குறுகா முன்

பத்தி யுடனுருகி நித்த முனதடிகள்

பற்று மருள்நினைவு

தருவாயே

அத்தி முகவனழி குற்ற பெழைவயிற

னப்ப மவரைபொரி

அவல்தேனும்

அப்பி யமுதுசெயு மொய்ப்ப னுதவஅட

விக்குள் மறமகளை

யணைவோனே

முத்தி தருமுதல்வர் முக்க ணிறைவரொடு

முற்று மறைமொழியை

மொழிவோனே

முட்ட வசுரர்கிளை கெட்டு முறியமுதல்

வெட்டி யமர்பொருத

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தத் தனமும் அடிமை சுற்றமொடு புதல்வர்

தக்க மனை இனமும் மனை வாழ்வும்

தப்பு நிலைமை அணுகைக்கு வர விரகு

உதைக்கும் மயல் நினைவு குறுகா முன்

பத்தி உடன் உருகி நித்தம் உனது அடிகள்
பற்றும் அருள் நினைவு தருவாயே

பத்து முடி உருளுவித்த பகழியினர்
பச்சை நிற முகிலின் மருகோனே

அத்தி முகவன் அழகு உற்ற பேழை வயிறன்
அப்பம் அவரை பொரி அவல் தேனும்

அப்பி அமுது செய்யும் மொய்ப்பன் உதவ
அடவிக்குள் குற மகளை அணைவோனே

முத்தி தரு முதல்வர் முக்கண் இறைவரோடு
முற்று(ம்) மறை மொழியை மொழிவேனோ

முட்ட அசுரர் கிளை கெட்டு முறிய முதல்
வெட்டி அமர் பொருத பெருமானே.

பத உரை

தத்தனமும் = அந்தப் பொருளும். அடிமை = ஏவலாலர்களும்.
சுற்றமொடு = சுற்றத்தினரும். புதல்வர் = புதல்வர்களும். தக்க
மனை = தகுதியான மனைவியும். இனமும் = மனைவியைச்
சார்ந்தவர்களும். மனை வாழ்வும் = இல்லற வாழ்வும் (ஆன
இவைகள்).

தப்பு நிலைமை = இழக்கும் படியான நிலைமை. அணுகைக்கு வர
= குறுகி வர. விரகு உதைக்கும் = அறிவைச் சிதைக்கும். மயல்
நினைவு = புத்தி மாறாட்டம். குறுகா முன் = (என்னை) அணுகி
வருவதற்கு முன்.

பத்தியுடன் உருகி = பக்தியுடனே மனம் உருகி. நித்தம் =
தினமும். உனது அடிகள் = உன்னுடைய திருவடிகளை. பற்றும்

அருள் = பற்றும் திருவருள். நினைவு தருவாயே = நினைவைத் தந்தருள்க.

பத்து முடி உருளுவித்த = (இராவணனுடைய) பத்து முடிகளையும் அறுத்துத் தள்ளிய. பகழியினர் = அம்பைக் கொண்டவர். பச்சை நிற முகிலின் = மேக நிறத்தினறான திருமாலின். மருகோனே = மருகனே.

அத்தி முகவன் = யானை முகம் உடைய விநாயகன். அழகு உற்ற = அழகுள்ள. பேழை வயிறன் = பெட்டி போன்ற வயிற்றை உடையவன். அப்பம் அவரை பொரி அவல் = அப்பம் முதலியவற்றோடு. தேனும் = தேனையும்.

அப்பி அமுது செய்யும் = தொப்பையில் நிரப்பி உண்ணும். மொய்ப்பன் = வலிமையை உடையவன். உதவ = உதவி செய்ய. அடவிக்குள் = காட்டில். மற மகளை அணைவோனே = வேடப் பெண்ணாகிய வள்ளியை அணைபவனே.

முத்தி தரு முதல்வர் = வீட்டுப் பேறு அளிக்கும் முதல்வரும். முக்கண் இறைவரோடு = முக்கண் இறைவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு. முற்றும் மறை மொழியை = வேத மொழி முழுவதையும். மொழிவோனே = உபதேசித்தவனே.

முட்ட அசுரர் கிளை = அரக்கர் கூட்டம் முழுமையும். கெட்டு = தோற்றுப் போய் அழிய. முதல் வெட்டி = முன்பு வெட்டி. அமர் பொருத பெருமானே = போர் செய்த பெருமானே.

சுருக்க உரை

அந்தத் தனமும், உற்றார் உறவினர்களும், மனைவியும் இல்லற வாழ்க்கையும் இழக்கும்படியான நேரம் வந்து, நான் புத்தியையும் இழக்கும்

நிலைமை அணுகு முன் பக்தியுடன் மனம் உருகி உன் திருவடியைப் பற்றும் திருவருளை எனக்குத் தந்து அருளுக.

இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் உருள ஒப்பற்ற அம்பைச் செலுத்திய இரமனின் மருகனே. அழகிய யானை முகம் உடையவனும், அப்பம், அவல், பொரி முதலியவற்றை அப்பி உண்ணும் விநாயகனின் உதவியால் காட்டில் வள்ளியை அணைந்தவனே. முக்கண் இறைவனுக்கு வேத மொழியை உபதேசித்தவனே. அசுரர்கள் கூட்டம் முழுதும் அழிய போர் புரிந்த பெருமானே. நான் இறக்கு முன் உன் திருவடிகளைப் பற்ற அருள் புரிய வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அத்தி முகவன் அழகுற்ற பெழை வயிறன்...

(வாழைக் கனிபல வின் கனி மாங்கனி தாஞ்சிறந்த

கூசைச் சுருள் குழையப்பம் எள் ளுண்டை எல்லாம் துறுத்தும்

பேழைப் பெருவயிற் றோடும் புகுந் தென்னுளம் பிரியான்

வேழத் திருமுகத் துச் செக்கர் மேனி விநாயகனே)... கபிலர் மூத்த நாயனார் இரட்டை மணி மாலை 4.

ஆ. முத்தி தரு முதல்வர் முக்கணிறைவர்...

(ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமானே)...திருப்புகழ் (வேதவெற்பிலே).

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை பக்தி திருவடி அருள் திருமால் கணபதி சிவன் வேதம் அசுரர் வள்ளி போர் பொது

375

பொது

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்
 தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்
 தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந் தனதான

தரணிமிசை அனையினிட வந்தியின் வந்துகுந்
 துளிபயறு கழலினிய அண்டமுங் கொண்டதின்
 தசையுதிர் நிணநிறைய அங்கமுந் தங்கவொன் பதுவாயுந்
 தருகரமொ டினியபத முங்கொடங் கொன்பதும்
 பெருகியொரு பதினவணி வந்துகண் டன்புடன்
 தநயனென நடைபழகி மங்கைதன் சிங்கியின் வசமாகித்
 திரிகியுடல் வளையநடை தண்டுடன் சென்றுமின்
 கிடையெனவு மருவிமனை முந்திவந் தந்தகன்
 சிதறவுயிர் பிணமெனவெ மைந்தரும் பந்துவும் அயர்வாகிச்
 செடமதனை யெடுமெடுமி னென்றுகொண் டன்புடன்
 சுடலைமிசை யெரியினிட வெந்துபின் சிந்திடுஞ்
 சென்னமிது தவிரஇரு தண்டையுங் கொண்டபைங் கழல்தாராய்
 செருவெதிரு மசுரர்கிளை மங்களங் கெங்கணுங்
 கழுகருட னயனமிது கண்டுகொண் டம்பரந்
 திரியமிகு அலகையுடன் வெங்கணந் தங்களின் மகிழ்வாகிச்
 சினவசுர ருடலமது தின்றுதின் றின்புடன்
 டுமுடுமுட டுமுடுமுட டுண்டுடுண் டுண்டுடுண்
 டிமிலைபறை முழவுதுடி பம்பையுஞ் சங்கமுந் தவமோதச்
 சரவரிசை விடுகுமர அண்டர்தம் பண்டுறுஞ்
 சிறையைவிட வருமுருக என்ருவந் திந்திரன்
 சதுமுகனு படிபரவ மண்டுவெஞ் சம்பொருங் கதிர்வேலா
 சகமுழுது மடையஅமு துண்டிடுங் கொண்டலுந்
 தெரவரிய முடியினர வங்களுந் திங்களுஞ்
 சலமிதழி யணியுமொரு சங்கரன் தந்திடும் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தரணி மிசை அ(ன்)னையினிட உந்தியின் வந்து உகு

துளி பயறு கழல் இனிய அண்டமும் கொண்டு அதில்
 தசை உதிர(ம்) நிண(ம்) நிறைய அங்கமும் தங்க ஒன்பது வாயும்
 தரு கரமொடு இனிய பதமும் கொ(ண்)டு அங்கு ஒன்பதும்
 பெருகி ஒரு பதின் அவனி வந்து கண்டு அன்புடன்
 தநயன் என நடை பழகி மங்கை தன் சிங்கியின் வசமாகி
 திரிகி உடல் வளைய நடை தண்டு உடன் சென்று பின்
 கிடை எனவும் மருவி மனை முந்தி வந்து அந்தகன்
 சிதற உயிர் பிணம் எனவே மைந்தரும் பந்துவும் அயர்வாகி
 செடம் இதனை எடும் எடுமின் என்று கொண்டு அன்புடன்
 சுடலை மிசை எரியில் இட வெந்து பின் சிந்திடும்
 செனனம் இது தவிர இரு தண்டையும் கொண்ட பைங்கழல் தாராய்
 செரு எதிரும் அசுரர் கிளை மங்க எங்கு எங்கணும்
 கழுகு கருடன்நயனம் இது கண்டு கொண்டு அம்பரம்
 திரிய மிகு அலகையுடன் வெம் கணம் தங்களின் மகிழ்வாகி
 சின அசுரர் உடல் அது தின்று தின்று இன்புடன்
 டுமுடு.....
 திமிலை பறை முழவு துடி பம்பையும் சங்கமும் தவ மோத
 சர வரிசை விடு குமர அண்டர் தம் பண்டு உறும்
 சிறையை விட வரு முருக என்று வந்து இந்திரன்
 சது(ர்) முகன் அடி பரவ மண்டு வெம்ச(ம)ம் பொரும் கதிர் வேலா
 சக(ம்) முழுதும் அடைய அமுது உண்டிடும் கொண்டலும்
 தெரிவரிய முடியில் அரவங்களும் திங்களும்
 சலம் இதழி அணியும் ஒரு சங்கரன் தந்திடும் பெருமானே.
 பத உரை

தரணி மிசை = இந்தப் பூமியில். அன்னையினிட = தாயின்.

உந்தியில் = வயிற்றில் (கர்ப்பப்பையில்). வந்து உகு = வந்து
 சேரும். துளி பயறு = ஒரு துளி பயறு அளவு. கழல் =
 விழுதலாகி. இனிய = இன்பகரமான. அண்டமுங் கொண்டு =
 முட்டை வடிவாகி. அதில் = அதில். தசை உதிரம் நிணம் நிறைய
 = சதை, இரத்தம், கொழுப்பு இவை நிறைவு பெற. அங்கமும் =
 (பின்னர்) அவயவங்களும். தங்க = வந்து கூட. ஒன்பது வாயும்
 = ஒன்பது துவாரங்களும்.

தரு கரமொடு = ஏற்பட்ட கைகளுடன். இனிய பதமும் கொ(ண்)டு
 = அழகிய கால்களும் கொண்டு. அங்கு ஒன்பதும் பெருகி =
 அங்கே கண் (2), காது (2), மூக்குத் தொளை (2), வாய் (1),
 மலத்துவாரம் (1), சலத் துவாரம் (1) ஆகிய ஒன்பது
 துவாரங்களும் ஏற்பட்டு. ஒரு பதில் = ஒரு பத்து மாதத்தில்.
 அவனி வந்து = பூமியில் வந்து பிறந்து. கண்டு =
 (அக்குழந்தையைக் கண்டு பெற்றோர்கள்). அன்புடன் = அன்பு
 பூண்டு. தநயன் என = மகன் என வளர்ந்து. நடை பழகி =
 நடக்கக் கற்று. மங்கை தன் சிங்கியில் வசமாகி = மாதர்களின்
 விடமச் செயல்களில் அகப்பட்டு.

திரிகி = சலிப்புற்று நிலை மாறி. உடல் வளைய = நிமிர்ந்த
 உடல் குனிய. நடை தண்டுடன் சென்று = தடியுடன் நடந்து
 செல்வதாகி. பின் கிடை எனவும் மருவி = பிறகு படுக்கையில்
 கிடக்கை உற்றுக் கிடக்க. மனை முந்தி = வீட்டில் முந்தி.
 அந்தகன் வந்து = யமன் வந்து. உயிர் சிதற = உயிரைச்
 சிதறும்படி செய்ய. பிணம் எனவே = பிணம் என்று முடிவு
 செய்து. மைந்தரும் = மக்களும். பந்துவும் = சுற்றமும்.
 அயர்வாகி = சோர்வடைந்து.

செடம் இதனை எடும் எடுமின் என்று = இந்தப் பிணத்தை
 எடுத்துச் செல்லவும் என்று பன் முறைகள் சொல்ல. கொண்டு

அன்புடன் = எடுத்துக் கொண்டு போய் அன்புடன். சுடலை மிசை
எரியில் இட = சுடுகாட்டில் நெருப்பில் இட. வந்து பின் சிந்திடும்
= வெந்து சாம்பலாகி அழிகின்ற. செனனம் இது = இந்தப் பிறவி.
தவிர = இனி வராதிருக்க. இரு தண்டையும் கொண்ட பைங்கழல்
= உனது தண்டைகள் அணிந்த இரு திருவடிகளையும். தாராய் =
தந்து அருள்வாயாக.

செரு எதிரும் = போரில் எதிர்த்து வந்த. அசுரர் கிளை =
அசுரர்கள் கூட்டம். மங்க = அழிய. எங்கெங்கணும் = எல்லா
இடத்தும். கழுகு கருடன் = கழுகு, கருடன். நயனம் இது கண்டு
கொண்டு = இவைகளின் கண்கள் (பிணங்களைக்) கண்டு
உணர்ந்து. அம்பரம் = ஆகாயத்தில். திரிய = சுற்றிவர. மிகு
அலகையுடன் = மிக்கு வரும் பேய்களின். வெம் கணம் =
கொடிய கூட்டங்கள். தங்களின் மகிழ்வாகி = தங்களுக்குள்
மகிழ்ச்சி பூண்டு.

சின அசுரர் உடலம் அது தின்று தின்று = கோபத்துடன் (இறந்து
பட்ட)அசுரர்களின் உடல்களைத் தின்று. இன்புடன் =
மகிழ்ச்சியுடன். டுமுடு.... = இவ்வாறு ஒலிகளை எழுப்பும்.
திமிலை பறை முழவு துடி பம்பையும் சங்கமும் = இப்பறை
வகைகள். தவ மோத = மிக்க பேரொலிகளை எழுப்ப.

சர வரிசை = அம்புகளை வரிசை, வரிசையாக. விடு குமர =
செலுத்திய குமரனே. அண்டர் தம் = தேவர்களை. பண்டு உறும்
சிறையை விட = முன்பு அடைபட்டிருந்த சிறையினின்றும்
விடுத்த. முருக = முருகனே. என்று வந்து இந்திரன் = என்று
கூறி வந்து இந்திரன். சதுர் முகன் அடிபரவ = பிரமன்
முதலியோர் உன் அடிகளைப் போற்றி செய்ய. மண்டு =
நெருங்கி. வெம்சமம் பொரும் = கொடிய போரைச் செய்த. கதிர்
வேலா = ஒளி வீசும் வேலாயுதனே.

சகம் முழுதும் அடைய = உலகம் எல்லாவற்றையும் முழுதாக.
 அமுது உண்டிடும் கொண்டலும் = அமுதாக உண்ட மேக
 வண்ணத் திருமாலும். தெரிவரிய = காண முடியாத. முடியில் =
 தலையில். அரவங்களும் = பாம்புகளையும். திங்களும் =
 சந்திரனையும். சலம் இதழி அணியும் = கங்கை, கொன்றை
 ஆகியவற்றையும் தரித்துள்ள. ஒரு = ஒப்பற்ற. சங்கரன்
 தந்திடும் பெருமானே = சிவபெருமான் அருளிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

தாயின் வயிற்றில் ஒரு துளி அளவாகத் தோன்றி, முட்டை வடிவமாகி,
 சதை, இரத்தம், கொழுப்பு முதலியவற்றுடன் சேர்ந்து, அவயவங்களும்
 ஏற்பட்டு, வளர்ந்து, பத்து மாதங்களுக்குப் பின் பூமியில் பிறந்து, மகன்
 எனப் பெற்றோர்களுக்கு இன்பம் கொடுத்து, நடை பழகி, வயது ஏறியவுடன்
 மாதர்கள் மயலில் வசப்பட்டு, முதுமை பருவம் எய்தி, உடல் கூனாகி,
 படுக்கையில் கிடந்து, உயிர் போன பிறகு, உறவினர்கள் சடலத்தைச்
 சுடுகாட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று, அழியும் இப்பிறப்பு
 மீண்டும் வராதிருக்க உனது திருவடிகளைத் தந்து அருளுக.

போரில் எதிர்த்து வந்த அசுரர்கள் கூட்டம் எல்லாம் இறந்து பட,
 கழுகுகளும், கருடன்களும், பேய்களும், பிணங்களைக் களிப்புடன்
 உண்ணும்படி, பறைகளின் பேரொலிகள் முழங்க, வரிசை வரிசையாக
 அம்புகளைச் செலுத்திய குமரனே. தேவர்களின் சிறையை மீட்ட
 முருகனே. மேக வண்ணத் திருமாலும் காணுதற்கரிய திருவடியை உடைய
 சிவபெருமான் அளித்த பெருமானே. என் பிறப்பை ஒழிக்க உன் பைங்கழல்
 தாராய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பிறப்பு, வாழ்க்கை, இறப்பு ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் மற்ற திருப்புகழ் பாக்கள்
 வருமாறு தொடங்குவன. (இத்தாரணிக்குள்), (பனியின் விந்துளி), (சுக்கிலச்சுரோணி),
 (அறுகுநுனி).

ஆ. சகமுழுது மடைய அமுது உண்டிடும் கொண்டல்....

(சக்கிர வளைகர மழகியர்

படிக்க டத்தையும் வயிறடை நெடியவர் மருகோனே)...திருப்புகழ் (தொடத்துள்).

(தாத்திரி பட்சித் தாவென வுமிழ்வாளி)...திருப்புகழ் (வேலைதோற்க).

(ஐய நாவழித் தாளுக்கங் காந்திட

வைய மேழுங்கண் டாள்பிள்ளை வாயுளே)...பெரியாழ்வார் திருமொழி 1.2.6.

தலைப்புச் சொற்கள்

வளர்ச்சி நிலையாமை யமன் அசுரர் போர் களம் திருவடி பறை சந்தம் (அகச்சான்று)
வேல் இந்திரன் தேவர் திருமால் சிவன் பிரமன் பொது

376

பொது

தனதனன தானனந் தனதனன தானனந்
தனதனன தானனந்

தனதான

தலைவலய போகமும் சலனமிகு மோகமுந்

தவறுதரு காமமுங்

கனல்போலுந்

தணிவரிய கோபமுந் துணிவரிய லோபமுஞ்

சமயவெகு ரூபமும்

பிறிதேதும்

அலமலமெ னாளழுந் தவர்களநு பூதிகொண்

டறியுமொரு காரணந்

தனைநாடா

ததிமதபு ராணமுஞ் சுருதிகளு மாகிநின்

றபரிமித மாய்விளம்

புவதோதான்

கலகஇரு பாணமுந் திலகவொரு சாபமுங்

களபமொழி யாதகொங்

கையுமாகித்

கவருமவ தாரமுங் கொடியபரி தாபமுங்

கருதியிது வேளையென்

றுகிராத

குலதிலக மானுடன் கலவிபுரி வாய்பொருங்

குலிசகர வாசவன்

திருநாடு

குடிபுகநி சாசரன் பொடிபட மகீதரன்

குலையநெடு வேல்விடும்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தலை அலய போகமும் சலன(ம்) மிகு மோகமும்
தவறு தரு காமமும் கனல் போலும்

தணி அரிய கோபமும் துணி(வு) அரிய லோபமும்
சமய வெகு ரூபமும் பிறிது ஏதும்

அலம் அலம் எனா எழுந்து அவர்கள் அநுபூதி கொண்டு
அறியும் ஒரு காரணம் தனை நாடாது

அதி மத புராணமும் சுருதிகளும் ஆகி நின்று
அபரி மிதமாய் விளம்புவதோ தான்

கலக இரு பாணமும் திலக ஒரு சாபமும்
களபம் ஒழியாத கொங்கையுமாகி

கவரும் அவதாரமும் கொடிய பரிதாபமும்
கருதி இது வேளை என்று கிராத

குல திலக மானுடன் கலவி புரிவாய் பொரும்
குலிசகர வாசவன் திருநாடு

குடி புக நிசாகரன் பொடி பட மகீதரன்
குலைய நெடு வேல் விடும் பெருமானே.

பத உரை

தலை அலய போகமும் = சிறப்புற்ற எல்லையைக் கண்ட இன்ப
சுகங்களும். சலன மிகு மோகமும் = கலக்கம் மிக்க
ஆசைகளும். தவறு தரு = பிழையுள்ள நெறியில் போகும்படி
செய்யும். காமமும் = காம இச்சையும். கனல் போலும் =
நெருப்பைப் போல.

தணிய அரிய = அடக்குதற்கு முடியாத. கோபமும் = சினமும்.
துணிவு அரிய = துணிந்து ஒரு நல்ல காரியத்தில் ஈடுபட

விடாத . லோபமும் = ஈயாமைக் குணமும். சமய வெகு
 ரூபமும் = சமயக் கோட்பாடுகளால் விளையும் வேடங்களும்.
 பிறிது ஏதும் = பிற ஏதுவும்.

அலம் அலம் = போதும் போதும். எனா எழுந்தவர்கள் = என்று
 எழுந்தவர்கள். அனுபூதி கொண்டு அறியுமாறு = தங்களுடைய
 ஞான அறிவைக் கொண்டு. அறியும் = அறிகின்ற. ஒரு காரணன்
 தனை நாடாது = ஒரு மூலப் பொருளை நாடாமல்.

அதி மத புராணமும் = நிரம்ப மதக் கொள்கைகளையே
 சொல்லும் புராண வகைகளும். சுருதிகளும் ஆகி நின்று = வேத
 மொழிகளும் ஆய்ந்து எடுத்து. அபரிமிதமாய் = அளவில்லாத
 வகையில். விளம்புவதோ தான் = பேசுவது வெறும் பேச்சாகும்.

கலக இரு பாணமும் = காமப் போரை விளைக்கும் இரண்டு
 பாணங்களாகிய (கண்களும்). திலக ஒரு சாபமும் = பொட்டு
 இட்டுள்ள ஒப்பற்ற வில்லைப் போன்ற நெற்றியும். களபம்
 ஒழியாத கொங்கையுமாகி = சந்தனக் கலவைச் சாந்து நீங்காத
 தனங்களுமாகி.

கவரும் அவதாரமும் = உள்ளத்தைக் கவரும் தோற்றமும்.
 கொடிய பரிதாபமும் = வேடரிடத்தே வளர்ந்து தினைப்புனம்
 காக்கும் பரிதாபமான தொழிலும். கருதி = கருத்தில் வைத்து.
 இது வேளை என்று = (ஆட்கொள்ள) இதுதான் தக்க சமயம்
 என்று. கிராத = வேடர்களின்.

குல திலக மானுடன் = குலத்தில் உதித்த மானாகிய
 வள்ளியுடன். கலவி புரிவாய் = புணர்ச்சி நாடிப் புரிவாய்.
 பொரும் = சண்டை செய்ய வல்ல. குலிச கர = குலிசாயுதத்தை
 ஏந்திய. வாசவன் = இந்திரன். திரு நாடு குடி புக =

பொன்னுலகத்தில் குடி ஏற.

நிசாசுரன் = அசுரனாகிய தூரன். பொடிபட = பொடிபட்டு விழ.
மகீதரன் = ஆதி சேடன். குலைய = நடுநடுங்க. நெடு வேல்
விடும் பெருமானே = வேலைச் செலுத்திய பெருமானே.

சுருக்க உரை

எல்லையற்ற இன்பமும், சஞ்சலம் மிக்க ஆசைகளும், தீய வழியில்
போகும்படி செய்யும் காம இச்சையும், அடங்காத கோபமும், உலோபமும்,
சமயக் கோட்பாடுகளால் ஏற்படும் வேடங்களும், பிற பிழைகளும் போதும்,
போதும். ஞானிகள் அறிவாலும், அனுபூதியைக் கொண்டும் அறிகின்ற ஒரு
மூலப் பொருளை நாடி உணராது, மதக் கொள்கைகளையே எடுத்துரைக்கும்
புராணங்களும், வேத மொழிகளும் வெறும் பேச்சே தவிர பயன்
அளிக்காதவையாகும்.

காமப் போரை விளைவிக்கும் பாணங்களாகிய கண்களும், வில்லைப்
போன்ற நெற்றியும், அழகிய கொங்கைகளும், உள்ளத்தைக் கவரும்
உருவமும் கொண்டு, வேடர்களிடையே வளர்ந்துத் தினைப் புனங் காக்கும்
தொழிலில் ஈடுபட்ட வள்ளியின் பரிதாபமான நிலையையும் கருத்தில்
வைத்து, அவளை ஆட்கொள்ள, இது தான் தக்க சமயம் என்று அவளுடன்
புணர்ச்சி செய்தவனே. இந்திரன் பொன்னுலகுக்குக் குடி ஏறவும், தூரன்
பொடிபடவும், ஆதிசேடன் நடுங்கவும், வேலைச் செலுத்திய பெருமானே.
அறிவால் விளையும் அனுபூதி மட்டுமே மூலப் பொருளை உணர வல்லது.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அபரிமிதமாய் விளம்புவதோ தான்....

(பேச்சினால் உமக்கு ஆவது என் பேதைகள் பேணுமின்

வாச்ச மாளிகை தூழ் மழபாடியை வாழ்த்துமே)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2.9.2.

தலைப்புச் சொற்கள்

சினம் மதக் கொள்கைகள் புராணம் உலோபம் ஆசை காமம் வள்ளி இந்திரன் அசுரர்
வேதம் ஞானம் அனுபூதி பொது

377

பொது

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன

தனதான

தவநெறி தவறிய குருடுகள் தலைபறி கதறிய
தருமிகள் கருமிகள் வெகுவித சமயிக ளவரொடு

பரபாதத்
சருவாநின்

றவனிவ னுவனுட னவளிவ ளுவளது இதுவுது
றருவுரு வொழிதரு வருவுடை யதுபதி தமியனு

வெனுமாறற்
முணர்வேனோ

குவலய முழுவது மதிர்பட வடகுவ டிடிபட
கொடுமுடி பலநெரி தரநெடு முதுகுரை கடல்புனல்

வுரகேசன்
வறிதாகத்

துவல்கொடு முறையிடு சுரர்பதி துயரது கெடநிசி
துகளெழ நடநவில் மரகத துரகதம் வரவல

சுரர்சேனை
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தவ நெறி தவறிய குருடுகள் தலை பறி
கதறிய பரபாத

தருமிகள் கருமிகள் வெகவித சமயிகள்
அவரொடு சருவா நின்று

அவன் இவன் உவன் உடன் அவள் இவள் உவள் அது
இது உது எ(ன்)னும் ஆறு அற்று

அரு உரு ஒழிதரு உரு உடையது பதி
தமியனும் உணர்வேனோ

குவலயம் முழுவதும் அதிர் பட வட குவடு இடி பட உரகேசன்
கொடு முடி பல நெரிதர நெடு முது குரை கடல் புனல் வறிதாக

துவல் கொடு முறை இட சுரர் பதி துயரது
கெட நிசிசுரர் சேனை

துகள் எழ நட நவில் துரகதம்
வரவல பெருமானே.

பத உரை

தவ நெறி தவறிய குருடுகள் = தவ வழியை விட்டு விலகிய குருடர்கள். தலை பறி = தலை மயிரைப் பறித்து. கதறிய = தமது கோட்பாடுகளைப் பலமாக எடுத்துக் கூறும். பரபாத = பிற மார்க்கத்து.

தருமிகள் = அற நெறிகளை உரைப்பவர்கள். கருமிகள் = தீ வினை உடையவர்கள். வெகுவத சமயிகள் = பல விதமான சமய நெறிகளை அனுட்டிப்பவர்கள். அவரோடு = ஆகிய இவர்களோடு. சருவா நின்று = போராடி நின்று.

அவன் இவள் உவன் உடன் அவள் இவள் உவள் அது இது உது எனும் ஆறு அற்று = அவன், இவள் முதலிய வகைகளில் குறிப்பதற்கு இயலாத நிலையில் நின்று.

அரு = உருவம் இன்மை. உரு = உருவம் உடைமை (இவை இரண்டும்). ஒழி தரு உரு உடையது = நீங்கிய தன்மையைக் கொண்ட பொருள் தான். பதி = பதி (என்பதும் கடவுள்) என்னும் (அந்த நிலையை). உணர்வேனோ = (நான்) அறிந்து கொள்வேனோ?

குவலயம் = உலகம். முழுவதும் = முழுமையும். அதிர்பட = அதிர்ச்சி கொள்ளவும். வட குவடு இடிபட = வடக்கே உள்ள மேரு மலை பொடிபடவும். உரகேசன் = பாம்பின் தலைவனான ஆதிசேடனின். கொடு முடி = வளைந்த முடிகள். பல = பலவும். நெரிதர = நெரிபடவும். நெடு முது = நீண்டதும் பழையதுமான. கடல் புனல் வறிதாக = கடலின் நீர் வற்றிப் போகவும்.

துவல் கொடு = அர்ச்சனைப் பூக்களோடு. முறை இடு சுரர் பதி =

பூசித்து விண்ணப்பிக்கும் தேவர்கள் தலைவனாகிய
இந்திரனுடைய. துயரது கெட = துன்பங்கள் நீங்க.
அசுரர் சேனை = அசுரர்களுடைய சேனைகள்.

துகள் எழ = பொடிபட்டுத் தூள் எழவும்.
நட நவில் = நடனம் செய்கின்ற.
மரகத = பச்சை நிறம் கொண்ட.
துரகதம் = குதிரையாகிய மயில் மீது.
வர வல பெருமானே = வரும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

தவ நெறிகளை விட்டு விலகிய குருடர்கள், தலை மயிரைப் பறித்துத்
தமது கோட்பாடுகளையே பலமாக எடுத்துரைக்கும் பிற மார்க்கத்தோர்,
பலவிதமான நெறிகளை அனுட்டிப்பவர்கள். இத்தகைவர்களோடு போராடி
நின்று, உரு, அரு, உருவரு ஆகிய நிலைகளைக் குறிப்பதற்கு முடியாத
தன்மையைக் கொண்ட பொருள் தான் கடவுள் என்னும் உண்மையை
நான் அறிந்து கொள்வேனோ?

உலகம் அதிர, மேரு மலை பொடிபட, கடல் நீர் வற்ற, ஆதிசேடனின்
முடிகள் நெரிபட, உன்னைப் பூசிக்கும் தேவர்கள் துன்பம் ஒழியவும்,
அசுரர்கள் சேனைகள் பொடி படவும், நடனம் செய்கின்ற பச்சை மயிலின்
மீது வரும் பெருமானே. பதியின் இலக்கணத்தை நான்
அறிந்து கொள்வேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பதி இலக்கணத்தை தொகுத்துரைக்கும் சொல்லாக்கம் கொண்ட
பாடல் இது.

(வானோ புனல்பார் கனல்மா மருதமோ

ஞானோ தயமோ நவில்நான் மறையோ

யானோ மனமோ எனையாண் டஇடந்

தானோ பொருளா வது சண்முகனே)... கந்தர் அனுபூதி 3.

(உருவன் றருவன் றுளதன் நிலதன்
 றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே)...கந்தர் அனுபூதி 13.

(உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்)...கந்தர் அனுபூதி 51.

(அருவனாய் அத்திஈர் உரி போர்த்து உமை
 உருவனாய்)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 5.35.1.

(அருவம் ஆகுவன் உருவமும் ஆகுவன் அருவும்
 உருவும் இல்லதோர் தன்மையும் ஆகுவன்)...கந்த புராணம் 3.21.126.

ஆ. துவல் கொடு முறையிடு சுரர்பதி....

(இசைந்த ஆறு அடியார் இடு துவல்)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.119.2.

தலைப்புச் சொற்கள்

தவம் நெறி சமயிகள் மெய்ப்பொருள் இலக்கணம் தத்துவம் பதி அரச்சனை
 தேவர் அசுரர் மயில் உருவம் அடியேன்

378

பொது

தனதன தனன தனதன தனன
 தனதன தனன

தனதான

திரிபுர மதனை யொருநொடி யதனி

லெரிசெய் தருளிய

சிவன்வாழ்வே

சினமுடை யசுரர் மனமது வெருவ

மயிலது முடுகி

விடுவோனே

பருவரை யதனை யுருவிட எறியு

மறுமுக முடைய

வடிவேலா

பசலையொ டணையு மிளமுலை மகளை

மதன்விடு பகழி

தொடலாமோ

கரிதிரு முகமு மிடமுடை வயிறு

முடையவர் பிறகு

வருவோனே

கனதன முடைய குறவர்த மகளை

கருணையொ டணையு

மணிமாப்பா

அரவணை துயிலு மரிதிரு மருக

அவனியு முழுது

அடியவர் வினையு மமரர்கள் துயரு

மறஅரு ளுதவு

முடையோனே

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

திரிபுரம் மதனை ஒரு நொடி அதனில்
எரி செய்து அருளிய சிவன் வாழ்வே

சினம் உடை அசுரர் மனம் அது வெருவ
மயில் அது முடுகி விடுவோனே

பரு வரை அதனை உருவிட எறியும்
அறு முகம் உடைய வடிவேலா

பசலையொடு அணையும் இள முலை மகளை
மதன் விடு பகழி தொடலாமோ

கரி திரு முகமும் இடம் உடை வயிறும்
உடையவர் பிறகு வருவோனே

கன தனம் உடைய குறவர் தம் மகளை
கருணையொடு அணையும் மணி மார்பா

அரவு அணை துயிலும் அரி திரு மருக
அவனியும் முழுதும் உடையோனே

அடியவர் வினையும் அமரர்கள் துயரும்
அற அருள் உதவு(ம்) பெருமானே.

பத உரை

திரிபுரம் மதனை = திரிபுரங்களையும் மன்மதனையும். ஒரு
நொடி அதனில் = ஒரு நொடிப் பொழுதில். எரி செய்து
அருளிய = (நெற்றிக் கண்ணால்) எரித்து அருள் செய்த. சிவன்

வாழ்வே = சிவபெருமானுடைய செல்வமே.

சினம் உடை அசுரர் = கோபம் நிறைந்த அசுரர்களின். மனம் அது வெருவ = மனம் அச்சம் உற. மயில் அது முடுகி விடுவோனே = மயிலை முடுகிச் செலுத்துபவனே.

பரு வரை அதனை = பெரிய கிரௌஞ்ச மலையில்.
உருவிட = ஊடுருவும்படி. ஏறியும் = வேலைச் செலுத்திய.
அறு முகம் உடைய வடிவேலா = ஆறு திரு முகங்களை உடைய கூரிய வேலாயுதனே.

பசலையொடு = காம நோயால் உண்டாகும் நிற வேற்றுமையுடன் அணையும் = (உன்னை) அணைகின்ற. இள முலை மகளை = இள கொங்கைகளைக் கொண்ட என் மகளை. மதன் விடு பகழி = மன்மதன் விடும் அம்புகள். தொடலாமோ = தொட்டு நலிவு செய்யலாமா?

கரி திரு முகமும் = யானையின் அழகிய முகமும். இடம் உடை வயிறும் = விலாசமான பெரிய வயிறும். உடையவர் = உடைய கணபதியின். பிறகு வருவோனே = பின்பு தோன்றியவனே.

கன தனம் உடைய = பெரிய கொங்கைகளை உடைய. குறவர் தம் மகளை = வேடர்கள் பெண்ணாகிய வள்ளியை.
கருணையொடு = கருணையுடன். அணையும் மணி மார்பா = அணைந்த அழகிய மார்பனே.

அரவு அணை துயிலும் = பாம்பணையில் பள்ளி கொள்ளும்.
அரி திரு மருக = அரியாகிய திருமாலின் மருகனே.
அவனியும் முழுதும் = உலகம் எல்லாம். உடையோனே =

உடையவனே.

அடியவர் = அடியார்களுடைய. வினையும் = வினைகளும்.
அமரர்கள் துயரும் = தேவர்களின் துயரமும். அற = ஒழிய
அருள் உதவும் பெருமானே =(அவர்களுக்கு) அருள் பாலித்த
பெருமா னே.

சுருக்க உரை

திரிபுரங்களையும் மன்மதனையும் ஒரே நொடியில் எரித்து அழித்த
சிவபெருமானின் செல்வமே. கோபம் நிறைந்த அசுரர்கள் பயப்படும்படி
மயிலை முடுகிச் செலுத்தியவனே. பெரிய கிரௌஞ்ச மலையில்
ஊடுருவும்படி செலுத்திய வேலனே. ஆறு திருமுகங்களை
உடையவனே.

காம நோயால் பசலை உற்ற இள முலைகளைக் கொண்ட என் மகளை
மன்மதனின் பாணங்கள் தொட்டு நலிவு செய்யலாமா? யானை
முகமுடைய கணபதிக்குத் தம்பியே. பெரிய கொங்கைகளைக் கொண்ட
குறப் பெண் வள்ளியைக் கருணையுடன் அணைந்த திரு மார்பனே.
ஆதிசேடனாகிய பாம்பின் மேல் பள்ளி கொள்ளும் திருமாலின் மருகனே.
எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவனே. அடியார்களின் வினைகளையும்,
தேவர்களின் துயரத்தையும் நீக்கி அருள் பாலித்த பெருமானே. மன்மதனின்
மலர்ப் பாணங்கள் என் பெண்ணைத் தொடலாமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. திரிபுர மதனை ஒரு நொடியதனின்....

(அரிய திரிப்புர மெரிய விழித்தவன்)...திருப்புகழ் (குருவியென).

ஆ. ஒரு நொடி யதனில் எரி செய்த...

(மும்மதிலும் நொடி அளவில் பொடிசெய்த

முதல்வன் இடம் முதுகுன்றமே)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.131.4.

(திரிபுர மூட்டி மறலியி

னாட்ட மறசரணீட்டி மதனுடல் திருநீறாய்)...திருப்புகழ் (பாட்டிலுருகிலை).

தலைப்புச் சொற்கள்

சிவன் வேல் வள்ளி மதன் திருமால் அடியவர் வினை அருள் பொது வேல்
தேவர் அசுரர் அகப்பொருள் (நற்றாயிரங்கல்)

379

பொது

தனதந்த தனதனன தனதந்த தனதனன

தனதந்த தனதனன

தனதான

திரைவஞ்ச இருவினைகள் நரையங்க மனமழிய

சிவகங்கை தனில் முழுகி

விளையாடிச்

சிவம்தந்து குதிகொளக வடிவுன்றன் வடிவமென

திகழண்டர் முநிவர்கண

மயன்மாலும்

அரன்மைந்த னெனகளிறு முகனெம்பி யெனமகிழ

அடியென்க ணளிபரவ

மயிலேறி

அயில்கொண்டு திருநடன மெனதந்தை யுடன்மருவி

அருமந்த பொருளையினி

யருள்வாயே

பரியென்ப நரிகள்தமை நடனங்கொ டொருவழுதி

பரிதுஞ்ச வருமதுரை

நடராஜன்

பழியஞ்சி யெனதருகி லுறைபுண்ட நிகவடிவ

பவனஞ்சொ லுமைகொழுந

னருள்பாலா

இருள்வஞ்ச கிரியவுண ருடனெங்க ளிருவினையு

மெரியுண்டு பொடியஅயில்

விடுவோனே

எனதன்பி லுறைசயில மகிழ்வஞ்சி குறமகளொ

டெணுபஞ்ச ணையின்மருவு

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

திரை வஞ்ச இரு வினைகள் நரை அங்கம் மலம் அழிய

சிவ கங்கை தனில் முழுகி விளையாடி

சிவம் வந்து குதி கொள அகம் வடிவு உன்றன் வடிவம் என

திகழ் அண்டர் முநிவர் கணம் அயன் மாலும்

அரன் மைந்தன் என களிறு முகன் நம்பி என மகிழ

அடியென் கண் அளி பரவ மயில் ஏறி

அயில் கொண்டு திரு நடனம் என தந்தை உடன் மருவி

அருமந்த பொருளை இனி அருள்வாயே

பரி என்ப நரிகள் தமை நடனம் கொண்டு ஒரு வழுதி
பரி துஞ்ச வரும் மதுரை நடராஜன்

பழி அஞ்சி எனது அருகில் உறை புண்டரிக வடிவ
பவளம் சொல் உமை கொழுநன் அருள் பாலா

இருள் வஞ்ச கிரி அவுணர் உடன் எங்கள் இரு வினையும்
எரி உண்டு பொடிய அயில் விடுவோனே

எனது அன்பில் உறை சயில மகிழ் வஞ்சி குற மகளாடு
எ(ண்)ணு(ம்) பஞ்ச அணையில் மருவு பெருமானே.

பத உரை

திரை = திரை கடல் அலை போல வருவதும். வஞ்ச =
வஞ்சனைச் செயல்களால் வருவதுமான. இரு வினைகள் = நல்
வினை, தீ வினை

எனப்படும் இரு வினைகளும். நரை = மயிர் நரைத்தலுக்கு இடம்
கொடுக்கும். அங்கம் = உடலும். மலம் = மும்மலங்களும். அழிய
= அழியவும். சிவ கங்கை தனில் மூழ்கி = சிவகங்கை
(சிவாமிர்தம்) என்னும் கங்கை நீரில் மூழ்கி. விளையாடி =
திளைத்து விளையாடி.

சிவம் வந்து = உள்ளத்தில் சிவமாகிய மங்கலப் பொருள் வந்து.
குதி கொள்ள = அழுந்தப் பதிய. அக வடிவு = என்னுடைய
வடிவம். உன்றன் வடிவம் என = என்னுடைய வடிவம் என்று
சொல்லும்படி. திகழ் = விளங்கும். அண்டர் = தேவர்கள். முநிவர்
கணம் = முனிவர் கூட்டமும். அயன் மாலும் = பிரமனும்,
திருமாலும்.

அரன் மைந்த = சிவ பெருமானது குமரனே. என = என்று மகிழ்.

களிறு முகன் = யனை முகத்தை உடைய கணபதி. நம்பி என =
என் தம்பி என்றும். மகிழ் = மகிழ்ச்சி கொள்ள. அடியென் கண் =
அடியேனிடத்தில். அளி பரவ = கருணையை மிகக் காட்ட. மயில்
ஏறி = (நீ) மயிலின் மேல் ஏறி.

அயில் கொண்டு = வேல் ஏந்தி. தந்தை திரு நடனம் என = திரு
நடனம் என்று சொல்லும்படி. உடன் மருவி = உடன் இருந்து
என்னுடன் பொருந்தி. அருமந்த பொருளை = அரிய மறை
பொருளை. இனி அருள்வாயே = இனி எனக்கும் அருள்வாயாக.

பரி என்ப = குதிரை என்று. நரிகள் தமை = நரிகளை. நடனம்
கொ(ண்)டு = திருவளையாடலாகக் காட்டி. ஒரு வழுதி = ஒரு
பாண்டிய மன்னனுக்கு இருந்த. பரி துஞ்சு = குதிரைகள்
இறந்துபட. வரு மதுரை நடராஜன் = எழுந்தருளி வந்த மதுரை
நடராஜப் பெருமான்.

பழி அஞ்சி = பழிக்கு பயந்தவனாக. எனது அருகில் உறை =
என்னுடைய அருகில் இருப்பவன். புண்டரிக வடிவ =
செந்தாமரை போன்ற திரு உருவத்தினன். பவளம் சொல் = பவள
நிறத்தினன் என்று சொல்லும்படியானவன். உமை கொழுநன் =
உமா தேவியின் கணவன். அருள் பாலா = (ஆகிய) சிவ
பெருமான் ஈன்ற மகனே.

இருள் = இருள் சூழ்ந்ததும். வஞ்சு = வஞ்சகச் செயல்கள்
செய்வதுமான. கிரி = கிரௌஞ்ச மலையும். அசுரர் உடன் =
அதனிடம் இருந்த அசுரர்களும். எங்கள் இரு வினையும் =
எங்களுடைய இரண்டு
வினைகளும். எரி உண்டு = எரிபட்டு. பொடிய = பொடியாகும்படி.
அயில் விடுவோனே = வேலைச் செலுத்தியவனே.

எனது அன்பில் உறை = என்னுடைய அன்பில் உறைபவரும்.
 சயில(ம்) = வள்ளி மலையில். மகிழ் = மகிழ்ந்த. வஞ்சி =
 வஞ்சிக் கொடி போன்ற. குற மகள் = குறப் பெண்ணாகிய
 வள்ளியுடன். எண்ணும் = மதிக்கும்படியான. பஞ்சணையில்
 மருவு = பஞ்சு மெத்தையில் பள்ளி கொள்ளும். பெருமானே =
 பெருமானே.

சுருக்க உரை

கடல் போன்று வருகின்றனவும், வஞ்சனை செயல்களால் உண்டாவதுமான
 இரு வினைகளும், மயிர் நரைத்தலுக்கு இடம் தரும் உடலும், மும்
 மலங்களும் அழிவுபட, சிவாமிர்தம் என்னும் கங்கை நீரில் மூழ்கி, சிவ
 நிலையை எய்தி, என் வடிவமே உன் வடிவம் என்று சொல்லும்படி,
 தேவர்களும், முனிவர்களும், பிரமனும், திருமாலும் சிவபெருமானுடைய
 குமரன் என்று மகிழ், யானை முகக் கணபதி என் தம்பி என்று மகிழ்,
 அடியேன் இடத்தில் கருணை காட்டி, நீ மயில் மீது ஏறி வந்து, வேல் ஏந்தி,
 தந்தையாகிய சிவபெருமானுடன் நடனம் செய்து, என்னுடன் பொருந்த,
 அச்சிவனுக்கு உபதேசித்த உண்மைப் பொருளை எனக்கும் உபதேசித்து
 அருளுக.

குதிரை என்று நரிகளைக் காட்டித் திருவிளையாடல் புரிந்த சிவபெருமான்
 என் அருகில் உறைபவன். தாமரை முகத்தினன். பவள நிறத்தன்.
 உமையின் கணவன். அத்தகையோன் பெற்ற குழந்தையே. இருள் சூழ்ந்தும்,
 வஞ்சகச் செயல்கள் செய்வதுமான கிரௌஞ்ச மலையையும் அதில் இருந்த
 அசுரர்களையும், எனது இரு வினைகளையும் எரியாகும்படி வேலைச்
 செலுத்தியவனே. என் அன்பில் உறையும் வள்ளியுடன், பள்ளி கொள்ளும்
 பெருமானே. அரிய மறை பொருளை சிவனுக்கு உபதேசம் செய்தது போல்
 எனக்கும் செய்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அருமந்த பொருளை இனி அருள்வாயே...

சிவனுக்கு உபதேசித்த பொருளை எனக்கும் உபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்று பல
 இடங்களில் திருப்புகழில் அருணகிரி நாதர் வேண்டுகிறார்.

(உருத்திரனும் விருத்திபெற அநுக்கிரகி யெனக்குறுகி
யரைக்கமறை அடுத்து பொருள்
உணர்த்து நாள் அடிமையும் உடையேனோ)...திருப்புகழ் (கருப்புவிடில்).

(பண்டேசொற் றந்த பழமறை
கொண்டேதர்க் கங்க ளறவுமை
பங்காளர்க் கன்று பகர்பொருள் அருள்வாயே)...திருப்புகழ் (கொண்டாடி).

(செயல்மாண்டு சித்த மவிழ நித்தத்
த்வம்பெ றப்ப கர்ந்த வுபதேசஞ்
சிறியேன்த னக்கு முரைசெயிற்சற்
றுங்கு ருத்து வங்கு றையுமோதான்)...திருப்புகழ் (சயிலங்க).

ஆ. பரியென்ப நரிகள்தமை நடனங்கொ டொருவழுதி...

நரி பரியாக்கிய திருவிளையாடலைக் குறிக்கும்.

(நரியைக் குதிரைப் பரி ஆக்கி

ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்துப்

பெரிய தென்னன் மதுரை எல்லாம்)...திருவாசகம் (ஆனந்தமாலை) 7.

இந் நிகழ்ச்சி மாணிக்கவாசகரின் வரலாற்றை குறிக்கிறது, வரலாறு பாடல் 495
விளக்கவுரையில்

தலைப்புச் சொற்கள்

இருவினை சிவஞானம் தேவர் முனிவர் பிரமன் திருமால் சிவன் கணபதி
வேல் வேதம் உபதேசம் மாணிக்கவாசகர் உமை அசுரர் பொது

380

பொது

தய்யதன தானத் தனதானா

துள்ளுமத வேள்கைக்	கணையாலே
தொல்லைநெடு நீலக்	கடலாலே
மெள்ளவரு சோலைக்	குயிலாலே
மெய்யுருகு மானைத்	தழுவாயே
தெள்ளுதமிழ் பாடத்	தெளிவோனே
செய்யகும ரேசத்	திறலோனே
வள்ளல்தொழு ஞானக்	கழலோனே
வள்ளிமண வாள்ப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல

துள்ளும் மத வேள் கை கணையாலே
தொல்லை நெடு நீல கடலாலே
மெள்ள வரு(ம்) சோலை குயிலாலே
மெய் உருகும் மானை தழுவாயே
தெள்ளு தமிழ் பாட தெளிவோனே
செய்ய குமரேச திறலோனே
வள்ளல் தொழு(ம்) ஞான கழலோனே
வள்ளி மணவாள பெருமானே.

பத உரை

துள்ளும் = செருக்குடன் வரும். மதவேள் = மன்மத வேளின்.
கைக் கணையாலே = கையிலிருக்கும் மலர்ப் பாணத்தாலும்.
தொல்லை = பழமையான. நெடு = பெரிய. நீலக் கடலாலும் =
நீல நிறக் கடலாலும்.

மெள்ள வரும் = மெதுவாக வந்து (குரலைக் காட்டும்). சோலைக் குயிலாலே = சோலைகளில் உள்ள குயிலாலும். மெய் உருகும் = உடல் உருகி வாடும். மானை = மான் போன்ற இந்தப் பெண்ணை. தழுவாயே = அணைந்தருள்க.

தெள்ளு = தெளிவு கொண்ட. தமிழ் பாட = தமிழ்ப் பாக்களைப் பாட. தெளிவோனே = தெளிவு கொண்ட (சம்பந்தராக வந்தவனே). செய்ய = செம்மை வாய்ந்த. குமரேச = குமரேசன் எனப் பெயர் பெற்ற. திறலோனே = வல்லவனே.

வள்ளல் = வள்ளல் பெருமானாகிய சிவபெருமானும். தொழும் = வணங்கும். ஞானக் கழலோனே = ஞானத் திருவடிகளை உடையவனே. வள்ளீ மணவாளப் பெருமானே = வள்ளி நாயகியின் கணவனாகிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

செருக்குடன் வரும் மன்மதனின் கையில் உள்ள மலர்ப் பாணத்தாலும், பெரிய நீலக் கடலாலும், சோலைக் குயிலாலும், காம வாசப்பட்டு வாடும் இந்தப் பெண்ணை அணைந்தருள்க.

தெளளிய தமிழ்ப் பாக்களை பாட வல்ல சம்பந்தராக வந்தவனே. குமரேசன் என்னும் பெயர் படைத்தவனே. சிவபெருமானும் வணங்கும் ஞானத் திருவடிகளை உடையவனே. வள்ளி மணவாளனே. காம வேட்கையால் வாடும் இந்தப் பெண்ணை அணைந்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இந்தப் பாடல் அகப்பொருள் துறையைச் சார்ந்தது.

அ. காம வசப்பட்டவர்களுக்கு வேதனை கொடுப்பன மன்மதனின் பாணம், கடல், குயில் முதலியவைகள். இவற்றை (தெருவினில்நடவா), (இரவியென) என்று தொடங்கும்

திருப்புகழ் பாடல்களில் காணலாம்.

ஆ. வள்ளல் தொழும் ஞானக் கழலோனே...

உபதேசம் பெற்ற போது சிவபெருமான் பிள்ளையை வணங்கினார்.

(நாதா குமரா நம என்று அரணார்)...கந்தர் அனுபூதி 36.

இத்திருப்புகழ் நாயகி நாயகத் தன்மையில் அமைந்தது.

இறைவனை அடைகிற நெறிகள் நான்கு.

தாச நெறி ஆண்டவனிடம் தம்மை அடிமையாகக் கருதல்

சற்புத்ர நெறி தந்தையும் மைந்தனுமாக கருதல்

தோழ நெறி தோழமை கொண்டு கடவுளை வணங்குதல்.

நாயகி – நாயக நெறி. இறைவனைக் கணவனாகக் கொண்டு தன்னை நாயகியாகியாய் அன்பு செய்தல்.

முதல் நெறியான தாச நெறியில் ஆண்டவன் அடிமைத்திறத்தில் ஒரு அச்சம் இருக்கும். இறைவனின் அருள் ஒரு வேலைக்கரானுக்கு கொடுக்கும் ஊதியத்தைப் போலவே இருக்கும். நாவுக்கரசரின் பக்தி இத்தகையததாகக் கருதுதப்படுகிறது,

தந்தையும் மைந்தனுமாக இருக்கிம் சற்புத்ர நெறியில் தந்தையின் சொத்து அத்தனையும் மகனுக்காவது போல இறைவனின் அருள் பூர்ணமாக அடியவருக்கு கிடைக்க ஏதுவாகிறது. சம்பந்தர் இறைவனை நேசித்தது போல.

தோழமை நெறியில் இறைவனை மைந்தனை விட நெருங்கி பழக வாய்ப்பிருக்கிறது. சுந்தரரின் பக்தி இதற்கு எடுத்துக் காட்டு.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கருதப்படுவது நான்காவது நெறியாகிய நாயகி – நாயக நெறிதான். இந்த நெறியை நமக்கு நன்கு உணர்த்தியவர் மாணிக்கவாசகர். இந்நெறியில் அருணகிரி பாடிய பலப்பாடல்களில் இதுவும் ஒன்று. சில இதர பாடல்கள் நீலங்கொள், இரவியென், தெருவினில் நடவார்

இவ் நான்கு நிலையில் நின்றோர் பெரும் முக்திகள் முறையே **சாலோகம், சாமீபம், சாநூபம், சாயுச்சியம்.** இவை பற்றிய குறிப்பை 369 பாடல் விளக்கத்தில் காணலாம்

தலைப்புச் சொற்கள்

மதன் தமிழ் சம்பந்தர் சிவன் வள்ளி பொது அகப்பொருள்

381

பொது

தானன தனன தானன தனன
தானன தனன தனதான

தோரண கனக வாசலில் முழவு	
தோல்முர சதிர	முதிராத
தோகையர் கவரி வீசவ யிரியர்	
தோள்வலி புகழ்	மதகோப
வாரண ரதப தாகினி துரக	
மாதிர நிறைய	அரசாகி
வாழினும் வறுமை கூரினு நினது	
வார்கழ லொழிய	மொழியேனே
பூரண புவன காரண சவரி	
பூதர புளக	தனபார
பூஷண நிருதர் தூஷண விபுதர்	
பூபதி நகரி	குடியேற
ஆரண வனச ஈரிரு குடுமி	
ஆரியன் வெருவ	மயிலேறு
மாரிய பரம ஞானமு மழகு	
மாண்மையு முடைய	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தோரண(ம்) கனக வாசலில் முழவு
தோல் முரச(ம்) அதிர முதிராத
தோகையர் கவரி வீச வயிரியர்
தோள் வலி புகழ் மத கோப
வாரணம் ரத பதாகினி துரக
மாதிர(ம்) நிறைய அரசாகி
வாழினும் வறுமை கூரினும் நினது
வார் கழல் ஒழிய மொழியேனே

பூரண புவன காரண சுவரி
 பூதர புளக தன பார
 பூஷண நிருதர் தூஷண விபுதர்
 பூபதி நகரி குடியேற
 ஆரண வனச ஈரிறு குடுமி
 ஆரியன் வெருவ மயில் ஏறும்
 ஆரிய பரம ஞானமும் அழகும்
 ஆண்மையும் உடைய பெருமானே.

பத உரை

தோரண = தோரணம் கட்டியுள்ள. கனக = பொன் மயமான.
 வாசலில் = (அரண்மனையின்) வாயலில். முழவு தோல் முரசம்
 அதிர = முழவு, தோல் முரச வாத்தியம் ஆகியவை பேரொலி
 செய்ய. முதிராத = இளம் பருவத்தினரான.

தேகையர் = பெண்கள். கவரி வீச = சாமரம் வீச. வயிரியர் =
 பாணர். தோள் வலி புகழ் = எனது புய வலிமையைச் சிறப்பித்துப்
 புகழ். மத கோப = மதமும் கோபமும் கொண்டதுமான.

வாரணம் = யானை. ரத = தேர். பதாகினி = காலாட் படைகள்.
 துரக = குதிரைப் படைகள். மாதிர(ம்) நிறைய = திசைகளில்
 நிரம்பி விளங்க. அரசாகி = ஒரு அரசனாகி.

வாழினும் = வாழ்ந்திருந்தாலும். வறுமை கூரினும் = தரித்திர
 நிலையை அடைந்தாலும். நினது = உன்னுடைய. வார் கழல்
 ஒழிய = நேர்மை பொருந்திய திருவடிகளைத் தவிர.
 மொழியேனே = வேறு எதையும் நான் புகழ மாட்டேன்.

பூரண புவன = எல்லா உலகங்களுக்கும். காரணா = மூலப் பொருளே. சவரி = குறத்தியின். பூதர = மலை போன்றதும். புளக = புளகம் கொண்டதுமான. தன பார = கொங்கைப் பாரங்களை.

பூஷண = (மார்பில்) அணியாகக் கொண்டுள்ளவனே. நிருதர் = அசுரர்களை. தூஷண = கண்டனம் செய்தவனே. விபுதர் = தேவர்களின். பூபதி = அரசனாகிய இந்திரனின். நகரி குடியேற = பொன்னுலகில் குடியேறும்படி.

ஆரணம் = வேதம் ஒதுபவனும். வனச = தாமரையில் இருப்பவனும். ஈரிரு = நான்கு. குடுமி = குடுமிகளை உடையவனுமாகிய. ஆரியன் = மேலோனாகிய பிரமன். வெருவ = அச்சம் கொள்ளும்படி. மயில் ஏறும் ஆரிய = மயிலில் மேல் ஏறி வரும் பெரியோய்.

பரம = மேலான. ஞானமும் = அறிவும். அழகும் = அழகும். ஆண்மையும் = வீரமும். உடைய பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

தோரணங்கள் கட்டிய அரண்மனை வாயிலில் முரசுகள் போரொலி செய்யவும், இளம் பெண்கள் கவரி வீசவும், பாணர்கள் தம் வீரச் செயல்களைப் புகழ்ந்து பாடவும், யானை, தேர், குதிரை, காலாட் படைகள் நிரம்பி விளங்கவும் நான் அரசான இருந்தாலும், வறுமை மிகுந்து கீழ் நிலையை அடைந்தாலும், நான் உன் திருவடிகளைத் தவிர வேறு எதையும் பற்றியும், யாரைப் பற்றியும் பேச மாட்டேன்.

முழு முதற் பொருளே. எல்லா உலகங்களுக்கும் காரணனே. குறத்தியாகிய வள்ளியின் புளகம் கொண்ட கொங்கைகளை மார்பில் அணியாகக் கொண்டவனே. அசுரர்களைக் கண்டித்தவனே. தேவர்கள் அரசனான இந்திரன் தன் பொன்னுலகுக்குக் குடி போகும் பொருட்டும், பிரமன் அச்சம் கொள்ளும்படியும் மயிலின் மீது ஏறி வரும் மேலானே. மேலான ஞானத்தையும், அழகையும், ஆண்மையையும் உடைய பெருமானே. உனது திருவடிகளைத் தவிர வேறு எதையும் பற்றிப் பேச மாட்டேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வயிரியர் தோள்வலி புகழ்...

(செழுமணி சேர்ந்த பீடிகையிலிசை வாய்ந்த பாடல்
வயிரியர் சேர்ந்து பாட இருபாலும்)...திருப்புகழ் (தினமணிசார்).
(நல்யாழ் மண்ணமை முழவின் வயிரியர் இன்மை தீர்க்கும் குடிப்பிறந்தோயே)..புற
நானூறு 164.

ஆ. ஆரண வனச ஈரிரு குடுமி ஆரியன் வெருவ...

(நான் மறைவிதியை நடங்கு சிறைவைத்துப்
படைப்பு முதல் மாயவான் முதற் கூடித்)...கல்லாடம் 44.

தலைப்புச் சொற்கள்

திருவடி மூலப்பொருள் வள்ளி அசுரர் பிரமன் தேவர் மயில் காரணன் பொது

382

பொது

தானத்த தானத்த தானத்த தானத்த

தானத்த தானத்த

தனதான

தோலத்தி யாலப்பி னாலொப்பி லாதுற்ற

தோளுக்கை காலுற்ற

குடிலுடே

சோர்வுற்று வாழ்வுற்ற கால்பற்றி யேகைக்கு

வேதித்த சூலத்த

னணுகா முன்

கோலத்தை வேலைக்கு னேவிட்ட சூர்கொத்தொ

டேபட்டு வீழ்வித்த

கொலைவேலா

கோதற்ற பாதத்தி லேபத்தி கூர்புத்தி

கூர்கைக்கு நீகொற்ற

அருள்தாராய்

ஆலத்தை ஞாலத்து னோர்திக்கு வானத்த

ராவிக்கள் மாள்வித்து

மடியாதே

ஆலித்து மூலத்தொ டேயுட்கொ ளாதிக்கு

மாம்வித்தை யாமத்தை

யருள்வோனே

சேலொத்த வேலொத்த நீலத்து மேலிட்ட

தோதக்கண் மானுக்கு

மணவாளா

தீதற்ற நீதிக்கு னேய்பத்தி கூர்பத்தர்

சேவிக்க வாழ்வித்த

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தோல் அத்தியால் அப்பினால் ஒப்பிலாது உற்ற
தோளு கை கால் உற்ற குடிலுடே

சோர்வு அற்று வாழ்வு உற்ற கால் பற்றியே கைக்கு
வேதித்த சூலத்தன் அணுகா முன்

கோலத்தை வேலைக்கு உள்ளே விட்ட சூர் கொத்தோடே
பட்டு வீழ்வித்த கொலை வேலா

கோது அற்ற பாதத்திலே பத்தி கூர் புத்தி
கூர்கைக்கு நீ கொற்ற அருள் தாராய்

ஆலத்தை ஞாலத்து உளோர் திக்கு வானத்தர்
ஆவிக்கள் மாள்வித்து மடியாதே

ஆலித்து மூலத்தோடே உட் கொள் ஆதிக்கும்
ஆம் வித்தையாம் அதை அருள்வோனே

சேல் ஒத்த வேல் ஒத்த நீலத்து மேலிட்ட
தோதக் கண் மானுக்கு மணவாளா

தீது அற்ற நீதிக்குள் ஏய் பத்தி கூர் பத்தர்
சேவிக்க வாழ்வித்த பெருமானே.

பத உரை

தோல் = தோலாலும். அத்தியால் = எலும்பினாலும். அப்பினால் = நீராலும். ஒப்பிலாது = ஒப்பில்லாத வகையில். உற்ற = அமைந்துள்ள. தோளு = தோள். கைக் கால் உற்ற = கை, கால் இவை கூடிய. குடிலுடே = குடிசையாகிய இந்த உடலில்.

சோர்வற்று = தளர்ந்து போகாமல். வாழ்வுற்ற கால் = நான் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில். பற்றி = (உனது திருவடியைப்) பிடித்து. ஏகைக்கு = நான் வாழ் நாளைச் செலுத்துதற்கு. வேதித்த = என்

மேல் மாறு கொண்ட. தூலத்தன் = திரி தூலத்தை ஏந்திய யமன்.
 அணுகா முன் = என்னை
 நெருங்கிவரும் முன்பாக.

கோலத்தை = தனது உருவை. வேலைக்குளே விட்ட =
 கடலுக்குள் (மாமரமாய்ச்) சேர்ப்பித்த. தூர் = தூரன். கொத்தோடே
 பட்டு = தன் குலத்தாருடன் அழிந்து. வீழ்வித்த = விழச் செய்த.
 கொலை வேலா = கொலைத் தொழில் வல்ல வேலாயுதனே.

கோது அற்ற = குற்றமற்ற. பாதத்திலே = உனது திருவடியில்.
 பத்தி கூர் = பத்தி மிகுந்த. புத்தி கூர்கைக்கு = புத்தி மிகுதற்கு.
 நீ கொற்ற அருள் = நீ வெற்றி தரும் திருவருளை. தாராய் =
 (எனக்குத்) தந்தருளுக.

ஆலத்தை = ஆலகால விடத்தை. ஞானத்து உளோர்க்கு =
 பூமியில் உள்ளவர்களும். திக்கு = பல திசைகளில்
 இருந்தவர்களும். வானத்தர் = விண்ணோர்களும். ஆவிக்கள்
 மாள்வித்து = தத்தம் உயிர் மாண்டு. மடியாதே = இறந்து
 படாமல்.

ஆலித்து = களித்து நடித்து. மூலத்தோடே = அடியோடு (முழு
 விடத்தையும்). உட்கொள் = உட்கொண்ட. ஆதிக்கு = ஆதி
 மூர்த்திக்கும். ஆம் வித்தையாம் அத்தை = ஏற்றதான உண்மை
 ஞானமாகிய அந்தப் பொருளை. அருள்வோனே =
 உபதேசித்தவனே.

சேல் ஒத்த = சேல் மீன் போன்றதும். வேல் ஒத்த = வேலாயுதம்
 போன்றதும். நீலத்து மேலிட்ட = நீலோற்பல மலருக்கும்
 மேலாகவும். தோதக் கண் = (உனக்குக்) காம வருத்தம் தந்த
 கண்களைக் கொண்ட. மானுக்கு மணவாளா = மான் போன்ற

வள்ளிக்குக் கணவனே.

தீது அற்ற = குற்றம் இல்லாத. நீதிக்குள் ஏய் = நீதி வழியில் பொருந்த. கூர் பத்தர் = பக்தி மிக்க பக்தர்கள். சேவிக்க = (உன்னைப்) போற்ற. வாழ்வித்த பெருமானே = (அவர்களை) வாழ்வித்த பெருமானே.

சுருக்க உரை

தோல், எலும்பு, நீர் இவைகளால் அமைந்துள்ள குடிசையாகிய இந்த உடல் தளர்ந்து போகாது, நான் நன்றாக வாழ்ந்திருக்கும் காலத்தில், என்னைப் பிடித்துச் செல்ல யமன் தன் திரி சூலத்துடன் நெருங்கி வருவதற்கு முன், கடலில் தன் உருவத்தை மறைத்து மாமரமாக ஒளிந்த சூரனைக் குலத்தோடு அழிந்து மடியும்படி விழச் செய்த கொலைத் தொழிலில் வல்ல வேலாயுதனே, குற்றமற்ற உன் திருவடியை நான் பெறும்படி திருவருளை எனக்குத் தந்து அருளுக.

கடலில் ஏழுந்த ஆலகால விடம் முழுவதையும் உட்கொண்ட ஆதி மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானுக்கு உண்மை ஞானமாகிய அந்தப் பொருளை உபதேசித்தவனே. சேல் மீனையும், வேலையும் ஒத்ததும், வள்ளியின் மீது காமத்தைக் கொடுத்ததுமான கண்களை உடைய வள்ளிக்கு மணவாளனே. குற்றமற்ற பத்தர்கள் உன்னைப் போற்ற அவர்களுக்கு நல் வாழ்வை அளித்த பெருமானே. யமன் என்னை அணுகு முன் உன் திருவடியைத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வித்தையாம் அதை அருள்வோனே...

(ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமானே)...திருப்புகழ் (வேதவெற்பிலே).

தலைப்புச் சொற்கள்

யமன் நிலையாமை சூரன் வேல் சிவன் ஞானம் உபதேசம் வள்ளி பத்தர் திருவடி பொது

383

பொது

தனதன தத்த தந்த தானத்த
தனதன தத்த தந்த தானத்த
தனதன தத்த தந்த தானத்த தனதான

நரையொடு பற்க ழன்று தோல்வற்றி
நடையற மெத்த நொந்து காலெய்த்து
நயனமி ருட்டி நின்று கோலுற்று நடைதோயா
நழுவுமவி டக்கை யொன்று போல்வைத்து
நமதென மெத்த வந்த வாழ்வுற்று
நடலைப டுத்து மிந்த மாயத்தை நகையாதே
விரையொடு பற்றி வண்டு பாடுற்ற
ம்ருகமத மப்பி வந்த வோதிக்கு
மிளிருமை யைச்செ றிந்த வேல்கட்கும் வினையோடு
மிகுகவி னிட்டு நின்ற மாதர்க்கு
மிடைபடு சித்த மொன்று வேனுற்றுன்
விழுமிய பொற்ப தங்கள் பாடற்கு வினவாதோ
உரையொடு சொற்றெ ரிந்த மூவர்க்கு
மொளிபெற நற்ப தங்கள் போதித்து
மொருபுடை பச்சை நங்கை யோடுற்று முலகூடே
உறுபலி பிச்சை கொண்டு போயுற்று
முவரிவி டத்தை யுண்டு சாதித்து
முலவிய முப்பு ரங்கள் வேவித்து முறநாகம்
அரையொடு கட்டி யந்த மாய்வைத்து
மவிர்சடை வைத்த கங்கை யோடொக்க
அழகுதி ருத்தி யிந்து மேல்வைத்து மரவோடே
அறுகொடு நொச்சி தும்பை மேல்வைத்த
அரியய னித்தம் வந்து பூசிக்கும்
அரநிம லர்க்கு நன்றி போதித்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நரை ஒடு பல் கழன்று தோல் வற்றி

நடை அற மெத்த நொந்து கால் ிளய்த்து
 நயனம் இருட்டி நின்று கோல் உற்று நடை தோயா
 நழுவும் விடக்கை ஒன்று போல் வைத்து
 நமது என மெத்த வந்த வாழ்வு உற்று
 நடலை படுத்து இந்த மாயத்தை நகையாதே
 விரை ஒடு பற்றி வண்டு பாடு உற்ற
 ம்ருகமதம் அப்பி வந்த ஓதிக்கு
 மிளிரும் மையை செறிந்த வேல் கட்கும் வினை ஒடு
 மிகு கவின் இட்டு நின்ற மாதர்க்கும்
 இடை படு சித்தம் ஒன்றுவேன் உன்
 விழுமிய பொன் பதங்கள் பாடற்கு வினவாதோ
 உரை ஒடு சொல் தெரிந்த மூவர்க்கும்
 ஒளி பெற நல் பதங்கள் போதித்தும்
 ஒரு புடை பச்சை நங்கையோடு உற்றும் உலகூடே
 உறு பலி பிச்சை கொண்டு பொய் உற்றும்
 உவரி விடத்தை உண்டு சாதித்தும்
 உலவிய முப்புரங்கள் வேவித்தும் உற நாகம்
 அரையொடு கட்டி அந்தமாய் வைத்தும்
 அவிர் சடை வைத்த கங்கையோடு ஒக்க
 அழகு திருத்தி இந்து மேல் வைத்தும் அரவோடே
 அறுகு கொடு நொச்சி தும்பை மேல் வைத்த
 அரி அயன் நித்தம் வந்து பூசிக்கும்
 அர நிமலர்க்கு நன்று போதித்த பெருமானே.

பத உரை

நரையொடு = மயிர் நரைக்கவும். பல் கழன்று = பற்கள் கழன்று

விழவும். தோல் வற்றி = தோல் வற்றிப் போகவும். நடை அற = நடை அற்றுப் போகவும். மெத்த நொந்து = மிகவும் நோவுற்று. கால் எய்த்து = கால்கள் இளைத்துப் போகவும். நயனம் இருட்டி நின்று = கண்கள் இருளடைந்து பார்வையை இழந்து நின்று. கோல் உற்று = தடியை ஊன்று கோலாகக் கொண்டு. நடை தோயா = நடை பயின்று.

நழுவும் = நழுவி மறைந்து (இறந்து) போகும். விடக்கை = (இந்த) மாமிச உடலை. ஒன்று போல் வைத்து = நிலைத்து நிற்கும் ஒரு பொருள் போல் நினைத்து. நமது என = நம்முடையது என்று உடைமைகளைப் பாராட்டி. மெத்த வந்த வாழ்வுற்று = அங்ஙனம் சேகரித்து வந்த நல் வாழ்வை அடைந்து. நடலை படுத்தும் = (முடிவில்) துன்பப் படுத்தும். இந்த மாயத்தை = இந்த மாய வாழ்க்கையை. நகையாதே = (நீ) சிரித்து விலக்காமல்.

விரையொடு பற்றி = நறு மணத்தை நுகர்ந்து. வண்டு பாடுற்ற = வண்டுகள் பாட. ம்ருகமதம் அப்பி = கஸ்தூரியைத் தடவி. வந்த ஓதிக்கு = வந்த தோய்ந்துள்ள கூந்தலுக்கும். மிளிரும் = விளங்கும். மையைச் செறிந்த = மை தீட்டிய. வேல்கட்கும் = வேல் போன்ற கண்களுக்கும். வினையோடு = தந்திர எண்ணத்துடன்.

மிகு கவின் இட்டு நின்று = மிக்க அழகைச் செய்து அலங்காரத்துடன் நின்ற. மாதர்க்கு = விலைமாதர்களுக்கு. இடைபடு = மத்தியில் அவதிப்படுகின்ற. சித்தம் ஒன்றுவேன் = மனம் பொருந்துதலை உடையவனாகிய நான். உற்று = அன்பு உற்று. உன் விழுமிய = உனது சிறந்த. பொன் = அழகிய. பதங்கள் = திருவடியை. பாடுதற்கு = பாடிப் புகழ்தற்கு. வினவாதோ = ஆய்ந்து மேற் கொள்ள மாட்டேனோ?

உரையொடு = பொருளோடு. சொல் தெரிந்த = சொல்லும் தெரிந்த. (சிவம், சக்தி இவைகளின் உண்மை தெரிந்த). மூவர்க்கு = சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் என்னும் மூவர்க்கும். ஒளி பெற = அவர்கள் புகழ் ஒளி பெற. நல் பதங்கள் = சிறந்த எழுத்துக்களான ஐந்தெழுத்தை உபதேசம் செய்தும். ஒரு புடை = தமது ஒரு பக்கத்தில். பச்சை நங்கையோடு உற்ற = பச்சை நிறப் பெருமாட்டியாகிய பார்வதியோடு. உற்றும் = அமைந்தும். உலகூடே = உலகம் எல்லாம்.

உறு = கிடைக்கும். பலி பிச்சை கொண்டு போயுற்றும் = பிச்சையை ஏற்றுக் கொண்டும். உவரி விடத்தை உண்டு = (கடலில் எழுந்த விடத்தை) உண்டு. சாதித்தும் = (தமது பரத்தை) நிலை நிறுத்தியும். உலவிய = பறந்து உலவிச் சென்ற. முப்புரங்கள் = திரி புரங்களையும். வேவித்தும் = எரித்துச் சாம்பலாக்கியும். உற நாகம் = பொருந்தும்படி பாம்பை.

அரையொடு கட்டி = இடுப்பில் கட்டி. அந்தமாய் வைத்து = அழகாக அமைத்தும். அவிர் சடை வைத்த = விளங்கும் சடையில் தரித்துள்ள. கங்கையோடு ஒக்க = கங்கையுடன் ஒத்திருக்க. அழகு திருத்தி = அழகு பெற்று. இந்து மேல் வைத்தும் = பிறைச் சந்திரனை மேலே வைத்தும். அரவோடே = பாம்புடன். அறுகொடு = அறுகம் புல்லோடு. நொச்சி = நொச்சியையும். தும்பை மேல் வைத்த = தும்பையையும் மேலே சூடியுள்ளவரும். அரி அயன் = திருமாலும், பிரமனும். நித்தம் வந்து பூசிக்கும் = நாள்தோறும் வந்து பூசை செய்யும். அரன் = சிவபெருமான் ஆகிய. நிமலர்க்கு = நிர்மல மூர்த்திக்கு. நன்றி போதித்த பெருமானே = நல்ல உபதேசப் பொருளைப் போதித்தப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

மயிர் வெளிர, பற்கள் கழல, தோல் வற்ற, நடை தளர, நோய் வந்து சேர, கால் இளைக்க, கண்கள் இருள, இறந்து படும் இந்த உடலைப் பேணி, உடைமைகளைப் பாராட்டி, முடிவில் துன்பத்தை உண்டாக்கும் இந்த மாய வாழ்க்கையைச் சிரித்து விலக்காமல், சிறந்த அங்கங்களைக் கொண்ட விலை மாதர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் ஒழுக்கம் உள்ளவனாகிய அடியேன், உனது அழகிய திருவடிகளைப் பாடிப் போற்ற ஆய்ந்து மேற்கொள்ள மாட்டேனோ?

சைவக் குரவர்கள் மூவருக்கும் சொல்லும் பொருளும் நன்கு தெரியும்படி ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை உபதேசித்தவரும், உமா தேவியைப் பாகத்தில் கொண்டவரும், பிச்சை எடுத்து உண்பவரும், திரிபுரங்களை எரித்தவரும், பாம்பை இடுப்பில் தரித்தவரும், சடையில் கங்கையையும், நிலவையும் வைத்தவரும், பாம்பு, நொச்சை, அறுகு, தும்பை ஆகியவற்றை அணிந்தவரும், அரியும், பிரமனும் தினமும் பூசித்தவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு நல்ல உபதேசப் பொருளை உபதேசித்த பெருமானே. உன் புகழைப் பாடுதற்கு அருள் புரியலாகாதா?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நற்பதங்கள் போதித்து...

(அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுபதம் சொல்லி

முந்தி எழும் பழைய வல்வினை மூடாமுன்)...சுந்தரர் தேவாரத் திருமுறை 7.83.1.

ஆ. உறுபலி பிச்சை கொண்டு போயுற்று...

(வாரண முரித்து மாதர் மேகலை வளைக்கை நாண மாபலி முதற்கொ ணாதன் முருகோனே)...திருப்புகழ் (கூரியகடை).

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை விலைமாதர் (அங்கம், மயல்) மாயை திருவடி புகழ் பாடுதல் குரவர் ஐந்தெழுத்து சிவன் உமை உபதேசம் பிரணவம் பொது

384

பொது

தானா தானா தானா தானா
தானா தானா

தனதான

நாரா லேதோல் நீரா லேயாம்

நானா வாசற்

குடிலு\டே

ஞாதா வாயே வாழ்கா லேகாய்

நாய்பேய் சூழ்கைக்

கிடமா முன்

தாரா ரார்தோ ளிரா றானே

சார்வா னோர்நற்

பெருவாழ்வே

தாழா தேநா யேனா வாலே

தாள்பா டாண்மைத்

திறல்தாராய்

பாரே ழோர்தா ளாலே யாள்வோர்

பாவார் வேதத்

தயனாரும்

பாழு டேவா னுடே பாரு

டேயூர் பாதத்

தினைநாடாச்

சீரார் மாதோ டேவாழ் வார்நீள்

சேலூர் வார்பொற்

சடையீசர்

சேயே வேளே புவே கோவே

தேவே தேவப்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நாராலே தோல் நீராலே ஆம்

நானா வாசல் குடிலு\டே

ஞாதாவாயே வாழ் கால் ஏகாய்

நாய் பேய் சூழ்கைக்கு இடம் ஆ(கு)ம் முன்

தார் ஆர் ஆர் தோள் ஈரு ஆறு ஆனே

சார் வானோர் நல் பெரு வாழ்வே

தாழாதே நாயேன் நாவாலே

தாள் பாடு ஆண்மை திறல் தாராய்

பார் ஏழு ஓர் தாளாலே ஆள்வோர்

பாவார் வேதத்து அயனாரும்

பாழ் ஊடே வான் ஊடே பார் ஊடே

ஊர் பாதத்தினை நாடா

சீர் ஆர் மாதோடே வாழ்வார் நீள்

சே ஊர்வார் பொன் சடை ஈசர்

சேயே வேளே பூவே கோவே

தேவே தேவ பெருமானே.

பத உரை

நாராலே = நார் போன்ற நரம்புகளாலும். தோல் நீரால் ஆ(கு)ம் = தோலாலும், நீராலும் ஆகிய. நானா = பல வகையான. வாசல் குடிலு\டே = வாயில்களை உடைய குடிசையாகிய இந்த உடலுள்.

ஞாதாவாயே = அறிவு வாய்ந்தவனாய். வாழ்கால் = வாழ்கின்ற காலத்தில். ஏகு ஆய் = இறந்து போய். நாய் பேய் = நாயும் பேயும் (என் உடலை). தூழ்கைக்கு இடமா(கு)ம் முன் = தூழுவதற்குக் காலம் வருவதற்கு முன்பு.

ஆம் தார் ஆர் = ஆத்தி மாலை நிறைந்த. தோள் ஈராறு ஆன = பன்னிரு தோள்களை உடையவனே. சார்வானோர் = உன்னைச் சார்ந்த அடியவர்களுக்கு. பெரு வாழ்வே = பெரிய செல்வமே.

தாழாதே = தாமதிக்காமல். நாயேன் = அடியேன். நாவாலே = என் நாவைக் கொண்டு. தாள் = உனது திருவடிகளை. பாடு ஆண்மைத்

திறல் = பாடும் வலிமைத் திறமையை. அருள் தாராய் = தந்து அருளுக.

பார் ஏழு = ஏழு உலகங்களையும். ஓர் தாளாலே = ஒப்பற்ற தமது முயற்சியால். ஆள்வோர் = காத்தருளுகின்ற (திருமாலும்). வேதத்து பாவார் = வேதம் ஓதும். அயனாரும் = பிரமனும்.

பாழ் ஊடே = வெட்ட வெளியிலும். வான் ஊடே = விண்ணிலும். பார் ஊடே = மண்ணிலும். ஊர் பாதத்தினை = பரவி நிற்கும் திருவடியை. நாடா = நாட முடியாத.

சீர் ஆர் = சிறப்பினை உடையவரும். மாதோடே வாழ்வார் = பார்வதி தேவியைப் பாகத்தில் கொண்டு வாழ்பவரும். நீள் = பெரிய, சே = இடபத்தை. ஊர்வார் = வாகனமாகக் கொண்டவரும். பொன் சடை = அழகிய சடையை உடையவருமாகிய. ஈசர் = சிவபெருமானுடைய.

சேயே = குழந்தையே. வேளே = செவ்வேளே. பூவே = அழகனே. கோவே = தலைவனே. தேவே = தேவனே. தேவர் பெருமானே = தெய்வப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

நரம்புகள், தோல், நீர் இவைகளால் ஆக்கப்பட்டதும், ஒன்பது துவாரங்களை உடையதுமான குடிசையாகிய இந்த உடலுள், அறிவு வாய்ந்தனவாய் வாழ்ந்து, இறந்து போன பிறகு நாயும், பேயும் இந்த உடலை உண்ணுவதற்கு முன்னே, ஆத்தி மாலை அணிந்த பன்னிரு தோள்களை உடையவனே, உன்னைச் சார்ந்த அடியார்களுக்கு நல்ல பெரு வாழ்வே, தாமதிக்காமல் நாய் போன்ற அடியேன் எனது நாவினால் உன் திருவடிகளைப் பாடும் திறனை எனக்குத் தருவாயாக.

ஏழு உலகங்களையும் காக்கும் திருமாலும், வேதம் ஓதும் பிரமனும்,
எங்கேயும் காண முடியாத திருவடியை உடையவரும், பார்வதியைப்
பாகமாகக் கொண்டவரும், அழகிய சடையை உடையவரும், இடபத்தை
வாகனமாகக் கொண்டவரும், ஆகிய சிவபெருமானுடைய குமாரனே.
சேவ்வேளே. அழகனே. தேவர்கள் பெருமானே. உன் புகழைப் பாடும்
திறனை எனக்குத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பார் ஏழ் ஓர் தாளாலே ஆள்வோர்...

(ஆள்கின்றான் ஆழியான் ஆரால் குறைவு உடையம்)...நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் 10.4.3.

ஆ. பாவார் வேதத்தயனாரும்....

(அங்கம் ஆறும் வேதம் நான்கும் ஓதும் அயன் நெடுமால்

தம் கணாலும் நேட நின்ற சங்கரன் தங்கும் இடம்)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை

1.65.9.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை இறப்பு அடியார் திருவடி கவித்திறம் திருமால் பிரமன் சிவன் உமை
தேவர் பொது

385

பொது

தான தந்தன தானா தானன
தான தந்தன தானா தானன
தான தந்தன தானா தானன

தனதான

நாலி ரண்டித ழாலே கோலிய

ஞால முண்டக மேலே தானிள

ஞாயி றென்றுறு கோலா காலனு

மதின்மேலே

ஞால முண்டபி ராணா தாரனும்

யோக மந்திர மூலா தாரனு

நாடி நின்றப்ர பாவா காரனு

நடுவாக

மேலி ருந்தகி ரீடா பீடமு

நூல றிந்தம ணீமா மாடமு

மேத கும்ப்ரபை கோடா கோடியு

மிடமாக

வீசி நின்றுள தூபா தீபவி

சால மண்டப மீதே யேறிய

வீர பண்டித வீரா சாரிய

வினைதீராய்

ஆல கந்தரி மோடா மோடிகு

மாரி பிங்கலை நானா தேசிய

மோகி மங்கலை லோகா லோகியெ

வுயிர்பாலும்

ஆன சம்ப்ரமி மாதா மாதவி

ஆதி யம்பிகை ஞாதா வானவ

ராட மன்றினி லாடா நாடிய

அபிராமி

கால சங்கரி சீலா சீலித்ரி

தூலி மந்த்ரச பாஷா பாஷணி

காள கண்டிக பாலை மாலினி

கலியாணி

காம தந்திர லீலா லோகினி

வாம தந்திர நூலாய் வாள்சிவ

காம சுந்தரி வாழ்வே தேவர்கள்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நாலிரண்டு இதழாலே கோலிய
 ஞால் அம் முண்டகம் மேலே தான் இள
 ஞாயிறு என்று உறு கோலா கலனும் அதின் மேலே
 ஞாலம் உண்ட பிராண ஆதாரனும்
 யோக மந்திர மூலாதாரனு(ம்)
 நாடி நின்ற ப்ரபாவ ஆகாரனு(ம்) நடுவாக
 மேல் இருந்த கிரீடா பீடமு(ம்)
 நூல் அறிந்த மணி மா மாடமும்
 மே தகு ப்ரபை கோடா கோடியும் இடமாக
 வீசி நின்று உள தூபா தீப
 விசால மண்டபம் மீதே ஏறிய
 வீர பண்டித வீர ஆசாரிய வினை தீராய்
 ஆல கந்தரி மோடா மோடி
 குமாரி பிங்கலை நானா தேசி
 அமோகி மங்கலை லோக லோகி எவ்வுயிர் பாலும்
 ஆன சம்ப்ரமி மாதா மாதவி
 ஆதி அம்பிகை ஞாதா ஆனவர்
 ஆட மன்றினில் ஆடா நாடிய அபிராமி
 கால சங்கரி சீலா சீலி த்ரி
 சூலி மந்த்ர சபாஷா பாஷிணி
 காள கண்டி கபாலி மாலினி கலியாணி
 காம தந்திர லீலா லோகினி
 வாம தந்திர நூல் ஆய்வாள் சிவகாம
 சுந்தரி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானே.

பத உரை

நாலு இரண்டு இதழாலே = ஆறு இதழ்த் தாமரையால். கோலிய = வகுக்கப்பட்ட. ஞால் அம் = தொங்கிப் பொருந்தி உள்ள அந்த. முண்டகம் மேலே = தாமரையின் மேல் உள்ள (சுவாதிட்டானம் என்னும்) ஆதார நிலையில். தான் இள ஞாயிறு என்று உறு = உதிக்கும் செஞ் சூரியன் என்று சொல்லும்படியான செம்பொன் நிறமுள்ள. கோலாகலனும் = ஆடம்பரம் உள்ள பிரமனும். அதின் மேலே = அந்த ஆதாரத்தின் மேல் நிலையில்.

ஞாலம் உண்ட = பூமியை உண்டவரும். பிராண ஆதாரனும் = உயிர்களைக் காக்கும் தொழிலைக் கொண்டவரும் (மணி பூரகம் என்னும் ஆதார நிலையில் உள்ள) திருமாலும். யோக மந்திர மூலாதாரனும் = யோகத்துக்கும் மந்திரங்களுக்கும் மூலமான இருதய கமலத்தில் (அனாகதம் என்ற ஆதார நிலையில்) உள்ள ருத்திரனும். நாடி நின்ற = (இம்மூவரும்) தேடி நிற்கும். ப்ரபாவ ஆகாரனும் = ஒளியும் மேன்மையும் கொண்ட உருவத்தனாய் (புருவ மத்தியில் உள்ள சதாசிவ மூர்த்தியும்).

நடுவாக = நடு நிலையில் வீற்றிருக்க.

மேல் இருந்த = (இவர்களுக்கு) மேலான நிலையில் இருந்த. கிரீடா பீடமும் = (உனது) லீலைகளுக்கு வேண்டிய இருப்பிடமும். நூல் அறிந்த = சாத்திர நூல்கள், இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடம் இது என்று அறிந்து கூறுவதுமான. மணி = இரத்தின மயமான. மா = அழகிய. மாடமும் = மண்டபமும் ஆன. மே தகு = மேன்மை வாய்ந்த. ப்ரபை = ஒளி. கோடா கோடியும் = கோடிக் கணக்காய் விளங்கும். இடமாக = (உனது) இடமாகக் கொண்டு.

வீசி நின்றுள் = வீசி நின்று காட்டப்படும். தூபா தீப = விளக்குகள் விளங்கும். விசால மண்டப மீதே ஏறிய = விசாலமான மண்டபத்திலே ஏறி அமர்ந்துள்ள. வீர பண்டித = வீர

பண்டிதனே. வீர ஆசாரிய = வீர குரு மூர்த்தியே. வினை தீராய் = எனது வினைகளைத் தீர்த்து அருள்வாயாக.

ஆல கந்தரி = விடம் பொருந்திய கழுத்தை உடையவள். மோடா மோடி = ஆடம்பரமுள்ள துர்க்கை (காடுகாள்). குமாரி = மூப்பு இல்லாதவள். பிங்கலை = பொன்னிறத்தவள். நானா தேசி = பலவிதமான ஒளிகளில். மோகி = விருப்பம் உள்ளவள். அமோகி = ஆசையற்றவள். மங்கலை = சுமங்கலி. லோகா லோகி = எல்லா உலகங்களையும் ஈன்று காப்பவள். எவ்வுயிர் பாலும் = எல்லா உயிர்களிடத்தும்.

ஆன சம்ப்ரமி = அன்பு வைத்துள்ள பெருமிதம் உடையவள். மாதா = தாய். மாதவி = துர்க்கை. ஆதி = ஆதி நாயகி. அம்பிகை = அம்பிகை. ஞாதா ஆனவர் = எல்லாம் அறிந்த இறைவன். ஆட = நடிக்க. மன்றினில் = (அவருடன்) அம்பலத்தில். ஆடா = நடனம் புரிந்து. நாடிய = விரும்பிய. அபிராமி = அழகி.

கால சங்கரி = காலனை அழித்தவள். சீலா சீலி = பரிசுத்த தேவதைகளுக்குள் தூயவள். த்ரி சூலி = முத்தலைச் சூலத்தை உடையவள். மந்த்ர சபாஷா = மந்திரங்களின் நல்ல சொற்களை. பாஷிணி = பேசுபவள். காளகண்டி = கறுத்த நீல நிறக் கழுத்தை உடையவள். கபாலி = கபாலத்தை ஏந்தியவள். மாலினி = மாலையை அணிந்தவள். கலியாணி = நித்ய கல்யாணி.

காம தந்திர = காம சாத்திரம் கூறும். லீலா லோகினி = லீலைகளை உலகில் நடத்தி வைப்பவள். வாம தந்திர = சத்தி வழிபாடு முறைகளைக் கூறும் ஆகம நூல்களால். ஆய்வாள் = ஆராயப்படுபவள். சிவகாம சுந்தரி வாழ்வே = சிவகாம சுந்தரியான பார்வதியின் பெருஞ் செல்வமே. தேவர்கள் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

யோக முறையில் கூறப்படும் பல ஆதார நிலைகளையும் கடந்து, சாத்திர நூல்கள் இறைவன் இருக்குமிடம் இது தான் என்று சொல்லப்படும் ஒளி விளங்கும் மண்டபத்தின் ஏறி அமர்ந்துள்ள வீர பண்டிதனே. வீர குருவே. எனது வினைகளை ஒழித்தருளுக.

விடம் பொருந்திய கழுத்தை உடையவள். துர்க்கை. குமாரி. பொன்னிறம் கொண்டவள். ஆசை இல்லாதவள். எல்லா உலகங்களையும் ஈன்று காப்பவள். எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு வைத்துள்ளவள். தாய். ஞானம் நிறைந்த சிவ பெருமான் நடனம் செய்ய, உடனிருந்து அம்பலத்தில் ஆடும் அழகி. யமனை அழித்தவள். தூயவள். முத்தலைச் சூலத்தை ஏந்தியவள். கபாலம் ஏந்தியவள். மாலை அணிந்தவள். காம சாத்திரம் கூறும் லீலைகளை உலகல் நடத்தி வைப்பவள். ஆகம நூல்களால் ஆராயப்படுபவள். இத்தகைய சிவகாம சுந்தரியின் பெருஞ் செல்வமே. தேவர்கள் பெருமானே. என் வினைகளைத் தீர்ப்பாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடலில் குறிப்பிட்ட யோக முறைகள் ‘நாவேறு பாமணத்தில்’ பாடலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அ. இள ஞாயிறு என்று உறு கோலாகலனும் அதின் மேலே...

செம்பொனின் மேனியன் ஆம் பரமன் திருமாலும் தேட நின்ற)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.107.9.

தலைப்புச் சொற்கள்

யோகம் பிரமன் திருமால் சிவன் குரு வினை உமை சாத்திரம் ஆகமம் தேவர் வடமொழி பொது

386

பொது

தான தனத்த

தனதான

நாளு மிகுத்த

கசிவாகி

ஞான நிருத்த

மதைநாடும்

ஏழை தனக்கு

மனுபுதி

ராசி தழைக்க

அருள்வாயே

பூளை யெருக்கு

மதிநாக

பூண ரளித்த

சிறியோனே

வேளை தனக்கு

சிதமாக

வேழ மழைத்த

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நாளும் மிகுத்த கசிவாகி

ஞான நிருத்தம் அதை நாடும்

ஏழை தனக்கும் அனுபுதி

ராசி தழைக்க அருள்வாயே

பூளை எருக்கு மதி நாக(ம்)

பூணர் அளித்த சிறியோனே

வேளை தனக்கு உசிதமாக

வேழம் அழைத்த பெருமானே.

பத உரை

நாளும் = தினந்தோறும். மிகுத்த = மிக்க. கசிவாகி = மனம்

நெகிழ்ந்தவனாய். ஞான நிருத்தம் அதை = உனது ஞான நடனக்

கோலத்தை. நாடும் = காண விரும்பும்.

ஏழை தனக்கும் = ஏழையான எனக்கும். அனுபூதி = அனுபவ ஞானம் என்னும். ராசி = யோகம் செய்யும் பாக்கியம். தழைக்க = பெருகி விளங்க. அருள் வேண்டும்.

பூளை எருக்கு மதி நாகம் = பூளைப் பூ, எருக்கு, நிலவு, பாம்பு. பூணர் = (இவைகளைப்) பூண்டுள்ள (சிவபெருமான்). அளித்த = ஈன்றருளிய. சிறியோனே = குழந்தையே.

வேளை தனக்கு = உனக்கு வேண்டியிருந்த சமயத்தில். உசிதமாக = தக்க சமயத்தில். வேழம் அழைத்த பெருமானே = யானையாகிய விநாயகரை வரவழைத்த பெருமானே.

சுருக்க உரை

தினந்தோறும் மனம் கசிவுற்று, உனது ஞான நடனக் கோலத்தைக் காண விரும்பும் எளியோனாகிய எனக்கும் அனுபவ ஞானம் என்னும், யோகம் செய்யும் பாக்கியத்தை அருள் புரிய வேண்டும். பூளைப்பூ, எருக்கு, மதி, பாம்பு ஆகியவற்றைப் பூண்ட சிவபெருமான் ஈன்ற குழந்தையே. உனக்கு வேண்டும் சமயத்தில் யானை முக கணபதியை வரவழைத்த பெருமானே. எனக்கு அனுபவ ராசி தழைக்க அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வேளை தனக்கு உசிதமாக...

(உம்பலைக் கொணர்ந்து ஒளிர் வஞ்சியைப் புணர்ந்த மணி மார்பா)...திருப்புகழ் (பருவம்பனை).

(அக்கைப் புனை கொச்சைக் குறமகள்

அச்சத்தை ஒழித்துக் கரி வரும்

அத்தத்தில் அழைத்துப் பரிவுடன் அணைவோனே)...திருப்புகழ் (தொக்கைக்கழு).

தலைப்புச் சொற்கள்

ஞானம் தமிழன் அனுபூதி அருள் பக்தி சிவன் வள்ளி கணபதி

387

பொது

தத்தனத் தனதனத்த

தனதான

நித்தமுற் றுனைநினைத்து

மிகநாடி

நிட்டைபெற் றியல்கருத்தர்

துணையாக

நத்தியுத் தமதவத்தி

னெறியாலே

லக்யலக் கணநிருத்த

மருள்வாயே

வெற்றிவிக் ரமவரக்கர்

கிளைமாள

விட்டநத் துகரனுக்கு

மருகோனே

குற்றமற் றவருளத்தி

லுறைவோனே

குக்குடக் கொடி தரித்த

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நித்தம் உற்று உனை நினைத்து மிக நாடி
நிட்டை பெற்று இயல் கருத்தர் துணையாக

நத்தி உத்தம தவத்தின் நெறியாலே
(இ)லக்ய (இ)லக்கண நிருத்தம் அருள்வாயே

வெற்றி விக்ரம அரக்கர் கிளை மாளவிட்ட
நத்து கரனுக்கு மருகோனே

குற்றம் அற்றவர் உ(ள்)ளத்தில் உறைவோனே
குக்குட கொடி தரித்த பெருமானே.

பத உரை

நித்தம் = தினந்தோறும். உற்று = பொருந்தி. உனை நினைத்து =
உன்னைத் தியானித்து. மிக நாடி = மிகவும் விரும்பி.

நிட்டை பெற்று = நிட்டை நிலையை அடைந்து. இயல் கருத்தர் =
ஒழுகும் கருத்து அமைந்த பெரியோர்களின். துணையாக =

துணை என.

நத்தி = விரும்பியும். உத்தம தவத்தின் நெறியாலே = சிறந்த தவ ஒழுக்கத்தை நான் பற்றுவதின் பயனாக.

இலக்கிய இலக்கண = இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் கண்டவாறு. நிருத்தம் அருள்வாயே = பற்றின்மை என்னும் பாக்கியத்தை எனக்கு அருள்வாயே.

வெற்றி விக்ரம = வெற்றியும் வலிமையும் கொண்ட. அரக்கர் = அசுரர்களின். கிளை மாள விட்ட = சுற்றத்தார்கள் யாவரும் இறக்கும்படி.

நத்து = சங்கம் ஏந்திய. கரனுக்கு = திருக்கரங்களை உடைய (திருமாலுக்கு). மருகோனே = மருகனே.

குற்றம் அற்றவர் = மாசில்லாத பெரியோர்களின். உ(ள்)ளத்தில் உறைவோனே = உள்ளத்தில் விளங்குபவனே.

குக்குடக் கொடி தரித்த பெருமானே = கோழிக் கொடியை ஏந்திய பெருமானே.

சுருக்க உரை

நாள்தோறும் ஒருமைப் பட்டு உன்னை நினைத்து மிக விரும்பித் தியான நிலையைப் பெற்று ஒழுகும் பெரியோர்களின் துணை

கொண்டு சிறந்த தவ ஒழுக்கத்தை நான் பற்றுவதன் பயனாக, இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் கண்டபடி பற்றின்மை என்னும் பாக்கியத்தை எனக்கு அளித்து அருள்வாயாக.

வெற்றியும் வலிமையும் கொண்ட அசுரர்கள் குலம் முழுமையும் இறக்கும்படி வைத்த, சங்கு ஏந்திய திருக்கைகளை உடைய திருமாலுக்கு மருகனே. மாசில்லாத பெரியோர்களின் உள்ளத்தில் உறைபவனே. கோழிக் கொடியை ஏந்திய பெருமானே. எனக்கு பற்றின்மையைப் புகட்டுவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நிருத்தம் = முருகவேளின் நிருத்த தரிசனம் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தில்லை, திருச்செந்தூர், திருத்தணிகை, கொடுங் குன்றம் ஆகிய தலங்களில் முருகவேளின் நிருத்த தரிசனத்தை அருணகிரி நாதர் கண்டு களித்துள்ளார்.

(கண்டு உற கடம்புடன் சந்த மகுடங்களும்
கஞ்ச மலர் செங்கையும் சிந்து வேலும்
கண்களும் முகங்களும் சந்திர நிறங்களும்
கண்குளிர என்றன் முன் சந்தியாவோ)...

(தண்டையணி - செந்தில்)

(எத்திக்கும் உற்ற புகழ் வெற்றி திருத்தணியில்
இற்றைத் தினத்தில் வர வேணும்)...

(முத்துத்தெறி - திருத்தணி).

(பொழுதினிலும் அருள் முருக சுத்தக் கொடுங்கிரியில்
நிர்த்தச் சரண்களை மறந்திடேனே)..

(எதிர்பொருது - கொடுங்குன்றம்).

(மணி திகழ் மிகு புலியூர்வியாக்ரனும்

அரிது என முறை முறை ஆடல் காட்டிய பெருமானே).. (.மகரமொடு- தில்லை).

தலைப்புச் சொற்கள்

தியானம் பெரியோர் இலக்கியம் இலக்கணம் பற்று திருமால் மனம் கோழி நடனம்

388

பொது

தனந்த தனனந் தனந்த தனந்த தனனந் தனந்த
தனந்த தனனந் தனந்த

தனதான

நிமிர்ந்த முதுகுந் குனிந்து சிறந்த முகமுந் திரங்கி
நிறைந்த வயிறுஞ் சரிந்து தடியுணி
நெகிழ்ந்து சடலந் தளர்ந்து விளங்கு விழியங் கிருண்டு
நினைந்த மதியும் கலங்கி மனையா ள்கண்
டுமிழ்ந்து பலருங் கடிந்து சிறந்த வியலும் பெயர்ந்து
உறைந்த உயிரும் கழன்று விடுநா ள்முன்
உகந்த மனமுங் குளிர்ந்து பயன்கொள் தருமம் புரிந்து
ஒடுங்கி நினையும் பணிந்து மகிழ்வேனோ
திமிந்தி யெனவெங் கணங்கள் குணங்கர் பலவுங் குழும்பி
திரண்ட சதியும் புரிந்து முதுதூரன்
சிரங்கை முழுதுங் குடைந்து நிணங்கொள் குடலுந் தொளைந்து
சினங்க ழுகொடும் பெருங்கு ருதிமூழ்கி
அமிழ்ந்தி மிகவும் பிணங்கள் அயின்று மகிழ்கொண் டுமண்ட
அடர்ந்த அயில்முன் துரந்து பொருவேளே
அலங்க லெனவெண் கடம்பு புனைந்து புணருங் குறிஞ்சி
அணங்கை மணமுன் புணர்ந்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நிமிர்ந்த முதுகும் குனிந்து சிறந்த முகமும் திரங்கி
நிறைந்த வயிறும் சரிந்து தடி ஊணி
நெகிழ்ந்து சடலம் தளர்ந்து விளங்கு விழி அங்கு இருண்டு
நினைந்த மதியும் கலங்கி மனையா ள் கண்டு
உமிழ்ந்து பலரும் கடிந்து சிறந்த இயலும் பெயர்ந்து
உறைந்த உயிரும் கழன்று விடு நா ள் முன்
உகந்து மனமும் குளிர்ந்து பயன் கொள் தருமம் புரிந்து

ஒடுங்கி நினையும் பணிந்து மகிழ்வேனோ

திமிந்தி என வெம் கணங்கள் குணங்கர் பலவும் குழும்பி
திரண்ட சதியும் புரிந்து முது தூரன்

சிரம் கை முழுதும் குடைந்து நிணம் கொள் குடலும் தொளைந்து
சினம் கழுகொடும் பெரும் குருதி மூழ்கி

அமிழ்ந்தி மிகவும் பிணங்கள் அயின்று மகிழ் கொண்டு மண்ட
அடர்ந்த அயில்முன் துரந்து பொருவேளே

அலங்கல் என வெண் கடம்பு புனைந்து புணரும்
அணங்கை மண முன் புணர்ந்த பெருமானே.

பத உரை

நிமிர்ந்த முதுகும் = நிமிர்ந்துள்ள முதுகும். குனிந்து = வளைந்து.
சிறந்த = திகழ்ந்து இருந்த. முகமும் திரங்கி = முகமும்
சுருக்கம் அடைந்து. நிறைந்த = ஒழுங்காயிருந்த. வயிறும் சரிந்து
= வயிறும் சரிந்து. தடி ஊணி = கோலை ஊன்றி.

நெகிழ்ந்து = நெகிழ்வுற்று. சடலம் தளர்ந்து = உடலும் தளர்ச்சி
அடைந்து. விளங்கு விழி = ஒளியுடன் இருந்து கண். அங்கு
இருண்டு = அங்கு இருளடைந்து. நினைந்த மதியும் =
நினைவுடன் இருந்த அறிவும். கலங்கி = கலக்கம் அடைந்து.
மனையாள் கண்டு = மனைவி இதைப் பார்த்து.

உமிழ்ந்து - (சீ என) உமிழ்ந்து. பலரும் கடிந்து = பிறர் பலரும்
வெடு வெடு என்று பேசியும். சிறந்த இயலும் பெயர்ந்து =
சிறப்பாக இருந்த குணத் தன்மையும் நீங்கலாகி. உறைந்த
உயிரும் = (உடலில் குடி கொண்டிருந்த) உயிரும். கழன்று விடு
= பிரிந்து விடும். நாள் முன் = நாள் வருவதற்கு முன்பாக.

மனமும் உகந்து = மனம் மகிழ்ச்சியுடன். குளிர்ந்து = நல்ல.
 பயன்கொள் = பயனைத் தரக் கூடிய. தருமம் புரிந்து =
 தருமங்களைச் செய்து. ஒடுங்கி = மனம் ஒடுங்கி. நினையும்
 பணிந்து = உன்னையும் பணிதலுற்று. மகிழ்வேனோ = மகிழ்
 மாட்டேனோ?

திமிந்தி என = திமிந்தி என்னும் ஒலியுடன். வெம் = கொடிய.
 கணங்கள் குணங்கர் = பிசாசுக் கூட்டங்கள். பலவும் குழும்பி =
 பல வகையானவையும் ஒன்று கூடி. திரண்ட = கூட்டமாக
 நின்று. சதியும் புரிந்து = தாள ஒத்து இட்டு. முது தூரன் =
 பழைய தூரன்.

சிரம் கை முழுதும் = தலை, கை இவை யாவற்றையும். குடைந்து
 = நோவு படச் செய்து. நிணம் கொள் குடலும் = மாமிசம்
 கொண்ட குடலை. தொளைந்து = தொளை செய்து. சினம் =
 கோபம் கொண்ட. கழுகொடும் = கழுகுடன். பெரும் குருதி மூழ்கி
 = மிக்குப் பெருகும் இரத்தத்தில் முழுகி.

அமிழ்ந்தி = அமிழ்ந்தும். மிகவும் பிணங்கள் = நிரம்பப்
 பிணங்களை. அயின்று = உண்டு. மகிழ் கொண்டு = மகிழ்ச்சி
 பூண்டு. மண்ட = நெருங்க. அடர்ந்த = தாக்கும். அயில் முன்
 துரந்து = வேலாயுதத்தைச் செலுத்தி. பொருவேளே = சண்டை
 செய்த வேளே.

அலங்கல் என = மாலையாகக் கொண்ட. வெண் கடம்பு புனைந்து
 = கடம்ப மாலையை அணிந்து. புணரும் = (உன்னுடன்) கூடிய.
 குறிஞ்சி அணங்கை = மலை நிலத்துப் பெண்ணாகிய வள்ளியை.
 முன் மணம் புணர்ந்த பெருமானே = முன்பு மணம் செய்து கூடிய
 பெருமானே.

சுருக்க உரை

முதுகு வளைந்து, முகம் சுருங்கி, வயிறு சரிந்து, தடியை ஊன்றி, உடலும் தளர்ந்து, கண் இருண்டு, நினைவு இழந்து, அறிவு கலங்கி நின்று, மனைவி கோபித்து, நற் குணம் நீங்கி, உயிரும் பிரிந்து விடும் நாள் வருவதற்கு முன்பாக, மனம் மகிழ்வுடன், உள்ளக் குளிர்த்துடன், நல்ல பயன் தரக் கூடிய தருமங்களைச் செய்து, உன்னைப் பணிய மாட்டேனோ?

திமிந்தி என்னும் ஒலியுடன் பிசாசுக் கூட்டங்கள், ஒன்று கூடி நின்று, தாள ஒத்து இட்டு, தூரனுடைய உறுப்புக்களை உண்டு, கழுக்குளுடன் பெருகும் இரத்தத்தில் முழுகி, பிணங்களை உண்ணும்படி, வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய வேளே. மலை நாட்டுப் பெண்ணாகிய வள்ளியை முன்பு திருமணம் செய்து கூடிய பெருமானே. உன் திருவடியை நான் பணிந்து மகிழ மாட்டேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. குணங்கர் கணங்கள் பலவும் குழும்பி திரண்ட சதியும் புரிந்து...
(பிள்ளை வீழ வீழவும் பெருந் துணங்கை கொட்டுமே)..கலிங்கத்துப் பரணி
(அவதாரம்) 78.

ஆ. கழுகொடும் பெரும் குருதி மூழ்கி...
(சிர மலை விழுங்கச் செந்நீர் திரைகடல் பருகலாகப்
பிரமனை வேண்டிப் பின்னும் பெரும்பசி பெறவும்
வேண்டும்)...கலிங்கத்துப் பரணி (அவதாரம்) 75.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை முதுமை இறப்பு பேய் களம் வேல் தூரன் வள்ளி

389

பொது

தனன தாத்தன தானா தானன
தனன தாத்தன தானா தானன
தனன தாத்தன தானா தானன

தனதான

நிருத ரார்க்கொரு காலா ஜேஜெய
சுரர்க ளேத்திடு வேலா ஜேஜெய
நிமல னார்க்கொரு பாலா ஜேஜெய
நெடிய வேற்படை யானே ஜேஜெய
எனஇ ராப்பகல் தானே நான்மிக
நினது தாட்டொழு மாறே தானினி
தரையி னாழ்த்திரை யேழே போலெழு
பிறவி மாக்கட லு\டே நானுறு
சவலை தீர்த்துன தாளே துடியு
சபையி னேற்றியின் ஞானா போதமு
மருளி யாட்கொளு மாறே தானது
தமிய னேற்குமு னேநீ மேவுவ
தருவி னாட்டர சாள்வான் வேணுவி
னுருவ மாய்ப்பல நாளே தானுறு
தவசி னாற்சிவ னீபோய் வானவர்
சகல லோக்கிய மேதா னாளுறு
மசுர பார்த்திப னோடே சேயவர்
தமரை வேற்கொடு நீறா யேபட
றருள ஏற்றம ரோடே போயவ
ருறையு மாக்கிரி யோடே தானையு
மழிய வீழ்தெதிர் துரோ டேயம
அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு
சிஹாய மீட்டர னார்பால் மேவிய
அதிப ராக்ரம வீரா வானவர்

விறலான

யுடனேதான்

னடியார்வாழ்

தொருநாளே

சிறைதீர்ச்

விழமோதென்

ரடலாகி

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நிருதரார்க்கு ஒரு காலா ஜேஜெய

சுரர்கள் ஏத்திடு வேலா ஜேஜெய
 நிமலனார்க்கு ஓர பாலா ஜேஜெய விறலான
 நெடிய வேல் படையானே ஜேஜெய
 என இரா பகல் தானே நான் மிக
 நினது தாள் தொழுமாறே தான் இனி உடனே தான்
 தரையில் ஆழ் திரை ஏழே போல் எழு
 பிறவி மா கடல் ஊடே நான் உறு
 சவலை தீர்த்து உன தாளே சூடி உன் அடியார் வாழ்
 சபையின் ஏற்றி இன் ஞானா போதமும்
 அருளி ஆட் கொளுமாறே தான் அது
 தமிழனேற்கு மு(ன்)னே நீ மேவுவது ஒரு நாளே
 தருவின் நாட்டு அரசு ஆள்வான் வேணுவின்
 உருவமாய் பல நாளே தான் உறு
 தவசினால் சிவன் நீ போய் வானவர் சிறை தீர
 சகல லோக்கியமே தான் ஆள் உறும்
 அசுர பார்த்திபனோடே சேய் அவர்
 தமரை வேல் கொடு நீறாயே பட விழ மோது என்று
 அருள ஏற்று அமரோடே போய் அவர்
 உறையு மா கிரியோடே தானையும்
 அழிய வீழ்த்து எதிர் சூரோடே அமர் அடலாகி
 அமரில் வீட்டியும் வானோர் தான் உறு
 சிறையை மீட்டு அரனார் பால் மேவிய
 அதி பராக்கரம வீரா வானவர் பெருமானே.

பத உரை

நிருதரார்க்கு ஒரு காலா = அசுரர்களுக்கு ஒரு யமனாக

ஏற்பட்டவனே. ஜேஜெய = உனக்கு வெற்றி உண்டாகுக. சுரர்கள் ஏத்திடு வேலா = தேவர்கள் போற்றிடும் வேலனே. ஜேஜெய = உனக்கு வெற்றி உண்டாகுக. நிமலனார்க்கு ஒரு பாலா = பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய (சிவபெருமானுக்கு) ஒரு குழந்தையே. ஜேஜெய = உனக்கு வெற்றி உண்டாகுக. விறலான = வீரம் வாய்ந்த.

நெடிய வேல் படையானே = பெரிய வேலாயுதத்தைப் படையாகக் கொண்டவனே. ஜேஜெய = உனக்கு வெற்றி உண்டாகுக. என = என்றெல்லாம். இராப் பகல் = இரவு பகல் எந்த நேரத்திலும். தானே மிக = நான் நிரம்ப. நினது தாள் தொழுமாறே = உனது திருவடியைத் தொழும்படி. தான் இனி உடனே தான் = நான் இனித் தாமதிக்காமலே தான்.

தரையில் = இப்பூமியில். ஆழ் = ஆழமுள்ள. திரை ஏழே போல் = ஏழு கடலைப் போல். எழு பிறவி = எழுகின்ற பிறவி என்னும். மாக் கடலுடே = பெரிய கடலுள். நான் உறு = நான் அனுபவிக்கும். சவலை = மனக் குழப்பத்தை. தீர்த்து = நீக்கி. உனது தாளே சூடி = உனது திருவடியை என் தலையில் வைத்து. உன் அடியார் வாழ் = உனது அடியார்கள் வாழ்கின்ற.

சபையின் ஏற்றி = கூட்டத்தில் என்னையும் கூட்டி வைத்து. இன் = இனிய. ஞானா போதமும் = ஞான உபதேசத்தையும். அருளி ஆட்கொளு மாறே தான் = அருள் செய்து என்னை ஆட்கொள்ளுமாறு. அது = அதன் பொருட்டு. தமிழனேற்கு = தனியேனாகிய எனக்கு. முன்னே = முன்னே. நீ மேவுவது ஒரு நாளே = வந்து தோன்றுவது ஒரு நாள் உண்டோ?

தருவின் நாட்டு அரசு ஆள்வான் = கற்பக மரங்கள் உள்ள பொன்னுலகை அரசாளும் (இந்திரன்). வேணுவின் உருவமாய் =

மூங்கிலின் உருவெடுத்து. பல நாளே = பல நாட்கள். தான் உறு = தான் செய்த. தவசினால் = தவப் பயனால். சிவன் = சிவ பெருமான் (உன்னை). நீ போய் வானவர் சிறை தீர = தேவர்களின் சிறையை நீக்கும் பொருட்டு.

சகல லோக்கியமே தான் ஆள் உறும் = எல்லா உலக இன்பங்களையும் ஆண்டு அனுபவிக்கும். அசுர பார்த்திபனோடே = அசுர அரசனாகிய துரனையும். சேயவர் = அவனுடைய மக்களையும். தமரை = சுற்றத்தினரையும். வேல் கொடு = வேலாயுதத்தால். நீறாயே பட விழ = பொடியாய் அழிந்து விழும்படி. மோது என்று = தாக்குவாயாக என்று.

அருள = திருவாய் மலர்ந்து சொல்ல. ஏற்று = (அவர் சொல்லுக்கு) இணங்கி. அமரோடே போய் = போருக்கு எழுந்து சென்று. அவர் = அந்த அசுரர்கள். உறையும் = வசிக்கும். மாக்கிரியோடே = பெரிய கிரௌஞ்சம், ஏழு மலைகள் ஆகியவற்றையும். தானையும் = (அவர்களுடைய) சேனைகளையும். அழிய = அழிந்து போகும்படி. வீழ்த்தி = விழும்படிச் செய்து. எதிர் துரோடே = எதிர்த்து வந்த துரனுடன். அமர் அடலாகி = பொருந்திய பகைமை பூண்டு.

அமரில் = போரில். வீட்டியும் = அவனை அழித்தும். வானோர் தான் உறு சிறையை = விண்ணவர்களை அவர்கள் அடைபட்டிருந்த சிறையிலிருந்தும். மீட்டு = நீக்கி. அரனார் பால் மேவிய = (தந்தையாகிய) சிவபெருமானிடத்து வந்து சேர்ந்த. அதி பராக்ரம வீரா = பெரிய வலிமைசாலியே. வானவர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

அசுரர்களுக்கு ஒரு காலனாக வந்தவனே. தேவர்கள் போற்றித் துதிக்கும் வேலனே. பெரிய வேலாயுதப் படையை உடையவனே. உனக்கு வெற்றி உண்டாகுக. நான் இரவும் பகலும் உன் திருவடியைப் பணிந்து போற்றும்படி அருள்புரிவாயாக. இப்பூமியில் உள்ள ஏழு கடல்களைப் போல எழுகின்ற என் பிறவிகளை நீக்கி, என் மனக் குழப்பத்தை ஒழித்து, உனது திருவடியை என் தலையில் வைத்து, உன் அடியாருடன் என்னைக் கூட்டி வைத்து, ஞான உபதேசத்தையும் அருளுமாறு என்னை ஆட்கொள்ளும் நாள் இந்தத் தமிழனுக்கு என்று கிட்டுமோ?

கற்பக மரங்கள் நிறைந்த பொன்னுலகை ஆளும் இந்திரன் மூங்கில் உருவத்துடன் தான் செய்த தவப் பயனால், சிவபெருமான் இரங்கி, உன்னைத் தேவர்கள் சிறையை நீக்கும்படி பணி செய்ய, அங்ஙனமே தூரனுடன் போர் செய்து, அவனுடைய கிரௌஞ்சம், எழு மலைகள் ஆகியவற்றைப் பொடி செய்து, தூரனையும் அழித்த வீரனே. தேவர்கள் பெருமானே. இந்தத் தமிழன் முன் நீ தோன்றுவதும் ஒரு நாள் ஆகுமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வேணுவின் உருவமாய்ப் பல நாளே தான் உறு...

தூரனுக்கு அஞ்சி இந்திரன் மூங்கில் உருவத்துடன் சீகாழியில் தவம் செய்தான். அதற்கிணங்கிச் சிவபெருமான் தூரனை

அழிக்கக் கந்தனுக்கு ஆணை இட்டார்.

(ஆங்கமர் குகன்முகம் நோக்கியே இனைய கூறுவான்

தீமையே இயற்றி உலப்புறா வன்மை கொண்டுற்ற

தூரனை அவுணர் குழுவொடும் தடிந்து சுருதியின் நெறி

நிறீஇ மகவான் பேரரசளித்துச் சுரர்துயர் அகற்றி

பெயர்தி என்றனன் எந்தை பெருமான்)...கந்த புராணம் 1.18.34.

ஆ. அடியாற் வாழ் சபையின் ஏற்று இன் ஞானா போதமும்....

இந்த வேண்டுகோள் அருணகிரி நாதருக்குப் பின்னர் தரப்பட்டது.

(இடுதலைச் சற்றும் கருதேனைப் போதம் இலேனை அன்பால்

கெடுதல் இலாத் தொண்டரில் கூட்டியவா)...கந்தர் அலங்காரம் 100.

தலைப்புச் சொற்கள்

அசுரர் காலன் தேவர் சிவன் வேல் திருவடி அருள் துதி பிறவி தமிழன் அடியார் ஞானம் உபதேசம் ஆட்கொள்ளல் காட்சி இந்திரன்

390

பொது

தான தந்த தான தான தான தந்த தான தான
தான தந்த தான தான

தனதான

நீரு மென்பு தோலி னாலு மாவ தென்கை கால்களோடு
நீளு மங்க மாகி மாய வுயிரூறி
நேச மொன்று தாதை தாய ராசை கொண்ட போதில் மேவி
நீதி யொன்று பால னாகி யழிவாய்வந்
தூரு மின்ப வாழ்வு மாகி யூன மொன்றி லாது மாத
ரோடு சிந்தை வேடை கூர உறவாகி
ஊழி யைந்த கால மேதி யோனும் வந்து பாசம் வீச
ஊனு டம்பு மாயு மாய மொழியாதோ
தூர னண்ட லோக மேன்மை துறை கொண்டு போய் விடாது
தோகை யின்கண் மேவி வேலை விடும்வீரா
தோளி லென்பு மாலை வேணி மீது கங்கை துடி யாடு
தோகை பங்க ரோடு துது மொழிவோனே
பாரை யுண்ட மாயன் வேயை யூதி பண்டு பாவ லோர்கள்
பாடல் கண்டு ஏகு மாலின் மருகோனே
பாத கங்கள் வேறி நூறி நீதி யின்சொல் வேத வாய்மை
பாடு மன்பர் வாழ்வ தான பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நீரும் என்பு தோலினாலும் ஆவது என் கை கால்களோடு
நீளும் அங்கமாகி மாய உயிர் ஊறி

நேசம் ஒன்று தாதை தாயர் ஆசை கொண்ட போதில் மேவி
நீதி ஒன்று பாலனாகி அழிவாய் வந்து

ஊரும் இன்ப வாழ்வும் ஆகி ஊனம் ஒன்று இலாது மாதரோடு
சிந்தை வேடை கூர உறவாகி

ஊழி இயைந்த கால(ம்) மேதியோனும் வந்து பாசம் வீச
ஊன் உடம்பு மாயும் மாயம் ஒழியாதோ

தூரன் அண்ட லோகம் மேன்மை துறை கொண்டு போய் விடாது
தோகை பங்கரோடு துது மொழிவோனே

பாரை உண்ட மாயன் வேயை ஊதி பண்டு பாவலோர்கள்
பாடல் கண்டு ஏகும் மாலின் மருகோனே

பாதகங்கள் வேறி நூறி நீதியின் சொல் வேத வாய்மை
பாடும் அன்பர் வாழ்வதான பெருமானே.

பத உரை

நீரும் என்பு தோலினாலும் ஆவது = நீர், எலும்பு, தோல்
இவைகளால் ஆக்கப்பட்டதாகிய. என் கை கால்களோடு =
என்னுடைய கை, கால்கள் இவைகளோடு. நீளும் = நீண்ட.
அங்கமாகி = அங்கங்களை உடையவதாகி. மாய உயிர் ஊறி =
மாயமான உயிர் ஊறப் பெற்று.

நேசம் ஒன்று = ஆசை பொருந்திய. தாதை, தாயர் = தந்தை
தாய் ஆகிய இருவரும். ஆசை கொண்ட போதில் = காதல்
கொண்ட சமயத்தில். மேவி = கருவில் உற்று. நீதி ஒன்று =
ஒழுக்க நெறியில் நிற்கும். பாலனாகி = பிள்ளையாய்த் தோன்றி.
அழிவாய் வந்து = அழிதற்கே உரியவனாய்ப் பூமியில் பிறந்து.

ஊரும் இன்ப வாழ்வுமாகி = அனுபவிக்கும் இன்ப வாழ்வை
உடையவனாகி. ஊனம் ஒன்று இலாது = குறை ஒன்றும்
இல்லாமல். மாதரோடு = மாதர்களுடன். சிந்தை வேடை கூர =
மன வேட்கை மிக்கு எழ. உறவாகி = அவர்களுடன்
சம்பந்தப்பட்டு.

ஊழ் இயைந்த = ஊழ் வினையின்படி அமைந்த. கால(ம்) = முடிவு காலத்தில். மேதியோனும் = எருமை வாகனனான யமனும். வந்து பாசம் வீச = வந்து பாசக் கயிற்றை வீச. ஊன் உடம்பு = (இந்த) மாமிச உடல். மாயும் = அழிந்து போகும். மாயம் ஒழியாதோ = முடிவு பெறாதோ?

தூரன் அண்ட லோகம் = தூரன் அண்டங்களாம் லோகங்களின். மேன்மை = மேலான. தூறை கொண்டு = தலைமையைக் கொள்ளை அடித்து. போய் விடாது = போய் விடாமல். தோகையின் கண் மேவி = மயிலின் மேல் ஏறி. வேலை விடும் வீரா = வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய வீரனே.

தோளில் என்பு மாலை = தோள் மீது எலும்பு மாலையையும். வேணி மீது கங்கை = சடையில் கங்கையையும். தூடி = தரித்து. ஆடு(ம்) = ஆடல் புரியும். தோகை பங்கரோடு = மயில் போன்ற பார்வதியின் பாகரான சிவபெருமானுக்கு. சூது மொழிவோனே = இரகசியப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தவனே.

பாரை உண்ட மாயன் = இப்பூமியை உண்டவனான மாயவன். வேயை ஊதி = புல்லாங் குழலை ஊதியவன். பண்டு = முன்பு. பாவலோர்கள் = (திருமழிசை ஆழ்வார் ஆகிய) புலவர்களின். பாடல் கண்டு = பாடலைக் கண்டு மகிழ்ந்து. ஏகும் = (பின்னர் அவர்களின் வேண்டு கோளுக்கு இரங்கி) அவர்கள் பின்பு செல்பவனாகிய. மாலின் மருகோனே = திருமாலின் மருகனே.

பாதகங்கள் = பாபங்களை. வேறி = குலைந்து. நூறி = பொடி படுத்தி. நீதியின் சொல் = நீதிச் சொற்களைக் கொண்டு. வேத வாய்மை = வேத உண்மைகளை எடுத்து. பாடும் அன்பர் = பாடும் அன்பர்களுக்கு. வாழ்வதான பெருமானே = செல்வப்

பொருளான பெருமானே.

சுருக்க உரை

நீர், எலும்பு, தோல் முதலியவற்றால் ஆக்கப்பட்ட கை, கால்களோடு, அங்கங்களுடன் கூடிய உடல் கொண்டு, அவ்வுடலில் உயிர் உறையப் பெற்று. தந்தை தாய் ஆகிய இருவரும் காதல் கொள்ளும் சமயத்தில் கருவாய்த்தோன்றி, ஒழுக்க நெறியில் பிள்ளையாகப் பூமியில் பிறந்து, நல்ல வாழ்வை உடையவனாகி, குறை இல்லாமல் வளர்ந்து, மாதர்களுடன் ஆசை மிகுந்து, உறவாடி, ஊழ் வினையின் பயனாக முடிவு வரும் சமயத்தில் யமன் வந்து பாசக் கயிற்றை வீச, இந்த மாய உடல் அழிந்து போகும் மாயமாகிய பிறப்பு முடிவு பெறாதோ? தூரன் அண்டங்களை எல்லாம் கொள்ளை அடித்துப் போகாமல் வேலைச் செலுத்திய வீரனே.

தோளில் எலும்பையும், சடையில் கங்கையையும் தரித்து ஆடல் புரியும் பார்வதி பாகனான சிவபெருமானுக்குப் பிரணவத்தை உபதேசித்தவனே. பூமியை உண்டவனும், புல்லாங்குழலை ஊதியவனும், திருமங்கை ஆழ்வார் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி, புலவர்கள் பின் சென்றவனும் ஆகிய திருமாலின் மருகனே. பாவங்களைக் குலைந்து, பொடியாக்கி, வேத உண்மைகளை எடுத்து ஒதும் அன்பர்களுக்குச் செல்வமாக உள்ள பெருமானே. என் பிறப்பாகிய மாயம் ஒழியாதோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. துது மொழிவோனே...

பிரணவம் மௌனமறை ஆதலால் அது துது எனப்பட்டது.

(மஹன் மறை ஒதுவித்த குருநாதா)...திருப்புகழ் (வடவையன்).

ஆ. பண்டு பாவலோர்கள் பாடல் கண்டு....

காஞ்சியில் திருமழிசை ஆழ்வாரிடம் கணிகண்ணன் என்பவர் பணிவிடை செய்து வந்தார். ஒரு கிழவி ஆழ்வார் அருளால் முதுமை நீங்கியதை அறிந்த அரசன், ஆழ்வாரை அணுகித் தனக்கும் அவ்வாறு அருள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்க, ஆழ்வார் கணிகண்ணரை அணுகுமாறு கூறினார். கணிகண்ணர் மன்னரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்காமல் போகவே, அரசர் கணிகண்ணரை அவ்ஹரை விட்டுப் போகும்படி உத்தரவு இட்டார். இத்தை கேட்டு வருத்தமுற்ற திருமழிசை ஆழ்வார்,

version 2010

கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபுங் கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டா துணிவொன்றிச்
செந்நாப் புலவன்யான் செல்கின்றேன் நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக் கொள் என்று பெருமானைக் கேட்டுக் கொண்டார்.
பெருமாள் போனவுடன் நாடு பொலிவு இழந்தது. அரசன் மீண்டும் ஆழ்வாரை அணுகி
வேண்டி, அவரும் பதிகம் பாடி நாட்டைச் செழிக்கச் செய்தார்.
கணிகண்ணன் போக்கிழந்தான் காமருபுங் கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டும் துணிவுடைய
செந்நாப் புலவனும் போக்கிழந்தான் நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப் பாய் படுத்துக் கொள்). இவரே சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள்
எனப்படுவர்.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை	பெண்	ஆசை	வினை
யமன்	மாயை	தூரன்	மயில்
வேல்	திருமால்	திருமழிசை	ஆழ்வார்
வேதம்	பிறவி	கணிகண்ணன்	பொது

391

பொது

தானந்த தானத்தந்

தனதானா

நீலங்கொள் மேகத்தின்	மயில் மீதே
நீவந்த வாழ்வைக்கண்	டதனாலே
மால்கொண்ட பேதைக்குன்	மணநாறும்
மார்தங்கு தாரைத்தந்	தருள்வாயே
வேல்கொண்டு வேலைப்பண்	டெறிவோனே
வீரங்கொள் தூரர்க்குங்	குலகாலா
நாலந்த வேதத்தின்	பொருளோனே
நானென்று மார்தட்டும்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நீலம் கொள் மேகத்தின் மயில் மீதே
நீ வந்த வாழ்வை கண்டு அதனாலே
மால் கொண்ட பேதைக்கு உன் மண(ம்) நாறும்
மார் தங்கு(ம்) தாரை தந்து அருள்வாயே
வேல் கொண்டு வேலை பண்டு எறிவோனே
வீரம் கொள் தூரர்க்கும் குலகாலா
நால் அந்த வேதத்தின் பொருளோனே
நான் என்று மார் தட்டும் பெருமானே.

பத உரை

நீலம் கொள் = நீல நிறத்தைக் கொண்ட. மேகத்தின் = மேகம்
போன்ற. மயில் மீதே = மயில் மேல் ஏறி.

நீ வந்த வாழ்வை = நீ எழுந்தருளி வந்த திருச்சபா மண்டபத்து

காட்சியை. கண்டு அதனாலே = தரிசித்த காரணத்தினால்.

மால் கொண்ட பேதைக்கு = உன் மீது காதல் கொண்ட இந்தப் பெண்ணுக்கு. உன் = உன்னுடைய. மணம் நாளும் = நறு மணம் வீசும்.

மார் தங்கும் = மார்பில் விளங்கும். தாரை = மாலையை. தந்து அருள்வாயே = கொடுத்தருள்க.

வேல் கொண்டு = வேலாயுதத்தைக் கொண்டு. வேலை = கடலை. பண்டு = முன்பு. எறிவோனே = வற்றும்படிச் செலுத்தியவனே.

வீரம் கொள் துரார்க்கும் குலகாலா = வீரம் படைத்த துரர் குலத்துக்கே யமனாக விளங்குபவனே.

நால் அந்த வேதத்தின் = (இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என்று சொல்லப்படும்) அந்த நான்கு வேதங்களின். பொருளோனே = பொருளாய் விளங்குபவனே.

நான் என்று மார் தட்டும் பெருமானே = (உயிருக்கு உயிராய் நிற்பவன்) நான் என்றும் உயிருக்குள்ளே ஒளித்து நிற்பவன் என்றும் பெருமை பாராட்டும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

நீல நிறம் கொண்ட மயிலின் மேல் ஏறி நீ தந்தருளிய காட்சியைக் கண்டதினால், உன் மீது ஆசை கொண்ட இந்தப் பெண்ணுக்கு உனது நறு மணம் வீசும் உன் மார்பில் விளங்கும் மாலையைத் தருவாயாக. வேலைக் கொண்டு முன்பு கடல் வற்றும்படி செலுத்தியவனே. வீரம் கொண்ட துரர்கள் குலத்துக்கு யமனாக விளங்குபவனே. நான்கு வேதங்களின் பொருளாய் அமைந்தவனே. உயிர்களுக்குள் உயிராய் இருக்கிறேன் என்று மார் தட்டும் பெருமானே. எனக்கு உன் மாலையைத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடல் அகப் பொருள் துறையைச் சார்ந்தது.

அ. வேல் கொண்டு வேலைப் பண்டு எறிவோனே...

(வேலை உறை நீட்டி வேலை தனில் ஓட்டு

வேலை விளையாட்டு வயலு\ரா)...திருப்புகழ் (ஆரமுலை காட்டி).

ஆ. நானென்று மார்தட்டும் பெருமானே....

நான் என்னும் சொல் கடவுளையே குறிக்கும்.

(உள்ளத் தொடுக்கும் புறத்துளும் நானெனுங்

களளத் தலைவன் கமழ்சடை நந்தியும்)....திருமந்திரம் 2972.

(பிறிது இன்றி நான் அமரும் பொருள் ஆகி நின்றான்)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.107.5.

முருகன் சகல கலா வல்லவன் நான் தான் என்று மார் தட்டிய வரலாறு:

வித்வத் தாம்பூலம் யாருக்குக் கொடுப்பது என்ற வாதத்தில் ஓளவையார், இந்திரன், சரஸ்வதி, அகத்தியர், ஆகியோர் தமக்கு அப்பரிசு பெற தகுதி இல்லை என மறுத்த உடன், தேவர்களும் முனிவர்களும் பார்வதியை அணுகினர். தேவி புன்னகை புரிந்து, நான் வாழைப் பழத்தின் தோல் போன்றவள். எனக்குள் இருக்கும் கனி, முத்துக் குமரனே இப்பரிசுக்குத் தக்கவன் என்று கூறி னார். பின்னர் முருகவேள் தாம்பூலத்தைப் பெற்றார் என்பது புராணம்.

தலைப்புச் சொற்கள்

அகப்பொருள் காட்சி அருள் வேல் தூரர் வேதம் தத்துவம் சகல கலா வல்லவன் பொது

392

பொது

தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன தனதான

நெடிய வடகுவ டியவு மெழுகிரி
 நெறுநெ றெனநெரி யவுமுது பணிபதி
 நிபிட முடிகிழி யவுநில மதிரவும் விளையாடும்
 நிகரில் கலபியும் ரவியுமிழ் துவசமும்
 நினது கருணையு முறைதரு பெருமையும்
 நிறமு மிளமையும் வளமையு மிருசர ணமும்நீப
 முடியு மபிநவ வனசரர் கொடியிடை
 தளர வளர்வன ம்ருகமத பரிமள
 முகுள புளகித தனகிரி தழுவிய திரடோளும்
 மொகுமெ கெனமது கரமுரல் குரவணி
 முருக னறுமுக னெனவரு வனபெயர்
 முழுது மியல்கொடு பழுதற மொழிவது மொருநாளே
 கொடிய படுகொலை நிசிசர ருரமொடு
 குமுகு மெனவிசை யுடனிகை பெறமிகு
 குருதி நதிவித சதியொடு குதிகொள விதியோடக்
 குமுறு கடல்குடல் கிழிபட வடுமர
 மொளுமொ ளெனஅடி யொடலறி விழவுயர்
 குருகு பெயரிய வரைதொளை படவிடு சுடர்வேலா
 இடியு முனைமலி குலிசமு மிலகிடு
 கவள தவளவி கடதட கனகட
 இபமு மிரணிய தரணியு முடையதொர் தனியானைக்
 கிறைவ குருபர சரவண வெகுமுக
 ககன புனிதையும் வனிதைய ரறுவரும்
 எனது மகவென வுமைதரு மிமையவர் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நெடிய வட குவடு இடியவும் எழு கிரி
 நெறு நெறு என நெரியவும் முது பணி பதி

நிபிட முடி கிழியவும் நிலம் அதிரவும் விளையாடும்

நிகர் இல் கலபியும் ரவி உமிழ் துவசுமும்

நினது கருணையும் உறை தரு பெருமையும்

நிறமும் இளமையும் வளமையும் இரு சரணமும் நீப

முடியும் அபிநவ வனசரர் கொடி இடை

தளர வளர்வன ம்ருகமத பரிமள

முகுள புளகித தன கிரி தழுவிய திரள் தோளும்

மொகுமொகு என மதுகரம் முரல் குரவு அணி

முருகன் அறுமுகன் என வருவன பெயர்

முழுதும் இயல் கொடு பழுது அற மொழிவதும் ஒரு நாளே

கொடிய படு கொலை நிசிசரர் உரமொடு

குமுகம் என விசையுடன் இசை பெற மிகு

குருதி நதி வித சதியொடு குதி கொள விதி ஓட

குமுறு கடல் குடல் கிழி பட அடு மரம்

மொளு மொளு என அடியொடு அலறி விழ உயர்

குருகு பெயரிய வரை தொளை பட விடு சுடர் வேலா

இடியும் முனை மலி குலிசமும் இலகிடு

கவள தவள விகட தட கன கட

இபமும் இரணிய தரணியும் உடையது ஓர் தனி யானைக்கு

இறைவ குருபர சரவண வெகு முக

ககன புனிதையும் வனிதையர் அறுவரும்

எனது மகவு என உமை தரும் இமையவர் பெருமானே.

பத உரை

நெடிய = நீண்டதும். வட குவடு இடியவும் = வடக்கே உள்ள
மேரு மலை இடி பட்டுப் பொடிபடவும். எழு கிரி = ஏழு

மலைகளும். நெறு நெறு என நெரியவும் = நெறு நெறு என்று நெரிவு உறவும். முது = முதுமை வாய்ந்ததும். பணி பதி = பாம்புகளுக்குத் தலைவனும் ஆகிய ஆதி சேடனது. நிபிட முடி = நெருங்கிய பணா முடிகள். கிழியவும் = கிழிபட. நிலம் = பூமி. அதிரவும் = அதிரவும். விளையாடும் = விளையாடுகின்ற.

நிகர் இல் = ஒப்பில்லாத. கலபியும் = மயிலும். ரவி = சூரியனை. உமிழ் தரு = கக்குகின்ற. துவசமும் = கொடியாகிய சேவலும். நினது கருணையும் = உன்னுடைய கருணையும். உறை தரு = உன்னிடம் நிலைத்து விளங்கும். பெருமையும் = பெருமையும். நிறமும் = ஒளியும். இளமையும் = இளமையும். இரு சரணமும் = இரண்டு திருவடிகளும். நீப = கடம்பும் (அணிந்த).

முடியும் = திருமுடிகளும். அபிநவ = புதுமை நிறைந்த. வனசரர் = வேடர்களின். கொடி இடை = வள்ளியின் கொடி போன்ற இடை. தளர் = தளர்வுறும்படி. வளர்வன = வளர்கின்ற. ம்ருகமத = கஸ்தூரி அணிந்த. பரிமள = நறுமணம் உள்ள. முகுள = மலர்ந்த மொட்டுப் போன்ற. புளகித = புளகிதம் கொண்ட. தன கிரி = மலை போன்ற கொங்கைகளை. தழுவிய = தழுவிய. திரள் தோளும் = திரண்ட தோள்களும்.

மொகு மொகு என = மொகுமொகுவென்று. மதுகரம் = வண்டுகள். முரல் = ஒலிக்கின்ற. குரவு அணி = குரா மலரை அணியும். முருகன் = முருகன். அறுமுகன் = ஆறுமுகன். என வருவன = என்று வருவனாகிய. பெயர் முழுதும் = உனது திருநாமங்கள் முழுமையும். இயல் கொடு = இயல் தமிழில் அமைத்து. பழுது அற = குற்றம் இல்லாமல். மெழிவதும் ஒரு நாளே = நான் ஓதுவதும் ஒரு நாள் கிடைக்குமோ?

கொடிய = பொல்லாத. படுகொலை = கொடுமையான கொலைகளைச் செய்யும். நிசிசரர் = அசுரர்களது. உரமொடு = மார்புடன். குமுகும் என இசை பெற = குமுகும் என்னும் ஒலி உண்டாகும்படி. மிகு குருதி = வேகத்துடன் நிரம்ப இரத்தம். நதி வித சதியொடு = நதி வெள்ளம் போல் தாளத்தோடு. குதி கொள = குதித்துப் பாய்ச்சல் கொள்ளவும். விதி = பிரமன். ஓட = அஞ்சி ஓடவும்.

குமுறு = கலங்கி ஒலிக்கும். கடல் குடல் கிழி பட = கடலின் உட் பாகங்கள் கிழியவும். அடு மரம் = கொல்லும் தன்மையை உடைய (தூரனாகிய) மாமரம். மொளு மொளு என = மொளுமொளுவென்று. அடியோடு அலறி விழ = அடிப்பாகம் முதல் அலறி விழவும். உயர் குருகு = உயர்ந்து வளர்ந்த பறவையின். பெயரிய வரை = பெயர் கொண்ட. வரை = கிரௌஞ்ச மலை. தொளை பட = தொளைபடவும். விடு சுடர் வேலா = வேலைச் செலுத்தும் வேலனே.

இடியும் = இடியும். முனை மலி = கூர்மை மிக்க. குலிசமும் = குலிசாயுதமும். இலகிடு = விளங்கும். கவள = கவளமாக ஊண் உண்பதும். தவளம் = வெண்ணிறமானதும். விகட = அழகுள்ளதும். தட = பரந்ததுமான. கன கட இபமமும் = மதச் சுவட்டினின்று மிகுந்த மதம் பொழியும் ஐராவதம் என்னும் வெள்ளை யானையும். இரணிய தரணியும் = பொன்னுலகமும். உடையது = தமக்குச் சொந்தமாக உள்ள. ஒரு = ஒப்பற்ற. தனி யானைக்கு = பரிசுத்தமான தேவயானைக்கு.

இறைவ = தலைவனே. குருபர = குருபரனே. சரவண = சரவணனே. வெகு முக = பல முகமாய்ப் பரந்து வரும். ககன புனிதையும் = ஆகாய கங்கையும். வனிதையர் அறுவரும் = கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரும். எனது மகவு என = எங்கள்

**குழந்தை என்று பாராட்டும்படி. உமை தரும் = பார்வதி
பயந்தருளிய. இமையவர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.**

சுருக்க உரை

மேருமலை பொடியாகவும், ஏழு மலைகளும் நெரிவு உறவும்,
ஆதிசேடனுடைய முடிகள் கிழிந்து விழவும், மயிலும், சேவலும்,
கருணையும், பெருமையும் உனது ஒளியும், இளமையும், வளமையும், இரு
திருவடிகளும், கடம்பணிந்த முடிகளும், வள்ளி நாயகியின் கொங்கைகளைத்
தழுவும் தோள்களும், குரா மலர் அணிந்த முருகன், ஆறுமுகன், என்று
உனது திருநாமங்களைக் குற்றமற்ற தமிழில் ஓதும் பாக்கியம் எனக்குக்
கிட்டுமோ?

அசுரர்களின் மார்புடன் விழ, அவர்களுடைய இரத்த வெள்ளம் குதித்துப்
பாய்ந்து வெளிவரவும், பிரமன் பயந்து ஓடவும்,
கடலின் உட்பாகங்கள் கிழியவும், தூரனாகிய மாமரம் முறிந்து விழவும்,
கிரௌஞ்ச மலை தொளை படவும் வேலைச் செலுத்திய வேலனே.
குலிசாயதமும், ஐராவதம் என்ற வெள்ளை யானையும், பொன்னுலகமும்
தனக்குச் சொந்தமாகக் கொண்ட தேவசேனையின் கணவனே. குருபரனே.
சரவணனே. ஆகாய கங்கையும், கார்த்திகைப் பெண்களும் தமது
குழந்தையாகப் போற்றும் உமா தேவி பெற்ற குழந்தையே. தேவர்கள்
பெருமானே. உன் திரு நாமங்களைப் பாடும் பாக்கியம் எனக்குக்
கிட்டாதோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. எழு கிரி நெறு நொறு என நெரியவும்.....

(குன்றோடும் தூழ அம்பேழும் தூரும்

போய் மங்கப் பொருகோபா)...திருப்புகழ்..... 56.....(வெங்காளம்).

ஆ. ரவி உமிழ் துவசமும்.....

(நயனமும் ரவி உமிழ்

கொடியு மகிலமும் வெளிபட)...திருப்புகழ்.....179.... (கொடியமறலி).

இ. முருகன் ஆறுமுகன் என வருவன....

(முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்துருகுஞ்

செயல் தந்து உணர்வு என்று அருள்வாய்)....கந்தர் அனுபூதி 15.

ஈ. குருகு பெயரிய வரை....

பறவைப் பெயருடைய மலை, கிரௌஞ்சம்.

தலைப்புச் சொற்கள்

முருகன் நாமம் திருவடி தமிழ் துதி அசுரர் பிரமன் வேல் தேவசேனை குருநாதர்
தேவர் மயில் சேவல் கலப்பு சந்தம் பொது

393

பொது

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதான

பகிர நினைவொரு திணையள விலுமிலி
கருணை யிலியுன தருணையொ டுதணியல்
பழநி மலைகுரு மலைபணி மலைபல மலைபாடிப்
பரவு மிடறிலி படினுகொ டிட்டுசொல்
பழகி யழகிலி குலமிலி நலமிலி
பதிமை யிலிபவு ஷதுமிலி மகிமையி லிகுலாலன்
திகிர வருமொரு செலவினி லெழுபது
செலவு வருமென பவுரிகொ டலமரு
திருக னுருகுத லமுகுதல் தொமுகுதல் நிணையாத்
திமிர் னியல்பிலி யருளிலி பொருளிலி
திருடன் மதியிலி கதியிலி விதியிலி
செயலி லுணர்விலி சிவபத மடைவது மொருநாளே
மகர சலநிதி முறையிட நிசிசரன்
மகுட மொருபது மிருபது திரள்புய
வரையு மறவொரு கணைதெரி புயல்குரு ந்ருபதூதன்
மடுவில் மதகரி முதலென வுதவிய
வரத னிருதிறல் மருதொடு பொருதவன்
மதலை குதலையின் மறைமொழி ணியனாகம்
உகிரி னுதிகொடு வகிருமொ ரடலரி
திகிரி தரமர கதகிரி யெரியுமிழ்
உரக சுடிகையில் நடநவி லரிதிரு மருகோனே
உருகு முடியவ ரிருவின யிருள்பொரு
முதய தினகர இமகரன் வலம்வரும்

உலக முழுதொரு நொடியினில் வலம்வரு

பெருமாளே.

பதம் பிரித்தல்

பகிர நினைவு ஒரு தினை அளவிலும் இலி
கருணை இலி உனது அருணையொடு தணியல்
பழனிமலை குருமலை பணிமலை பலமலை பாடி

பரவும் மிட(ல்) இலி படிநு கொ(ண்)டு இடநு சொல்
பழகி அழகு இலி குலம் இலி நலம் இலி
பதிமை இலி பவுஷதும் இலி மகிமை இலி குலாலன்

திகிரி வரும் ஒரு செலவினில் எழுபது
செலவு வரும் என பவுரி கொ(ண்)டு அலமரும்
திருகன் உருகுதல் அழுகுதல் தொழுதல் நினையாத

திமிரன் இயல்பு இலி அருள் இலி பொருள் இலி
திருடன் மதி இலி கதி இலி விதி இலி
செயலில் உணர்வு இலி சிவ பதம் அடைவதும் ஒரு நாளே

மகர சலநிதி முறை இட நிசிசரன்
மகுடம் ஓர பதும் இருபது திரள் புய
வரையும் அற ஒரு கணை தெரி புயல் குருநிருப தூதன்

மடுவில் மத கரி முதல் என உதவிய
வரதன் இரு திறல் மருதொடு பொருதவன்
மதலை குதலையின் மறை மொழி இகழ் இரணியன் ஆகம்

உகரின் நுதி கொ(ண்)டு வகிரும் அடல் அரி
திகிரிதர மரகதகிரி எரி உமிழ்
உரக சுடிகையில் நட(ம்) நவில் அரி திரு மருகோனே

உருகும் அடியவர் இரு வினை இருள் பொரும்
உதய தினகர இமகரன் வலம் வரும்

உலகம் முழுது ஒரு நொடியினில் வலம் வரு(ம்) பெருமானே.

பத உரை

பகிர = (தம்மிடம் இருப்பதைப்) பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற. நினைவு = நினைப்பு. ஒரு தினை அளவு இலி = ஒரு தினை அளவு கூட இல்லாதவன் (நான்). கருணை இலி = கருணையே இல்லாதவன். உனது = நீ வீற்றிருக்கும் தலங்களான.

அருணையொடு = திருவண்ணாமலை. தணியல் = திருத்தணி.

பழநி மலை = பழனி மலை. குருமலை = சுவாமி மலை.

பணிமலை = பாம்பு மலையாகிய திருச்செங்கோடு. பல மலை

பாடி = (ஏனைய) பல மலைகளையும் பாடி.

பரவும் = போற்றுகின்ற. மிடல் இலி = திறன் இல்லாதவன்.

படிநு கொண்டு = வஞ்சனையுடன். இடநு சொல் பழகி =

தடையான பேச்சுக்களில் பழகுவான். அழகிலி = அழகு

இல்லாதவன். குலம் இலி = மேற் குடியில் பிறக்காதவன். நலம்

இலி = நற்செயல் செய்யாதவன். பதிமை இலி = பத்தி என்பது

இல்லாதவன். பவுஷதும் இலி = பெருந்தன்மை இல்லாதவன்.

மகிமை இலி = பெருமை இல்லாதவன் (நான்). குலாலன் =

குயவனுடைய.

திகிரி = சக்கரம். வரும் ஒரு செலவினில் = சுழலும் ஒரு

சுழலின் வேகத்துக்குள். எழுபது செலவு வரும் = எழுபது

சுழற்சிகள் கொள்ளும். மன பவுரி கொண்டு = மனம் சுழற்சி

கொண்டு. அலமரும் = வேதனைப்படும். திருகன் = மனக்

கோணல் உடையவன் நான். உருகுதல் அழுகுதல் தொழுகுதல் =

(உள்ளம்) உருகுதல், வாய் விட்டு அழுதல், வணங்கித் தொழுதல்

இம்மூன்றின். நினையாத = நினைப்பும் இல்லாத.

திமிரன் = (ஆணவ) இருள் கொண்டவன். இயல்பு இலி = நல்ல தன்மை இல்லாதவன். அருள் இலி = அருள் இல்லாதவன். பொருள் இலி = பொருள் இல்லாதவன். திருடன் = கள்வன். மதி

இலி = அறிவில்லாதவன். கதி இலி = நற் கதி இல்லாதவன். விதி இலி = நல்ல தலை எழுத்து இல்லாதவன். செயலில் உணர்வு இலி = நற் செய்கைகள் செய்யும் உணர்வு இல்லாதவன். சிவ பதம் அடைவதும் ஒரு நாளே = (இத்தகைய நான்) எவ்வாறு சிவ பதம் அடைவேன்?

மகர சலநிதி = மகர மீன்கள் உள்ள கடல். முறையிட = ஓலமிடவும். நிசிசரன் = அரக்கனாகிய இராவணனின். மகுடம் ஒரு பதும் = பத்து கிரீடங்களும். இருபது திரள் புய = இருபது திண்ணிய தோள்களாகிய. வரையும் = மலைகளும். அற = அற்று விழுமாறு. ஒரு = ஒப்பற்ற. கணை தெரி = அம்பைத் தொடுத்த. புயல் = மேக வண்ணனாகிய கண்ணனும். குரு நிருப தூதன் = குரு நாட்டரசர்களாகிய (பஞ்ச பாண்டவர்களுக்குத்) தூதாகச் சென்றவனும்.

மடுவில் = நீர் நிலையில் இருந்த. மத கரி = மத யானையாகிய கஜேந்திரன். முதல் என = ஆதி மூலமே என்று அழைக்க. உதவிய வரதன் = வந்து உதவி செய்த வரதராஜப் பெருமான். இரு திறல் = இரண்டு வலிமை வாய்ந்த. மருதொடு = மருதமரங்களுடன். பொருதவன் = சாடி முறித்தவரும். மதலை = குழந்தை பிரகலாதனின். குதலையின் = மழலைச் சொற்களாகிய. மறை மொழி = நாராயணாய நம என்னும் வேத மொழியை. இகழ் இரணிய நாகம் = இகழ்ந்த இரணியனுடைய உடலை.

உகிரின் நுதி கொண்டு = நகத்தின் முனையைக் கொண்டு. வகிரும் = பிளந்த. ஒரு அடல் அரி = ஒப்பற்ற வலிமை வாய்ந்த

நரசிங்க மூர்த்தி. திகிரிதர = சக்ராயுதத்தை ஏந்திய. மரகதகிரி = பச்சை மலை போல் உள்ளவர். எரி உமிழ் உரகம் = நெருப்பைக் கக்கும் காளிங்கன் என்னும் பாம்பின். சுடிகையில் = தலை உச்சியில். நடம் நவில் = நடனம் செய்யும். அரி = விஷ்ணுவின். திருமருகோனே = அழகிய மருகனே.

உருகும் = (உள்ளம்) உருகும். அடியவர் = அடியார்களுடைய. இரு வினை இருள் = இரண்டு வினைகளின் இருளை. பொரும் உதய = போர் செய்து விலக்கத் தோன்றும். தினகரன் = சூரியனே. இமகரன் = பனிக் கிரணங்களை உடைய சந்திரன். வலம் வரும் = சுற்றி வருகின்ற. உலகம் முழுதும் = முழுமையும். ஒரு நொடி அதனில் வலம் வரும் = ஒரு நொடிப் பொழுதில் (மயிலின் மேல் ஏறி) சுற்றி வந்த. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

நான் தினை அளவு கூட பிறருக்கு ஈகை செய்ததில்லை. கருணை இல்லாதவன். நீ வீற்றிருக்கும் தலங்களாகிய அருணை, தணிகை, பழனி, சுவாமி மலை, செங்கோடு முதலியவற்றைப் பாடிப் போற்றும் திறம் இல்லாதவன். வஞ்சனைப் பேச்சுக்களில் பழகுவான். நல்ல குலமோ, குணமோ இல்லாதவன். பக்தி அற்றவன். பெருமையும் எனக்கு இல்லை. குயவன் சக்கரம் ஒரு முறை சுற்றுவதற்குள் எழுபது முறை சுழலும் மனம் கொண்டவன். நான் உன்னை நினைத்து உருகுதலும், கதறலும், வணங்குதலும் செய்யாத ஆணவம் நிறைந்த மனம் உடையவன். பொருள் இல்லாதவன். திருடன். நற்செய்கைகள் எதுவும் செய்யாதவன். இத்தகைய கீழோனாகிய நான் சிவ பதம் சேரும்படியான ஒரு நாளும் உண்டாகுமோ?

கடல் ஓலமிடவும், இராவணனுடைய பத்து முடிகளும், இருபது தோள்களும் அற்று விழவும், ஒரு பாணத்தைச் செலுத்திய மேக வண்ணனும், பாண்டவர்களுக்குத் தூதாகச் சென்றவனும், மத யானையாகிய

கஜேந்திரனை ஒரு நொடிப் பொழுதில் வந்து காத்தவனும், மருத
மரங்களைச் சாடியவனும், இரணியனை நகத்தால் கிழித்தவனும் ஆகிய
திருமாலின் மருகனே. அடியார்களின் இரு
வினைகளையும் விலக்கும் ஞான சூரியனே. மயில் மேல் உலகை சுற்றி
வலம் வரும் பெருமானே. நான் சிவ பதம் அடைவதும் ஒரு நாளே?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பகிர நினைவொரு திணையளவிலும் இலி.....

(எமது பொருள் எனும் மருளை இன்றிக் குன்றிப்
பிளவளவு தினை அளவு பங்கிட்டு உண்கை)....திருப்புகழ் (அமுதுததி).
(நொய்யில் பிளவு அளவேனும் பகிர்மின்கள்)...கந்தர் அலங்காரம் 18.

ஆ. குலாலன் திகிரி வரும் ஒரு செலவினில் எழுபது...

(ஒருகால் திரிகையில் ஆயிரக் கோடி சுற்றோடும் திருத்துளமே)...கந்தர்
அந்தாதி 34.
(ஐவர் கள்வர் வல்லிதிற் புகுந்து
மண்மகன் திகிரியில் எண் மடங்கு சுழற்ற
வாடுபு கிடந்த பீடில் நெஞ்சத்து)... பட்டினத்தார் (கோயில்நான்
மணிமாலை) 12.

இ. மடுவில் மதகரி முதலென....

(வெங்கை யானை வனத்திடை துங்க மாமுத லைக்குவெ
ருண்டு மூலமெ னக்கரு டனில்ஏறி)....திருப்புகழ் (சங்குவார்).

ஈ. இருதிறல் மருதொடு பொருதவன்....

(பரிவொடும் கிழிந்தி றைஞ்சு மருதிடைத வழ்ந்து நின்ற
பரமபத நண்பர்).....திருப்புகழ் (மருமலரினன்).

உ. மதலை குதலையின் மறைமொழி....

(கூடமுறை நீடு செம்பொன் மாமதலை யூடெழுந்த
கோபவரி நாத சிங்கன் மருகோனே).....திருப்புகழ் (நீலமயில்சேரு).

ஊ. உரக சுடிகையில் தடநவி லரிதிரு மருகோனே...

(கொம்புகுறிக் காளமடுத் திந்தமெனுற் றாடி நிரைக்
கொண்டு வளைத் தேமகிழ்).....திருப்புகழ் (தும்பிமுகத்தானை).

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன்	ஈகை	தலங்கள்	மனம் ஒடுங்கல்
திருமால்	வேதம்	அடியார்	இருவினை
மயில்	ஞானம்	சிவபதம்	பொது

394

பொது

தத்தத் தனான

தனதான

பட்டுப் படாத

மதனாலும்

பக்கத்து மாதர்

வசையாலும்

சுட்டுச் சுடாத

நிலவாலும்

துக்கத்தி லாழ்வ

தியல்போதான்

தட்டுப் படாத

திறல்வீரா

தர்க்கித்த சூரர்

குலகாலா

மட்டுப் படாத

மயிலோனே

மற்றொப் பிலாத

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பட்டு படாத மதனாலும்

பக்கத்து மாதர் வசையாலும்

சுட்டு சுடாத நிலவாலும்

துக்கத்தில் ஆழ்வது இயல்போதான்

தட்டு படாத திறல் வீரா

தர்க்கித்த சூரர் குலகாலா

மட்டு படாத மயிலோனே

மற்று ஒப்பிலாத பெருமானே.

பத உரை

பட்டுப் படாத = (மலர்ப் பாணங்களால் தாக்கியும்) தாக்காதது போல. மதனாலும் = (உருவம் இல்லாது நிற்கும்) மன்மதனாலும். பக்கத்து மாதர் = அண்டை அயலில் உள்ள மாதர்களின். வசையாலே = பழிப்புரைகளாலும்.

சுட்டுச் சுடாத நிலவாலும் = (தனது கிரணங்களால்) எரித்தும் எரிக்காதது போல் விளங்கும் சந்திரனாலும். துக்கத்தில் ஆழ்வது = நான் துன்பத்தில் முழுகித் தவிப்பது. இயல்போ தான் = தகுதியோதான்?

தட்டுப் படாத திறல் வீரா = தடைபடாத வலிமை கொண்ட வீரனே. தர்க்கித்த சூரர் = வாதித்து எதிர்த்த சூரர்களின். குலகாலா = குலத்தை வேரோடு அழித்தவனே.

மட்டுப் படாத = அளவு கடந்த திறம் தாழ்வு படாத. மயிலோனே = மயில் வாகனனே. மற்று ஒப்பிலாத பெருமானே = வேறு இணையே இல்லாத பெருமானே.

சுருக்க உரை

என்னைத் தாக்கியும் தாக்காதது போல் உருவம் இல்லாமல் நிற்கும் மண்மதனின் மலர்ப் பாணங்களாலும், அண்டை அயலில் உள்ள மாதர்களின் வசை மொழிகளாலும், என்னைச் சுடாமல் சுடும் சந்திரனின் கிரணங்களாலும், நான் துன்பத்தில் முழுகி வாடுவது தகுமோ தான்? குறைவில்லாத வலிமை கொண்ட வீரனே. வாதித்து எதிர்த்து வந்த சூரனுடைய குலத்துக்கே யமனாக அமைந்தவனே. அளவு கடந்த திறம் படைத்த மயில் வாகனனே. நான் காம மயக்கத்தால் வாடி வருந்துவது தகுமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இப்பாடல் அகப் பொருள் துறையைச் சார்ந்தது. மன்மதனின்

பாணங்களாவன...மாதர்களின் வசை மொழி, நிலவு, காமனின் மலர்ப் பாணங்கள்.
திருப்புகழ் (அல்லசலடைந்த), (தெருவினில்), (துள்ளுமதவேட்கை).

தலைப்புச் சொற்கள்

மதன் பாணங்கள் அகப்பொருள் அசுரர் மயில்

395

பொது

தனனத் தத்தன

தனதான

பரவைக் கெத்தனை

விசை தூது

பகரற் குற்றவ

ரெனமாணுன்

மரபுக் குச்சித

ப்ரபுவாக

வரமெத் தத்தர

வருவாயே

கரடக் கற்பக

னினையோனே

கலைவிற் கட்டுற

மகள்கேள்வா

அரனுக் குற்றது

புகல்வோனே

அயனைக் குட்டிய

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பரவைக்கு எத்தனை விசை தூது

பகரற்கு உற்றவர் என மாண் உன்

மரபுக்கு உச்சித ப்ரபுவாக

வரம் மெத்த தர வருவாயே

கரட கற்பகன் இனையோனே

கலை வில் கண் குற மகள் கேள்வா

அரனுக்கு உற்றது புகல்வோனே

அயனை குட்டிய பெருமானே.

பத உரை

பரவைக்கு = (சுந்தரரின் பொருட்டு) பரவை நாச்சியாரிடம். எத்தனை முறை (வேண்டுமென்றாலும்). தூது பகர = தூது போய் சொல்லுவதற்கு.

உற்றவ = ஒருப்பட்டவர். என மாண் = என்ற பெருமை வாய்ந்தவர். (உனது தந்தையாகிய சிவபெருமான்).

உன் மரபுக்கு = உனது குலத்துக்கு. உச்சித = ஏற்ற. ப்ரபுவாக = தகுதியும் மேன்மையும் கொண்ட பெரியோனாக.

வரம் மெத்த தர = வரங்களை எனக்குத் தந்தருள. வருவாயே = வருவாயாக.

கரட = மதம் பாயும் சுவட்டை உடையவனும். கற்பகன் = கற்பக மரம் போல் வேண்டுவோர்களுக்கு வேண்டியவற்றைத் தரும் கணபதியின். இளையோனே = தம்பியே.

கலை கண் = கலை மான் கண் போன்ற. வில் கண் = ஒளி பொருந்திய கண்கள் உடைய. குற மகள் = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின். கேள்வா = கணவனே.

அரனுக்கு = சிவபெருமானுக்கு. உற்றது = அழிவில்லா உண்மைப் பொருளை. புகல்வோனே = உபதேசித்தவனே.

அயனைக் குட்டிய பெருமானே = பிரமனைக் குட்டிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

சுந்தரரின் பொருட்டு எத்தனை முறை வேண்டுமென்றாலும் பரவை நாச்சியாரிடம் தூதாகச் சென்றவர் என்னும் புகழ் பெற்ற சிவபெருமானுடைய குலத்துக்கு ஏற்ற தகுதியைக் கொண்ட பெரியோனாக

நீயும் விளங்கி வரங்களை நிரம்பத் தர எழுந்தருளி வருவாயாக.

மதம் பாயும் சுவட்டை உடையவனும், வேண்டுவோர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கும் கணபதியின் தம்பியே. மான் போன்ற கண்ணை உடைய வள்ளிக்குக் கணவனே. சிவ பெருமானுக்கு உண்மைப் பொருளை உபதேசித்தவனே. பிரமனைக் குட்டிய பெருமானே. எனக்கு வரம் நிறையத் தர வருவாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பரவைக்கு எத்தனை தூது....

சுந்தரருக்காக, பரவை நாச்சியாரிடம் சிவபெருமான் இரு முறை தூதாகச் சென்றார்.

சுந்தரருக்காக சிவபெருமான் தூது சென்ற நிகழ்ச்சி பாடல் 68 விளக்கத்தில்

காணாளாம்

அந்த மரபில் வந்தவனே, எனக்கும் வரம் தருக என்றார்.

(அச்சோ என அவச உவகையில் உட் சேர்ந்தல் உடைய பரவையொடு

அக்காகி விரக பரிபவம் அறவே பார்)... .திருப்புகழ் (கத்தூரியகரு).

(பரவை மனை மீதி லன்று ஒரு பொழுது தூது சென்ற

பரமன் அருளால் வளர்ந்த குமரேசா)..... .திருப்புகழ் (கருவினுரு).

ஆ. அயனைக் குட்டிய பெருமானே...

(மறையன் தலை அடையும்படி நடனங்கொளு மாழைக் கதிர்வேலா)....திருப்புகழ்

(முகசந்திர).

இ. கலைவிற் கட்குற....

(மான் போற் கண் பார்வை பெற்றிடு).....திருப்புகழ் (மான்போற்).

தலைப்புச் சொற்கள்

சுந்தரர் பரவை சிவன் வரம் கணபதி வள்ளி பிரமன் உபதேசம் பிரமன்

396

பொது

தனன தாத்தன தனன தாத்தன
தானா தானா தானா தானா தனதான

பருதி யாய்ப்பணி மதிய மாய்ப்படர்
பாராய் வானாய் நீர்தீ காலா யுடுசாலம்
பலவு மாய்ப்பல கிழமை யாய்ப்பதி
னாலா றேழா மேனா ளாவே மூலகாகிச்
சுருதி யாய்ச்சுரு திகளின் மேற்குட
ராய்வே தாவாய் மாலாய் மேலே சிவமான
தொலைவி லாப்பொரு ளிருள்பு காக்கழல்
தூடா நாடா ஈடே றாதே சுழல்வேனோ
திருத ராட்டிர னுதவு நூற்றுவர்
சேணா டாள்வா னாளோர் மூவா றினில்வீழத்
திலக பார்த்தனு முலகு காத்தருள்
சீரா மாறே தேரூர் கோமான் மருகோனே
குருதி வேற்கர நிருத ராகூத
கோபா நீபா கூதா ளாமா மயில்வீரா
குலிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள்
கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பருதியாய் பணி மதியமாய் படர்
பாராய் வானாய் நீர் தீ காலாய் உடு சாலம்
பலவுமாய் பல கிழமையாய் பதி
நாலு ஆறு ஏழாம் மேல் நாளாய் ஏழு உலகமாகி
சுருதியாய் சுருதிகளின் மேல் சுடராய்
வேதாவாய் மாலாய் மேலே சிவம் ஆன
தொலைவு இலா பொருள் இருள் புகா கழல்
தூடா நாடா ஈடேறாதே சுழல்வேனோ

திருதராட்டிரன் உதவு நூற்றுவர்
 சேணாடு ஆள்வான் நாள் ஓர் மூவாறினில் வீழ்
 திலக பார்த்தனும் உலகு காத்து அருள்
 சீரு ஆமாறே தேர் ஊர் கோமான் மருகோனே
 குருதி வேல் கர நிருத ராகூத
 கோபா நீபா கூதாளா மா மயில் வீரா
 குலிச பார்த்திபன் உலகு காத்து அருள்
 கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமானே.

பத உரை

பரிதியாய் = சூரியனாய். பனி = குளிர்ந்த. மதியாய் = சந்திரனாய். படர் = பரந்துள்ள. பார் ஆய் = பூமியாய். வானாய் = ஆகாயமாய். நீர் தீ காலாய் = நீர், நெருப்பு, காற்று இவைகளாய். உடு சாலம் = நட்சத்திரக் கூட்டமாய்.

பலவுமாய் = (மற்றும்) பலவுமாய். பல கிழமையாய் = பல உரிமைப் பொருள்களாய். பதினாலு ஆறு ஏழாம் மேல் நாள் ஆய் = இருபத்து ஏழு நட்சந்திரங்களாய். ஏழு உலகாகி = ஏழு உலகங்களாய்.

சுருதியாய் = வேதமாய். சுருதிகளின் மேல் = வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட. சுடராய் = ஒளிப் பொருளாய். வேதாவாய் = பிரமனாய். மாலாய் = திருமாலாய். மேலே சிவமான = மங்கலப் பொருளான.

தொலைவு இலாப் பொருள் = அழிவு என்பதே இல்லாததான பரம் பொருளின். இருள் புகாக் கழல் = (அஞ்ஞான) இருள் என்பதே புக முடியாத அந்தத் திருவடியை. துடா = (தலை மேல்)

கொண்டும். நாடா = தேடி விரும்பியும். ஈடேறாதே = ஈடேறாமல். சுழல்வேனோ = (வீணாகத்) திரிவேனோ?

திருதராட்டிரன் உதவு = திருதராட்டிரன் பெற்ற துரியோதனன் முதலிய. நூற்றுவர் = நூறு பேரும். சேண் நாடு ஆள்வான் = வீர சொர்க்க நாட்டை ஆளும்படி. நாளோர் மூவாறினில் = பதினெட்டு நாட்களில். வீழ் = மாண்டு ஒழியவும்.

திலக = சிறப்புற்ற. பார்த்தனும் = அருச்சுனனும். உலகு காத்தருள் = உலகை ஆண்டு காத்தருளும். சீர் ஆமாறே = சீருடன் வாழும்படி. தேர் ஊர் கோமான் = தேரில் சாரதியாக இருந்து தேரைச் செலுத்திய பெருமான் ஆகிய திருமாலின். மருகோனே = மருகனே.

குருதி = (அவுணர்களின்) இரத்தத்தில் (தோய்ந்த). வேல் கர = வேலாயுத சூரனே. ராக்ஷத = அரக்கர்களின் மீது. கோபா = கோபம் கொண்டவனே. நீபா = கடப்ப மாலை அணிந்தவனே. கூதாளா = கூதாளப் பூ மாலை அணிந்தவனே. மா மயில் வீரா = சிறந்த மயில் வீரனே.

குலிச பார்த்திபன் = குலிசாயுதம் ஏந்திய அரசன் இந்திரனின். உலகு = பொன்னுலகைக் காத்தருளிய. கோவே = தலைவனே. தேவே = தேவனே. வேளே = வேளே. வானோர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

துரியன், சந்திரன், பரந்த பூமி, ஆகாயம், நீர், தீ, காற்று, நட்சத்திரங்கள் மற்றும் பலவாய், பல கிழமையாய், இருபத்தேழு சிறந்த நட்சத்திரங்களாய், வேதமாய், வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட ஒளிப் பொருளாய், பிரமனாய், திருமாலாய், இவர்களுக்கு மேற்பட்ட சிவமாய், அழிவில்லாத பரம் பொருளாய், அஞ்ஞான இருள் புகாத அந்தத் திருவடியை என் தலையில் சூட்டி, தேடி விரும்பி, ஈடேறாமல் வீணே திரிவேனோ?

துரியோதனன் முதலியோர் பதினெட்டு நாட்களில் மாண்டு விழவும்,
 அருச்சுனன் உலகை ஆளவும், சாரதியாக இருந்துத் தேரைச் செலுத்திய
 திருமாலின் மருகனே. அரக்கர்களைக் கொன்ற வேலயுதனே. கடப்பும்,
 கூதாளப் பூவும் அணிபவனே. இந்திரன் பொன்னுலகை ஆளும்படி
 காத்தருளிய தலைவனே. வேளே. தேவர்கள் பெருமானே. நான் ஈடேறாமல்
 வீணே திரிவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தேர் ஊர் கோமான்....

(விசயன் ரதமுதல் நடவிய வெளிமையு

நிகில செகதல முரைசெயு மரிதிரு மருகோனே).....திருப்புகழ் (குருவுமடியவர்).

ஆ. கூதாளா...

(கூதாள கிராதகுலிக் கிறைவா)...கந்தர் அனுபூதி 38.

தலைப்புச் சொற்கள்

மெய்ப்பொருள் தத்துவம் பிரமன் திருமால் சிவன் திருவடி பரதம் நற்கதி
 மயில் தேவர் பொது அசுரர்

397 பொது

தானத்தத் தனான தானன தானத்தத் தனான தானன
தானத்தத் தனான தானன தந்ததான

பாணிக்குட் படாது சாதகர் காணச்சற் றொணாது வாதிகள்
பாவிக்கப் தகாது பாதக பஞ்சபூத
பாசத்திற் படாது வேறொரு பாயத்திற் புகாது பாவனை
பவிக்கப் பெறாது வாதனை நெஞ்சமான
ஏணிக்கெட் டொணாது மீதுயர் சேனுக்குச் சமான நூல்வழி
யேறிப்பற் றொணாது நாடினர் தங்களாலும்
ஏதுச்செப் பொணாத தோர்பொருள் சேரத்துக் கமாம கோத்தி
யேறச்செச் சைநாறு தாளைவ ணங்குவேனோ
ஆணிப்பொற் ப்ரதாப் மேருவை வேலிட்டுக் கடாவி வாசவன்
ஆபத்தைக் கெடாநி சாகரர் தம்ப்ரகாசம்
ஆழிச்சத் ரசாயை நீழலி லாதித்தப் ப்ரகாச நேர்தர
ஆழிச்சக் ரவாள மாள்தரும் எம்பிரானே
மாணிக்க ப்ரவாள நீலம தாணிப்பொற் கிராதை நூபுர
வாசப்பத் மபாத சேகர சம்புவேதா
வாசிக்கப் படாத வாசகம் ஈசர்க்குச் சுவாமி யாய்முதல்
வாசிப்பித் ததேசி காகரர் தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல் பத உரை

பாணிக்கு உட்படாது சாதகர் காண சற்று ஒணாது வாதிகள்
பாவிக்க தகாது பாதக பஞ்ச பூத

பாணிக்கு உட்படாது = கையில் அகப்படாதது. சாதகர் = யோக
வழியில் நிற்பவர்களால். காணச் சற்று ஒணாது = சற்றும்
காண முடியாதது. வாதிகள் = தருக்க வாதிகளால். பாவிக்கத்
தகாது = பேசி முடிவு காண முடியாதது. பாதக =
பாவங்களுக்கு இடம் தரும். பஞ்ச பூத = ஐந்து பூதங்களால்.

[பாணிக்கு உட் படாது

கரங்களால் தொட்டுப் பிடிக்க முடியாததும் (அறிவும் அறியாமையும் கடந்த அறிவே ஒரு திரு மேனியாக கொண்ட பரம் பொருளை அருள் அறிவினாலேயே மட்டுமே அறிய முடியும் . ஐந்து புலன்களின் வழியாகக் காண முடியாது)

சாதகர் காணச் சற்றொணாது

யோக சாதனை மூலமாகவும் சிறிதும் பார்க்க முடியாதது (முகத்தில் கண் கொண்கின்ற மூடர்காள் அகத்தில் கண் கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம் . எல்லாப் பற்றுக் களையும் அறவே நீக்கிய சிவயோகிகளே பரம் பொருளை அறிவார்கள். வானத்தில் மண்ணில் பெண்ணில் மைந்தரில் பொருளில் ஆசை தான் அற்று தம்மில் நீத்து தத்துவம் உணர்ந்த யோகர் ஞானக் கண் கொண்டு அன்று நடந்த ஜோதி - திருவிளையாடல் புராணம்)

வாதிகள் பாஷிக்கத் தகாது

சமய தர்க்கங்களால் பேசி முடிவு காண எட்டாதது (திறம் என்று தத்தம் மதத்தையே தாபித்து செய்கை கொடு முறை அறிவார் ஆறு சமயங்கள் தோறும் வேறு வேறாகி விளையாடும் உமை யாவர் அறிவாரே]

பாசத்தில் படாது வேறு ஒரு உபாயத்தில் புகாது பாவனை பாவிக்க பெறாது வாதனை நெஞ்சமான

பாசத்தில் படாது = பாசங்களிலும் தளைகளிலும் அகப்படாதது.
வேறு உபாயத்தில் புகாது = வேறு எந்தவிதமான
உபாயத்திலும் மாட்டிக் கொள்ளாதது. பாவனை = எவ்வித
தியான வகையாலும். பாவிக்கப் பெறாது = தியானிக்க
முடியாதது. வாதனை = வருத்தங்களுக்கு இடமான
நெஞ்சமான = மனம் என்கின்ற.

[பாதக பஞ்ச பூத பாசத்தில் படாது

ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு தடையாய் நிற்கும் ஆசைகளுக்கு காரணமான ஐம்பூதங்களின் தளையில் அகப்படாதது (இந்ததடையைக் கடக்க அருணகிரியார் ஓர் உபாயம் தெரிவிக்கிறார். ஐந்து பூதங்களும் இறைவனின் பரிணாம வடிவங்களே என்று உபாசனை செய்ய வேண்டும். ஐந்து புதமும் --- ஏக வடிவம் - விராலிமலைத் திருப்புகழ்)

வேறொரு உபாயத்தில் புகாது = வேறு எந்தத் தந்திரத்திலும் சிக்கிக் கொள்ளாதது,

பாவனை பாவிக்கப் பெறாது = மனதால் தியானித்து பாவிக்க முடியாதது (மனம் லயம் அடைந்த பிறகே மெய்யுணர்வு உதிக்கும், சமாதி மனோலயம் இன்று தாராய்]

ஏணிக்கு எட்டொணாது மீது உயர் சேனுக்கு சமான நூல்வழி ஏறி பற்ற ஒணாது நாடினர் தங்களாலும்

ஏணிக்கு எட்ட ஒணாது = ஏணி கொண்டு எட்ட முடியாதது.

மீது = மேலே. உயர் = உயரத்தில் உள்ள. சேனுக்கு = ஆகாயத்துக்கு. சமான = ஒப்பான கருத்துள்ள. நூல் வழி = கலை நூல்களின் வழியே. ஏறிப் பற்ற ஒணாது = ஆய்ந்து ஏறிக் கொண்டு பிடிக்க முடியாதது. நாடினர் தங்களாலும் = தேடி முயல்பவர்களாலும்.

[வாதனை நெஞ்சமான ஏணிக்கு எட்டொணாது = உள்ளத்தில் சதா ஆசைகளும் அவைகள் நிறைவேறாததினால் ஏக்கமும் குடி கொண்ட நெஞ்சமான ஏணி கொண்டு இறைவனை அறிய முடியாது,

மீது உயர் சேனுக்குச் சமான நூல் வழி ஏறிப் பற்றொணாது = மிக உயர்ந்த ஆகாயத்திற்கு ஒப்பான உயர்ந்த கருத்துக்கள் அடங்கி உள்ள சாத்திரங்கள் மூலமாக ஆராய்ந்து ஏறி கண்டு பிடிக்க முடியாதது வேடக் காட்சிக்கும் உபநிடத்து உச்சியில் விரித்த போதக் காட்சிக்கும் காணலன்- கந்த புராணம், நூல் அறிவிற்கு அப்பாற்பட்டவன் வாலறிவன் - திருக்குறள்]

ஏது செப்ப ஒணாதது ஓர் பொருள் சேர துக்கமாம் மகா உத்தி
ஏற செச்சை நாறு தாளை வணங்குவேனோ

ஏதுச் செப்ப ஒணாதது = காரண மூலம் சொல்ல முடியாதது.
ஓர் பொருள் = இத்தகைய ஒரு பொருளை. சேர = நான்
அடைய. துக்கமாம் = துக்கம் என்னும். மகா உத்தி = பெரிய
கடலினின்றும். ஏற = நான் கரை ஏற. செச்சை நாறு = நறு
மணம் கமழும். தாளை = உனது திருவடிகளை.
வணங்குவேனோ = வணங்க மாட்டேனோ?

[நாடினர் தங்களாலும் ஏதுச் செப்பொணாதது = அறிய வேண்டும் எனத்
தேடுபவர்களாலும் காரணம் கற்பித்துக் கூற முடியாதது, (தேவரும்
அறிகிலா இறைவனை புலவோர் இனிய பாடல்களால் ஏத்துவதைத் தவிர
கண்டறியார் என்கிறார் மணிவாசகர். பூதங்கள்தோறும் நின்றாய் எனின்
அல்லால் போக்கிலன் வரகிலன் நினைப் புலவோர் கீதங்கள் பாடுதல்,
ஆடுதல் அல்லால் கேட்டறியோம் உம்மைக் கண்டறிவாரை. பின் எப்படித்
தான் அவனை அறிவது? அன்பினால் முடியும். பக்தி வலையில்
படுவோன் காண்க. அப்படி பக்தி செலுத்தினேன், ப்ரத்யக்ஷமாக
அவனைப் பார்த்தேன் என்கிறார். கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க -
திருவாசகம்)

ஓர் பொருள் சேர= இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பொருளை நான் அடையவும்,
துக்க மா மகோ உத்தி ஏற=பிறவித் துன்பம் எனும் மிகப் பெரிய
கடலில் நின்ற கரை ஏறவும், செச்சை நாறு தாளை வணங்குவேனோ =
உன்னுடைய வெட்சி மலர் கமழும் திருவடிகளை வணங்க மாட்டேனா ? (
அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கல்லால் பிறவாழி நீந்தல் அரிது எ
திருக்குறள்)

ஆணி பொன் ப்ரதாப மேருவை வேல் இட்டு கடாவி வாசவன்
ஆபத்தை கெடா நிசாசரர் தம் ப்ரகாசம்

ஆணி பொன் = உயர் மாற்றுப் பொன் மயமானதும். ப்ரதாப = பேர் பெற்றதுமான. மேருவை = மேரு மலையை. வேலிட்டு = வேலாயுதத்தை. கடாவி = எடுத்துச் செலுத்தி. வாசவன் = இந்திரனுடைய. ஆபத்தை = ஆபத்தையும். கெடா = கெடுத்து. நிசாசரர் தம் = அசுரர்களுடைய. ப்ரகாசம் = மேம்பாட்டையும் (கெடுத்து).

ஆழி சத்ர சாயை நீழலில் ஆதித்த ப்ரகாச நேர் தர
ஆழி சக்ரவாளம் ஆள் தரும் எம்பிரானே

ஆழி சத்ரசாயை நீழலில் = வட்டமான குடை தரும் பெருத்த நீழலில். ஆதித்த = சூரியனுடைய. ப்ரகாச நேர் தர = ஒளிக்கு நிகரான விளங்கும். ஆழிச் சக்ரவாளம் = கடலாலும் சக்ரவாள கிரியாலும் சூழப்பட்ட உலகை. ஆள் தரும் = ஆண்டருளும். எம்பிரானே = எம்பெருமானே.

மாணிக்க ப்ரவாள நீலம் மதாணி பொன் கிராதை நூபுர
வாச பத்ம பாத சேகர சம்பு வேதா

மாணிக்க(ம்) = செம்மணி. ப்ரவாளம் = பவளம். நீலம் = நீலமணி. மதாணி = (இவைகளால் ஆகிய) பதக்கத்தை அணிந்த. கிராதை = வேடப் பெண்ணின். நூபுர = சிலம்பு அணிந்த. வாச = நறு மணம் வீசும். பத்ம = தாமரை போன்ற. பாதசேகர = திருவடியைத் (தலை மீது) சூடியுள்ளவனே. சம்பு = திருமால். வேதா = பிரமன்.

வாசிக்க படாத வாசகம் ஈசர்க்கு சுவாமியாய்
வாசிப்பித்த தேசிகா சுரர் தம்பிரானே

வாசிக்கப் படாத = ஒதி அறியாத. வாசகம் = திரு

வார்த்தையை. ஈசர்க்கு = சிவ பெருமானுக்கு. சுவாமியாய் = குருவாய். முதல் = முன்பு. வாசிப்பித்த = உபதேசித்த. தேசிகா = குரு நாதரே. சுரர் தம்பிரானே = தேவர்கள் தம்பிரானே.

[சம்பு வேதா வாசிக்கப் படாத வாசகம் ஈசர்க்குச் சுவாமியாய் = திருமாலும் பிரம்மாவாலும் ஓதி உணரப்படாத திரு வார்த்தைகளை சிவ குருவாய், முதல் வாசிப்பித்த தேசிகா, சுரர் தம்பிரானே = முன்பு உபதேசித்த ஆச்சார்யனே, தேவர்கள் தம்பிரானே]

[] அடைப்புக்குள் கொடுக்கப்பட்டவை திரு நடராஜன் அவர்கள் தந்த விளக்கம்

சுருக்க உரை

சொல்லுக்கு அப்பாற்பட்டதும், யோக முறைகளால் காண முடியாததும், தருக்க வாதிகளால் பேசி முடிவு காண முடியாததும், ஐம்பூதங்களால் ஏற்படும் தளைகளில் அகப்படாததும், வேறு உபாயத்திலும் மாட்டிக் கொள்ளாததும், தியான வகைகளால் பாவிக்க முடியாததும், மனதால் ஏணி கொண்டு எட்ட முடியாததும், நூல்களால் ஆய்ந்து அறிய முடியாததும், நாடுபவர்களாலும் காரண மூலம் சொல்ல முடியாததும், ஆகிய ஒரு பொருளை நான் அடையவும், என் துக்கம் என்னும் கடலினின்றும் நான் கரை ஏறவும், உன் திருவடிகளை வணங்க மாட்டேனோ?

கிரவுஞ்ச கிரியை வேலாயுதத்தால் அழித்து, இந்திரனுடைய ஆபத்தையும், அசுரர்களின் பெருமையை ஒழித்தும், எல்லா உலகங்களையும் ஆண்டருளும் பெருமானே. பல வகையான மணிகளையும், சிலம்பையும் அணிந்த வேடர் பெண்ணாகிய வள்ளியின் பாதங்களை வணங்குபவனே. திருமாலும், பிரமனும் அறியாத பிரணவத்தைச் சிவ பெருமானுக்கு உபதேசித்தவனே. தேவர்கள் தம்பிரானே. உன் திருவடிகளை நான் வணங்க மாட்டேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இப்பாடலில் மெய்ப்பொருள் தத்துவம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இதே கருத்து கூறப்பட்ட மற்ற திருப்புகழ் பாடல்கள்---

(தொடர் வுணர அரிதாய தூரிய பொருளை).. .(சுருதிவெகு)

(கதறிய கலைகொடு சுட்டாத தீர்பொருள்).. .(கதறியகலை)

(அபரிமித சுருதியும டங்குந்த னிப்பொருளை
எப்பொருளுமாய்).. .(அகரமுதலென)

(குருடர் தெரிவரிய தொரு பொருள் தெரிய நிகழ்மனது).. .(குதறுமுனை)

(சுருதியாய் சுருதிகளின் மேற்குடராய்).. .(பருதியாய்)

(சுருதியூடு கேளாது சரியையாளர் காணாது)... (சுருதியூடு)

(அறிவுமறி யாமையுங் கடந்த அறிவு திருமேனி யென்று).. .(குகையில்).

ஆ. பத்ம பாதக சேகர...

(வேதா முதல் விண்ணவர் தூடு மலர்ப்

பாதா குறமின் பதசே கரனே)....கந்தர் அனுபூதி 36.

தலைப்புச் சொற்கள்

மெய்ப்பொருள் தத்துவம் வள்ளி சிவன் உபதேசம் திருமால் பிரமன் யோகம் தியானம் தடை
வேதம் திருவடி தேவர் அசுரர் வேல்

398

பொது

தனதனன தாத்தனத்

தனதானா

பிறவியலை யாற்றினிற்

புகுதாதே

பிரகிருதி மார்க்கமுற்

றலையாதே

உறுதிசூரு வாக்கியப்

பொருளாலே

உனதுபத காட்சியைத்

தருவாயே

அறுசமய சாத்திரப்

பொருளோனே

அறிவுளறி வார்க்குணக்

கடலோனே

குறுமுனிவ னேத்துமுத்

தமிழோனே

குமரசூரு கார்த்திகைப்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பிறவி அலை ஆற்றினில் புகுதாதே

பிரகிருதி மார்க்கம் உற்று அலையாதே

உறுதி சூரு வாக்கிய பொருளாலே

உனது பத காட்சியை தருவாயே

அறு சமய சாத்திர பொருளோனே

அறிவுள் அறிவார் குண கடலோனே

குறு முனிவன் ஏத்தும் முத்தமிழோனே

குமர சூரு கார்த்திகை பெருமானே.

பத உரை

பிறவி அலை ஆற்றினில் = பிறவி என்னும் அலைகள் வீசும் ஆற்றினில். புகுதாதே = புகுந்து அலைச்சல் உறாமல். பிரகிருதி மார்க்கம் உற்று = உலக சம்பந்தமான மாயா வழிகளில்

பொருந்தி அலைச்சல் உறாமல்.

உறுதி = நன்மை பயக்க வல்ல. குரு வாக்கிய = குரு உபதேச மொழியின். பொருளாலே = பொருள் மூலமாக. உனது பத காட்சியை = உனது திருவடித் தரிசனத்தை. தருவாயே = தந்து அருள்வாயாக.

அறு சமய சாத்திர = ஆறு சமய சாத்திரங்களுக்கும்.
பொருளோனே = பொருளாய் விளங்குபவனே. அறிவுள் அறிவார் = அறிவின் உட்பொருளை அறியும் பெரியோர்களுக்கு. குணக் கடலோனே = குணக் கடலாக விளங்குபவனே.

குறு முனிவன் = குட்டை வடிவினனாகிய அகத்திய முனிவன். ஏத்தும் = துதிக்கும். முத்தமிழோனே = முத்தமிழ்ப் பெருமானே. குமர குரு = குமர குரு என்னும் பெயருடைய பெருமானே. கார்த்திகைப் பெருமானே = கார்த்திகைப் பெண்களுக்கு இனிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

பிறவி என்னும் அலை வீசும் ஆற்றில் புகாமலும், உலக வாழ்க்கையின் மாயைகளில் அலைச்சல் உறாமலும், நன்மை பயக்கும் குருவின் உபதேசத்தின் மூலமாக உனது திருவடித் தரிசனத்தை தந்து அருளுக.

ஆறு சமய சாத்திரங்களுக்குப் பொருளாக அமைந்தவனே. அறிவின் உட்பொருளை அறிபவர்களுக்குக் குணக் கடலாய் இருக்கும் பெரியோனே. அகத்திய முனிவர் துதிக்கும் முத்தமிழோனே. குமரகுருபரனே. கார்த்திகைப் பெண்களுக்கு இனிய பெருமானே. உனது திருவடியை நான் காண அருள் புரிக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அறு சமய சாத்திரப் பொருளோனே....

ஆறு சமயங்கள் = சைவம், வைணவம், காணாபத்யம், கௌமாரம், சாத்தம், செளரம்

என்பன. இவை முறையே சிவன், திருமால், கணபதி, குமரன், சக்தி, துரியன் ஆகியோரைப் பரம் பொருளாக வழிபடும் மரபைக் குறிப்பன.

ஆ. அறிவுள் அறிவார்....

(அறிவொன் றறநின் றறிவார் அறிவிற்

பிறிவொன் றறநின்ற பிரான் அலையோ)...கந்தர் அநுபூதி 48.

(அறிய அறிய அறியாத அடிக ளறிய அடியேனும்

அறிவு ளறிவு மறிவூற அருள்வாயே).....திருப்புகழ்.....208 (சுருதிமறை).

இ. குறு முநிவர் ஏத்தும்....

(குறுமுநி யின்பப் பொருள் பெற)...திருப்புகழ் (பிறர்புகழின்).

(மாமுநிக்கு காதி லுணார் வுணார் விடு).....திருப்புகழ் (சீர்சிறக்கு).

தலைப்புச் சொற்கள்

பிறவி உலக மாயை குரு உபதேசம் காட்சி ஆறுசமயம் அறிவு அகத்தியர்

399

பொது

தனன தானன தந்தன தந்தன

தனன தானன தந்தன தந்தன

தனன தானன தந்தன தந்தன தனதான

புகரில் சேவல தந்துர சங்க்ரம

நிருதர் கோபுக்ர வஞ்சநெ டுங்கிரி

பொருத சேவக குன்றவர் பெண்கொடி மணவாள

புனித பூசுர ருஞ்சுர ரும்பணி

புயச பூதர என்றிரு கண்புனல்

பொழிய மீமிசை யன்புது ளும்பிய மன்னாகி

அகில பூதவு டம்புமு டம்பினில்

மருவு மாருயி ருங்கர ணங்களு

மவிழ யானுமி ழந்தஇ டந்தனி லுணர்வாலே

அகில வாதிக ளஞ்சம யங்களும்

அடைய ஆமென அன்றென நின்றதை

யறிவி லேனறி யும்படி யின்றருள் புரிவாயே

மகர கேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்

மலய மாருத மும்பல வெம்பரி

மளசி லீமுக மும்பல மஞ்சரி வெறியாடும்

மதுக ராரம்வி குஞ்சணி யுங்கர

மதுர கார்முக மும்பொர வந்தெழு
 மதன ராஜனை வெந்துவி ழும்படி முனிபால
 முகிழ்வி லோசன ரஞ்சிறு திங்களு
 முதுப கீரதி யும்புனை யஞ்சடை
 முடியர் வேதமு நின்றும ணங்கமழ் அபிராமி
 முகர நூபுர பங்கய சங்கரி
 கிரிகு மாரித்ரி யம்பகி தந்தருள்
 முருக னேசுர குஞ்சரி ரஞ்சித பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

புகர் இல் சேவல தந்துரம் சங்க்ரம
 நிருதர் கோப க்ரவுஞ்ச நெடும் கிரி
 பொருத சேவக குன்றவர் பெண் கொடி மணவாளா

புனித பூசுரரும் சுரரும் பணி
 புயச பூதர என்று இரு கண் புனல்
 பொழிய மீ மிசை அன்பு துளும்பிய மனன் ஆகி

அகில பூத உடம்பும் உடம்பினில்
 மருவும் ஆருயிரும் கரணங்களும்
 அவிழ யானும் இழந்த இடம் தனில் உணர்வாலே

அகில வாதிகளும் சமயங்களும்
 அடைய ஆம் என அன்று என நின்ற அதை
 அறிவிலேன் அறியும் படி இன்று அருள் புரிவாயே

மகர கேதனமும் திகழ் செம் தமிழ்
 மலய மாருதமும் வெம் பரிமள
 சிலீ முகமும் பல மஞ்சரி வெறி ஆடும்

மதுகரம் ஆரம் வி குஞ்சு அணியும் கர
 மதுரம் கார் முகமும் பொர வந்து எழு
 மதன ராஜனை வெந்து விழும்படி முனி பாலம்

முகிழ் விலோசனர் அம் சிறு திங்களும்
முது பகீரதியும் புனையும் சடை
முடியர் வேடமும் நின்று மணம் கமழ் அபிராமி

முகரம் நூபுரம் பங்கய சங்கரி
கிரி குமாரி த்ரி அம்பகி தந்தருள்
முருகனே சுர குஞ்சரி ரஞ்சித பெருமானே.

பத உரை

புகர் இல் = குற்றம் ஒன்றும் இல்லாத. சேவல = சேவற்
கொடியை உடையவனே. தந்துரம் = ஒழுங்கின்மை. சங்க்ரம =
சேர்ந்திருந்த. நிருதர் = அசுரர்களை. கோப = கோபித்தவனே.
க்ரவுஞ்ச நெடுங்கிரி = கிரவுஞ்சம் என்ற பெரிய மலையோடு.
பொருத சேவக = சண்டை செய்த வலிமை படைத்தவனே.
குன்றவர் = வேடர்களின். பெண் கொடி = பெண் கொடியான
வள்ளியின். மணவாளா = கணவனே.

புனித = தூயவனே. புகரரும் = அந்தணர்களும். சுரரும் =
தேவர்களும். பணி = வணங்கும். புயச பூதர = மலை போன்ற
திருப் புயங்களை உடையவனே. என்று = என்று கூறி. இரு கண்
= என் இரண்டு கண்களும். புனல் பொழிய = நீர் பெருக. மீ மிசை
= (உடல்) மேல் எங்கும் பொழிய. அன்பு துளும்பிய = அன்பு
ததும்பும். மனன் ஆகி = மனத்தை உடையவனாகி.

அகில பூத உடம்பும் = ஐந்து பூதங்களால் ஆகிய உடம்புகளும்.
உடம்பினில் மருவும் = அந்த உடலில் பொருந்தியுள்ள.
ஆருயிரும் = அரிய உயிர்களும். கரணங்களும் = மனம், புத்தி,
சித்தம், அகங்காரம் என்னும் நாலு கரணங்களும். அவிழ் =
நெகிழ்து இளக. யானும் இழந்த = நான் என்னும் உணர்வும்
அழிந்த. இடம் தனில் = அந்த நிலையில். உணர்வாலே = ஞான

உணர்ச்சி கொண்டு.

அகில வாதிகளும் = சகல சமய வாதிகளும். சமயங்களும் = எல்லா சமயங்களும். அடைய ஆம் என = அடையக் கூடும் என்றும். அன்று என = அடைய முடியாது என்றும் (முறை இடும்படி). நின்ற = நிற்பதான. அதை = அந்தப் பொருளை. அறிவிலேன் = அறிவில்லாதவனாகிய நான். அறியும்படி = அறிந்து கொள்ளும் படி. இன்று = இன்று. அருள் புரிவாயே = அருள் புரிவாயாக.

மகர கேதனமும் = மீன் கொடியையும். திகழ் = விளங்கும். செந்தமிழ் = செந்தமிழ் வீசும். மலய மாருதமும் = பொதிய மலைத் தென்றற் காற்றாகிய (தேரையும்). பல = பலவான். வெம் = விடும்பத் தக்க. பரிமள = நறு மணம் கொண்ட. சிலீ கமும் = மலர்ப் பாணங்களையும். பல = பல விதமான. மஞ்சரி = பூங்கொத்துக்களின் (தேனை). ஆடும் = பருகிவிளையாடும். மதுகரம் = வண்டுகளின். ஆரம் = மாலை போன்ற வரிசை கொண்ட (நாண்). வி = விசேடமான. குஞ்ச அணியும் = பூங் கொத்துக்களை அணிந்துள்ளதும். கர = கையில் ஏந்தப் பட்டதும். மதுரம் = இனிமை கொண்டதுமான. கார் முகமும் = கரும்பாகிய வில்லையும் கொண்டு. பொர வந்து எழு = சண்டை செய்ய வந்து எழுந்த. மதனராஜனை = காமனை. வெந்து விழும்படி = வெந்து சாம்பலாகி விழும்படி. முநி = கோபித்த. பால(ம்) = நெற்றியில்.

முகிழ் = தோன்றி விளங்கும். விலோசன = கண்ணை உடையவரும். அம் = அழகிய. சிறு திங்களும் = சிறிய பிறையையும். முது பகீரதியும் = பழைய கங்கையையும். புனையும் = அணிந்துள்ள. சடை முடியார் = சடை முடியை உடையவருமான சிவபெருமானும். வேதமும் நின்று மணம்

கமழ் அபிராமி = வேதச் சிலம்போடு நின்று நறு மணம் வீசும் அழகி.

முகர = ஒலிக்கின்ற. நூபுரம் = சிலம்பு அணிந்த. பங்கய = தாமரை போன்ற திருவடியை உடைய. சங்கரி = சங்கரி. கிரி குமாரி = இமய மலை குமாரி. த்ரி அம்பகி = முக்கண்ணி (ஆகிய பார்வதி). தந்து அருள் முருகனே = பெற்றருளிய முருகனே. சுர குஞ்சரி = தேவயானைக்கு. ரஞ்சித பெருமானே = இன்பம் தரும் பெருமானே. (அல்லது தேவயானை விரும்பும் பெருமானே)

சுருக்க உரை

குற்றாம் இல்லாத சேவற் கொடியோனே. நல் ஒழுக்கம் இல்லாத அசுரர்களைக் கோபித்தவனே. கிரவுஞ்சத்தை அழித்த வலிமை படைத்தவனே. வேடர் பெண்ணாகிய வள்ளியின் கணவனே. தூயவனே. அந்தணர்களும், தேவர்களும் பணியும் மலை போன்ற புயங்களை உடையவனே. இவ்வாறெல்லாம் கூறி, என் கண்களில் நீர் பெருகவும், அந்த நீர் உடலில் மேல் பொழிய, அன்பு ததும்பும் மனத்தினனாகி, என் உடலும், உள்ளமும், கரணங்களும் நெகிழவும், நான் என்னும் உணர்வு அழியவும், அந்நிலையில், ஞான உணர்ச்சி கொண்டு, சகல சமயங்களும், சமய வாதிகளும், அடைய முடியும், முடியாது என்று முறையிடும் படி, தனித்து நிற்கும் பொருளை, அறிவில்லாதவனாகிய நானும் அறிந்து கொள்ளும்படி இன்று திருவருள் புரிவாயாக.

தனது பல வேறு பாணங்களால் போருக்கு எழுந்த மன்மதனை நெற்றிக் கண்ணால் எரித்தவனும், சடையில் பிறை, கங்கை ஆகியவற்றைத் தரித்தவரும் ஆகிய சிவ பெருமானும், உமா தேவியும் தந்தருளிய முருகனே. தேவசேனைக்கு இன்பம் தரும் பெருமானே. உன்னை அறிந்து கொள்ள அருள் புரிவாயாக.

அ. சேவல, சேவக, நிருதர் கோபி, மணவாளா, புனித, புய பூதர என்று ஆறு விளிகளால் பெருமானை அழைத்துள்ளார்.

ஆ. யானும் இழந்த இடம் தனில் உணர்வாலே...

(யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறுந் தானாய் நிலை நிற்பது தற்பரமே)...கந்தர் அனுபூதி 28.

இ. அடைய ஆமென அன்று என....

(ஒன்று உண்டு இல்லை என்ற அறிவு ஒளித்தும்)...திருவாசகம்
(திருவண்டப் பகுதி) 3.139.

ஈ. மகர கேதன்மும் திகழ் செந்தமிழ்....

மன்மதனுக்கு உரியவைகள்.

கொடி = மீன். தேர் = மலய மாருதம். பாணம் = மலர்கள். வில்லின் நாண் = வண்டு
. வில் = கரும்பு.

உ. மதனராஜனை வெந்து விழும்படி...

(மதனுடல் திரு நீறாய்)...திருப்புகழ் (பாட்டிலுருகிலை).

தலைப்புச் சொற்கள்

சேவல் தேவர் அந்தணர் வள்ளி மனம் நெகிழ்தல் ஐந்து பூதங்கள் கரணங்கள் அறிவு சமயிகள்
தமியேன் அருள் தத்துவம் ஆணவம் மதன் சிவன் உமை வேதம் தேவசேனை தமிழ்

400

பொது

தத்தனத் தாத்தத் தாத்த தனதான

புத்தகத் தேட்டிற் றீட்டி	முடியாது
பொற்புறக் கூட்டிக் காட்டி	யருள்ளான
வித்தகப் பேற்றைத் தேற்றி	யருளாலே
மெத்தெனக் கூட்டிக் காக்க	நினைவாயே
தத்தைபுக் கோட்டிக் காட்டி	லுறைவாளைச்
சற்கரித் தேத்திக் கீர்த்தி	பெறுவேனோ
கைத்தலத் தீக்குப் பார்த்து	நுழையாத
கற்பகத் தோப்புக் காத்த	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

புத்தகத்து ஏட்டில் தீட்டி முடியாது
பொற்பு உற கூட்டி காட்டி அருள் ஞான

வித்தக பேற்றை தேற்றி அருளாலே
மெத்தென கூட்டி காக்க நினைவாயே

தத்தை புக்கு ஓட்டி காட்டில் உறைவாளை
சற்கரித்து ஏத்தி கீர்த்தி பெறுவேனோ

கை தலத்து ஈ குப்பு ஆர்த்து நுழையாத
கற்பக தோப்பு காத்த பெருமானே.

பத உரை

புத்தகத்து = புத்தகங்களிலும். ஏட்டில் = ஏட்டிலும். தீட்டி = எழுத. முடியாது = முடியாத பொருளை. பொற்பு உற = அழகு பொருந்த. கூட்டிக் காட்டி = கூட்டுவித்துக் காட்டியும். அருள் ஞான = அருள் மாயமாகிய.

வித்தகப் பேற்றை = நன்மையன பாக்கியத்தை. தேற்றி = தெளிய வைத்து. அருளாலே = உனது திருவருளால். மெத்தெனக் கூட்டி = பக்குவமாக என்னைக் கூட்டி வைத்து. காக்க = என்னைப் பாதுகாக்க. நினைவாயே = நினைந்தருள வேண்டுகின்றேன்.

தத்தை = கிளிகளை. புக்கு = அவை தினைப் புனத்தில் இருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று. ஓட்டி = ஆயல் ஓட்டி. காட்டில் உறைவாளை = தினைக் காட்டில் இருந்த வள்ளியை. சற்கரித்து = உபசரித்து. ஏத்தி = புகழ்ந்து. கீர்த்தி பெறுவோனே = பேரும் புகழும் பெற்றவனே.

கைத் தலத்து ஈ குப்பு = தும்பி வண்டுக் கூட்டம். ஆர்த்து = ஒலி செய்து. நுழையாத = நுழைய முடியாத. கற்பகத் தோப்பு = கற்பக மரத் தோப்பு உள்ள பொன்னுலகை. காத்த பெருமானே = காப்பாற்றிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

புத்தகத்திலும், ஏட்டிலும் எழுத முடியாத பொருளை, அழகு பொருந்தக் கூட்டுவித்துக் காட்டியும், நன்மைப் பேற்றினைத் தெளிவித்தும், உனது அருளால் பக்குவமாக எனக்கு அதைக் கூட்டி வைத்தும் என்னைப் பாதுகாக்க வேண்டுகின்றேன்.

தினைப் புனத்தில் இருக்கும் கிளிகளை ஆயல் ஓட்டி, அந்தக் காட்டில் இருந்த வள்ளியை உபசரித்துப் புகழ்ந்து, பேரும் புகழும் பெற்றவனே. ஈக்களும் நுழைய முடியாத கற்பக மரங்கள் இருக்கும் பொன்னுலகைக் காத்த பெருமானே. என்னைக் காக்க நினைவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சற்கரித்து ஏத்திக் கீர்த்தி பெறுவோனே...

அடியாருக்கு எளியராய் அமைந்து தானே வந்து வள்ளியை மணம் புரிந்ததைக் குறிக்கும்.

(முகமாய மிட்ட குறமாதி னுக்கு

முலைமேல ணைக்க வருந்தா)...திருப்புகழ் (செகமாயை).

(வள்ளிச்சன் மார்க்கம் விள்ளைக்கு நோக்க

வல்லைக்கு னேற்று மிளையோனே)...திருப்புகழ் (கள்ளக்கு).

(திருப்புகழ்க்கு உயிர்ப்பளித்து

எழில் தினைக் கிரிப் புறத்து உறைவேலா)...திருப்புகழ் (கடற்செகத்).

(இலவுக் கிளையெனும் வாய்வளி நாயகி

குழையத் தழுவிய மேன்மையி னாலுயர்

இசைபெற் றருளிய காமுக னாகிய வடிவோனே)...திருப்புகழ் (கலகக்கயல்).

தலைப்புச் சொற்கள்

தத்துவம் நூல் அருள் வரம் வள்ளி எளியார் பொது கலப்பு முருகன்

401

பொது

தனத்தந் தான தனதன தனத்தந் தான தனதன

தனத்தந் தான தனதன

தனதான

புவிக்குள் பாத மதைநினை பவர்க்குங் கால தரிசனை

புலக்கண் கூடு மதுதனை

அறியாதே

புரட்டும் பாத சமயிகள் நெறிக்கண் பூது படிற்றை

புழுக்கண் பாவ மதுகொளல்

பிழையாதே

கவிக்கொண் டாடு புகழினை படிக்கும் பாடு திறமிலி

களைக்கும் பாவ சுழல்படு

மடிநாயேன்

கலக்குண் டாகு புவிதனி லெனக்குண் டாகு பணிவிடை

கணக்குண் டாதல் திருவுள

மறியாதோ

சிவத்தின் சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ் சாமி யெமதுளெ

சிறக்குஞ் சாமி சொருபமி

தொளிகாணச்

செழிக்குஞ் சாமி பிறவியை யொழிக்குஞ் சாமி பவமதை

தெறிக்குஞ் சாமி முநிவர்க

ளிடமேவுந்

தவத்தின் சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ் சாமி குடிநிலை

தரிக்குஞ் சாமி யசுரர்கள்

பொடியாகச்

சதைக்குஞ் சாமி யெமைபணி விதிக்குஞ் சாமி சரவண
தகப்பன் சாமி யெனவரு பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

புவிக்குள் பாதம் அதை நினைபவர்க்கும் கால தரிசனை
புல கண் கூடும் அது தனை அறியாதே

புரட்டும் பாத(க) சமயிகள் நெறி கண் பூது படிற்றை
புழு கண் பாவம் அது கொ(ள்)ளல் பிழையாதே

கவி கொண்டாடு புகழினை படிக்கும் பாடு(ம்) திறம் இலி
களைக்கும் பாவ சுழல் படும் அடி நாயேன்

கலக்கு உண்டாகு(ம்) புவி தனில் எனக்கு உண்டாகு(ம்) பணிவிடை
கணக்கு உண்டாதல் திரு உ(ள்)ளம் அறியாதோ

சிவத்தின் சாமி மயில் மிசை நடிக்கும் சாமி எமது உ(ள்)ளே
சிறக்கும் சாமி சொருபம் இது ஒளி காண

செழிக்கும் சாமி பிறவியை ஒழிக்கும் சாமி பவம் அதை
தெறிக்கும் சாமி முநிவர்கள் இடம் மேவும்

தவத்தின் சாமி புரி பிழை பொறுக்கும் சாமி குடி நிலை
தரிக்கும் சாமி அசுரர்கள் பொடியாக

சதைக்கும் சாமி எமை பணி விதிக்கும் சாமி சரவண
தகப்பன் சாமி என வரு(ம்) பெருமானே.

பத உரை

12 தடவை முருகனை சுவாமி சுவாமி என விளிக்கும்
திருப்புகழ்

புவிக்கு = பூமியில். உன் பாதம் அதை = உன்னுடைய

திருவடிகளை. நினைபவர்க்கும் = நினைத்துத்
 தியானிப்பவர்களுக்கும். கால தரிசனை = (இறப்பு, நிகழ்வு,
 எதிர் என்ற) முக்கால நிகழ்ச்சிகள். புலக்கண் கூடும் =
 அவர்களுடைய அறிவில் விளங்கும். அது தனை
 = அவ்வுண்மையை. அறியாத = அறியாமல்.

புரட்டும் = நெறி முறை பிறழ்ந்து பேசும். பாத(க) சமயிகள் =
 பாபநெறிச் சமயவாதிகளின். நெறிக் கண் = வழியிலே. பூது =
 புகுந்து நடக்கின்ற. படிற்றை = வஞ்சகர்களை. புழுக்கண் =
 புழுக்கள் நிறைந்த. பாவம் அது கொளல் = பாபத்துக்கு என்று
 ஏற்பட்ட நரகம் ஏற்றுக் கொள்ளுதல். பிழையாதே = தவறாது.

கவிக் கொண்டிடு = (பெரியோர்களின்) பாடல்களில்
 கொண்டாடப்படும். புகழினை = புகழை. படிக்கும் பாடும்
 திறமிலி = படிக்கும் திறமும், பாடும் திறமும் இல்லாதவன்.
 களைக்கும் = சோர்வைத் தருகின்ற. பாவ சுழல் படு = பாவச்
 சுழற்சியிலே சுழலும். அடி நாயேன் = நாயினும் கீழாகிய
 எனக்கு.

கலக்கு உண்டாகும் = மனக் கலக்கத்தைத் தருகின்ற. புவி
 தனில் = இப்பூமியில். எனக்கு உண்டாகும் பணி விடை =
 எனக்கு விதிக்கப்பட்ட தொண்டு. கணக்கு உண்டாதல் =
 இவ்வளவு என்று உள்ளதான ஒரு கணக்கு. திருவுள்ளம் =
 உனது உள்ளம். அறியாதோ = அறிந்ததே ஆகும்.

சிவத்தின் சாமி = சிவபெருமானிடத்தில் தோன்றிய சுவாமி. [
 மங்களத்தையே நல்கும் சுவாமியே, (உயிர்களுக்கு நன்மைகளையே புரிகின்றான்
 முருகன். ஆதலின் சிவத்தின் சுவாமி. சுவாமி என்ற சொல்லுக்கு உடையவன்
 என்பது பொருள். ஸ்வம் என்றால் சொத்து. உலகங்களையும் உயிர்களையும்
 உடைமையாக உடையவன் முருகன். வடமொழி நிகண்டில் முருகவேள் தொகுதி சுவாமி
 என்ற நாமத்தைப் பற்றி பேசுகின்றது. எனவே சுவாமி என்ற பெயர் கந்தனுக்கே

உரியது. மற்ற தேவர்களை சுவாமி என்று அழைப்பது உபசாரம் காரணமே.

தேவசேனாபதி சூர சுவாமி கஜமுகானுஜக - நிகண்டு)]

மயில் மிசை நடிக்கும் சாமி = மயில் மீது நடனம் செய்யும்

சுவாமி. [= மயில் மீது நின்று நடனம் செய்கின்ற சுவாமியே, (64 கலைகளில்

சிறந்தது பரதக் கலை. இதற்குத் தலைவர் நடராஜர். 84 லட்சம் பிறவி பேதங்களுள் மயில் ஒன்றே இயற்கையாகவே நடனம் செய்ய வல்லது.

அதனை வாகனமாக ஏற்று, மயிலும் ஆட அதன் மிசை தாமும் ஆடி

அருள் புரிகின்றார் குன்று தோறும் ஆடும் குமரக் கடவுள்.)]

எமது உள்ளே சிறக்கும் சாமி = என் மனதில் சிறப்பாக

விளங்கும் சுவாமி. [அடியவர்களாகிய எங்கள் உள்ளக் கோயிலிலே

சிறப்பாக விளங்கும் சுவாமியே (அன்பில்லாதவர்களிடத்தில் விறகில் தீ

போல் மறைந்திருப்பான். அடியார் உள்ளத்தில் வெண்ணெயில் நெய்

போன்று விளங்கி தோன்றுவான்)] **சொருபம் இது = திருவுருவத்தின்.**

ஒளி காண = பேரொளி அடியார் காணும்படி. [= திருவுருவம் ஒளி

மயமாய் ஒங்கி இருக்கும் சுவாமியே, (சுடர் ஒளியதாய் நின்ற நிஷ்கள

சொருப முதல் ஒரு வாழ்வே)]

செழிக்கும் சாமி = விளக்கமுறும் சுவாமி. பிறவியை ஒழிக்கும்

சாமி = பிறவியை அடியோடு தொலைக்கும் சுவாமி [பிறவித்

துன்பத்தை நீக்கும் சுவாமியே, (பிறப்பு இறப்பு உடைய மற்ற தேவர்களால் நம்

பிறவியை ஒழிக்க இயலாது. செத்துப் பிழைக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாளனான

முருகப் பெருமானாலேயே தான் அது முடியும். அவன் பெயரை விடாது உச்சரித்து

வந்தாலே மீண்டும் பிறவித் துன்பம் வராது என்கிறார் அருணகிரிநாதர்.

வெற்றிவேற்பெருமான்

திருநாமம் புகல்பவரே முடியாப் பிறவிக் கடலில் புகார்- கந்தர்

அலங்காரம்)] **பவம் அதை = பாவங்களை. தெறிக்கும் சாமி =**

குலைத்து எறியும் சுவாமி [= பிறவிக்குக் காரணமான ஆன்மாக்கள்

செய்த பாவ வினைகளை பொடியாக்கும் சுவாமியே (சிறியன்

கொலையன் புலையன் புரி பவம் இன்று கழிந்திட வந்தருள் புரிவாயே -

கனகந்திரன்)]. **முநிவர்கள் இடம் மேவும் = முனிவர்கள் செய்யும்.**

தவத்தின் சாமி = தவப் பொருளாய் (விளங்கும்) சுவாமி. [=

இடையறாது மெய்ப்பொருளையே நினைக்கும் தவ சிரேஷ்டர்களுக்கு

தயை கூர்ந்து தரிசனம் நல்கி அருளும் சுவாமியே] **புரி பிழை**

பொறுக்கும் சாமி = செய்யும் பிழைகளைப் பொறுத்தருளும்
சுவாமி. குடி நிலை = தேவர்களை விண்ணில் குடி ஏற்றி
வைத்து. தரிக்கும் சாமி = (அங்கு) நிலைக்க வைக்கும் சுவாமி.
அசுரர்கள் பொடியாக = அசுரர்கள் பொடியாகும்படி.

சதைக்கும் சாமி = நெரித்து அழித்த சுவாமி. எம்மை பணி =
எமக்குத் தொண்டு இன்னதென்று. விதிக்கும் சாமி =
விதிக்கும் சுவாமி. சரவண = சரவணத்தில் தோன்றிய.
தகப்பன் சாமி என வந்த = தகப்பனுக்கும் குருவாய் வந்த.
பெருமானே = பெருமானே.

[] அடைப்புக்குள் இருக்கும் விளக்கம் நடராஜன் அவர்கள் அருளியது

சுருக்க உரை

பூமியில் உன் திருவடிகளை நினைப்போர்க்கு முக்காலங்களையும் அறிவில்
விளங்கக் கூடும் என்ற உண்மையை அறியாமலேயே, புரட்டிப் பேசும் சமய
வாதிகளின் நெறியில் நடக்கின்ற வஞ்சகர்களை நரகம் ஏற்றுக்
கொள்ளுதல் தவறாது. பெரியோர்களின் கவிகளைக் கொண்டாடவும்,
பாடவும் எனக்குத் திறமை இல்லை. பாவச் சுழற்சியிலேயே சுழன்று வரும்
அடுயேனாகிய எனக்கு, இப்பூமியில் உன்னால் விதிக்கப்பட்ட
தொண்டுகளின் எண்ணிக்கை நீ அறிந்ததே.

சுவாமியே, நீ சிவபெருமானிடத்துத் தோன்றியவர். மயில் மீது நடனம்
செய்பவர். என் உள்ளத்தில் சிறப்பாக விளங்குபவர். உன் உருவத்தின்
பேரொளியை அடியார்கள் காணும்படி விளங்குபவர். பிறவியை அழிப்பவர்.
முனிவர்கள் செய்யும் தவத்தின் மெய்ப்பொருளாகத் திகழ்பவர்.
அடியார்களின் குறைகளைப் பொறுப்பவர். அசுரர்கள் அழித்துத் தேவர்களை
விண்ணுலகில் குடி ஏறச் செய்தவர். என்னுடைய தொண்டு என்ன என்பதை
விதிப்பவர். தந்தைக்குக் குருவாக இருப்பவர். புகழ்த் தக்க பெருமானே.
எனக்குண்டான பணிகளை நீ நன்கு அறிவாய். அவற்றைச் சொல்லி
அருள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கால தாரிசனை புலக்கண் கூடும் அது தனை அறியாதே...

(அவுணர் புரம் மூன்று எரி செய்த

சரவா என்பார் தத்துவ ஞானத் தலையாரே)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.102.1.

ஆ. புரட்டும் பாத சமயிகள் நெறிக்கண் பூது....

(உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரம் ஆம்

சவலைக் கடல் உளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும் கவலை)திருவாசகம்

(திருத்தேள்ளேணம்) 17.

(காதி மோதி வாதாடு நூல் கற்றிடுவோரும்...

மாறி லாத மாகால னூர்புக் கலைவாரே)...திருப்புகழ் (காதிமோதி).

இ. தகப்பன் சாமி....

(ஓதுவித்த நாதர் கற்க வோது வித்த முநிநாண

ஓரெழுத்தில் ஆறு எழுத்தை ஓதுவித்த பெருமானே)...திருப்புகழ் (வேதவெற்பிலே).

தலைப்புச் சொற்கள்

சொல்லாக்கம் திருவடி தியானம் ஞானம் சமயிகள் நெறி நரகம் கவி தமிழன் பணி
விதி சுவாமி அடியார் தவம் மெய்ப்பொருள் தேவர் அசுரர் குரு பிறவி முனிவர் மயில்
பொது

402

பொது

தானன தானன தந்த தானன தானன தந்த
தானன தானன தந்த தனதான

பூதக லாதிகள் கொண்டு யோகமு மாகம கிழ்ந்து
பூசைகள் யாதுநி கழ்ந்து பிழைகோடி
போம்வழி யேதுதெ ரிந்து ஆதிய நாதியி ரண்டு
பூரணி காரணி விந்து வெளியான
நாதப ராபர மென்ற யோகியு லாசம றிந்து
ஞானசு வாச முணர்ந்து வொளிகாண
நாடியொ ராயிரம் வந்த தாமரை மீதில் மர்ந்த
நாயகர் பாதமி ரண்டு மடைவேனோ
மாதுசர் வேஸ்வரி வஞ்சி காளிபி டாரிவி பஞ்சி
வாணிவ ராகிம டந்தை யபிராமி
வாழ்சிவ காம சவுந்த்ரி யால்மெ லாமுக பஞ்சி
வாலைபு ராரியி டந்த குமையாயி
வேதபு ராணம்வி ளம்பி நீலமு ராரியர் தங்கை
மேலொடு கீழுல கங்கள் தருபேதை
வேடமெ லாமுக சங்க பாடலொ டாடல்ப யின்ற
வேணியர் நாயகி தந்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பூத கலாதிகள் கொண்டு யோகமும் ஆக மகிழ்ந்து
பூசைகள் யாது நிகழ்ந்து பிழை கோடி
போம் வழி ஏது தெரிந்து ஆதி அநாதி இரண்டு
பூரணி காரணி விந்து வெளியான
நாத பராபரம் என்ற யோகி உ(ல்)லாசம் அறிந்து
ஞான சுவாசம் உணர்ந்து ஒளி காண
நாடி ஒரு ஆயிரம் வந்த தாமரை மீதில் அமர்ந்த

நாயகர் பாதம் இரண்டும் அடைவேனோ

மாது சர்வேஸ்வரி வஞ்சி காளி பிடாரி விபஞ்சி
வாணி வராகி மடந்தை அபிராமி

வாழ் சிவகாம சவுந்தரி ஆலம் மேலாம் பஞ்ச முக
வாலை புராரி இடம் தகு உமை ஆயி

வேத புராணம் விளம்பி நீல முராரியர் தங்கை
மேலொடு கீழ் உலகங்கள் தரு(ம்) பேதை

வேடம் எ(ல்)லாம் உக சங்க பாடலொடு ஆடல் பயின்ற
வேணியர் நாயகி தந்த பெருமானே.

பத உரை

பூத = ஐம்பூதங்களின் சம்பந்தமான. **கலாதிகள் கொண்டு** = சாத்திரங்கள் முதலானவைகளை ஆய்ந்தறிந்து.

யோகமுமாக மகிழ்ந்து = யோகவகை கூடிட மகிழ்ந்து.

பூசைகள் யாதும் = பூசைகள் யாவற்றையும். **நிகழ்ந்து** = செய்து. **பிழை கோடி** = கோடிக் கணக்கான பிழைகள்.

போம் வழி = நீங்கும்படியான வழி. **ஏது தெரிந்து** =

இன்னதென்று காரணம் உணர்ந்து. **அதி அநாதி இரண்டு** = முதலும், முதலற்றதுமாய் உள்ள இரண்டுமாய் நிற்கின்ற.

பூரணி = முழு முதல்வி. **காரணி** = சகலத்துக்கும் மூல காரணமாக இருப்பவளாகிய பரா சத்தியும். **விந்து**

வெளியான நாதம் = விந்து வெளியான நாதம்.

பராபரம் என்ற = (விந்து சம்பந்தமான நாத ஒலி கூடி

முழங்கும் இடத்தில்) பரம் பொருளாகக் காட்சி தர. **யோகி** = யோகிகள். **உல்லாசம் அறிந்து** = (காணும்) அந்த

பரமானந்த ஒளியை அறிந்து அனுபவித்து. ஞான சுவாசம் உணர்ந்து = ஞான மூச்சியால் ஞான யோக நிலையை அறிந்து. ஒளி காண = நாத நல்லொளி தோன்ற.

நாடி = அதை விரும்பி. ஓராயிரம் வந்த தாமரை மீதில் = ஒரு ஆயிரம் இதழோடு கூடிய குரு கமலத்தின் மீது. அமர்ந்த = உள்ள. நாயகர் = பெருமானது. பாதம் இரண்டும் அடைவேனோ = இரண்டு திருவடிகளை அடைவேனோ?

மாது = மாது. சர்வேஸ்வரி = எல்லாவற்றுக்கும் ஈசுவரி. வஞ்சி = வஞ்சிக் கொடி போன்றவள். காளி = காளி. பிடாரி = பிடாரி. விபஞ்சி = விபஞ்சி என்னும் வீணையை ஏந்தியவள். வாணி = சரசுவதி. வராகி = சக்தி. மடந்தை = மாது. அபிராமி = அழகி.

வாழ் = வாழ்வு பொலியும். சிவகாம சவுந்தரி = சிவகாம செளந்தரி. ஆலம் மேலாம் = பிரளய கால வெள்ளத்தின் மேலாகிய. பஞ்ச முக் வாலை = ஐந்து முகம் கொண்ட பாலாம்பிகை. புராரி = திரி புரத்தை எரித்த சிவனது . இடம் தகு உமை = இடது பாகத்துக்குத் தக்க உமா தேவி. ஆயி = (எமது) தாய்.

வேத புராணம் விளம்பி = வேதங்களையும், புராணங்களையும் சொன்னவள். நீல முராரியர் = முரன் என்னும் அசுரனுக்குப் பகைவனாகிய திருமாலின். தங்கை = தங்கை. மேலோடு கீழ் உலகங்கள் = பதினான்கு உலகங்களையும். தரும் பேதை = அளித்த மாது.

வேடம் எல்லாம் = (ஆடலுக்கு உரிய) வேஷங்களெல்லாம். உக = நிலை கலங்க. சங்க பாடலோடு = சபையில்

பாடல்களும். ஆடல் பயின்ற = ஆடல்களும் பயின்ற.
 வேணியர் = சடையை உடைய சிவ பெருமான். நாயகி =
 தேவி (ஆகிய பார்வதி). தந்த பெருமானே = பெற்ற
 பெருமானே.

சுருக்க உரை

ஐம்பூதங்கள் சம்பந்தப்பட்ட சத்திரங்கள் முதலியவற்றை ஆய்ந்து
 அறிந்து, யோக வகை கூடிட மகிழ்ந்து. பூசைகளெல்லாம் செய்து, என்
 பிழைகள் நீங்க வழி இன்னதென்று உணர்ந்து, முதலும் அந்தமும்
 இல்லாததாய் நிற்கும் பூரணி, எல்லாவற்றுக்கும் காரணப் பொருளாக
 இருக்கும் பராசக்தி, விந்து சம்பந்தமான நாத ஒலி கூடி முழங்கும்
 இடத்தில் பரம் பொருளாகக் காட்சி தர, ஒரு ஆயிரம் இதழோடு கூடிய
 குரு கமலத்தின் மீதுள்ள பெருமானது இரண்டு திருவடிகளை
 அடைவேனோ?

சர்வேஸ்வரி, காளி, பிடாரி, விபஞ்சி, அபிராமி, சிவகாம சுந்தரி,
 பாலாம்பிகை, திரு புரம் அழித்த சிவ பெருமானது இடப் பாகத்தில்
 இருக்கத் தகுதி உள்ளவள். உமை, தாய், எல்லா உலகங்களையும்
 பெற்றா மாது. ஆடலும், பாடலும் பயின்ற சடைப் பெருமானது
 தேவி. இத்தகைய பார்வதி பெற்ற பெருமானே. உன்
 பாதங்களை அடைவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஆதி அநாதி இரண்டு பூரணி

(ஆதி அநாதி ஆய பராசக்தி

பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி)....திருமந்திரம் 1096.

ஆ. ஞான சுவாசம் உணர்ந்து நாடி....

(ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல் ஒளி

ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே)....திருமந்திரம் 1447.

இ. விபஞ்சி = தேவி கையில் இருக்கும் வீணை.

ஈ. ஆலமேலாம் = பிரளய கால வெள்ளத்தின் மேலாகிய.

உ. ஆயிரம் வந்த தாமரை மீதில்...

(ஆறு ஆதாரங்களோடு சஹஸ்ராரம் என்பது ஆக்ஞேய சக்கரத்துக்கு மேலே, தலையில் பிரம்ம கபாலத்தில், ஆயிரம் இதழ் கமலமுள்ள பிந்து ஸ்தானமாக இருப்பது. இச் சிவசக்தி ஐக்கிய பாவனைக்கு உரியது)
---அரு ராமநாதன் (சித்தர் பாடல்கள், 1995).

நூறு பத்தினுட நெட்டுஇத

ழாகி யேழுமள விட்டருண விற்பதியின் விந்துநாத)... .

திருப்புகழ் (ஆசைநாலுசது).

(மேலைவெளி யாயி ரத்து நாலிருப ராப ரத்தின்

மேவியரு ணாச லத்தி னுடன்முழ்கி)....திருப்புகழ் (சூலமெனவோடு).

ஊ. இடந்தகுமை = இடம் தகு உமை.

தலைப்புச் சொற்கள்

ஐம்பூதங்கள்	ஞானம்	சிவன்
பூசை	திருவடி	பொது
யோகம்	தேவி துதி	கலப்பு
மெய்ப்பொருள்	வேதம்	திருமால்
தத்துவம்	புரானம்	

403

பொது

தனந்தா தனந்தா தனந்தா தனந்தா
தனந்தான தந்த தனதான

பெருங்கா ரியம்போல் வருங்கே டுடம்பால்
ப்ரியங்கூர வந்து கருஹிப்
பிறந்தார் கிடந்தா ரிருந்தார் தவழ்ந்தார்
நடந்தார்த ளர்ந்து பிணமானார்
அருங்கான் மருங்கே யெடுங்கோள் சுடுங்கோள்
அலங்கார நன்றி தெனமூழ்கி
அகன்றா சையம்போய் விழும்பா ழுடம்பால்
அலந்தேனை யஞ்ச லெனவேணும்
இருங்கா னகம்போ யிளங்கா ளைபின்போ
கவெங்கேம டந்தை யெனவேகி
எழுந்தே குரங்கா லிலங்கா புரந்தீ
யிடுங்காவ லன்றன் மருகோனே
பொருங்கார் முகம்பா ணிகொண்டே யிறைஞ்சார்
புறஞ்சாய அம்பு தொடும்வேடர்
புனங்கா வலங்கோ தைபங்கா வபங்கா
புகழ்ந்தோது மண்டர் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பெரும் காரியம் போல் வரும் கேடு உடம்பால்
ப்ரியம் கூர வந்து கரு ஊறி

பிறந்தார் கிடந்தார் இருந்தார் தவழ்ந்தார்
நடந்தார் தளர்ந்து பிணம் ஆனார்

அரும் கான் மருங்கே எடுங்கோள் சுடுங்கோள்
அலங்கார் நன்று இது என மூழ்கி

அகன்று ஆசையும் போய் விழும் பாழ் உடம்பால்
அலந்தேனை அஞ்சல் என வேணும்

இரும் கானகம் போய் இளம் காளை பின் போக
எங்கே மடந்தை என ஏகி

எழுந்தே குரங்கால் இலங்கா புரி தீ
இடும் காவலன் தன் மருகோனே

பொரும் கார் முகம் பாணி கொண்டே இறைஞ்சார்
புறம் சாய அம்பு தொடும் வேலா

புனம் காவல் அம் கோதை பங்கா அபங்கா
புகழ்ந்து ஓதும் அண்டர் பெருமானே.

பத உரை

பெரும் காரியம் போல் = பெரிய காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு
வந்தது போல். வரும் = வந்துள்ளதும். கேடும் = அழிவுக்கு
இடமானதுமான. உடம்பால் = இந்த உடம்பிடத்தே. ப்ரியம் கூர
வந்து = அன்பு மிகுந்து வந்து. கரு ஊறி = கருவில் ஊறி.

பிறந்தார் = பிறந்தார் என்றும். கிடந்தார் = இங்கு தான் படுத்து
இருந்தார் என்றும். இருந்தார் = இருந்தார் என்றும். தவழ்ந்தார் =
தவழ்ந்தார் என்றும். நடந்தார் = நடந்தார் என்றும். தளர்ந்தார் =
தளர்ந்தார் என்றும். பிணம் ஆனார் = பிணமானார் என்றும்
(கூறுதற்கு இடமானவுடன்).

அரும் கான் மருங்கே = அரிய சுடுகாட்டின் பக்கம். எடுங்கோள்
= எடுத்துச் செல்லுங்கள். சுடுங்கோள் = அங்கே சுடுங்கோள்.
அலங்கார(ம்) நன்று = பிணக் கோலம் நன்றே அமைந்துள்ளது.
என = என்று கூறி. மூழ்கி = தண்ணீரில் முழுகி.

அகன்று = அங்கிருந்து பிரிந்து போய். ஆசையும் போய் = இருந்த பாசமும் போய். விழும் பாழ் = விழுந்து பாழாகும். உடம்பால் = இவ்வுடலால். அலந்தேனை = மனக் கலக்கமும், துக்கமும் அடையும் என்னை. அஞ்சல் = பயப்பட வேண்டாம். என வேணும் = என்று நீ கூற வரவேணும்.

இரும் கனகம் போய் = பெரிய காட்டகத்தே சென்று. இளம் காளை = இளைய வீரனாகிய தம்பி இலக்குமணன். பின் போக = பின் தொடர்ந்து போக. எங்கே மடந்தை = (காணாது போன) சீதை எங்கே. என ஏகி = என்று தேடிச் சென்று.

எழுந்தே = புறப்பட்டு. குரங்கால் = அநுமன் என்னும் குரங்கைக் கொண்டு. இலங்கா புரம் = இலங்கைப் பட்டணத்தை. தீ இடும் = நெருப்பு வைத்த. காவலன் தன் மருகோனே = அரசனான இராம பிரானுடைய. மருகோனே = மருகனே.

பொரும் = சண்டை செய்யும். கார் முகம் = வில்லை. பாணி கொண்டே = கையில் கொண்டவராய். இறைஞ்சார் = தம்மை வணங்காதவர்களுடைய. புறம் சாய = வீரம் அழியும்படி. அம்பு தொடும் வேடர் = அம்புகளைச் செலுத்தும் வேடர்களின்.

புனம் காவல் அம் கோதை = தினைப் புனத்தைக் காவல் இருந்த. பங்கா = வள்ளியின் பங்கனே. அபங்கா = நாசம் இல்லாதாவனே. புகழ்ந்து ஓதும் புகழ்ந்து ஓதுகின்ற. அண்டர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

நிலை இல்லாத உடம்பின் மேல் ஆசைப்பட்டு, கருவில் தோன்றி, பிறந்தார்,

படுத்தார், இருந்தார், தவழ்ந்தார், நடந்தார், முடிவில் தளர்ந்து பிணமானார் என்றவுடன், சுடுகாட்டுக்கு உடலை எடுத்துச் சென்று, எரியிட்டு, நீரில் முழுகி, ஆசையும், பாசமும் போய், மனக் கலக்கம் அடையும் என்னை பயப்படாதே என்று கூறி நீ என் முன்னே வரவேண்டும்.

பெரிய காட்டுக்கு, இளையவனான இலக்குவனுடன் போய், காணாமல் போன சீதையைத் தேடிச் சென்று, அனுமன் உதவியால் இலங்கைப் பட்டணத்துக்குத் தீ வைத்து, சீதையை மீட்ட இராமனின் மருகனே. வேடர்களின் வீரம் அழியும்படி, தினைப்புனம் காத்த வள்ளியின் பங்கனே. என்றும் அழிவு இல்லாதவனே. இறக்கும் போது என்னை அஞ்சாதே என்று கூற நீ வந்து அருள் புரிவாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பிறந்தார் கிடந்தார் இருந்தார்....

(நல் வாய் இல்செய்தார் நடந்தார் உடுத்தார்

நரைத்தார் இறந்தார் என்று நானிலத்தில்)...சுந்தரர் தேவாரத் திருமுறை 7.3.1.

(புன்னினுமேல் நீர்போல் நிலையாமை என்றெண்ணி

இன்னினியெ செயக அறவினை இன்னினியே

நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் தன் கேளலறச்

சென்றான் எனப்படுதலால்)...நாலடியார் 29.

ஆ. என முழுகி அகன்று.....

(நீரில் படிந்துவிடு பாசத் தகன்று உனது சற்போதகம்)...திருப்புகழ் (இத்தாரணிக்குள்).

இ. குரங்கால் இலங்கா புரந்தீ...

(இடுங்கனல் குரங்கொடு நெடுங்கடல் நடுங்கிட

எழுந்தருள் முகுந்தனன் மருகோனே)...திருப்புகழ் (தலங்களில்).

(வனக் குரங்கேவி யழற்புகையிட்

டிளந்தாது மலர்த் திருவைச் சிறைமீளும்)...திருப்புகழ் (அலங்கார).

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் நிலையாமை இறப்பு திருமால் இராமாயணம் வள்ளி மெய்ப்பொருள் தத்துவம் தேவர்

404

பொது

தான தான தானான தானத் தனதானா

பேர வாவ றாவாய்மை பேசற்	கறியாமே
பேதை மாத ராரோடு	பிணிமேவா
ஆர வார மாறாத நூல்கற்	றடிநாயேன்
ஆவி சாவி யாகாமல் நீசற்	றருள்வாயே
தூர தூர தூரதி தூரர்க்	கெளிவாயா
தோகை யாகு மாரா கிராதக்	கொடிகேள்வா
தீர தீர தீரதி தீரப்	பெரியோனே
தேவ தேவ தேவாதி தேவப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பேர் அவா அறா வாய்மை பேசற்கு அறியாமே
பேதை மாதராரோடு கூடி பிணி மேவா

ஆர வாரம் மாறாத நூல் கற்று அடி நாயேன்
ஆவி சாவி ஆகாமல் நீ சற்று அருள்வாயே

தூர தூர தூரதி தூரர்க்கு எளிவு ஆயா
தோகையா குமாரா கிராத கொடி கேள்வா

தீர தீர தீரதி தீர பெரியோனே
தேவ தேவ தேவாதி தேவ பெருமானே.

பத உரை

பேர் அவா = பேராசை. அறா = நீங்காத நிலையில் இருந்து.
வாய்மை பேசற்கு = உண்மை பேசுதற்கு. அறியாமே = தெரியாமல்.

பேதை மாதராரோடு = அறிவீனர்களான (விலை) மாதர்களுடன்.
கூடி = (நான்) சேர்ந்து. பிணி மேவா = நோய்களை அடைந்து.

ஆரவாரம் மாறாத = ஆடம்பரம் நீங்காத (சமயக் கூச்சலுக்கு இடம் தரும்). நூல் கற்று = நூல்களைப் படித்து. அடி நாயேன் = அடிமையாகிய நான். ஆவி = என்னுயிர். சாவியாகமல் = வீண் ஆகாமல். நீ சற்று அருள் வாயே = நீ சிறிது அருள்வாயாக.

தூர தூர தூரதி தூர்க்கு = தூர்களுக்கு எல்லாம் தூரனான தூர பத்மன் முதலிய தூர்களுக்கு. எளிவு ஆயா = எளிதில் காட்சி கொடுத்தவனே. தோகையா = மயில் வாகனனே. குமாரா = குமார மூர்த்தியே. கிராதக் கொடி = வேடர்களின் பெண்ணும் கொடி போன்றவளும் ஆகிய வள்ளியின். கேள்வா = கணவனே.

தீர தீர தீரதி தீர = மிகவும் தீரம் உடையவனே. பெரியோனே = எல்லா வகையிலும் மேம்பட்டவனே. தேவ தேவ = தேவ தேவனே. தேவாதி தேவப் பெருமானே = தேவர் முதலனோருக்குத் தேவனாக விளங்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பேராசை மிகுந்தும், உண்மை பேசாமலும் இருக்கும் அறிவீனர்களாகிய விலை மாதர்களுோடு உறவாடி நோய்களை அடைந்து, ஆடம்பரத்துடன் கூச்சகிடும் சமய வாதிகள் வடிங்கும் நூல்களைப் படித்து, அடிமையாகிய எனது உயிர் வீணாகப் போகாமல் நீ சற்று அருள் புரிவாயாக.

தூரதி தூர்களுக்கு எளிதில் காட்சி கொடுத்தவனே. மயில் வாகனனே. வேடர்கள் பெண்ணாகிய வள்ளியின் கணவனே. தீரனே. தேவ தேவனே. எல்லாம் வல்ல பெரியோனே. என் உயிர் வீணாகப் போகாமல் காத்து அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தூரர்க்கு எளிவு ஆயா...

தூரன், சிங்கமுகன், தாரகன் ஆகிய மூவரும் முருக வேளின் தரிசனத்தைப் பெற்றவர்கள்.

ஆ. தேவ தேவ தேவாதி தேவப் பெருமானே என்னும் இறுதி அடி வரும் மற்ற பாக்கள் -- **காதிமோதி, கூறுமார**).

தலைப்புச் சொற்கள்

மூவாசை வாய்மை விலைமாதர் (மயல்) பிணி அருள் தூரர் எளிமை மயில் வள்ளி

405

பொது

தனன தாத்தன தனன தாத்தன
தனன தாத்தன தந்ததான

பொதுவ தாய்த்தனி முதல தாய்ப்பகல்
இரவு போய்ப்புகல் கின்றவேதப்
பொருள தாய்ப்பொருள் முடிவ தாய்ப்பெரு
வெளிய தாய்ப்புதை வின்றயீறில்
கதிய தாய்க்கரு தரிய தாய்ப்பரு
கமுத மாய்ப்புல னைந்துமாயக்
கரண மாய்த்தெனை மரண மாற்றிய
கருணை வார்த்தையி ருந்தவாறென்
உததி கூப்பிட நிருத ரார்ப்பெழ
உலகு போற்றிட வெங்கலாப
ஒருப ராக்ரம துரக மோட்டிய
வுரவு கோக்கிரி நண்பவானோர்
முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை
முலைகள் தேக்கிட வுண்டவாழ்வே
முளரி பாற்கடல் சயில மேற்பயில்
முதிய மூர்த்திகள் தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

பொதுவதாய் தனி முதல் அதாய் பகல்
இரவு போய் புகல்கின்ற வேத

பொருள் அதாய் பொருள் முடிவு அதாய் பெரு
வெளியதாய் புதைவு இன்றி ஈறு இல்

கதி அதாய் கருது அரியதாய் பருக
அமுதமாய் புலன் ஐந்தும் மாய

கரணம் மாய்த்து எனை மரணம் மாற்றிய
கருணை வார்த்தையில் இருந்த ஆறு என்

உததி கூப்பிட நிருதர் ஆர்ப்பு எழ
உலகு போற்றிட வெம் கலாப

ஒரு பராக்ரம துரகம் ஓட்டிய
உரவ கோ கிரி நண்ப வானோர்

முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை
முலைகள் தேக்கிட உண்ட வாழ்வே

முளரி பாற்கடல் சயிலம் மேல் பயில்
முதிய மூர்த்திகள் தம்பிரானே.

பத உரை

பொதுவதாய் = (எவ்வுயிர்க்கும்) பொதுவானதாகி. தனி முதலாய் = தனிப்பட்ட மூல முதற் பொருளாகி. பகல் இரவு போய் = பகல், இரவு இவைகளைக் கடந்து. புகல்கின்ற வேதப் பொருள் அதாய் = சொல்லப்படுகின்ற வேதப் பொருளாய்.

பொருள் முடிவதாய் = அப்பொருளின் முடிவானதாகி. பெரு வெளி அதாய் = பெரிய வெட்ட வெளியாய் ஆகி. புதைவின்றி =

மறைவு யாதொன்றுமன்றி. ஈறு இல் = முடிவு இல்லாததான.

கதி அதாய் = புகலிடமாகி. கருத அரியதாய் = எண்ணுவதற்கும் முடியாததாகி. பருக அமுதமாய் = உண்ணும் அமுதம் போல் இனிமையானதாகி (விளங்கி). புலன் ஐந்தும் மாய = சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்தும் ஒடுங்கி அழிய.

கரணம் = (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனப்படும்) ஐம்பொறிகளின் சேட்டைகளை. மாய்த்து = அழித்து. என்னை மரணம் மாற்றிய = மரண பயத்தை நீக்கிய. கருணை வார்த்தையில் = (உனது) அருள் மொழி உபதேசம். இருந்தவாறு என் = என்ன உயர்ந்த நிலையான அற்புதம் இது.

உததி = கடல். கூப்பிட = ஓலமிடவும். நிருதர் ஆர்ப்பு எழ = அசுரர்கள் போரொலி செய்யவும். உலகு போற்றிட = உலகத்தோர் போற்றி செய்யவும். வெம் = விருப்பத்தைத் தரும். கலாப = தோகை மயிலாகிய.

ஒரு = ஒப்பற்ற. பராக்ரம = வீரம் உள்ள. துரகம் = குதிரையை. ஓட்டிய = ஓட்டிச் செலுத்திய. உரவ = வலிமை வாய்ந்தவனே. கோக் கிரி = பூமியிலுள்ள மலைகளிடத்தே. நண்ப = விருப்பம் உள்ளவனே. வானோர் = தேவர்களுக்கெல்லாம்.

முதல்வ = தலைவனே. பார்ப்பதி புதல்வ = பார்வதியின் மகனே. கார்த்திகை = கார்த்திகைப் பெண்களின். முலைகள் = கொங்கைகளில். தேக்கிட = (பால்) நிரம்பி வர. உண்ட வாழ்வே = அதைப் பருகிய செல்வனே.

முளரி = தாமரை மீதும். பாற்கடல் = திருப்பாற் கடலிலும்.

சயிலம் = (கயிலை) மலையின் மீதும். பயில் = (முறையே) வீற்றிருக்கும். முதிய மூர்த்திகள் = பழையவர்களாகிய அயன், அரன், அரன் எனப்படும் கடவுளர்களுக்கு. தம்பிரானே = தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவாய், தனிப் பொருளாய், முதற் பொருளாய், இரவு பகல் ஆகியவைகளைக் கடந்து நிற்கும் வேதப் பொருளாய், பெரிய வெட்ட வெளியாய், மறைவு, முடிவு இல்லாததாய், புகலிடமாய், எண்ணுவதற்கும் அரியதாய் விளங்கி, ஐந்து புலன்களும், நாலு கரணங்களும் அழிய, எனக்கு மரண பயம் நீங்க உனது கருணையான உபதேசம் இருந்தவாற்றை என்ன என்று சொல்லுவேன்?

கடல் ஓலமிட, அசுரர்கள் பேரொலி செய்ய, உலகோர் போற்ற, மயிலை ஓட்டிச் செலுத்திய வலிமை வாய்ந்தவனே. மலைகளில் விருப்பம் உள்ளவனே. தேவர்கள் தலைவனே. கார்த்திகை மாதர்களின் கொங்கைகளில் பாலை உண்டவனே. பிரமன், திருமால், சிவன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளுக்கும் தம்பிரானே. எனக்கு உபதேசித்த உனது கருணையை என்ன என்று சொல்லுவது?

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடலில் மெய்ப் பொருள் தத்துவம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இதே கருத்து கூறப்பட்ட மற்ற திருப்புகழ்ப் பாடல்கள்---

(தொடர் வுணர் அரிதாய் தூரிய பொருளை).. (சுருதிவெகு)

(கதறிய் கலைகொடு சுட்டாத் தீர்பொருள்).. (கதறியகலை)

(அபரிமித சுருதியும் டங்குந்த னிப்பொருளை எப்பொருளுமாய்).. (அகரமுதலென)

(குருடர் தெரிவரிய தொரு பொருள் தெரிய நிகழ்மனது).. (குதறுமுனை)

(சுருதியாய் சுருதிகளின் மேற்குடராய்).. (பருதியாய்)

(சுருதியூடு கேளாது சரியையாளர் காணாது)... (சுருதியூடு)

(அறிவுமறி யாமையுங் கடந்த அறிவு திருமேனி யென்று).. (குகையில்).

அ. முதிய மூர்த்திகள் தம்பிரானே...

(முடிவி லாத்திரு வடிவை நோக்கிய
முதிய மூர்த்திகள் தம்பிரானே)...திருப்புகழ் (குடருநீர்).

ஆ. கரண மாய்த்து எனை மரண மாற்றிய....

(கரணமு மொழியத் தந்த ஞானமி ருந்தவாறென்)....திருப்புகழ்
(அலகிலவு).

(மரணப்ர மாத நமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்துணை)...கந்தர் அலங்காரம் 21.

தலைப்புச் சொற்கள்

மெய்ப்பொருள் தத்துவம் உபதேசம் ஐம்புலன் கரணம் மரண பயம் மயில் அசுரர்
தேவர் அருள் உமை பிரமன் திருமால் சிவன்

406

பொது

தான தத்தன தானா தனாதன
தான தத்தன தானா தனாதன
தான தத்தன தானா தனாதன தந்ததான

போத நிர்க்குண போதா நமோநம
நாத நிஷ்கள நாதா நமோநம
பூர ணக்கலை சாரா நமோநம பஞ்சபாண
பூபன் மைத்துன பூபா நமோநம
நீப புஷ்பக தாளா நமோநம
போக சொர்க்கபு பாலா நமோநம சங்கமேறும்
மாத மிழ்த்ரய சேயே நமோநம
வேத னத்ரய வேளே நமோநம
வாழ்ஜ கத்ரய வாழ்வே நமோநம என்றுபாத
வாரி ஜத்தில்வி ழாதே மகோததி
யேழ்பி றப்பினில் மூழ்கா மனோபவ
மாயை யிற்சுழி யூடேவிடாதுக லங்கலமோ
கீத நிர்ந்தவெ தாளா டவீநட
நாத புத்திர பாகீ ரதீகிரு

பாச முத்திர ஜீமூத வாகனர்	தந்திபாகா
கேக யப்பிர தாபா மூலாதிப	
மாலி கைக்கும ரேசா விசாகக்ரு	
பாலு வித்ரும காரா ஷடானன	புண்டரீகா
வேத வித்தக வேதா விநோதகி	
ராத லக்ஷமிகி ரீடா மகாசல	
வீர விக்ரம பாரா வதானவ	கண்டதூரா
வீர நிட்டுர வீறாதி காரண	
தீர நிர்ப்பய தீராபி ராமவி	
நாய கப்ரிய வேலாயு தாசுரர்	தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

போத நிர் குண போதா நமோநம
 நாத நிஷ்கள நாதா நமோநம
 பூரண கலை சாரா நமோநம பஞ்ச பாண
 பூபன் மைத்துன பூபா நமோநம
 நீப புஷ்பக தாளா நமோநம
 போக சொர்க்க பூபா நமோநம சங்கம் ஏறும்
 மா தமிழ் த்ரய சேயே நமோநம
 வேதன(ம்) த்ரய வேளே நமோநம
 வாழ் ஜக த்ரய வாழ்வே நமோநம என்று பாத
 வாரிஜத்தில் விழாதே மகோததி
 ஏழ் பிறப்பினில் மூழ்கா மனோபவ
 மாயையில் சுழி ஊடே விடாது கலங்கலாமோ
 கீத நிர்த்த வேதாள அடவி நடநாத
 புத்திர பாகீரதி கிருபா
 சமுத்திர ஜீமூத வாகனர் தந்தி பாகா
 கேகய பிரதாபா மூலாதிப

மாலிகை குமரேசா விசாக
 க்ருபாலு வித்ரும ஆகாரா ஷடானன புண்டரீகா
 வேத வித்தக வேதா விநோத
 கிராத லக்ஷ்மி கிரீடா மகா அசல
 வீர விக்ரம பாரா அவதான அகண்ட சூர
 வீர நிட்டுர வீராதி காரண
 தீர நிர்ப்பய தீரா அபிராம
 விநாயக ப்ரிய வேலாயுதா சுரர் தம்பிரானே.

பத உரை

போத = ஞானியாய். நிர்க்குண போதா = குணங்களைக் கடந்த ஞானியே. நமோநம = உன்னை வணங்குகின்றேன், வணங்குகின்றேன். நாத = தலைவனே. நிஷ்கள நாதா = உருவம் அற்ற மூர்த்தியே. நமோநம = பூரண = எல்லா. கலை சாரா = கலைகளின் சாரமாயுள்ள தெய்வமே. நமோநம =

பஞ்ச பாண பூபன் = ஐந்து மலர்ப் பாணங்களைக் கொண்ட மன்மதனுடைய மைத்துனராகிய அரசே. நமோநம = நீபா = கடம்பனே. புஷ்பக தாளா = மலர்களைத் தன்னிடம் கொண்ட திருவடிகளை உடையவனே. நமோநம = போக = இன்பங்களுக்கும். சொர்க்கம் = பொன்னுலகுக்கும். பூபாலா = அரசே. நமோநம = சங்கம் ஏறும் = சங்கப் பலகையில் ஏறி அமர்ந்த.

மா = சிறந்த. தமிழ் த்ரய சேயே = முத்தமிழ்ச் செம்மலே. நமோநம = வேதனம் த்ரய வேளே = (இருக்கு, யசர், சாமம் என்னும்) மூன்று வேதங்களும் போற்றும் வேளே. நமோநம

=.....வாழ் ஜக த்ரய = வாழ்கின்ற மூவுலகங்களும் (போற்றும்).
வாழ்வே = செல்வனே. நமோநம=..... என்று = என்று போற்றி.

பாத வாரிஜத்தில் = உன் திருவடித் தாமரைகளில். விழாதே = விழாமல். மகா உததி = பெரிய கடல் போன்ற. ஏழ் பிறப்பினில் = ஏழு பிறப்பில். மூழ்கா = முழுகி. மனோபவ = மனத்தில் உதிக்கின்ற எண்ணங்களாகிய. மாயையில் = மாயையின். சுழியூடே = சுழற்சியினுள்ளே. விடாது = வெளி வர முடியாமல் அகப்பட்டு. கலங்கலாமோ = நான் மனம் கலங்குதல் நன்றோ?

கீத நிர்த்த = பாடல், ஆடல் கொண்ட. வேதாள அடவி = வேதாளப் பேய்களுடன் சுடு காட்டில். நட நாத = நடனம் செய்கின்ற சிவபெருமானுடைய. புத்திர = மகனே. பாகீரதி = கங்கையின் மகனே. கிருபா சமுத்திர = கருணைக் கடலே. ஜீமூத வாகனர் = மேக வாகனனாகிய இந்திரன் (வளர்த்த). தந்தி பாகா = தேவ சேனையின் கணவனே.

கேகயப் பிரதபா = மயில் வாகனம் கொண்ட புகழோனே. மூல அதிப = மூல காரணத் தலைவனே. மாலிகைக் குமரேசா = மாலைகள் அணிந்த குமரேசனே. விசாகா = முருகனே. க்ருபாலு = கிருபாளனே. வித்துரும ஆகாரா = பவள நிற உருவத்தனே. ஷடானனா = ஆறு திருமுகங்களை உடையவனே. புண்டரீகா = தாமரை போன்ற முகங்களை உடையவனே.

வேத வித்தக = வேதங்களின் வல்ல. வேதா = கடவுளே. விநோத = அற்புதமான. கிராத = வேட. லக்ஷ்மி = இலக்குமி போல அழகுடைய வள்ளியுடன். கிரீடா = லீலைகள் புரிந்தவனே. மகா அசல = பெரிய மலைகளில் வீற்றிருக்கும். வீர = வீரனே (மகாசல வீர என பிரித்து மிக்க கோபத்துடன் தூரனுடன் போரிட்ட வீரனே

என்றோ அல்லது மகாசலம் வீர என பிரித்து புண்ணிய தீர்த்தமாம் கங்கையில் தோன்றிய வீரனே எனவும் பொருள் கூறுவார் செங்கலவராயன்). விக்ரம = வலியவனே. பார அவதான = மிக்க கவனம் கொண்டவனே. அகண்ட சூர = சூரத்துவம் வாய்ந்தவனே.

வீர நிட்டுர வீரா = வீரனுக்குரிய கொடுமை கொண்ட வீரனே. ஆதி காரண = மூல காரணப் பொருளே. தீர = தீரனே. நிர்ப்பய தீரா = பயமற்ற தீரனே. அபிராம = அழகனே. விநாயக ப்ரிய வேலாயுதா = விநாயகரிடம் அன்பு கொண்ட வேலாயுதனே. சுரர் தம்பிரானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

ஞானியே, குணங்களைக் கடந்தவனே, உருவம் அற்றவனே, மலர்ப் பாணங்களைக் கொண்ட மன்மதனின் மைத்துனராகிய அரசே. கடப்ப மாலை அணிந்தவனே. சங்கப் பலகையில் ஏறி முத்தமிழை வளர்த்தவனே. மூன்று வேதங்களும் போற்றும் வேளே. இவ்வாறு சொல்லி உன்னைப் போற்றி உன் திருவடிகளில் விழாமல், ஏழு பிறப்புகளில் முழுகி, உலக மாயையில் சிக்கி, நான் மனம் கலங்குவது நன்றோ?

பேய்களுடன் சுடு காட்டில் நடனம் புரியும் சிவபெருமானின் மகனே. கங்கையின் புத்திரனே. இந்திரன் மகளாகிய தேவ சேனையின் கணவனே. மயில் வாகனனே. குமரனே. ஆறு முகங்களை உடையவனே. வேதங்களில் வல்லவனே. இலக்குமி போன்ற வள்ளியுடன் லீலைகள் செய்தவனே. வலிமையாளனே. வீரனே. சூரனைக் கோபித்த வீரனே. மூலகாரணப் பொருளே. கணபதியிடம் அன்பு கொண்டவனே. வேலனே. தேவர்கள் பெருமானே. நான் மாயையில் மனம் கலங்கலாமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வேதன த்ரய வேளே...

வேதம் மூன்று. நாலாவது மந்திரசாகையான அதர்வ வேதம்.

ஆ. ஏழ் பிறப்பினில் மூழ்கா...

(இனிமை போலெழு பிறவியெனு வரியி

னிடெகெ டாதினி யிருவினை யிழிவினி லிழியாதே)...திருப்புகழ் (விடமும்வேல).

இ. விநாயக ப்ரிய வேலாயுதா...

(கடவுளன் புற்றுக் கற்றவர் சுற்றும்

பெரியதும் பிக்கைக் கற்பக முற்றங்

கரதலம் பற்றிப் பெற்ற வொருத்தன் ஐகதாதை)...திருப்புகழ் (கனக்ரவிஞ்ச).

(மமவி நாயகன் நஞ்சுமிழ் கஞ்சுகி

அணி கஜானன விம்ப்னொர் அம்புலி

குமர மூஷிக முந்திய ஐங்கர கணராயன்)....திருப்புகழ் (கமலமாத்).

(இப முகவனுக்கு கந்த இளையவ மருக்கடம்ப்)...திருப்புகழ் (களபமுலை).

(கலியாணி முத

லீண மகவாணை மகிழ் தோழ்)...திருப்புகழ் (வாலவயதா).

தலைப்புச் சொற்கள்

ஞானம் அருவம் மதன் திருவடி முத்தமிழ் சங்கம் வேதம் பிறவி மாயை பேய்
சிவன் இந்திரன் தேவசேனை மயில் மூலப் பொருள் வள்ளி தூரன் கணபதி வேல்
தேவர் துதி பொது வடமொழி

407

பொது

தத்ததா தத்ததன தத்ததா தத்ததன
தத்ததா தத்ததன தனதான

மக்கள்தா யர்க்குமரு கர்க்குமா மர்க்குமனை
விக்கும்வாழ் நர்க்குமிக மனதூடே
மைத்தவே லைக்குநெடி துற்றமா யத்துயரம்
வைத்துவா டச்சமனு முறமேவித்
திக்குநா டிக்கரிய மெய்க்கடா விற்றிருகி
திக்கஆ விக்களவு தெரியாமுன்
சித்தமோ வித்துயிலு மற்றவா ழச்சிறிது
சித்ரபா தக்கமல மருள்வாயே
இக்குவே ளைக்கருக முக்கணா டிக்கனலை
யிட்டுயோ கத்தமரு மிறையோர்முன்
எச்சரா திக்குமுற நிற்குமா யற்குமுத
லெட்டொணா வித்தைதனை யினிதீவாய்
பக்கஆர் வத்துடனுள் நெக்குநா டிப்பரவு
பத்தர்பா டற்குருகு முருகோனே
பக்கம்பா னைத்திருவொ டொக்கவா ழக்குறவர்
பச்சைமா னுக்கினிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மக்கள் தாயர்க்கும் மருகர்க்கும் மாமர்க்கும் மனைவிக்கும்
வாழ்நர்க்கும் மிக மனதூடே

மைத்த வேலைக்கு நெடிது உற்ற மாய துயரம்
வைத்து வாட சமனும் உற மேவி

திக்கு நாடி கரிய மெய் கடாவில் திருகி
திக்க ஆவி களவு தெரியா முன்

சித்தம் ஓவி துயிலும் அற்று வாழ சிறிது
சித்ர பாத கமலம் அருள்வாயே

இக்கு வேளை கருக முக்கண் நாடி கனலை
இட்டு யோகத்து அமர் இறையோர் முன்

எச்சராதிக்கும் உற நிற்கும் மாயற்கு முதல்
எட்டொணா வித்தை தனை இனிது ஈவாய்

பக்க ஆர்வத்துடன் நெக்கு நாடி பரவும்
பத்தர் பாடற்கு உருகும் முருகோனே

பக்கம் யானை திருவோடு ஒக்க வாழ குறவர்
பச்சை மானுக்கு இனிய பெருமானே.

பத உரை

மக்கள் = பெற்ற மக்களுக்கும். தாயர்க்கும் = தாயாருக்கும்.
மருகர்க்கும் = மருமகப் பிள்ளைகளுக்கும். மாமர்க்கும் =
மாமன்மார்களுக்கும். மனைவிக்கும் = மனையாளுக்கும்.
வாழ்நர்க்கும் = உடன் வாழ்பவர்களுக்கும். மிக = மிகவும். மனது
ஊடே = மனத்திடத்தில்.

மைத்த = கரு நிறம் கொண்ட. வேலைக்கு = கடலைக்
காட்டிலும். நெடிது உற்ற = பெரிதாயுள்ள. மாயத் துயரம் = மாயை
சம்பந்தமாக வரும் துன்பத்தை. வைத்து வாட = உண்டாக்கி மனம்
சோர்வு உற. சமனும் உற மேவி = யமனும் வந்து சேர்ந்து.

திக்கு நாடி = இருக்கும் இடத்தைத் தேடி. கரிய = கரு நிறமான.
மெய்க் கடாவில் = எருமைக் கடாவின் மீது. திருகி = முறுக்குடன்
வந்து. திக்க = என் சொற்களைக் குழற வைக்க. ஆவிக்கு அளவு

தெரியா முன் = என் உயிர் உடலில் தங்கும் கால அளவு தெரிவதற்கு முன்பாக. (அதாவது இறப்பதற்குமுன்).

சித்தம் = மனம். ஓவி = நீங்கி ஒடுக்கம் உற்று. துயிலும் அற்ற = நனவும் கனவும் அற்று. வாழ் = நான் வாழ்வதற்கு. சிறிது = (நீ) சற்று. சித்ர பாதக் கமலம் அருள்வாயே = உனது அழகிய திருவடித் தாமரைகளை அருள்வாயாக.

இக்கு வேளை = கரும்பு வில்லைக் கொண்ட மன்மதனை. கருக = கருகும்படி. முக்கண் = மூன்றாவதாகிய (நெற்றிக்) கண் கொண்டு. நாடி = அந்த மன்மதனின் செயலை ஆராய்ந்து. கனலை இட்டு = (அவன் மீது) நெருப்பை ஏவி. யோகத்து அமரும் = யோகத்தில் அமர்ந்த. இறையோர் முன் = சிவபெருமானுடைய முன்னிலையில்.

எச்சராதிக்கும் உற நிற்கும் = இயங்குகின்ற உயிர்கள் முதலிய யாவற்றிலும் பொருந்தி நிற்பவராகிய. மாயற்கும் முதல் = மாயோனாகிய திருமால் முதலானோர்களுக்கும். எட்டொணா = எட்ட முடியாத. வித்தை தனை = ஞானப் பொருளை. இனிது ஈவாய் = நன்கு உபதேசித்தவனே.

பக்கம் = உன் பால். ஆர்வத்துடன் = ஆசையுடன். நெக்கு = உள்ளம் நெகிழ்ந்து. நாடிப் பரவும் = விரும்பிப் போற்றும். பத்தர் பாடற்கு = பக்தர்களின் பாடல்களுக்கு. உருகும் முருகோனே = மனம் உருகும் முருகனே.

பக்கம் = உனது (இடது) பக்கத்தில். யானை = தேவசேனையாகிய. திரு ஒக்க வாழ் = இலக்குமியுடன் பொருந்தி வாழும். அக்குறவர் = அந்த வேடர்களால் வளர்ந்த. பச்சை

மானுக்கு = பச்சை நிறம் கொண்ட மான் போன்ற வள்ளிக்கு.
இனிய பெருமானே = இனிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

மக்கள், தாய், மனைவி, சுற்றத்தார் ஆகியோரின் மனம் கடலினும் பெரிதாகத் துன்பம் அடைந்து சோர்வடையும்படி, யமன் தனது எருமைக் கடா வாகனத்தின் மீது வந்து, என் சொற்கள் குழறும்படி, உயிர் இன்னும் எவ்வளவு நேரம் இருக்கும் என்று தெரிவதற்கு முன், என் சித்தம் ஒடுங்கி, நனவு, கனவு அற்று, நீ சற்று உன் திருவடிகளைத் தந்து அருள்வாயாக.

கரும்பு வில்லைக் கொண்ட மன்மதனின் செயல்களை ஆராய்ந்து, அவனைத் தம் நெற்றி கண்ணால் எரித்து யோகத்தில் அமர்ந்த சிவபெருமான் முன்னிலையில், யாவற்றிலும் எஞ்சி நிற்கும் திருமால் முதலானோர்களுக்கு எட்ட ஒண்ணாத ஞானப் பொருளை நன்கு உபதேசித்தவனே. மனம் நெகிழப் பாடும் அன்பர்களின் பாடல்களில் மனம் உருகும் முருகனே. உனது இடது பாகத்தில் இலக்குமியாகிய தேவசேனையுடன் மனம் பொருந்தி வாழும் வேடப் பெண்ணாகிய வள்ளிக்கு இனிய பெருமானே. என் உயிர் போகு முன் உனது தாமரைத் திருவடியைத் தந்து அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சித்தம் ஒவித் துயிலுமற்று....

(ஆங்கா ரமுமடங் காரொடுங் கார்பர மானந்தத்தே

தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மறார்தினைப் போதளவும்

ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு

தூங்கார் தொழும்புசெய் யாரென்செய் வார்யம தூதருக்கே)....கந்தர் அலங்காரம் 55.

ஆ. இக்குவே னைக்கருக முக்கணா டிக்கனலை....

(மதனுடல் திருநீறாய்)...திருப்புகழ் (பாட்டிலுருகிலை).

இ. எச்சராதிக்குமுற நிற்கு மாயற்கு....

(அண்ட பந்திகள் தாமாய் வானாய்
ஒன்றி நுங்கடை தோயா மாயோன் மருகோனே)...திருப்புகழ் (அங்கைமென்).

ஈ. பத்தர் பாடற்கு உருகு முருகோனே...

(மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதாரையும் அங்கு வாழ வைப்போன்)....கந்தர் அலங்காரம் 22.

தலைப்புச் சொற்கள்

சுற்றம் நிலையாமை யமன் இறப்பு திருவடி அருள் மதன் சிவன் திருமால் ஞானம்
உபதேசம் பக்தர் துதி தேவசேனை வள்ளி பொது கண்டம்

408

பொது

தனதானன தனதானன தனதானன தனதானன
தனதானன தனதானன தனதான

மதனேவிய கணையாலிரு வினையால்புவி கடல்சாரமும்
வடிவாயுடல் நடமாடுக முடியாதேன்
மனமாயையொ டிரு காழ்வினை யறமூதுடை
மகிழ்ஞானக அருபூதியி னருள்மேவிப்
பதமேவுமு னடியாருடன் விளையாடுக அடியேன்முனெ
பரிபூரண கிருபாகர முடன்ஞான
பரிமேலழ குடனேறிவி ணவர்பூமழை யடிமேல்விட
பலகோடிவெண் மதிபோலவெ வருவாயே
சதகோடிவெண் மடவார்கட லெனசாமரை யசையாமுழு
சசிதூரியர் சுடராமென வொருகோடிச்
சடைமாமுடி முநிவோர்சர ணெனவேதியர் மறையோதுக
சதிநாடக மருள்வேணிய னருள்பாலா
விதியானவ னிளையாளென துளமேவிய வளிநாயகி
வெகுமாலுற தனமேலணை முருகோனே
வெளியாசையொ டடைபூவளர் மருகாமணி
வெயில்வீசிய அழகாதமிழ் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மதன் ஏவிய கணையால் இரு வினையால் புவி கடல் சாரமும்
வடிவாய் உடல் நடமாடுக முடியாதேன்

மன மாயையோடு இரு காழ் வினை அற மூதுடை மலம் வேர் அற
மகிழ் ஞானக அநிபுதியின் அருள் மேவி

பதம் மேவும் உன் அடியாருடன் விளையாடுக அடியேன் மு(ன்)னே
பரிபூரண கிருபாகரம் உடன் ஞான

பரி மேல் அழகுடனே ஏறி வி(ண்)ணவர் பூ மழை அடி மேல் விட
பல கோடி வெண் மதி போலவே வருவாயே

சத கோடி வெண் மடவார் கடல் என சாமரை அசையா முழு
சசி சூரியர் சுடராம் என ஒரு கோடி

சடை மா முடி முநிவோர் சரண் என வேதியர் மறை ஒதுக
சதி நாடகம் அருள் வேணியன் அருள் பாலா

விதி ஆனவன் இளையாள் எனது உ(ள்)ளம் மேவிய வ(ள்)ளி நாயகி
வெகு மால் உற தனம் மேல் அணை முருகோனே

வெளி ஆசையோடு அடை பூவணர் மருகா மணி முதிர் ஆடகம்
வெயில் வீசிய அழகா தமிழ் பெருமானே.

பத உரை

மதன் ஏவிய = மன்மதன் செலுத்திய. கணையால் =
பாணங்களில் பட்டும். இரு வினையால் = நல் வினை, தீ வினை
ஆகிய இரண்டு வினைகளால் பட்டும். புவி = மண். கடல் = நீர்
(முதலிய ஐம்பூதங்களும்). சாரமும் = கிரகங்களின் இயக்கம்
இவைகளுக்கு ஈடுபட்ட. வடிவாய் = வடிவமான. உடல் நடமாடுக

= இந்த உடலுடன் (உலகில்) நடமாட. முடியாதேன் = முடியாதவனாகிய நான்.

மனம் மாயையோடு = மனத்தின் கண் உள்ள மாயை உணர்ச்சியும். இரு = நல் வினை, தீ வினை எனப்படும். காழ் வினை = முற்றிய வினைகளும். அற = ஒழிய. மூதுடை மலம் = பழமையாய் வரும் ஆணவ மலம். வேர் அற = வேரற்றுப் போக. மகிழ் = மகிழத் தக்க. ஞானக அநுபூதியின் = உள்ளத்து விளங்கும் அனுபவ ஞானம் ஆகிய . அருள் மேவி = அருளை அடைந்து.

பதம் மேவும் = உன் திருவடியை அடைந்த. அடியாருடன் = அடியார்களுடன். விளையாடுக = நானும் சேர்ந்து விளையாட. அடியேன் முன்னே = அடியேன் எதிரில். பரிபூரண = நிறைந்த. கிருபாகரம் உடன் = கிருபைக்கு இடம் வைத்து. ஞான = ஞானம் என்னும்.

பரி மேல் = குதிரையின் மேலே. அழகுடன் ஏறி = அழகுடனே ஏறி. விண்ணவர் பூ மழை = தேவர்கள் பூ மழையை. அடிமேல் விட = உனது திருவடியின் மீது பொழிய. பல கோடி = பல கோடிக்கணக்கான. வெண் மதி போலவே = வெண்ணிலவின் ஒளி வீச. வருவாயே = நீ வருவாயாக.

சத கோடி = நூறு கோடி. வெண் மடவார் = வெண்ணிற மாதர்கள். கடல் என = கடலைப் போல. சாமரை அசையா = சாமரங்களை வீச. முழு சசி = பூரண சந்திரன். சூரியர் சுடராம் என = சூரியனின் தீப ஒளியாய் விளங்க. ஒரு கோடி = ஒரு கோடிக்கணக்கான.

சடை மா முடி முநிவோர் = சடை தாங்கிய அழகிய முடிகளை

உடைய முனிவர்கள். சரண் என = சரணம் என்று வணங்க. வேதியர் மறை ஒதுக = மறையவர்கள் வேதங்களை ஒத. சதி நாடகம் அருள் = தாள ஒத்துடன் கூடிய நடனத்தை அருளிய. வேணியன் = சடை தாங்கும் சிவ பெருமான். அருள் பாலா = அருளிய குழந்தையே.

விதி ஆனவன் = உயிர்களுக்கு ஆயுளை விதிக்கும் பிரமனுடைய. இளையாள் = தங்கை. என் உள்ளம் மேவிய = என் உள்ளத்துள் வீற்றிருக்கும். வள்ளி நாயகி = வள்ளி நாயகி. வெகு மால் உற = மிக்க ஆசை அடையுமபடி. தனம் மேல் அணை = அவள் கொங்கை மேல் அணையும். முருகோனே = முருகனே.

வெளி ஆசையோடு அடை = ஆகாயம், திசை எல்லாம் சேர்ந்துள்ள. பூவணர் = தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் திருமாலின். மருகா = மருகனே. மணி = இரத்தினம். முதிர் = செம்மை முதிர்ந்த. ஆடகம் = பொன். வெயில் வீசிய = (இவை இரண்டின்) ஒளி கலந்து வீசுகின்ற. அழகா = அழகனே. தமிழ் பெருமானே = தமிழ்ப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

மன்மதனின் பாணங்களாலும், வினைப் பயனாலும், ஐம்பூதங்களால் ஆன உடலுடன் நடமாட முடியாதவனாகிய நான், எனது மாயையும், முற்றிய வினைகளும் ஒழிய, என் உள்ளத்தில் விளங்கும் அனுபவ ஞானமாகிய அருளை அடைந்து, உன் திருவடியை, மற்ற அடியார்களுடன் கூடி நானும் விளையாட, உன் அருள் கொண்டு, மயிலின் மேல் ஏறி எழுந்தருள வேண்டும்.

விண்ணுலக மாதர்கள் சாமரம் வீச, ஒளி வீசும் சடை தாங்கிய முனிவர்கள் சரணம் என்று வணங்க, மறையோர் வேதம் ஒத, தாள ஒத்துடன் நடனம் செய்யும் சிவபெருமான் அருளிய குழந்தையே. பிரமனின் தங்கையாகிய வள்ளி நாயகி ஆசை அடையுமபடி அவளை அணைந்த முருகனே. திருமாலின் மருகனே. இரத்தினமும், பொன்னும் ஒளி வீசும் அழகனே.

தமிழ்ப் பெருமானே. வெண் மதி போல என் முன்னே வர வேண்டுகின்றேன்.
அ. சதி நாடகம்...

(கூடிய இலயம் சதி பிழையாமை

கொடி இடை உமை அவள் காண ஆடிய அழகா)...சுந்தரர் தேவாரத் திருமுறை 7.69.2.

ஆ. விதியானவன் இளையாள்...

பிரமன் திருமாலின் புதல்வன். வள்ளி நாயகி திருமாலின் புத்திரி. அதனால் பிரமனது தங்கை வள்ளியாவாள்.

(திருமால் அளித்தருளும் ஒரு ஞான பத்தினியை

திகழ் மார்பு உற தழுவும் மயில் வீரா)... திருப்புகழ் (இருநோய்).

தலைப்புச் சொற்கள்

மதன் வினை மாயை ஆணவம் அனுபூதி ஞானம் அருள் திருவடி காட்சி மயில் தேவர்
அடியார் பிரமன் வள்ளி திருமால் தமிழ்

409

பொது

தனதன தனான தான தனதன தனான தான
தனதன தனான தான தனதான

மதிதனை இலாத பாவி குருநெறி யிலாத கோபி
மனநிலை நிலாத பேயர் அவமாயை
வகையது விடாத பேடி தவநினை விலாத மோடி
வரும்வகை யிதேது காய மெனநாடும்
விதியிலி பொலாத லோபி சபைதனில் வராத கோழை
வினையிகல் விடாத கூள் னெனைநீயும்
மிகுபர மதான ஞான நெறிதனை விசார மாக
மிகுமுன துருப தான மருள்வாயே
எதிர்வரு முதார தூர னிருபிள வதாக வேலை
யியலொடு கடாவு தீர குமரேசா
இனியசொல் மறாத சீலர் கருவிழி வராமல் நாளும்
இளமைய துதானு மாக நினைவோனே
நதியுட னராவு பூணு பரமர்கு ருநாத னான
நடைபெறு கடுர மான மயில்வீரா
நகைமுக விநோத ஞான குறமினு டனேகு லாவு

நவமணி யுலாவு மார்ப

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மதி தனை இலாத பாவி குரு நெறி இலாத கோபி
மன நிலை நிலாத பேயன் அவம் மாயை

வகை அது விடாத பேடி தவ நினை இலாத மோடி
வரும் வகை இது ஏது காயம் என நாடும்

விதி இலி பொல்லாத லோபி சபை தனில் வராத கோழை
வினை இகல் விடாத கூளன் எனை நீயும்

மிகு பரமதான ஞான நெறி தனை விசாரமாக
மிகும் உனது ரூப தானம் அருள்வாயே

எதிர் வரும் உதார சூரன் இரு பிளவதாக்க வேலை
இயலோடு கடாவு தீர குமரேசா

இனிய சொல் மறாத சீலர் கரு விழி வராமல் நாளும்
இளமை அது தானும் ஆக நினைவோனே

நதியுடன் அராவு பூணு பரமர் குரு நாதனான
நடை பெறு கடுரமான மயில் வீரா

நகை முக விநோத ஞான குற மின்னுடனே குலாவு
நவ மணி உலாவு மார்ப பெருமானே.

பத உரை

மதி தனை இலாத பாவி = அறிவு இல்லாத பாவி. குரு நெறி இலாத கோபி = குரு போதித்த நெறியில் நிற்காத சினம் உள்ளவன். மன நிலை நிலாத பேயன் = மனம் ஒரு நிலையில் நிற்காத பேய் போன்றவன். அவம் மாயை = பயனற்ற பொய்யான.

வகை அது விடாத = போக்குகளை விடாத. பேடி = ஆண்மை அற்றவன். தவ நினைவு இல்லாத மோடி = தவம் என்னும் நினைப்பே இல்லாத (வனக்) காளி அனையவன். காயம் வரும் வகை இது ஏது = இந்த உடலில் பிறப்பு வந்தது எப்படி. என நாடும் = என்று ஆராயும்.

விதி இலி = பாக்கியம் இல்லாத. பொலாத லோபி = பொல்லாத குறையை உடையவன். சபை தனில் வராத கோழை = சபைகளில் வந்து பேசும் மனத் திடம் இல்லாத கோழை. வினை இகல் விடாதா = வினையின் வலிமையை விடாத. கூளன் எனை = பயனிலி ஆகிய என்னை. நீயும் = நீயும்.

மிகு பரமதான = மிக மேலான. ஞான நெறி தனை = ஞான மார்க்கத்தை. விசாரமாக = ஆராய்ச்சி செய்ய. மிகும் = மிக்கு விளங்கும். உனது ரூப தானம் = உன்னுடைய உருவமான பரிசை. அருள்வாயே = அருள்வாயாக.

எதிர் வரும் = எதிர்த்து வந்த. உதார தூரன் = மேம்பாடு உடைய தூரன். இரு பிளவதாக = இரண்டு பிளவாகும்படி. வேலை = வேலாயுதத்தை. இகலொடு = தகுதியுடன். கடாவு = செலுத்திய. குமரேசா = குமரேசனே.

இனிய சொல் மறாத = இனிமை வாய்ந்த சொற்கள் இல்லை என்னாத. சீலர் = சுத்த ஆன்மாக்கள். கரு வழி வராமல் = மீண்டும் பிறவாமல். நாளும் = எப்போதும். இளமை அது தானும் ஆக = இளமையோடு விளங்க. நினைவோனே = நினைத்து அருள்பவனே.

நதியுடன் = கங்கை ஆற்றுடன். அராவு பூணும் = பாம்பையும்

அணிந்துள்ள. பரமர் = சிவபெருமானின். குரு நாதன் ஆன = குரு மூர்த்தியான (மயில் வீரனே). நடை பெறு = நடையில். கடுரமான = வேகம் வாய்ந்ததான. மயில் வீரா = மயில் வீரனே.

நகை முக = சிரித்த முகம் உடையவனும். விநோத = அழகிய. ஞான குற மின்னுடனே = அற்புதமான ஞானத்தைக் கொண்டவனும் ஆகிய குறப் பெண் வள்ளியுடன். குலாவும் = கொஞ்சுகின்ற (பெருமானே). நவமணி உலாவு = நவரத்தின மாலை விளங்குகின்ற. மார்ப பெருமானே = மார்பை உடைய பெருமானே.

சுருக்க உரை

அறிவு இல்லாத பாவி. குரு சொன்ன நெறியில் நில்லாதவன். சினம் உள்ளவன். மனம் ஒரு நிலையில் நிற்காதவன். பயனற்றவன். பொய்யான போக்குகளை விடாத பேடி. தவம் என்ற நினைப்பே இல்லாதாவன். இப்பிறப்பு எப்படி வந்தது என்பதை ஆயும் பாக்கியம் இல்லாதவன். சபைகளில் பேசும் மன வலிமை இல்லாதவன். இத்தகைய நானும் மேலான ஞான மார்க்கத்தை விசாரமாக ஆராய்ச்சி செய்ய, உன்னுடைய சாளுபம் என்னும் பரிசை எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

சூரனுடைய உடல் இரண்டு பிளவாகும்படி வேலை எய்தியவனே. குமரேசனே. இனிமை வாய்ந்த சொற்கள் நான் எப்போதும் பேசும்படியும், பரிசுத்தமானவர்கள் போல நானும் மீண்டும் பிறவாமல் இருக்கவும், என்றும் இளமையோடு வாழவும் நினைத்து அருள வேண்டும். கங்கை, பாம்பு இவற்றை அணிந்த சிவபெருமானுக்குக் குருவானவனே. மயில் வீரனே. சிரித்த முகத்தை உடைய வள்ளி நாயகியுடன் கொஞ்சும் பெருமானே. நவ இரத்தின மாலை அணிந்த மார்பை உடைய பெருமானே. உனது உருவத்தைக் காட்டி அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சபைதனில் வராத கோழை...

(கல்லா தவரின் கடைடென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவைஅஞ்ச வார்)...திருக்குறள் 729.

ஆ. உனது ரூப தானம் அருள்வாயே...

இறைவனோடு சீவாத்மா கலப்பதை மூன்று நிலைகளில் கூறலாம்.

1. சாமீபம் = ஜீவன் பரமாத்மாவை நெருங்கி இருக்கும் நிலை.
2. சாயுச்சியம் = இறைவனோடு இரண்டற ஐக்கியமாகும் மோட்ச நிலை.
3. சாரூபம் = இறைவன் உருவம் பெற்று விளங்கும் நிலை.

அருணகிரி நாதர் இவற்றுள் சாரூப பதவியை வேண்டுகிறார். சாரூப பதவி சன்மார்க்கத்தால் கை கூடுவது.

(உனை உணர்ந்து ஒரு மவுன பஞ்சரம் பயில் தரும் சுக
பதம் அடைந்திருந்து அருள் பொருந்தும் அது ஒரு நாளே)...திருப்புகழ்
(கடைசிவந்தகன்).

(இருவோர் ஒரு ரூபமதாய்... இறையோனிடமாய் விளையாடுகவே
இயல்வே லுடன் மா அருள்வாயே).....திருப்புகழ் 462 (சிவமாதுடனே).
(சுக சொரூபத்தை உற்று அடைவேனோ).....திருப்புகழ் 154 (சரியையாள).
பாடல் 369 குறிப்பை பார்க்கவும்

இ. முதல் நான்கு அடிகளில் அடிகளார் தம் குறைகள் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இதே
போல் அவகுணவிரகனை எனத் தொடங்கும் திருப்புகழ்ப் பாடலிலும் குறைகள்
கூறப்பட்டுள்ளன.

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன் சாரூபம் வேல் ஞானம் அடியார் பிறப்பு சிவன் வள்ளி மயில் வரம் கலப்பு பொது

410

பொது

தனன தான தானான தனன தான தானான
தனன தான தானான தனதான

மனக பாட பாடிர தனத ராத ராருப
மதன ராச ராசீப சரகோப
வருண பாத காலோக தருண சோபி தாகார
மகளி ரோடு சீராடி யிதமாடிக்
குனகு வேனை நாணாது தனகு வேனை வீணான
குறைய னேனை நாயேனை வினையேனைக்
கொடிய னேனை யோதாத குதலை யேனை நாடாத
குருட னேனை நீயாள்வ தொருநாளே
அநக வாம னாகார முநிவ ராக மால்தேட
அரிய தாதை தானேவ மதுரேசன்
அரிய சார தாபீட மதனி லேறி யீடேற
அகில நாலு மாராயு மிளையோனே
கனக பாவ னாகார பவள கோம ளாகார
கலப சாம ளாகார மயிலேறுங்
கடவு ளேக்ரு பாகார கமல வேத னாகார
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மன கபாடம் பாடிர தனம் தராதரம் ரூப
மதன ராச ராசீப சரம் கோப

வருண பாதகம் அலோகம் தருண சோபிதம் ஆகாரம்
மகளிரோடு சீராடி இதம் ஆடி

குனகுவேனை நாணாது தனகுவேனை வீணான
குறையனேனை நாயேனை வினையேனை

கொடியனேனை ஓதாத குதலையேனை நாடாத
குருடனேனை நீ ஆள்வது ஒரு நாளே

அநக வாமன ஆகாரம் முநிவர் ஆகம் மால் தேட
அரிய தாதை தான் ஏவ மதுரேசன்

அரிய சாரதா பீடம் அதனில் ஏறி ஈடேற
அகில நாலும் ஆராயும் இளையோனே

கனக பாவன ஆகார பவள கோமள ஆகார
கலப சாமள ஆகர மயில் ஏறும்

கடவுளே க்ருப ஆகார கமல வேதன ஆகார
கருணை மேருவே தேவர் பெருமானே.

பத உரை

மன கபாடம் = கபடம் கொண்ட மனத்தையும். பாடிரம் = சந்தனம் அணிந்துள்ள. தனம் = கொங்கையாகிய. தராதரம் = மலையையும் (கொண்ட). ரூப = உருவத்தை உடையவரும். மதன ராசர் = மன்மத ராஜன் (செலுத்தும்). ராசீப சரம் = தாமரைப் பாணத்தின். கோப = கோபத்துக்கு இலக்காய் (இருப்பதால்).

வருண பாதகம் = குல வேற்றுமையால் வரும் பாவம். அலோகம் = (தம்) கண்ணுக்குப் புலப்படாதவரும். தருண = இளமை. சோபித = அழகு வாய்ந்த. ஆகாரம் = உடம்போடு கூடியவருமான. மகளிரோடு = மாதர்களுடன். சீராடி = செல்வச் செருக்குடன் விளையாடியும். இதமாடி = இன்பம் திளைத்தும்.

குனகுவேனை = கொஞ்சிக் காலம் கழிப்பவனும். நாணாது = கூச்சமில்லாமல். தனகுவேனை = சரசம் செய்பவனும். வீணான =

வீண் காலம் போக்கும். குறையேனை = குறையை
உடையவனும். நாயேனை = நாயைப் போன்றவனும்.
வினையேனை = வினைக்கு ஈடானவனும்.

கொடியேனை = பொல்லாதவனும். ஓதாத = (உன்னைப்
போற்றித்) துதிக்காத. குதலையேனை = கொச்சைப் பேச்சு
உடையவனும். நாடாத = (உன்னை) விரும்பித் தேடாத.
குருடேனை = குருடனுமாகிய என்னை. நீ ஆள்வது ஒரு நாளே
= நீ ஆண்டருளுவதும் ஒரு நாள் ஆகுமோ?

அநக = பாபமற்றவனே. வாமன ஆகார = குறள் வடிவம்
கொண்ட. முநிவராக = தவ முனிவரின் உருவத்தை (மாவலிக்காக
எடுத்த). மால் தேட = திருமாலும் தேட. அரிய = (அவருக்கு)
எட்டாதவராய் நின்ற. தாதை = (உன்) தந்தையாகிய. மதுரேசன்
தான் ஏவ = மதுரைச் சொக்க நாதர் அனுப்ப.

அரிய = அருமை வாய்ந்த. சாரதா பீடம் அதனில் ஏறி =
சரஸ்வதியின் இருப்பிடமான சங்கப் பலகையில் ஏறி. ஈடேற =
உலகத்தார் உய்ய. அகில நாலும் = நாற்றிசையில் உள்ள
உயிர்களை எல்லாம். ஆராயும் இளையோனே = ஆய்ந்து புரக்கும்
இளையோனே.

கனக = பொன் போன்ற. பாவன ஆகார = தூய மேனியனே. பவள
= பவளம் போன்ற. கோமள ஆகார = அழகிய மேனியனே. கலப =
தோகை உடையதும். சாமள ஆகார = பச்சை நிறம்
கொண்டதுமான உடலைக் கொண்ட. மயில் ஏறும் = மயிலின்
மேல் ஏறும்.

கடவுளே = கடவுளே. க்ருப ஆகார = கருணை உருவத்தனே.

கமல = இதய கமலத்தில் பொருந்திய. வேதன ஆகார = ஞான சொருபனே. கருணை மேருவே = கருணைப் பெரு மலையே. தேவர் பெருமானே = தேவர் பெருமானே.

சுருக்க உரை

கபடமான மனத்தையும், சந்தனம் அணிந்த கொங்கையாகிய மலையையும் கொண்ட உருவத்தை உடையவர்களும், மன்மதனுடைய தாமரைப் பாணத்தின் கோபத்துக்கு இலக்காய் இருப்பதால், குல வேற்றுமையே இல்லாதவரும், இளமையும், அழகும் வாய்ந்தவருமாகிய விலை மாதர்களுடன் விளையாடியும், இன்பம் திளைத்தும், காலம் கழிப்பவனும், வெட்கமின்றி காம லீலைகளில் ஈடுபடும் குறையை உடையவனும், வினைக்கு ஈடானவனும், பொல்லாதவனுமாகிய நான் உன்னைப் போற்றித் துதிக்காதவன். உன்னை விரும்பித் தேடாத குருடன். இத்தகைய இழியோனாகிய என்னை நீ ஆண்டருளும் நாள் ஒன்று உண்டோ?

பாபமற்றவன், குறள் வடிவம் எடுத்தவன் ஆகிய திருமாலுக்குத் தேட அரியாதவராகிய உன் தந்தையாகிய சிவபெருமான் அனுப்பச் சங்கப் பலகையில் வீற்றிருந்தவனே. உலகத்தோர் உய்ய நாலு திசைகளில் உள்ள உயிர்களை ஆராய்ந்து புரக்கும் இளையோனே. தூயவனே. சிவந்த மேனியனே. மயில் மேல் ஏறும் கடவுளே. கருணை மேருவே. என்னை ஆண்டருளுவதும் ஒரு நாளே?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வருண பாத காலோக ...

விலைமாதர்கள் குல வேற்றுமையைக் கவனிக்காதவர்கள் என்பதைப் பின் வரும் திருப்புகழ்ப் பாக்களால் அறியலாம்.

(சாதி பேதம் அறத் தழுவித்திரி மடமாதர்)....ஆலகாலமென.

(யாவராயினும் நத்தி அழைப்பவர்)...ஆலகாலபட.

(ஏவராயினும் மெத்தி அழைக்கவும் மதராஜன்)...ஈரமோடு.

ஆ. வாமனாகார முநிவராக மால் தேட...

(மாபலியைச் சிறை வைத்தவன்)...திருப்புகழ் (எலுப்புநாடி).

(குறியவன் செப்பப் பட்ட எவர்க்கும் பெரியவன்)...திருப்புகழ் (செறிதரும்).

இ. மால் தேட அரிய தாதை தான் ஏவ....

(திருமால் கமலப் பிரமா விழியிற்

ஹரியா வரனாக் கரியோனே)....திருப்புகழ் (அருமாமதனை).

ஈ. சாரதா பீட மதனி லேறி ஈடேறி....

சரதா பீடம் = சங்கப் பலகை. சங்கப் புலவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட கலக்கத்தை சிவபெருமான் திருவுளப்படி முருகவேள் சங்கப் பலகையில் அமர்ந்து தீர்த்து வைத்தார்.

(ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளதிகாரம்)...திருப்புகழ் 199 (சீரானகோல).

411

பொது

தனனத்த தத்த தனதான

மனைமக்கள் சுற்ற	மெனுமாயா
வலையைக்க டக்க	அறியாதே
வினையிற்செ ருக்கி	யடிநாயேன்
விழலுக்கி றைந்து	விடலாமோ
சுனையைக்க லக்கி	விளையாடு
சொருபக்கு றத்தி	மணவாளா
தினநற்ச ரித்ர	முளதேவர்
சிறைவெட்டி விட்ட	பெருமாளே.

பதம் பிரித்தல்

மனை மக்கள் சுற்றம் என்னும் மாயா
வலையை கட்டக்க அறியாதே

விழியில் செருக்கி அடி நாயேன்
விழலுக்கு இறைத்து விடலாமோ

சுனையை கலக்கி விளையாடும்

சொருப குறத்தி மணவாளா

தினம் நல் சரித்திரம் உ(ள்)ள தேவர்
சிறை வெட்டி விட்ட பெருமானே.

பத உரை

மனை = மனைவி. மக்கள் = குழந்தைகள். சுற்றம் = உறவினர்.
என்னும் மாயா = என்னும் மாயமான. வலையைக் கடக்க =
வலையை விட்டு விலக. அறியாதே = தெரியாமல்.

வினையில் = வினையிலே. செருக்கி = களித்து மயங்கி. அடி
நாயேன் = அடிமை நாயாகிய நான். விழலுக்கு இறைத்து
விடலாமோ = (என் ஆயுளை) வீணாகக் கழித்து விடல் நன்றா?

சுனையைக் கலக்கி = சுனையிலுள்ள நீரைக் கலக்கி. விளையாடு =
விளையாடிய. சொருபி = உருவழகியாகிய வள்ளியின். மணவாளா
= மணவாளனே.

தினம் = நாள் தோறும். நல் சரித்திரம் உள்ள தேவர் = நல்ல
ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்ட. தேவர் = தேவர்களின். சிறை வெட்டி
விட்ட பெருமானே = சிறையை வெட்டிவிட்ட பெருமானே.

சுருக்க உரை

மனைவி, மக்கள், சுற்றம் என்கின்ற மாய வலையிலிருந்து விலகத்
தெரியாமல், வினைகளிலேயே களித்து மயங்கி நிற்கும் அடி நாயேன், என்
வாழ் நாட்களை வீணாகக் கழித்தல் நன்றோ?

சுனையைக் கலக்கி விளையாடும் வள்ளியின் கணவனே. நல்லொழுக்கம்
கொண்ட தேவர்களின் சிறையை நீக்கி ஒழித்த பெருமானே. என்
வாழ்க்கையை விழலுக்கு இறைத்து விடலாமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தின நற் சரித்ரமுள தேவர்...

(புண்ணிய முளபல விண்ணவர் தொழுமுதல்)...திருப்புகழ் (கன்னியர்).

(நீலமாய கண்டனே. நின்னையன்றி நித்தலும்

சீலமாய சிந்தையில் தேர்வதில்லை தேவரே)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.52.5.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை மாயை வினை தமிழன் வள்ளி தேவர் நெறி சிறிய பாடல் நற்கதி

412

பொது

தாந்தான தந்தன தந்தன

தாந்தான தந்தன தந்தன

தாந்தான தந்தன தந்தன தனதான

மாண்டாரெ லும்பணி யஞ்சடை

யாண்டாரி றைஞ்ச மொழிந்ததை

வான்பூத லம்பவ னங்கனல் புனலான

வான்பூத முங்கர ணங்களு

நான்போயொ டுங்கஅ டங்கலு

மாய்ந்தால்வி ளங்கும தொன்றினை யருளாயேல்

வேண்டாமை யொன்றைய டைந்துள்

மீண்டாறி நின்சர ணங்களில்

வீழ்ந்தாவல் கொண்டுரு கன்பினை யுடையேனாய்

வேந்தாக டம்புபு னைந்தருள்

சேந்தாச ரண்சர ணென்பது

வீண்போம தொன்றல என்பதை யுணராதோ

ஆண்டார்த லங்கள ளந்திட

நீண்டார்மு குந்தர்த டந்தனில்

ஆண்டாவி துஞ்சிய தென்றுமு தலைவாயுற்

றாங்கோர் சிலம்பு புலம்பிட

ஞான்றாது துங்கச லஞ்சலம்

ஆம்பூமு ழங்கிய டங்கும ளவில்நேசம்

பூண்டாழி கொண்டு வ னங்களி
 லேய்ந்தாள வென்றுவெ றுந்தனி
 போந்தோல மென்றுத வும்புயல் மருகோனே
 பூம்பாளை யெங்கும ணங்கமழ்
 தேங்காவில் நின்றதொர் குன்றவர்
 பூந்தோகை கொங்கைவி ரும்பிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மாண்டார் எலும்பு அணியும் சடை
 ஆண்டார் இறைஞ்ச மொழிந்ததை
 வான் பூதலம் பவனம் கனல் புனல் ஆன
 வான் பூதமும் கரணங்களும்
 நான் போய் ஒடுங்க அடங்கலும்
 மாய்ந்தால் விளங்கும் அது ஒன்றினை அருளாயேல்
 வேண்டாமை ஒன்றை அடைந்து உ(ள்)ளம்
 மீண்டு ஆறி நின் சரணங்களில்
 வீழ்ந்து ஆவல் கொண்டு உருக அன்பினை உடையேனாய்
 வேந்தா கடம்பு புனைந்து அருள்
 சேந்தா சரண சரண என்பது
 வீண் போம் அது ஒன்று அ(ல்)ல என்பதை உணராதோ
 ஆண்டார் தலங்கள் அளந்திட
 நீண்டார் முகுந்தர் தடம் தனில்
 ஆண்டு ஆவி துஞ்சியது என்று முதலை வாய் உற்று
 ஆங்கு ஓர் சிலம்பு புலம்பிட
 ஞான்று ஊது துங்க சலஞ்சலம்
 ஆம் பூ முழங்கி அடங்கும் அளவில் நேசம்

பூண்டு ஆழி கொண்டு வனங்களில்
ஏய்ந்து ஆள வென்று வெறும் தனி
போந்து ஓலம் என்று உதவும் புயல் மருகோனே

பூம்பாளை எங்கும் மணம் கமழ்
தேம் காவில் நின்றது ஓர் குன்றவர்
பூம் தோகை கொங்கை விரும்பிய பெருமானே.

பத உரை

மாண்டார் எலும்பு = இறந்து பட்ட திருமால், பிரமன்
ஆதியோருடைய எலும்பை (மாட்சிமை உடையாருடைய எலும்புகளை
தரிக்கின்ற-என்பது வாரியார் அளிக்கும் பொருள்) அணியும் = அணிபவரும்.
சடை ஆண்டார் = சடா பாரம் கொண்ட தலைவரும் ஆகிய
சிவபெருமான், இறைஞ்சு = உன்னை வணங்க. மொழிந்ததை = நீ
உபதேசித்த பொருளை. வான் = விண். பூதலம் = பூமி. பவனம் =
காற்று. கனல் = நெருப்பு. புனல் ஆன = நீர் ஆகிய.

வான் பூதமும் = பெரிய ஐம்பூதங்களும். கரணங்களும் = (மனம்,
புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் எனப்படும் நான்கு) கரணங்களும். நான்
போய் ஒடுங்க = நான் என்னும் அகங்காரமும் நீங்கி ஒடுங்க.
அடங்கலும் மாய்ந்தால் = இங்ஙனம் எல்லாம் இறந்து பட்டால்.
விளங்கும் = விளங்குவதான. அந்த ஒன்றினை = அந்த ஒப்பற்ற
ஒரு பொருளை. அருளாயேல் = நீ எனக்கு அருளாவிட்டால்
(அதற்குப் பதிலாக).

வேண்டாமை = வேண்டாமை என்னும் ஆசை நீக்கமான. உள்ளம்
ஒன்றை அடைந்து = மன நிலை ஒன்றை நான் அடைந்து. மீண்டு
ஆறி = என் மனம் மீண்டும் பல திசைகளில் ஓடாது அமைதி

பெற்று. நின் சரணங்களில் = உனது திருவடிகளில். வீழ்ந்து = விழுந்து. ஆவல் கொண்டு உருக = அசையுடனே உள்ளம் உருகும்படியான. அன்பினை உடையேனாய் = அன்பு நிலையை நான் உடையவனாகி.

வேந்தா = அரசே. கடம்பு புனைந்தருள் சேந்தா = கடப்ப மாலை அணிந்த காரணனே. சரண் சரண் என்பது = உன் திருவடியே சரணம் என்னும் அந்த வழிபாடு. வீண் போம் அது ஒன்று அல்ல என்பதை = வீணாகப் போகும்படியான ஒன்று அன்று என்பதை. உணராதோ = உணர மாட்டேனோ?

ஆண்டார் = (உலகத்தை எல்லாம்) ஆள்பவர். தலங்கள் = முவுலகையும். அளந்திட நீண்டார் = தமது திருவடியால் அளக்க வேண்டி நீண்ட உருவம் எடுத்தவர். முகுந்தர் = முகுந்தர். தடந்தனில் = மடுவில். ஆண்டு = அவ்விடத்தில். ஆவி துஞ்சியது என்று = உயிரே போய்விட்டது என்று. முதலை வாய் உற்று = முதலையின் வாயில் அகப்பட்டு.

அங்கு ஓர் = அங்கே ஒரு ஒப்பற்ற. சிலம்பு புலம்பிட = மலை போன்ற (கஜேந்திரன் என்னும்) யானை கூச்சலிட. ஞான்று = அப்பொழுது. ஊது = ஊதின. துங்க = பரிசுத்தமான. சலஞ்சலம் = பாஞ்ச சன்னியம் என்னும் சங்கம். பூ ஆம் = மலரை ஒத்த வாயில். முழங்கி = முழக்கம் செய்யப்பட்டு. அடங்கும் அளவில் = சங்க ஓசை அடங்குவதற்குள். அளவில் நேசம் = அளவில்லாத அன்பு.

பூண்டு = பூண்டு. ஆழி கொண்டு = சக்கரத்தை ஏந்தி வந்து. வனங்களில் ஏய்ந்து ஆள என்று = (மடு இருந்த) வனத்தை அடைந்து (அந்த யானையை) ஆண்டருள். வெறும் தனி போந்து =

(தான்) வேறு ஆயுதம் இல்லாமல். ஓலம் என்று = அபயம் தந்தோம் என்று. உதவும் புயல் மருகோனே = உதவிய மேக நிறம் கொண்ட திருமாலின் மருகனே.

பூம் பாளை = அழகிய தென்னம்பாளை. எங்கும் மணம் கமழ் = எங்கும் நறு மணம் வீசுகின்ற. தேம் காவில் = இனிய பூஞ்சோலையில். நின்றது ஓர் = இருந்த ஒப்பற்ற. குறவர் பூந்தோகை = வேடர்களின் அழகிய மயில் போன்ற வள்ளியின். கொங்கை விரும்பிய பெருமானே = கொங்கைகளை விரும்பிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

இறந்து பட்ட திருமால், பிரமன் ஆகியோருடைய எலும்புகளை அணிந்த சிவபெருமான் வணங்க, அவருக்கு நீ உபதேசித்த மெய்ப் பொருளை, ஐம்பூதங்களும், நான்கு கரணங்களும், நான் என்னும் அகங்காரமும் ஒடுங்கி அடங்கினால் விளங்குவதான ஒப்பற்ற பொருளை, நீ எனக்கு அருளாவிட்டாலும், அதற்குப் பதிலாக வேண்டாமை என்னும் மனப் பக்குவம் எனக்கு உண்டாகவும். என் மனம் பல இடங்களில் திரியாமல், வேகம் அடங்கி, அமைதி பெறவும், உன் திருவடிகளில் விழுந்து ஆசையுடன் உள்ளம் உருகும்படியான அன்பு நிலையை நான் உடையவனாக, வேந்தா, சேந்தா, உன் திருவடியே சரணம் என்னும் அந்த வழி பாடு வீணாகப் போகக்கூடியது அல்ல என்பதை நான் உணர மாட்டேனோ?

உலகை ஆள்பவரும், மூவுலகங்களையும் தமது நீண்ட வடிவால் அளந்தவரும், மடுவில் முதலை வாயில் அகப்பட்ட கஜேந்திரன் கூச்சலிட, பாஞ்ச சன்னியம் என்னும் சங்கை ஊதிக்கொண்டு வந்த திருமால் அந்தச் சங்கின் ஓசை முடிவதற்குள், வனத்தை அடைந்து, யானையைக் காப்பாற்றி அதனை ஆட்கொண்டு, அபயம் தந்தவரும் ஆகிய திருமாலின் மருகனே. தென்னம் பாளை எங்கும் நறுமணம் வீசும் இனிய சோலையில் இருந்த மயில் போன்ற வள்ளியின் கொங்கைகளை விரும்பிய பெருமானே. உனது

திருவடியே சரணம் என்பது வீண் போகாது என்றால் எனக்கு வேண்டாமை என்னும் வரத்தைத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மாண்டார் எலும்பு அணியும்

(ஊண்தானும் ஒலிகடல் நஞ்சு உடை தலையில் பலி கொள்வர்
மாண்டார் தம் எலும்பு அணிவர் வரி அரவொடு எழில் ஆமை)...சம்பந்தர் தேவாரத்
திருமுறை 3.65.9.

ஆ. நான் போயொடுங்க அடங்கலுமாய்....

(யான் செய்தேன்...என்னது யான் என்னும் இக்கோணை
ஞான எரியால் வெதும்பி நிமிர்த்துத் தான் செவ்வே
நின்றிட அத் தத்துவன் தன் நேரே தனை யளித்து
நிற்கும் வினை ஒளித்திட்டோம்)...சித்தியார் 305.

இ. வேண்டாமை ஒன்றை அடைந்து உள்ளம்....

(வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அ·தொப்பது இல்)...திருக்குறள் 363.
(வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை என்றமையால்
வேண்டின் அ·தொன்றுமே வேண்டுவது வேண்டினது
வேண்டாமை வேண்டவரும் என்றமையால் வேண்டிடுக
வேண்டாமெள வேண்டுமவன் பால்)...திருக்களிற்றுபடியார் 40.

ஈ. வேந்தா சேந்தா...

(வேலுலாந் தடக்கை வேந்தன் என் சேந்தன் என்னும் இம்மெலியல்
இவளே)...திருவிசைப்பா (சேர்ந்தனார்)7.1.

உ. சரண் என்பது வீண்போம் தொன்றல என்பதை...

(முடியாப் பிறவிக் கடல் புகார்...திருநாமம் புகல்பவரே)...கந்தர் அலங்காரம் 33.

ஊ. அருளாயேல்....

அருணகிரி நாதர் முருகனிடம் வரம் கேட்ட போது, உன் தந்தையாகிய சிவபெருமான்
கேட்க அவருக்கு பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தாய். அந்தப் பொருளை எனக்கும்
உபதேசிக்க வேண்டுகின்றேன். அப்படி அதைக் கொடுக்க முடியாவிட்டால் அதற்குப்

பதிலாக வேண்டாமையை நான் அடைய வேண்டும் என்ற வேண்டுகிறார். இதே போல் மற்றவர்களும் இறைவனைக் கேட்டுள்ளனர்.

(பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமിവை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் --கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா)...ஒளவையார்.

(தந்தது உன் தன்னைக் கொண்டது உன் தன்னைச்
சங்கரா ஆர் கொலோ சதுரர்
அந்தம் ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாது நீ பெற்றது ஒன்று என் பால்)...திருவாசகம் (கோயில் திருப்பதிகம்) 22.10.

எ. சடை ஆண்டார் இறைஞ்ச மொழிந்ததை....

இந்த வரத்தைப் பல விதங்களில் முருகனிடம் கேட்பதைப் பின் வரும் பாக்களால் அறியலாம்.

அருணகிரி நாதர் சிவனுக்கு உபதேசித்த இரகிசியத்தைத் தமக்கும்
உபதேசிக்குமாறு பல உத்திகளைக் கையாண்டு உள்ளார்.

நயமாகக் கேட்டது -

(நாதா குமரா நமஎன் றரனார்
ஓதாய்என ஓதிய தெப்பொருள்தான்)--- கந்தர் அனுபூதி 36.
(நிருபகுரு பரகுமர என்றென்று பத்திகொடு பரவ)- திருப்புகழ் 323 (இப்பாடல்)

ஏமாற்றும் வகையில் கேட்டது -

(வேண்டாமை யொன்றைய டைந்துள
மீண்டாறி நின்சர ணங்களில்
வீழ்ந்தாவல் கொண்டுரு கன்பினை யுடையோனாய்)
--திருப்புகழ் 412 (மாண்டாரெலும்)

ஏசும் வகையில் கேட்டது -

(செயல்மாண்டு சித்த மவிழ் நித்தத்
த்வம்பெ றப்ப கர்ந்த வுபதேசம்
சிறியேன்த னக்கு முரைசெயிற்சற் றுங்கு ருத்து வங்கு
றையுமோதான்)- திருப்புகழ் 293 (சயிலாங்கனை).

தலைப்புச் சொற்கள்

சிவபெருமான் உபதேசம் ஐம்பூதங்கள் அகங்காரம் கரணம் அருள் வேண்டாமை வரம்
திருவடி சரணம் திருமால் பொது கலப்பு

413

பொது

தனதன தானத் தானன தனதன தானத் தானன
தனதன தானத் தானன தனதான

முருகம யூரச் சேவக சரவண ஏனற் பூதரி
முகுளப டீரக் கோமள முலைமீதே
முழுகிய காதற் காழுக பதிபசு பாசத் தீர்வினை
முதியபு ராரிக் கோதிய குருவேயென்
ஹுகியு மாடிப் பாடியு மிருகழல் நாடிச் சூடியு
முணர்வினொ டூடிக் கூடியும் வழிபாடுற்
ஹலகினொ ராசைப் பாடற் நிலைபெறு ஞானத் தாலினி
யுனதடி யாரைச் சேர்வது மொருநாளே
மருகனெ னாமற் சூழ்கொலை கருதிய மாமப் பாதகன்
வரவிடு மாயப் பேய்முலை பருகாமேல்
வருமத யானைக் கோடவை திருகிவி ளாவிற் காய்கனி
மதுகையில் வீழ்ச் சாடிய சதமாபுட்
பொருதிரு கோரப் பாரிய மருதிடை போயப் போதொரு
சகடுதை யாமற் போர்செய்து விளையாடிப்
பொதுவியர் சேரிக் கேவளர் புயல்மரு காவஜ் ராயுத
புரமதில் மாபுத் தேளிர்கள் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

முருக மயூர சேவக சரவண ஏனல் பூ தரி
முகுள படீர கோமள முலை மீதே

முழுசுய காதல் காமுக பதி பசு பாச தீர் வினை
முதிய புராரிக்கு ஓதிய குரு என்று

உருகியும் ஆடி பாடியும் இரு கழல் நாடி தூடியும்
உணர்வினொடு ஊடி கூடியும் வழி பாடு உற்று

உலகினோர் ஆசை பாடு அற நிலை பெறும் ஞானத்தால் இனி
உனது அடியாரை சேர்வதும் ஒரு நாளே

மருகன் எ(ன்)னாமல் தூழ் கொலை கருதிய மாம பாதகன்
வர விடு மாய பேய் முலை பருகா மேல்

வரும் மத யானை கோடு அவை திருகி விளாவி காய் கனி
மதுகையில் வீழ் சாடி அ சதம் மா புள்

பொருது இரு கோர பாரிய மறுது இடை போய் அப்போது ஒரு
சகடு உதையா மல் போர் செய்து விளையாடி

பொதுவியர் சேரிக்கே வளர் புயல் மருகா வஜ்ராயுத
புரம் அதில் மா புத்தேளிர்கள் பெருமானே.

பத உரை

முருக = முருகனே. மயூர சேவக = மயிலேறும்
வலிமையாளனே. சரவண = சரவணபவனே. ஏனல் = தினை
விளைந்த. பூதரி = மலைப் பெண் வள்ளியின். முகுள =
அரும்புற்றதும். பஹு = சந்தனம் அணிந்ததும். கோமள =
அழகுடையதுமாகிய. முலை மீதே = கொங்கையின் மேல்.

முழுகிய = முழுகிய. காதல் காமுக = ஆசை கொண்டவனே. பதி
= கடவுள். பசு = உயிர். பாசம் = தளை இவைகளின். தீர் வினை =
முடிவான உட்பொருளை. முதிய = பழைய. புராரிக்கு = திரிபுரம்
அழித்த சிவபெருமானுக்கு. ஓதிய = உபதேசம் செய்த. குருவே

என்று = குருநாதரே என்று துதித்து.

உருகியும் = மனம் உருகியும். ஆடிப் பாடியும் = ஆடியும் பாடியும். இரு கழல் நாடி = உனது இரு திருவடிகளை நாடியும். தூடியும் = அவற்றைத் தலையில் தூடியும். உணர்வினோடு ஊடி = ஞான உணர்ச்சியோடு பிணங்கியும். கூடியும் = இணங்கியும். வழி பாடு உற்று = வழி பாடு செய்து.

உலகினோர் ஆசைப் பாடு அற = உலக ஆசைபாடுகள் அற்றுப் போக. நிலை பெறு = நிலையான. ஞானத்தால் = ஞானத்துடன். இனி = இனி மேல். உனது அடியாரைச் சேர்வதும் = உன் அடியார்களைச் சேர்வதும். ஒரு நாளே = ஒரு நாள் உண்டாகுமோ?

மருகன் என்னாமல் = (சகோதரி தேவகியின் மகன்) என்று கருதாமல். தூழ் கொலை கருதிய = தூழ்ச்சியுடன் அந்த மருகனைக் கொல்ல எண்ணிய. மாமப் பாதகன் = மாமனாம் பாவியாகிய (கம்சன்). வரவிடு = அனுப்பி வைத்த. மாயப் பேய் முலை = மாயத்தில் வல்ல பேயின் கொங்கையை. பருகா = உண்டும். மேல் = பின்னும்.

வரும் மத யானை = (கொல்ல) வந்த மத யானையாகிய குவலாய பீடத்தின். கோடு அவை திருகி = தந்தங்களைத் திருகிப் பறித்தும். விளாவில் = விளா மரத்தில். காய் கனி = காய்களும் கனிகளும். மதுகையில் = தனது வன்மையால். வீழ்ச் சாடிய = விழும்படிச் செய்த. அ = அந்த. சதம் = இறகுகளை உடைய. மா = பெரிய. புள் = கொக்காகிய பறவையுடன்.

பொருது = சண்டை செய்து (அதன் வாயைப் பிளந்தும்). இரு கோர = இரண்டு கொடுமை வாய்ந்த. பாரிய = பருத்த. மருது

இடை போய் = மருத மரங்களுக்கு இடையில் தவழ்ந்து சென்று (அம்மரங்களை முறித்தும்). அப்போது = அந் நிகழ்ச்சியுடன். ஒரு சகடு உதையா = ஒரு வண்டியை உதைத்தும். மற்றோர் செய்து விளையாடி = மல்லர்களுடன் போர் செய்து.

பொதுவியர் = இடையர்களின். சேரிக்கே வளர் = சேரியில் வளர்ந்த. புயல் = மேக வர்ணனாகிய திருமாலின். மருகா = மருகனே. வஜ்ராயுத = குலிசாயுதம் ஏந்திய இந்திரனின். புரம் அதில் = ஊராகிய பொன்னுலகத்தில். மா புத்தேளிகள் = சிறந்த தேவர்களின். பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

மருகனே. மயில் ஏறும் வீரனே. சரவணபவனே. தினை விளையும் மலை நாட்டில் வாழ்ந்த குறப் பெண் வள்ளியின் அழகிய கொங்கைகளின் மேல் ஆசை வைத்த காமுகனே. பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றின் உட்பொருளைத் திரி புரம் எரித்த சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்த குருநாதனே. இவ்வாறு எல்லாம் துதித்தும், மனம் உருகி ஆடியும், பாடியும், உன் திருவடிகளை நாடியும், துடியும், ஞான உணர்ச்சியுடன் பிணங்கியும், இணங்கியும், உலக ஆசைகள் அற்றுப் போக, நிலையான ஞானத்துடன் உன் அடியார்களுடன் சேரும்படியான பாக்கியத்தை அடையும் நாள் எனக்குக் கிட்டுமோ?

தன்னுடைய சகோதாரியின் மகன் என்று கூடக் கருதாது, சூழ்ச்சி செய்து கொல்ல எண்ணிய மாமனாகிய கம்சன் அனுப்பிய மாயமான பேயின் முலைகளை உண்டும், குவலயம் என்னும் மத யானையின் தந்தங்களைத் திருகிப் பறித்தும், விளா மரத்தின் காய், கனிகளை விழச் செய்தும், தன்னைத் தாக்கிய பெரிய கொக்கின் வாயைப் பிளந்தும், இரு மருத மரங்களின் இடையே தவழ்ந்து என்று அம் மரங்களை முறித்தும், வண்டியை உதைத்து மற்றோர் செய்தும் திருவிளையாடல்களைச் செய்த திருமாலின் மருகனே. குலிசாயுதம் ஏந்திய இந்திரன் ஊராகிய பொன்னுலகில் இருக்கும் தேவர்களின் பெருமானே. உன் அடியாருடன் நான் சேர்ந்து நன்னெறியில்

ஒழுக அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பேய் முலை பருகா.....

(அலகையெள வென்றுங் கொன்றுங் துண்டந் துண்டஞ்

செயுமரி)....திருப்புகழ் (குன்றுங்குன்று).

(பேழ்வாய் வேதா ளம்பகடைப்பகு

வாய் நீள் மானாளும் சரளத்தொடு

பேயானாள் போர் வென்றி)....திருப்புகழ் (நேசாசாரா).

(பேய்மகள் கொங்கை நஞ்சுண்ட

பிள்ளை பரிசிது வென்றால்)....பெரிய திருமொழி 3.3.2.

ஆ. யானைக் கோடவை திருகி...

(வாரண இரண்டு கோடொடிய வென்ற நெடியோனாம்)....திருப்புகழ் (சீயுதிர).

இ. விளாவிற் காய் கனி மதுகையில் வீழ்ச் சாடிய....

கண்ணனை கொல்ல கம்ஸன் அனுப்பிய கபித்தாசுரன் விளா மர உருவத்துடன் வந்தான்.

மற்றொரு அசுரன் கன்றின் உருவத்துடன் பசுக் கூட்டத்தில் கலந்து நின்றான். இதை

அறிந்த கண்ணன் அந்த இரண்டு அசுரர்களையும் கொன்றார்.

(கன்றின் உருவாகி மேய் புலத்தே வந்த கள்ள அசுரன் தன்னை

சென்று பிடித்துச் சிறுக் கைகளாலே விளங்காய் எறிந்தான்)....பெரியாழ்வார் திருமொழி

3.3.7.

ஈ. மருதிடை போய் அப்போது...

(பரிவொடு மகிழ்ந்தி றைஞ்சு மருதிடை தவழ்ந்து நின்ற

பரமபத நண்பர்)...திருப்புகழ் (மருமலரின).

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி வள்ளி பதி பசு பாசம் ஞானம் அடியார் திருவடி பக்தி திருமால் இந்திரன்

திருவிளையாடல்கள் தேவர்

414

பொது

தனன தந்தன தாத்தன தந்தன
 தனன தந்தன தாத்தன தந்தன
 தனன தந்தன தாத்தன தந்தன தனதான

முனைய ழிந்தது மேட்டிடு லைந்தது
 வயது சென்றது வாய்ப்ப லுதிர்ந்தது
 முதுகு வெஞ்சிலை காட்டிவ ளைந்தது ப்ரமையான
 முகம ழிந்தது நோக்குமி ருண்டது
 இருமல் வந்தது தூக்கமொ ழிந்தது
 மொழித ளர்ந்தது நாக்குவி ழுந்தது அறிவேபோய்
 நினைவ யர்ந்தது நீட்டல் முடங்கலு
 மவச மும்பல ஏக்கமு முந்தின
 நெறிம றந்தது மூப்புமு திர்ந்தது பலநோயும்
 நிலுவை கொண்டது பாய்க்கிடை கண்டது
 சலம லங்களி னாற்றமெ ழுந்தது
 நிமிஷ மிங்கினி யாச்சுதென் முன்பினி தருள்வாயே
 இனைய இந்திர னேற்றமு மண்டர்கள்
 தலமு மங்கிட வோட்டியி ருஞ்சிறை
 யிடுமி டும்புள ராக்கதர் தங்களில் வெகுகோடி
 எதிர்பொ ரும்படி போர்க்குளெ திர்ந்தவர்
 தசைசி ரங்களு நாற்றிசை சிந்திட
 இடிமு ழங்கிய வேற்படை யொன்றனை யெறிவோனே
 தினைவ னங்கினி காத்தச வுந்தரி
 அருகு சென்றடி போற்றிம ணஞ்செய்து
 செகம றிந்திட வாழ்க்கைபு றிந்திடு மிளையோனே
 திரிபு ரம்பொடி யாக்கிய சங்கரர்
 குமர கந்தப ராக்ரம செந்தமிழ்
 தெளிவு கொண்டடி யார்க்குவி ளம்பிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

முனை அழிந்தது மேட்டி குலைந்தது
வயது சென்றது வாய் பல் உதிர்ந்தது
முதுகு வெம் சிலை காட்டி வளைந்தது ப்ரபையான

முகம் அழிந்தது நோக்கும் இருண்டது
இருமல் வந்தது தூக்கம் ஒழிந்தது
மொழி தளர்ந்தது நாக்கு விழுந்தது அறிவே போய்

நினைவு அயர்ந்தது நீட்டல் முடங்கலும்
அவசமும் பல ஏக்கமும் முந்தின
நெறி மறந்தது மூப்பும் முதிர்ந்தது பல நோயும்

நிலுவை கொண்டது பாய்க்கிடை கண்டது
சல மலங்களின் நாற்றம் எழுந்தது
நிமிஷம் இங்கு இனி ஆச்சுது என் முன்பு இனிது அருள்வாயே

இந்திரன் இனைய ஏற்றமும் அண்டர்கள்
தலமும் மங்கிட ஓட்டி இரும் சிறை
இடும் இடும்பு உள்ள ராக்கதர் தங்களில் வெகு கோடி

எதிர் பொரும் படி போர்க்குள் எதிர்ந்தவர்
தசை சிரங்களும் நால் திசை சிந்திட
இடி முழங்கிய வேல் படை ஒன்றனை எறிவோனே

தினை வனம் கிளி காத்த சவுந்தரி
அருகு சென்று அடி போற்றி மணம் செய்து
செகம் அறிந்திட வாழ்க்கை புரிந்திடும் இளையோனே

திரி புரம் பொடி ஆக்கிய சங்கரர்
குமர கந்த பராக்ரம செம் தமிழ்
தெளிவு கொண்டு அடியார்க்கு விளம்பிய பெருமானே.

பத உரை

முனை அழிந்தது = துணிவு அழிந்து போயிற்று. மேட்டி = (இருந்த) ஆணவம். குலைந்தது = தொலைந்து போயிற்று. வயது சென்றது = வயது ஏறிவிட்டது. வாய்ப்பல் உதிர்ந்தது = வாயில் இருந்த பற்கள் உதிர்ந்து போயின. முதுகு வெம் சிலை காட்டி = முதுகு நன்றாய் வளைந்த வில் என்று சொல்லும்படி. வளைந்தது = வளைந்து போய் விட்டது. ப்ரபையான = ஒளி வீசு நேர் நின்ற.

முகம் அழிந்தது = முகம் ஒளி மழுங்கி விட்டது. நோக்கும் இருண்டது = கண் பார்வையும் இருள் அடைந்தது. இருமல் வந்தது = இருமல் வந்து விட்டது. தூக்கம் ஒழிந்தது = தூக்கம் ஒழிந்து விட்டது. மொழி தளர்ந்தது = பேச்சும் தளர்ந்து சோர்வடைந்து விட்டது. நாக்கு விழுந்தது = பேச்சுக்குத் தடையாய். அறிவே போய் = அறிவு கெட்டுப் போய்.

நினைவு அயர்ந்தது = ஞாபகம் என்பது சோர்வடைந்தது. நீட்டல் = (கை, கால்களை) நீட்டலும். முடங்கலும் = மடக்குவதும் ஆகி. அவசமும் = மயக்கமும். பல ஏக்கமும் = பல விதமான கவலைகளும். முந்தின = முற்பட்டன. நெறி மறந்தது = ஒழிக்க நெறியும் மறந்து போய் விட்டது. மூப்பு முதிர்ந்தது = கிழத் தன்மை முற்றி விட்டது. பல நோயும் = பல விதமான நோய்களும்.

நிலுவை கொண்டது = நிலையாகப் பிடித்து நின்றன. பாய்க்கிடை கண்டது = பாயில் படுக்கை விடாது பிடித்துக் கொண்டது. சல மலங்களின் நாற்றம் = மூத்திரம், மலம் ஆகியவைகளின் துர் நாற்றம். எழுந்தது = எழுந்து விட்டது. நிமிஷம் = ஒரே நிமிடம் தான். இங்கு இனி = இங்கு அவ்வளவு தான். என் முன்பு = என்று உலகோர் பேசுவதற்கு முன்பாக. இனிது அருள்வாயே = நான் சுகம்

பெறும்படி அருள் புரிவாயாக.

இந்திரன் இனைய = இந்திரன் வருத்தம் உற. ஏற்றமும் = (அவனுடைய) மேன்மையும். அண்டர்கள் தலமும் = தேவர்களின் பொன்னுலகமும். மங்கிட = ஒளி இழந்து போய் மங்கும்படி. ஓட்டி = அவர்களை வெருட்டி ஓட்டிவிட்டு. இரும் சிறை இடும் = அவர்களைப் பெரிய சிறையில் அடைவித்த. இடும்பு உள்ள = கொடுஞ் செயலைக் கொண்ட. ராக்கதர் தங்களில் = அரக்கர்களின். வெகு கோடி = பல கோடியர்.

எதிர் பொரும்படி = நேரே சண்டை செய்ய. போர்க்குள் எதிர்ந்தவர் = போரில் எதிர்த்தவர்களின். தசை சிரங்களும் = சதையும் தலைகளும். நாற்றிசை சிந்திட = நாலா திசைகளிலும் சிதறிச் சிந்த. இடி முழங்கிய = இடி போல் ஒலித்த. வேற் படை ஒன்றனை = வேலாயுதமாகிய ஒப்பற்ற ஒரு படையை. எறிவோனே = செலுத்தியவனே.

தினை வனம் கிளி = தினைப் புனத்தில் கிளிகள் வராமல். காத்த = காவல் புரிந்த. சவுந்தரி = அழகியாகிய வள்ளியின். அருகு சென்று = அருகில் போய். அடி போற்றி = அவளுடைய பாதங்களை வணங்கி. மணம் செய்து = திருமணம் புரிந்து. செகம் அறிந்திட = உலகலொம் அறிய. வாழ்க்கை புரிந்திடும் இளையோனே = அவளுடன் வாழ்க்கை நடத்திய இளையோனே.

திரிபுரம் = முப்புரங்களை. பொடி ஆக்கிய சங்கரர் = பொடி செய்த சங்கரனின். குமர = புதல்வனே. கந்த = கந்தனே. பராக்ரம = வலிமையாளனே. செந்தமிழ் தெளிவு கொண்டு = செந்தமிழைத் தெளிவுடன். அடியார்க்கு விளம்பிய பெருமானே = அடியார்களுக்குப் போதித்த பெருமானே.

சுருக்க உரை

மனத் துணிவும் ஆணவமும் அழிந்து, வயது முதிர்ந்து, பற்கள் உதிர்ந்து, முதுகு வில்லைப் போல் வளைந்து, முகம் ஒளி குறைந்து, இருமல் மிகுந்து, தூக்கம் ஒழிந்து, பேச்சு தளர்ந்து, நாக்குழறி, அறிவு கெட்டு, மறதி அதிகரித்து, கை, கால்கள் நீட்டவும் மடக்கவும் முடியாமல், பல விதமான நோய்களும் பீடித்து, மல சலங்களின் நாற்றம் எழிந்து, முடிவு இது தான் என்று உலகோர் சொல்லுவதற்கு முன்பாக நான் சுகம் பெறும்படி அருள் புரிவாயாக.

இந்திரன் வருத்தம் உறவும், அவனுடைய பொன்னுலகம் அழிவுறவும் தேவர்களைச் சிறையில் வைத்து, கொடுந் தொழில் புரிந்த அசுரர்களில் பல கோடியர் நேரே எதிர்த்துப் போர் செய்ய அவர்களின் சதையும், தலைகளும் சிதற வேற்படையைச் செலுத்தியவனே. தினைப் புனத்தில் கிளிகள் வராமல் காவல் புரிந்த வள்ளியை அணுகி, அவள் பாதங்களை வணங்கி, அவளை மணம் புரிந்து வாழ்க்கை நடத்திய இளையோனே. திரிபுரங்களை எரித்த சங்கரனின் குமரனே. செந்தமிழைத் தெளிவுடன் அடியார்களுக்குப் போதித்த பெருமானே. நான் முதுமை எய்தி, நோயால் வருந்தி இறப்பதற்கு முன் எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இப்பாடல் அருணகிரி நாதரின் இலக்கிய மாண்புக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். சொற்சுவையும் பொருட் சுவையும் நிறைந்த பாடல் இது. முருகன் அவருக்கு அளித்த அருள் பேற்றை கீழ்க் கண்ட திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் காணலாம்.

(இணையடிகள் பாடி வாழஎ

னஞ்சிற் செஞ்சொற் றருளாயே)... (அருணமணி).

(பொற்பு மியல்புதுமை யாகப் பாடப் புகல்வாயே)...(முத்துமணி)

(எனக்கெற்பு பொருட்டங்கத்

தொடுக்குஞ் செற் றமிழ்த்தந்திப் படியாள்வாய்)...(பருத்தந்தத்தி).

ஆ. நாக்கு விழுந்தது அறிவேபோய்....

(சொல் தளர்ந்து கோலுன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப்

பல கழன்று பண்டம் பழிகாறும்)....நாலடியார் 2.3.

இ. செகமறிந்திட வாழ்க்கை புரிந்திடும் இளையோனே...

(கந்தனோர் தருவதாகி, வல்லியர் கிரியை ஞான வல்லியின்
கிளையாய்ச் சூழப் பல்லுயிர்க் கருளைப் பூத்துப் பவநெறி
காத்திட்டன்பர் எல்லவர் தமக்கும் முத்தி இருங்கனி உதவும் என்றும்)....கந்த புராணம்
6.24.258.

ஈ செந்தமிழை தெளிவுடன் அடியார்களுக்கு விளக்கிய பெருமானே
முருகன் அகத்தியர், சிகண்டி முனிவர் போன்ற பலருக்கும் செந்தமிழின் அரிய
நுட்பங்களை விளக்கினார். அருணகிரியாருக்கும் இந்த அரிய பேறு கிடைத்தது. தலை
நாளில் பரமேத்தி அன்புற உபதேசப் பொருள் ஊட்டி முத்தமிழ் ஊட்டி – திருப்புகழ்
தலை நாளில்)

415

பொது

தானா தனதன தானா தனதன
தானா தனதன தனதான

மூலா நிலமதின் மேலே மனதுறு
மோகா டவிசுடர் தனைநாடி
மோனா நிலைதனை நானா வகையிலு
மோதா நெறிமுறை முதல்கூறும்
லீலா விதமுன தாலே கதிபெறு
நேமா ரகசிய வுபதேசம்
நீடு ழிதனிலை வாடா மணியொளி
நீதா மலமது தருவாயே
நாலா ருசியமு தாலே திருமறை
நாலா யதுசெப மணிமாலை
சூலா திபர்சிவ ஞானார் யமனுதை
காலார் தரவரு குருநாதா
தோதீ திருதிரு தீதீ செகசெக
சோதீ நடமிடு பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மூலா நிலம் அதின் மேலே மனது உறு

மோக அடவி சுடர் தனை நாடி

மோனா நிலை தனை நானா வகையிலும்

ஓதா நெறி முறை முதல் கூறும்

லீலாவிதம் உனதாலே கதி பெற

நேமா ரகசிய உபதேசம்

நீடுழி தன் நிலை வாடா மணி ஒளி

நீதா பலம் அது தருவாயே

நாலா ருசி அமுதாலே திருமறை

நாலாய் அது செபம் மணி மாலை

நாடு ஆய் தவர் இடர் கேடா அரி அரி

நாராயணர் திரு மருகோனே

சூல அதிபர் சிவ ஞானார் யமன் உதை

காலார் தர வரு(ம்) குருநாதா

தோதீ திகுதிரு தீதீ செகசெக

சோதீ நடமிடும் பெருமானே.

பத உரை

மனது உறு - மனத்தில் பொருந்திய. மோக அடவி = ஆசை என்கின்ற காடு (வேறு வழியில் செல்லாது). மூலா நிலம் அதின் மேலே = மூலாதார நிலைக்கு மேல் உள்ள (விநாயகர் முதல், மேலே சுவாதிஷ்டானம், மணி பூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ருத்திரன், ஆஞ்ஞை முதலிய ஆதாரங்களில் உள்ள பிரமன், விஷ்ணு, ருத்திரன், சதாசிவம் ஆகிய மூர்த்திகளின் திருக்கோயில்களைத் தாண்டி). சுடர் தனை நாடி = நல்ல சுடர் தோற்றமுற (யோக வழியில்) நாடி.

மோனா நிலை தனை = மௌன நிலையை. நானா வகையிலும் = பல வகையாலும். ஓதா = கற்று. நெறி முறை = நன்னெறி முறை வழி முதலானவற்றை. முதல் கூறும் = முதலில் காட்டுகின்ற.

லீலாவிதம் = உனது திருவிளையாடல்களின் உண்மை நிலையை. உனதாலே = உன்னுடைய திருவருளாலே. கதி பெற = நான் உய்யுமாறு. நேமா = நியமம் வாய்ந்த. ரகசிய உபதேசம் = ரகசிய உபதேசத்தைத் (தருவாயே).

நீடுழி = நீண்ட ஊழி காலத்தும். தன் நிலை வாடா = தனது நிலை வாடாத. மணி ஒளி = சுயம் பிரகாச மணிச்சோதியே . நீதா = நீதிமானே. பலம் அது தருவாயே = பயன்தரத் தருவாயே.

நாலா ருசி அமுதாலே = பலவிதமான இன்பச் சுவை அமுதம் பருகிய உணர்ச்சியால். திருமறை நாலாய் அது = அழகிய வேதங்கள் நான்கினையும். செப மணி மாலை = செப மாலை கொண்டு.

நாடு ஆய் = நாடி ஆராய்கின்ற. தவர் = தவத்தினர்களுடைய. இடர் கேடா = துன்பங்களை அழிப்பவனே. அரி அரி நாராயணர் = அரி அரி என்று ஓதப்படும் திருமால். திரு = இலக்குமி இவர்களின். மருகோனே = மருகனே.

சூல அதிபர் = சூல ஆயுதம் ஏந்தியவர். சிவ ஞானார் = சிவ மனத்தினர். யமன் உதை = யமனை உதைத்த. காலர் = திருவடியினர். தர = தந்தருள. வரும் = வந்த. குருநாதா = குருநாதரே.

தோதீநடமிடு = தோதீ முதலான ஒலிகளோடு நடனம் செய்கின்ற. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

மனத்தில் பொருந்திய ஆசை என்னும் காடு, வேறு வழியில் செல்லாது அடக்கி, யோக வழியில் நின்று, மூலாதார நிலைக்கு மேல் உள்ள மற்ற ஆதாரங்களையும் கடந்து, சோதி ஒளியாகிய உன்னை நாடி, மவுன நிலையை பல வகையாலும் கற்று, நன்னெறி காட்டும் உனது திருவிளையாடல்களை உன் திருவருளால் ஆராய்ந்து, நான் நற்கதியைப் பெற வேண்டிய ஒழுங்கான ரகசிய உபதேசத்தை எனக்குப் பயன்படுமாறு தந்தருளுக.

ஊழி காலத்திலும் தன் நிலை வாடாத ஒளி வீசும் மணிச் சோதியே. நீதிமானே. உபதேச மொழியைத் தருவாயாக. பல விதமான இன்பச் சுவையைப் பருகிய உணர்வால், நான்கு மறைகளையும் செப மாலை கொண்டு ஆய்கின்ற தவசிகளின் இடர்களை அழிப்பவனே. திருமால், இலக்குமி இவர்களின் மருகனே. யமனைக் காலால் உதைத்த சிவபெருமான் அருளிய குருநாதரே. தோதீ என நடமிடும் பெருமானே. எனக்கு உபதேசம் செய்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நானா வகையிலும் ஓதா நெறி முறை....

(நாலாரு மாக மத்தி னூலாய ஞான முத்தி நாடேறு நானு ரைத்த நெறியாக)....திருப்புகழ் (நாவேறுபாம).

ஆ. மூலா நிலமதின் மேலே மனதுறு....

(மூலங்கிள ரோருரு வாய் நடு நாலங்குல மேனடு வேரிடை மூள்புங்கலை நாடியொ டாடிய முதல்வேர்கள்)....திருப்புகழ் (மூலங்கிள).

இ. மணியொளி நீதா...

(மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்)....கந்தர் அனுபூதி 51.

(ஜோதி யிற்ஜக ஜோதீ மஹாதெவர் தம்பிரானே)...திருப்புகழ் (ஓதுமுத்தமிழ்).

தலைப்புச் சொற்கள்

யோகம் ஆசை புலனடக்கம் சோதி மவுனம் நெறி உபதேசம் வேதம் திருமால்
திருவடி அருள் குருநாதர் நடனம் அடியார் சிவன்

416

பொது

தான தனதனன தான தாத்தன
தான தனதனன தான தாத்தன
தான தனதனன தான தாத்தன தனதான

மோது மறலியொரு கோடி வேற்படை
கூடி முடுகியெம தாவி பாழ்த்திட
மோக முடையவெகு மாதர் கூட்டமு மயலாரும்
மூளு மளவில்விசை மேல்வி ழாப்பரி
தாப முடனும்விழி நீர்கொ ளாக்கொடு
மோக வினையில்நெடு நாளின் மூத்தவ ரினையோர்கள்
ஏது கருமமிவர் சாவெ னாச்சிலர்
கூடி நடவுமிடு காடெ னாக்கடி
தேழு நரகினிடை வீழ்மெ னாப்பொறி யறுபாவி
ஏழு புவனமிகு வான நாட்டவர்
தூழு முநிவர்கிளை தாமு மேத்திட
ஈச னருள்குமர வேத மார்த்தெழு வருவாயே
தூது பொருதரும னாடு தோற்றிரு
வாறு வருஷம்வன வாச மேற்றியல்
தோகை யுடனுமெவி ராட ராச்சிய முறைநாளிற்
தூறை நிரைகொடவ ரேக மீட்டெதி
ராளு முரிமைதரு மாறு கேட்டொரு
தூது செலஅடுவ லாண்மை தாக்குவ னெனமீள்
வாது சமர்திருத ரான ராட்டிர
ராஜ குமரர்துரி யோத னாற்பிறர்
மாள நிருபரொடு சேனை தூட்பட வரிசாப

வாகை விஜயனடல் வாசி பூட்டிய

தேரை முடுகுநெடு மால்ப ராக்ரம

மாயன் மருகஅமர் நாடார் பார்த்திப

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மோது மறலி ஒரு கோடி வேல் படை

கூடி முடுகி எமது ஆவி பாழ்த்திட

மோகம் உடைய வெகு மாதர் கூட்டமும் அயலாரும்

மூளும் அளவில் விசை மேல் விழா

பரிதாபமுடனும் விழி நீர் கொளா கொடு

மோக வினையில் நெடு நாளின் மூத்தவர் இளையோர்கள்

ஏது கருமம் இவர் சாவு எனா சிலர்

கூடி நடவும் இடு காடு எனா கடிது

ஏழு நரகின் இடை வீழும் என பொறுயறு பாவி

ஏழு புவனம் மிகு வான நாட்டவர்

தூழும் முநிவர் கிளை தாமும் ஏத்திட

ஈசன் அருள் குமர வேதம் ஆர்த்து எழ வருவாயே

தூது பொரு தருமன் நாடு தோற்று இரு

ஆறு வருஷம் வன வாசம் ஏற்று இயல்

தோகை உடனும் விராட ராச்சியம் உறை நாளில்

தூறை நிரை கொடு அவர் ஏக மீட்டு எதிர்

ஆளும் உரிமை தருமாறு கேட்டு ஒரு

தூது செல அடு வல் ஆண்மை தாக்குவன் என் மீள

வாது சமர் திருதரானராட்டிர

ராஜ குமரர் துரியோதனால் பிறர்

மாள நிருபரொடு சேனை தூட்பட வரி சாப

வாகை விஜயன் அடல் வாசி பூட்டிய
தேரை முடுகி நெடு மால் பராக்ரம
மாயன் மருக அமர் நாடர் பார்த்திப பெருமானே.

பத உரை

மோது மறலி = தாக்குகின்ற யமன். ஒரு = தனது ஒப்பற்ற. கோடி
வேல் படை = கூரிய வேற்படையுடன். கூடி முடுகி = வேகமாக
வந்து. எமது ஆவி = எனது உயிரை. பாழ்த்திட = (உடலினின்றும்)
பிரிக்க. மோகம் உடைய = (என் மேல்) ஆசை கொண்டிருந்த.
வெகு மாதர் கூட்டமும் = பல மாதர்களின் கூட்டமும். அயலாரும்
பிறரும்.

மூளும் அளவில் = (துக்கம்) மூண்டு எழுந்தவுடன். விசை =
வேகத்துடன். மேல் விழா = மேலே விழுந்து. பரிதாபமுடனும் =
இரக்கத்துடனே. விழி நீர்க் கொளா = கண்ணீர் கொண்டு நிற்க.
கொடு = கொடிய. மோக வினையில் = உலக மயக்கத்தின்
காரணமாக. நெடு நாளின் = பல நாள். மூத்தவர் இளையோர்கள் =
மூத்தவர்களும், இளைமையானவர்களும்.

ஏது கருமம் இவர் சாவு எனா = இவர் இறந்ததற்கு என்ன
காரணம் என்ற விசாரணை பிறவாத வகைக்கும். சிலர் கூடி
நடவும் = பிணத்துக்குப் பின் சிலர் கூடி நடவுங்கள். இடு காடு
எனா = சுடு காட்டுக்கு என்று சிலர் கூறாத வகைக்கும். கடிது =
(இவனை) விரைவாக. ஏழு நரகினிடை = ஏழு நரகினிடையே.
வீழும் எனா = வீழ்த்துங்கள் என்று. பொறியறு பாவி = (இவன்)
புலன்களை நல்ல வழியில் செலுத்தாத பாவி (என்று யம புரியில்
கூறாத வகைக்கும்).

ஏழு புவனம் = ஏழு உலகங்களும். மிக = சிறந்த. வான நாட்டவர் = தேவ உலகோரும். சூழும் = சூழ்ந்துள்ள. முனிவர் கிளை தாமும் = முனிவர் கூட்டங்களும். ஏத்திட = போற்றி நிற்க. ஈசன் அருள் குமர = சிவபெருமான் அருளிய குமரனே. வேதம் ஆர்த்து எழ = வேதம் ஒலித்து எழ. வருவாயே = எழுந்தருள்வாயே.

சூது பொரு = சூதாட்டம் ஆடிய. தருமன் = தரும ராஜர். நாடு தோற்று = தன் நாட்டை இழந்து. இரு ஆறு வருஷம் = பன்னிரண்டு ஆண்டுகள். வன வாசம் ஏற்று = காட்டில் வாழும் வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொண்டு. இயல் தோகையுடனுமே = உழவலன்பும் உடைய மயில் போன்ற துரோபதையுடன். விராட ராச்சியம் உறை நாளில் = விராட அரசனுடைய நாட்டில் காலம் கழித்து வந்த நாளில்.

நிரை = பசுக்களை. சூறை கொடு = கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு. அவர் ஏக = துரியோதனாதியர் செல்ல. மீட்டு = அப்பசுக்களை மீட்டு. எதிர் = எதிர்ச் சென்று. ஆளும் உரிமை = அரசாட்சி உரிமையை. தருமாறு = தரும்படி. கேட்டு = கேட்க. ஒரு = ஒப்பற்ற. தூது செல = தூதை அனுப்ப. அடு வல் ஆண்மை = போருக்கு உரிய வலிய ஆண்மையோடு. தாக்குவன் என = தாக்குதலை ஒழிய (அரசுரிமையைத் தரமாட்டேன்) என்று துரியோதனன் கூற. மீள = தூதினின்றும் மீளவும்.

வாது = தர்க்கித்து. சமர் = போருக்கு வந்த. திருதரானராட்டிர ராஜ குமரர் = திருதராஷ்டிர ராஜனுடைய குமாரர்களான. துரியோதனாற் பிறர் = துரியோதனனும் அவன் தம்பிகளும். மாள = இறந்து பட. நிருபரோடு = பிற அரசர்களோடும். சேனை தூள் பட = சேனைகள் எல்லாம் தூளாக. வரி = கட்டப்பட்ட. சாபம் = வில்லினால் வரும்.

வாகை = வெற்றியைக் கொண்ட. விஜயன் = அருச்சுனனுடைய. அடல் = வலிய. வாசி பூட்டிய = குதிரைகள் பூட்டிய. தேரை = இரதத்தை. முடுகு = செலுத்திய. நெடுமால் = பெரிய திருமால். பராக்ரம மாயன் = வல்லமை பொருந்திய மாயோனின். மருக = மருகனே. அமர் நாடர் = விண்ணுலகத்தோருக்கு. பார்த்திப = அரசராகிய. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

தாக்கும் யமன் தனது கூரிய வேற்படையுடன் வேகமாக வந்து என் உயிரை உடலிருந்து பிரிக்க, என் மேல் ஆசை கொண்டிருந்த மாதர்கள் துக்கம் மிகுந்து, கண்ணீர் விட்டு இரக்கத்துடன் நிற்க, முத்தவர்களும் இளையராக உள்ளவர்களும், இவன் இறக்க என்ன காரணம் என்று கேட்பதற்கு முன், சுடு காட்டுக்குச் சீக்கிரம் எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று சிலர் கேட்பதற்கு முன், இவனை ஏழு நரகில் வீழ்த்துங்கள் என்று கூறுவதற்கு முன், தேவர்களும், முனிவர்களும் சூழ வந்து போற்றி நிற்க, சிவ பெருமான் அருளிய குருமூர்த்தியே. வேதம் ஒலிக்க எழுந்தருள்வாயாக.

சூதாட்டம் ஆடிய தருமர், தன் நாட்டை இழந்து, பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வன வாசம் செய்ய மேற்கொண்டு, திரௌபதையுடன் விராட நாட்டில் காலம் கழித்து வந்த நாளில், துரியோதனன் முதலானோர் பசுக் கூட்டங்களைக் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு போக, அப்பசுக்களை மீட்டு, ஒப்பற்ற தூதுவனை அனுப்பித், தமக்கு அரசு உரிமையாக் கேட்க, அதை மறுத்து போருக்கு வந்த துரியோதனனும், அவன் தம்பிகளும், சேனைகளும் தூளாகச் செய்து வெற்றி அடைந்த அருச்சுனனுடைய தேரைச் செலுத்திய திருமாலின் மருகனே. தேவர்கள் பெருமானே. வேதங்கள் ஒலிக்க என் முன்னே எழுந்தருள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இப்பாடலில் பாரதக் கதையின் சுருக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆ. ஏழு நரகினிடை வீழ்...

(எரிவாய் நரகில் புகுதா தபடிக்
கிருபா தமெனக் கருள்வாயே)...திருப்புகழ் (அரக்கார்நல).
கும்பியிலே விழுந்திட – திருப்புகழ் மூல மந்திரம்

[(ஏழு நரகங்கள் - கூடசாலம், கும்பி பாகம், அள்ளல், அதோ கதி, ஆர்வம், பூதி, செந்து. பாவிகளை தூளையில் சுடுவது போல வாட்டும் நரகம் கும்பி பாகம். இவற்றின் உட்பிரிவுகள் நூற்றுக் கணக்கானவை. உதாரணமாக, ரௌரவம் - பிறன் பொருட்களைக் கவர்ந்தோர் ரூறு எனும் மிருகங்களால் தண்டிக்கப் படுவர். வைதரணி சீழ் ரத்தம் ஓடும் நதி. உலகில் கோ தானம் செய்பவர்களை ஒரு பசு வந்து அக்கரைக்குக் கொண்டு செல்லும். இது எல்லாம் புராண கற்பனை என்று எண்ண வேண்டாம் அவை உண்மையே என்று ஆன்றோர் பலர் எச்சரித்து இருக்கிறார்கள். எரிவாய் நரக குழியும் துயரும், விடாய்ப்பட கூற்றுவன் ஊருக்குச் செல்ல வழியும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவற்கே - கந்தர் அலங்காரம். கொல்லிடு கொல்லிடு குத்தென்று எனக் கூறிய மாக்களை வல்லிடுக் காலர் வலிக் கயிற்றால் கட்டி செல்லிடு நில் என்று தீ வாய் நரகிடை நில் அடும் என்று நிறுத்துவர் தாமே - திருமந்திரம்.) - நடராஜன்]

தலைப்புச் சொற்கள்

யமன் இறப்பு நரகம் பாவி முனிவர் சிவன் வேதம் பாரதம் திருமால் அருச்சுனன் காட்சி

417

பொது

தானந் தனதன தானந் தனதன
தானந் தனதன தனதான

வாதந் தலைவலி சூலம் பெருவயி
றாகும் பிணியிவை யணுகாதே
மாயம் பொதிதரு காயந் தனின்மிசை
வாழுங் கருவழி மருவாதே
ஓதம் பெறுகடல் மோதும் திரையது
போலும் பிறவியி லுழலாதே
ஓதும் பலஅடி யாருங் கதிபெற
யானுன் கழலிணை பெறுவேனோ
கீதம் புகழிசை நாதங் கனிவொடு
வேதங் கிளர்தர மொழிவார்தம்
கேடின் பெருவலி மாளும் படியவ
ரோடுங் கெழுமுத லுடையோனே
வேதந் தொழுதிரு மாலும் பிரமனு
மேவும் பதமுடை விறல்வீரா
மேல்வந் தெதிர்பொரு சூரன் பொடிபட
வேல்கொண் டமர்செய்த பெருமாளே.

பதம் பிரித்தல்

வாதம் தலை வலி சூலம் பெரு வயிறு
ஆகும் பிணி இவை அணுகாதே
மாயம் பொதி தரு காயம் தனின் மிசை
வாழும் கரு வழி மருவாதே
ஓதம் பெறு கடல் மோதும் திரை அது
யான் உன் கழல் இணை பெறுவேனோ

கீதம் புகழ் இசை நாதம் கனிவோடு
வேதம் கிளர் தர மொழிவார் தம்

கேடின் பெரு வலி மாளும் படி அவரோடும்
கெழுமுதல் உடையோனே

வேதம் தொழு திரு மாலும் பிரமனும்
மேவும் பதம் உடை விறல் வீரா

மேல் வந்து எதிர் பொரு தூரன் பொடி பட
வேல் கொண்டு அமர் செய்த பெருமானே.

பத உரை

வாதம் = வாயு சம்பந்தமான நோய்கள். தலைவலி = தலைவலி.
தூலம் = தூலை நோய். பெரு வயிறு = மகோதரம் என்ற வயிற்றில்
நீர் தேக்க நோய். ஆகும் = ஆகிய. பிணி இவை = நோய்களாகிய
இவை ஒன்றும். அணுகாதே = என்னை அணுகாமலும்.

மாயம் = அஞ்ஞானம். பொதி தரு = நிரம்பி உள்ள. காயம் தனில்
மிசை = உடல் கொண்டு. வாழும் = வாழும்படி. கரு வழி =
கருவின் வழி ஒன்றும். மருவாதே = என்னைச் சேராமலும்.

ஓதம் பெறு = வெள்ளமாய் நிறைந்து நிற்கும். கடல் = கடலின்.
மோதும் = மேலும் மேலும் வீசுகின்ற. திரை அது போலும் =
அலைகள் போல். பிறவியில் = பல பிறப்புக்களில். உழலாதே =
நான் அலைச்சல் உறாமல்.

ஓதும் = (உனது திருப்புகழை) ஓதும். பல அடியாரும் = பல
அடியார்களும். கதி பெற = நற் கதி அடையவும். யான் உன் கழல்
இணை = நான் உனது திருவடி இணைகளை. பெறுவேனோ =

பெறுவேனோ?

கீதம் = இசை இன்பமும். புகழ் இசை நாதம் = உன் புகழைச் சொல்லுகின்ற ஓசை இன்பமும். கனிவோடு = பக்தியோடு. வேதம் = வேத வாக்கியங்களை. கிளர் தர = நன்கு விளங்கும்படி. மொழிவார் தம் = ஒதுபவர்களுடைய.

கேடின் = கேட்டினை விளைக்கும் (ஊழ்வினையின்). பெருவலி = திண்மை. மாளும்படி = (அவர்களைப் பீடிக்காது) ஒழியும்படி. அவரோடும் = அவர்களோடு (எப்போதும்). கெழுமுதல் = பொருந்தி உடனிருந்து காக்கும் திருவருளை. உடையவனே = உடையவனே.

வேதம் தொழும் திருமாலும் = வேதங்கள் தொழுகின்ற திருமாலும். பிரமனும் = பிரமனும். மேவும் = விரும்புகின்ற. பதம் உடை = திருவடிகளை உடைய. விறல் வீரா = வெற்றி வீரனே.

மேல் வந்து எதிர் = மேலெழுந்து வந்து போர் செய்த. தூரன் பொடிபட = தூரன் பொடியாகும்படி. வேல் கொண்டு அமர் செய்த = வேலாயுதத்தைக் கொண்டு சண்டை செய்த. பெருமாளே = பெருமாளே.

சுருக்க உரை

வாதம், தலைவலி, சூலம், மகோதரம் முதலிய நோய்கள் என்னை அணுகாமலும், அஞ்ஞானம் நிறைந்த உடல் எடுத்து வாழும்படி விடும் கருவின் வழி என்னைச் சேராமலும், கடல் அலைகளைப் போல் அடுத்து அடுத்து நான் பல பிறவிகளை எடுத்து அலைச்சல் உறாமலும், உனது திருப்புகழை ஒது அடியார்கள் நற்கதி அடையவும் நான் உன் திருவடிகளைப் பெறுவேனோ?

இசையோடும், பக்தியோடும் வேத வாக்கியங்களை நன்கு விளங்கும் படியும்

ஓதுபவர்களுடைய ஊழ் வினைகள் அவர்களைப் பீடிக்காமல் தவிர்க்கும் உனது திருவடிகளை உடையவனே. வேதங்கள் தொழும் திருமாலும், பிரமனும் விரும்பும் திருவடிகளை உடைய வெற்றி வீரனே. மேல் எழுந்து போருக்கு வந்த தூரன் பொடியாகும்படி வேலைச் செலுத்திப் போர் புரிந்தவனே. என் பிறவிகள் ஒழிய உன் திருவடிகளைப் பெறுவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கீதம் புகழ் இசை நாதம் கனிவொடு...

இறைவன் புகழை இசையோடு பாடுவதை எல்லா சமயங்களும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு மரபாகும்.

(பண் ஒன்ற இசை பாடும் அடியார்கள் குடி ஆக

மண் இன்றி விண் கொடுக்கும் மணி கண்டன் மருவுமிடம்)....சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2.43.8.

(நாலு வேதம் ஓதலார்கள் நந்துணை என்றிறைஞ்ச

...சிரபுரம் மேயவனே)....சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.47.9.

ஆ. வேல் கொண்டு அமர் செய்த பெருமானே....

தீயும்பவனமும் என்ற பாடலில் வாள் கொண்டு அமர் செய்த பெருமானே என வருவதால், முருகவேள், வேலாலும், வாளாலும் தூரனுடன் போர் செய்தார் என்பது விளங்கும்.

தலைப்புச் சொற்கள்

நோய்கள் பிறவி வினை திருப்புகழ் ஓதுதல் அடியார் திருவடி அஞ்ஞானம் அருள் வேதம் திருமால் பிரமன் தூரன் வேல்

418

பொது

தானான தானன

தந்ததானா

வாரிமீ தேயெழு

திங்களாலே

மாரவே னேவிய

அம்பினாலே

பாரெலா மேசிய

பண்பினாலே

பாவியே னாவிம

யங்கலாமோ

சூரனீள் மாற்புதொ

ளைந்தவேலா

சோதியே தோகைய

மர்ந்தகோவே

மூரிமால் யானைம

ணந்தமார்பா

மூவர்தே வாதிகள்

தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

வாரி மீதே எழு திங்களாலே

மார வேள் ஏவிய அம்பினாலே

பார் எ(ல்)லாம் ஏசிய பண்பினாலே

பாவியேன் ஆவி மயங்கலாமோ

சூரன் நீள் மாற்பு தொளைந்த வேலா

சோதியே தோகை அமர்ந்த கோவே

மூரி மால் யானை மணந்த மார்பா

மூவர் தேவாதிகள் தம்பிரானே.

பத உரை

வாரி மீது எழும் = கடல் மீது எழுகின்ற. திங்களாலும் =

நிலவாலும். மார வேள் = மன்மதன். ஏவிய = செலுத்திய. அம்பினாலும் = அம்பாலும்.

பார் எல்லம் = உலகிலுள்ளோர் யாவரும். ஏசிய = இகழ்ந்து பேசிய. பண்பினாலே = செய்கையாலும். பாவியேன் = பாவியாகிய எனது. ஆவி = உயிர். மயங்கலாமோ = நிலை அழியலாமோ?

தூரன் நீள் மார்பு = தூரனுடைய பெரிய மார்பை. தொளைந்த வேலா = தொளை செய்த வேலனே. சோதியே = சோதியே. தோகை அமர்ந்த வேலா = மயில் மீது வீற்றிருக்கும் அரசனே.

மூரி = பெருமையும். மால் = (உன் மீது) ஆசை கொண்டிருந்த. யானை = தேவ சேனையை. மணந்த மார்பா = மணந்த திருமார்பனே. மூவர் = பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மூவர்களுக்கும் (பெருமானே). தேவாதிகள் தம்பிரானே = தேவர்களின் தலைவனே.

சுருக்க உரை

கடல் மேல் எழுகின்ற நிலவாலும், மன்மதன் ஏவும் அம்பாலும், உலகில் உள்ளோர் யாவரும் இகழ்ந்து பேசும் செய்கையாலும், பாவியாகிய என் மனம் நிலை அழியலாமோ?

தூரனுடைய பெரிய மார்பைத் தொளைத்தவனே. சோதியே. மயில் மேல் வீற்றிருப்பவனே. மும்மூர்த்திகளுக்கும் பெருமானே. தேவர்களின் தலைவனே. பெண்ணாசையால் பாவியாகிய நான் நிலை குலையலாமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பாவியேன் ஆவி மயங்கலாமோ....

காமத்தை வளர்ப்பன = நிலவு, மன்மதன் பாணங்கள், மாதர் வசை. இவற்றைத்

தெருவினில் நடவா என்னும் பாடலில் காணலாம்.

தலைப்புச் சொற்கள்

பெண்ணாசை மதன் அகப்பொருள் பாவி தூரன் வேள் மயில் தேவசேனை
மும்மூர்த்திகள் தேவர்கள் தம்பிரான்

419

பொது

தானத் தத்தத் தத்தன தத்தத் தனதான

வானப் புக்குப் பற்றும ருத்துக்	கனல்மேவு
மாயத் தெற்றிப் பொய்க்குடி லொக்கப்	பிறவாதே
ஞானச் சித்தித் சித்திர நித்தத்	தமிழாலுன்
நாமத் தைக்கற் றுப்புகழ் கைக்குப்	புரிவாயே
கானக் கொச்சைச் சொற்குற விக்குக்	கடவோனே
காதிக் கொற்றப் பொற்குல வெற்பைப்	பொருமவேலா
தேனைத் தத்தச் சுற்றிய செச்சைத்	தொடையோனே
தேவச் சொர்க்கச் சக்கிர வர்த்திப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வான் அப்பு கு பற்று மருத்து கனல் மேவு
மாய தெற்றி பொய் குடில் ஒக்க பிறவாதே

ஞான சித்தி சித்திர நித்தம் தமிழால் உன்
நாமத்தை கற்று புகழ்கைக்கு புரிவாயே

கான கொச்சை சொல் குறவிக்கு கடவோனே
காதி கொற்ற பொன் குல வெற்பை பொரும் வேலா

தேனை தத்த சுற்றிய செச்சை தொடையோனே
தேவ சொர்க்க சக்கிரவர்த்தி பெருமானே.

பத உரை

வான் = ஆகாயம். அப்பு = நீர். கு = மண். பற்று = இவையுடன் கூடிய. மருத்து = காற்று. கனல் = தீ. மேவி = (ஆகிய பஞ்ச பூதங்கள்) சேர்ந்துள்ள.

மாய = நிலை இல்லாத. தெற்றி = ஒரு கட்டடமாகிய. பொய்க் குடில் ஒக்க = பொய்த் தோற்றமான இந்த உடலுடன். பிறவாதே = பிறவாமல்.

ஞானச் சித்தி = ஞானம் கைகூட. சித்திர = அழகுள்ள. நித்தம் = அழியாததான. தமிழால் உன் = தமிழ் கொண்டு. நாமத்தை = (முருகன், குமரன், குகன்) என்னும் உன் நாமங்களை. கற்றுப் புகழ்கைக்கு = கற்றுப் புகழ்வதற்கு. புரிவாயே = அருள் புரிவாயாக.

கான = காட்டில் வசித்தவளும். கொச்சைச் சொல் = திருந்தாத பேச்சை உடையவளும் ஆகிய. குறவிக்கு = வேடப் பெண்ணாகிய வள்ளிக்கு. கடவோனே = கடமைப் பட்டிருப்பவனே.

கொற்றம் = வெற்றி பெற்றிருந்ததும். பொன் குல வெற்பை = பொன் மயமாக இருந்ததுமான கிரவுஞ்ச மலையை. காதி = கூறு செய்து. பொரும் வேலா = சண்டை செய்த வேலனே.

தேனை = வண்டுகளை. தத்தி = தாவிக் குதிக்கும்படி. சுற்றிய = வைத்துச் சுற்றி அணியப்பட்ட. செச்சைத் தொடையோனே = வெட்சி மாலை அணிந்தவனே.

தேவச் சொர்க்க = தேவர்கள் வாழும் பொன்னுலகில். சக்கிரவர்த்திப் பெருமானே = சக்ரவர்த்திப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பஞ்ச பூதங்கள் சேர்ந்துள்ள, மாயம் நிறைந்த இவ்வுடம்புடன் இனி நான் பிறவாமல், ஞானம் சித்திக்க, அழிவில்லாத தமிழைக் கொண்டு, உனது நாமங்கள் பலவற்றைக் கற்று, உனது புகழ் பாடுவதற்கு அருள் புரிவாயக.

காட்டில் வசித்தவளும், திருந்தாத பேச்சை உடையவளுமான வள்ளிக்குக் கடமைப் பட்டவனே. வெற்றி பெற்றிருந்ததும், பொன் மயமாக இருந்ததுமான கிரவுஞ்ச மலையைக் கூறு செய்தவனே. வண்டுகள் தாவிக் குதிக்கும் வெட்சி மாலைகளை அணிபவனே. பொன்னுலகத்தில் விளங்கும் சக்கிரவர்த்தி பெருமானே. தமிழில் உன் நாமங்களைப் பாட அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தமிழால் உன் நாமத்தைக் கற்றுப் புகழ்கைக்கு....

(கனத்த செந்தமி ழால்நினை யேதின

நினைக்க வந்தரு வாயுன தாரருள்)....திருப்புகழ் (மனத்திரை).

(சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுஞ்செஞ் சேவலுஞ் செந்தமிழாற்

பகரார்வம் ஈ).....கந்தர் அலங்காரம் 52.

ஆ. கொச்சைச் சொற் குறவிக்குக் கடவோனே....

வள்ளியை ஆட்கொள்ள முருக வேள் கடமைப் பட்டிருந்தார்.

(கவர்பூ வடிவாள் குறமா துடன்மால்

கடனா மெனவே அணைமார்பா)....திருப்புகழ் (சிவமாதுடனே).

மனம், மொழி, மெய்களால் தன்னையே நினைந்து தவப் பணி பூண்டிருந்த வள்ளியைப் புரத்தல் தணிகை நாயகருக்குக் கடமை என்று முருக வேள் உணர்ந்தார்.

(முகமாய மிட்ட குறமாதி னுக்கு

முலைமேல ணைக்க வரு நீதா)...திருப்புகழ் (செகமாயை). (நீதி = கடன்).

தலைப்புச் சொற்கள்

பஞ்ச பூதங்கள் உடல் பிறப்பு ஞானம் தமிழ் நாமம் அருள் வள்ளி கடன் அசுரர் வேல் தேவர்

420

பொது

தானன தந்தன தாத்தன தானன தந்தன தாத்தன
தானன தந்தன தாத்தன தனதான

வேடர்செ முந்தினை காத்திதண் மீதிலி ருந்தபி ராட்டிவி
லோசன அம்புக ளாற்செயல் தடுமாறி
மேனித ளர்ந்துரு காப்பரி தாபமு டன்புன மேற்றிரு
வேளைபு குந்தப ராக்ரம மதுபாடி
நாடறி யும்படி கூப்பிடு நாவலர் தங்களை யார்ப்பதி
னாலகு கங்களு மேத்திய இருதாளில்
நாறுக டம்பணி யாப்பரி வோடுபு ரந்தப ராக்ரம
நாடஅ ருத்தவம் வாய்ப்பது மொருநாளே
ஆடக மந்தர நீர்க்கசை யாமலு ரம்பெற நாட்டியொ
ராயிர வெம்பகு வாய்ப்பணி கயிறாக
ஆழிக டைந்தமு தாக்கிய நேகர்பெ ரும்பசி தீர்த்தரு
ளாயனு மன்றெயில் தீப்பட அதிபார
வாடைநெ டுங்கிரி கோட்டிய வீரனு மெம்பர மாற்றிய
வாழ்வென வஞ்சக ராக்ஷதர் குலமான
வாசவன் வன்சிறை மீட்டவ னூரும டங்கலு மீட்டவன்
வானுல குங்குடி யேற்றிய பெருமாளே.

பதம் பிரித்தல்

வேடர் செழும் தினை காத்து இதண் மீதில் இருந்த பிராட்டி
லோசன அம்புகளால் செயல் தடுமாறி

மேனி தளர்ந்து உருகா பரிதாபமுடன் புனம் மேல் திரு
வேளை புகுந்த பராக்ரமம் அது பாடி

நாடு அறியும்படி கூப்பிடு நாவலர் தம் களை ஆர்

பதினாலு உலகங்களும் ஏத்திய இரு தாளில்

நாறு கடம்பு அணியா பரிவோடு புரந்த பராக்ரம

நாட அரு தவம் வாய்ப்பதும் ஒரு நாளே

ஆடகம் மந்தர நீர்க்கு அசையாமல் உரம் பெற நாட்டி

ஒரு ஆயிரம் வெம் பகுவாய் பணி கயிறாக

ஆழி கடைந்து அமுது ஆக்கி அநேகர் பெரும் பசி தீர்த்து அருள்

ஆயனும் அன்று எயில் தீப்பட அதி பார

வாடை நெடும் கிரி கோட்டிய வீரனும் எம் பரம் மாற்றிய

வாழ்வு என வஞ்சக ராக்ஷதர் குலம் மாள

வாசவன் சிறை மீட்டி அவன் ஊரும் அடங்கலும் மீட்டவன்

வான் உலகு குடி ஏற்றிய பெருமானே.

பத உரை

வேடர் = வேடர்களுடைய. செழும் தினை காத்து = செழுமை வாய்ந்த தினைப் புனத்தைக் காத்து. இதண் மீதில் இருந்த = (அங்கு) பரண் மீது இருந்த. பிராட்டி = வள்ளி தேவியின். லோசனம் = கண்கள் என்னும். அம்புகளால் = அம்புகள் பாய்வதால். செயல் தடுமாறி = (வள்ளியை வசப்படுத்த இன்னது செய்வது என்று தெரியாமல்) தடுமாற்றம் அடைந்து.

மேனி தளர்ந்து = உடல் சோர்வு அடைந்து. உருகா = மனம் உருகி. பரிதாபமுடன் = பரிதாபிக்கத் தக்க நிலையில். புனம் மேல் = தினைப் புனத்தின் அருகே. திரு வேளை = தக்க சமயம் பார்த்து. புகுந்த = உள்ளே புகுந்த. பராக்ரமம் அது பாடி = திறமையைக் கவிகளில் அமைத்துப் பாடி.

நாடு அறியும்படி = உலகத்தோர் (உனது கருணையை) அறிந்து உய்யும்படி. கூப்பிடு = (தங்கள் கவிகள் மூலம்) ஓலமிட்டு உரைக்கின்ற. நாவலர் தம் = நாவல்ல புலவர்களை. ஆர் = கட்டி வசீகரிக்கும். பதினாலு உலகங்களும் = பதினான்கு உலகில் உள்ளோரும். ஏத்திய = போற்றும். இரு தாளில் = உனது இரண்டு திருவடிகளில்.

நாறும் = நறு மணம் வீசும். கடப்பு அணியா = கடப்ப மாலையை அணிந்து. பரிவோடு புரந்த = அன்புடன் காக்கின்ற. பராக்ரம = உனது திறமையை. நாட = ஆய்ந்து அறிய. அரும் தவம் = அருமையான தவச் செயல். வாய்ப்பதும் ஒரு நாளே = அடியேனுக்கும் கூடும்படியான ஒரு நாள் கிட்டுமோ?

ஆடக மந்தர = பொன் மயமான மந்தர மலையை. நீர்க்கு = கடல் நீரில். அசையாமல் = அசையாதபடி. உரம் பெற = பலமாக. நாட்டி = (மத்தாகப்) பொருத்தி வைத்து. ஒரு = ஒப்பற்ற. ஆயிரம் வெம் = ஆயிரக் கணக்கான கொடிய தடிய. பகுவாய் = பிளவான நாக்குகளை உடைய. பணி = பாம்பாகிய ஆதிசேடனை. கயிறாக = (மத்தின்) கயிறாகச் சுற்றி.

ஆழி கடைந்து = கடலைக் கடைந்து. அமுது ஆக்கி = அமுதத்தை வரவழைத்து. அநேக = பல (தேவர்களுடைய). பெரும் பசி தீர்த்து = பெரிய பசியை நீக்கி. அருள் = அருளிய. ஆயன் = திருமாலும். அன்று = முன்பு. எயில் = முப்புரங்களும். தீப்பட = தீயில் அழிய. அதி பார = அதிக பாரமானதும்.

வாடை = வடக்கே உள்ளதுமான. நெடும் கிரி = பெரிய மேரு மலையை. கோட்டிய = (வில்லாக) வளைத்த. வீரனும் = வீரனுமாகிய சிவபெருமானும். எம்பரம் மாற்றிய = எங்களுக்கும்

மேற்பட்ட பர தத்துவத்தை உடைய. வாழ்வு என = செல்வன் என்று (போற்றவும்). வஞ்சக ராக்ஷதர் = வஞ்சக அரக்கர்களின். குலம் மாள = கூட்டம் அழியவும்.

வாசவன் = இந்திரனை. வன் சிறை = வலிய சிறையினின்றும். மீட்டு = விடுவித்து. அவன் ஊரும் = அவன் ஊராகிய பொன்னுலகத்தையும். அடங்கலும் = மற்றும் செல்வங்களையும். மீட்டு = மீட்டுத் தந்து. அவன் வானுலகும் = அவனுடைய விண்ணுலகத்தில். குடி ஏற்றிய பெருமானே = குடி ஏற்றி வைத்த பெருமானே.

சுருக்க உரை

வேடர்களின் செழுமை வாய்ந்த தினைப் புனத்தில் பரண் மீது இருந்த வள்ளியைத் தன் வசப்படுத்த வழி தெரியாமல் தடுமாற்றம் உற்று, உடல் சோர்ந்து, மனம் உருகி, சமயம் பார்த்து அந்தப் புனத்தில் புகுந்த உனது திறத்தைப் புகழ்ந்து, கவிகளில் அமைத்துப் பாடும் நாவலர்களுடைய பிறப்புக்களைத் தீர்த்து, உனது இரு திருவடிகளில் அன்புடன் சேர்த்து, உன் அருளை நாடும் தவச் செயல் உண்டாகும் ஒரு நாள் எனக்குக் கிட்டுமோ?

மந்தர மலையை மத்தாகக் கடலில் நட்டு, ஆதிசேடனைக் கயிறாகச் சுற்றிக், கடலைக் கடைந்து அமுதத்தை வரவழைத்து, தேவர்கள் அனைவருடைய பசியை நீக்கிய திருமாலும், முப்புரங்களை எரித்தவனும், மேருவை வில்லாக வளைத்தவருமாகிய சிவபெருமானும் எங்களுக்குப் பர தத்துவத்தை அளித்த வாழ்வே என்று போற்றவும், அசுரர்கள் கூட்டம் அழியவும். இந்திரனுக்குப் பொன் உலகத்தையும். அவனுடைய செல்வங்களையும் மீட்டுக் கொடுத்து, அவனை விண்ணுலகத்தில் குடி ஏற்றிய பெருமானே. உன் புகழ் பாடும் அருந் தவத்தை எனக்கு அருள்வாயாக.

விரிவுரை குகமுநீ ரசபதி

ஒரு காலத்தில் எங்கும் அசுர ஆட்சி எழுந்தது. அதனால் வேள்விகள் அடங்கின.

இமையவர் அவிசை இழந்தனர். பசியோ பெரிதும் பாதித்தது. புனித மேனி குலைந்தது, உடலின் ஒளியும் ஒழித்து. விண்ணவர் பரிபவவிளைவு இது.

தேவர் சகாயம் இல்லாமையால், வானம் பெய்யலை மறந்தது. திரளும் பயிர்கள் தீய்ந்தன. பசுமை புற்கள் கரிந்தன. உணவின்றி பசுக்கள் முயங்கின. கண்ணீர் சிந்தின. கலங்கி நின்றன. மண்ணவர் அமுதை மறந்தனர். கடல் நிற வண்ணா, கோபாலா என்று கதறினர்.

காப்பு கடவுளான திருமால், அரிதுயில் நீங்கினார். கதறலை உணர்ந்தார். கடமையை நினைந்தார். எழுந்த மந்தர மலையை எடுத்தார், எதிரில் இருந்த பாற்கடலில் இட்டார். அதை ஆடாது அசையாத படி அழுத்தினார். 1000 வாய்ப் பாம்பை கடை கயிறு ஆக்கினார். கடலை கடைந்தார். தெளிந்த அமுதம் பிறந்தது. அசுரரை இயைத்தார். அதை அமரருக்கு அளித்தார். அதிர்த்த கொடும் பசி அடங்கியது. உம்பர் உலகம் உய்ந்தது. அவ்வளவு தானா?.

ஆதி மாதவர் அருட் கண்ணனாக அவனியில் உதித்தார். புனித ஆயர்குடியில் புகுந்தார். இன்பக் குழலை இசைத்தார். அந்த இனிய ஒலியால் தளர்ந்த பயிர்கள் தழைந்தன. எங்கும் பசுமை எழுந்தது. மேதகுபசுக்கள் மேய்ந்தன. உம்பர்கள் உலகம் உவந்தது. அதன் பயனாக, பெருகி கால மழை பெய்தது. சிறக்க விளைவுகள் செழித்தன. பசி தவிர்ந்து மானுட மக்கள் மகிழ்ந்தனர். படி அளக்கும் பரந்தாமர் இச் செயல்களால் பசி தவிர்த்த பெருமாள் ஆயினர்.

மற்றொரு சமயம் விஞ்ஞானத்தை அசுரர்கள் விருத்தி செய்தனர். மெய்ஞானத்தை மறந்தனர். அறிவால் எதையும் ஆளலாம் என்று அங்கலாய்த்தனர். பறக்கும் நகர்களைப் படைத்தனர். எண்ணிய போது அவைகள் எங்கும் ஏறி இறங்கின. அதன் கீழ் இருந்தவர் அதிர்ந்து நசங்கி அழிந்தனர். விண்ணில் இந்த விளைவு. மண்ணில் கோர மல்லாட்டம். பாதகமோ பெரிதும் வளர்ந்திருந்தது, இச்சூழ்நிலையால் இயங்க இயலாமல் கோள்கள் எங்கும் குமுறின. நாள் மீன்கள் வருந்தி நைந்தன. இயற்கை சிதைந்தது. செயற்கை சிரித்தது. எங்குமே இருள் எழுந்தது. எவரும் துன்பம் எய்தினர்.

அறிவின் முயல்வில் விஞ்ஞானம். அருளின் செயலில் மெய்ஞானம். அசுராவேச விஞ்ஞானத்தால் அமைதி குலைந்தது. ஆக்ரமிப்பு, கோர தாண்டவம் செய்து கொக்கரித்தது. அசுர விஷப்பூச்சிகளை அழித்து உயிர்களின் அயர்வை அகற்றும் ருத்திரர் இதை உணர்ந்தார். செயல் பட எழுந்தார். மேருவை எடுத்தார். வில்லாக வளைத்தார். பூமியைச் சுமக்கும் வாசகியை நாணாக பூட்டினார். அக்னி தத்துவத்தையே அம்பாக்கினார்.

மண்ணில், விண்ணில், பாதாளத்தில் கோட்டைகளைக் கட்டி பறந்த அசுர விஞ்ஞானிகள் இதை அறிந்தனர்., அஹ் ஹஹ்ஹா அஹ்ஹஹ்ஹா என்று ஆரவாரித்தனர். அது கண்ட ருத்திரர் முப்புரங்களை நோக்கி முறுவலித்தார். கோபக் கனல் நகையிலிருந்து கொப்பளித்தது.

அதனால் பொல்லாத முப்புரங்கள் பொரிந்து கரிந்தன. இதன் பின் நாட்கள், கோள்கள் நவை இன்றி நகர்ந்தன. அன்பர்கள் இவைகளை அறிந்னர். ஹூர ஹூர என்று போற்றி உள்ளம் புளகிதம் எய்தினர். தீய நினைவும், உதட்டுப் பசப்பும் கொடுமைச் செயலாகி குளம்பும். அதனிலிருந்து விஷப்பூச்சிகள் போல் அவுணர்கள் உதிப்பர். பாழும் அக்கிரமத்தைப் பரப்புவர். எங்கும் அதனால் இடர். எங்கும் கண்ணீர். சாதுக்கள் படும் சங்கடம் கண்டு உருத்திரரும் அச்சதரும் உறுத்தெழுவர். கவலைக்குறிய களைகளை களைந்து உயிர்களாகிய பயிர்கட்கு என்றும் உய்வு அளிப்பர். இச்சம்பவங்கள் இப்படி எத்தனையோ தரம் நிகழ்ந்துள.

விண், மண், பாதாளம் கொண்டது ஓர் அண்டம். போர் காலத்தில் மோசமான மாயையின் சக்தி பெற்ற மும் மலங்கள், மூன்று தலைமை அசுரராகி முளைத்தன. சூரபதுமன், சிங்க முகன், தாருகன் எனும் பெயரை இயன்றன. கம்பீரமான 1008 அண்டங்களை கை வசப்படுத்தின. பெரும் அசுராவேசத்தை பெருக்கின. 108 யுகம் வரை நைவிக்கும் அராஜக ஆட்சிநடத்தின. அண்டங்களின் அதிபர்கள் கலங்கினர். முடங்கி ஒடுங்கும் உயிர்களை காக்க முடியாமல் மாலும் ருத்திரரும் மயங்கினர். காக்கக் கடவிய நீ காவாது இருந்தக்கால் ஆர்க்குப் பரமாம் ஆறுமுகவா என்று அலறி உலகர் அழுதனர். விமல முருகா, வினயம் மிக்க அவர்கள் பிராத்தனைக்கு இரங்கி வெளிப்பட்டீர். வேலால் அவுணர்களை வென்றீர். அவர்களின் மன்னன் சூரனை மயில் ஊர்தி ஆக்கினீர். பதுமனை சேவல் கொடியாக்கி சிறக்க ஏந்தினீர். 1000 சிங்க முக அதிபன் ஒருவனை வரத தேவிக்கு வாகனமாக்கினீர். ஆனைமுக அசுராதிபனை ஹரிஹர புத்திரர் வாகனம் ஆகும்படி ஆக்கினீர். அதன் பின் உலகம் அமைதி அடைந்தது.

ஆழி கடைந்து, அமுதாக்கி அநேகர் பெரும் பசி தீர்த்தருள் ஆயனும், (ருத்திர) வீரனும் அணுகினர். அனைவரையும் காக்க முடியாமல் கலங்கினோம். எமது பொறுப்பை ஏற்றீர். பழுவைக் குறைத்தீர். வாழி குமரா, வாழி முருகா என்று வாழ்த்தினர்., பாலிக்கும் உமது பேரருள் மேலும் மேலும் வளர்ந்தது.

நெஞ்சில் வஞ்சம், வாக்கில் நஞ்சம் ஆன இரக்கமற்ற அரக்கரை அழித்தபின் விண்ணவரை சிறையிலிருந்து விடுவித்தீர். காமதேனுவுக்கு விடுதலை. ஐந்து பேர்கட்கு சுதந்திரம். இப்படி நிரந்தர இன்பம் எவர்க்கும் எவைக்கும் நிலைக்கச் செய்தீர். இந்திரன் ஆதியரை அவரவர் பதவியில் அமர்த்தினீர். எவர் குடிகளும்

இவைகளால் ஏற்றம் எய்தின. அதனை ஓர்ந்து குடியேற்றிய பெருமானே என்று வாயார உலகம் உம்மை வாழ்த்தியது.

இவ்வளவு தொல்லையும் விளைவது எதனால்? பிறந்தோர் உறுவதுபெருகிய துன்பம். பிறாவார் உறுவது பெரும் பேரின்பம். இது முதுமொழி. ஆன்மா பேதமை காரணமாக பிறக்கும். அதிர வரும் வினையை அனுபவிக்கும், நியதி என்றும் கடமையை நிறைவேற்றும். அதனால் ஆகாமியம் உரு ஆவதில்லை. அந்நிலையில் கசிந்து கசிந்து கடவுளைக் கருதும். பெருகி இச்செயல் பிறங்கும் நிலையில், ஜீவ சுபாவம் சிறிது சிறிதாக சிதறும். அப்பரிபாகத்தில். எங்கே சிவம்? எங்கே பரம்? என்று ஏமாந்து ஆன்மா எத்திசையும் நோக்கும். தாபம் பெருகி தவிக்கும். அதன் ஆர்வம் கண்ட பரம் , அந்த ஆன்மாவை ஆவலித்து அணுகும்.

ஆன்ம நோக்கம், அருள் நோக்கத்தை இப்படி சிறிது சிறிதாக ஈர்க்கும். அக்காலத்தில் உயிரின் சுபாவம் முழுதும் ஒழிய ஆடல் பலவும் காட்டும் அருள் இறைவன். ஜீவன் சேய், சிவம் தாய். ஒன்றை ஒன்று தழுவ, இடையில் எழுகிற பாடு பல. கிணற்றில் விழுந்த சேய் அம்மா அம்மா என்று முழுகி எழுந்து மொறுவும். அழைப்பின் அலறலை அறிந்த பின் அச்சேயை எடுக்க முயலும் அன்னையின் துடிப்பு நாம் அறிந்தது தான்.

அந்த நியாயம் போல் பிறவிக்கடலில் ஆழ்ந்து, வேடச் சேற்றில் அழுந்திய வள்ளியார், சேர்ந்த இடத்திற்கு ஏற்ற செய்கைகளைச் செய்தார். அவர் இதயம் மட்டும் குமரா, இறைவா, குகா என்று குமுறிக் கொண்டே இருந்தது. அதை அறிந்தீர். உலகத்தில் உடம்பில் நின்ற அந்த அபிமானம் நீங்க நினைத்து, அணு அணுவாக அவரை அணுகினீர். ஆள்பவனே ஆனாலும் அவ்வளவு எளிதாக ஓர் ஆன்மாவை ஆண்டு கொள்ளல் ஆவதில்லை. அது கருதி ஆடல் பலவும் நடத்தினீர்.

பரிதாபம் கொண்டு, காலம் பார்த்து, வேளை நோக்கி, சமயம் அறிந்து அவரை ஆட்கொண்ட உமது அருள் ஆற்றலை மாதவர் உள்ளம் மறந்தது இல்லையே. அவர்கள் வாணியைத் தம் நாவில் வாழ வைத்தவர்கள். அதனால் நாவலர் எனும் பெயரையும் எய்தினர். வேடர் செழுந்தினை காத்து, இதண் மீதில் இருந்த பிராட்டி விலோசன அம்புகளால் செயல்தடுமாறி , மேனி தளர்ந்து உருகா பரிதாபமுடன், புன மேல் திரு வேளை புகுந்த உமது பர ஆக்ரமத்தை வாயார பரிவு மிகுந்துபாடலாயினர்.

யோகஜீவனுக்கு சிவபோகம் ஊட்டுபவர் நீர். அதற்கு அடையாளமாக உமது திருவடிகளில் கடப்ப மலர் கமழ்கிறது. ஊன்றி அந்த அருமை உணர்ந்து 14 உலகங்களும் அத்திருவடிகளை ஏத்தி, போற்றி இறைஞ்சுகின்றன. வள்ளியார் திரு முன் திரு வேளை புகுந்த பராக்கிரமம்போல் அந்த அருளைப் பாடும் நாவலர்களையும் பரிவோடு புரந்தது உமது பராக்கிரமம்.

பரத்திற்கென ஜீவனை அக்கிரமித்துக் கொள்ளும் அந்நிலை பர ஆக்கிரமம் எனப்பெறும். அப்பராக்கிரமத்தை அடியேன் சதா எண்ணி இருக்கும் என்று வாய்க்குமோ? . அதை நாட அரும் தவம் வாய்ப்பதும் ஒரு நாளே, அரசே, துரையே, முருகா, என்று வீறிட்டு, வாழ்த்திட்டு விண்ணப்பித்த படி

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பரிவோடு புரந்த பராக்ரம...

(சேவலங் கொடியோன் காப்ப ஏம் வைகல் எய்தின்றால் உலகே)...குறுந்தொகை (கடவுள் வாழ்த்து).

ஆ. பராக்ரமம் அது பாடி நாடறியும்படி....

வள்ளிக்காக முருகவேள் காட்டிய திறமையை அருணகிரி நாதரே திருவகுப்பில் பாடியிருக்கின்றார்.

(மேவிய புனத்திதணில் ஓவியமெ னத்திகழு

மேதகு குறத்திதிரு வேளைக்காரனே)...திருவேளைக்காரன் வகுப்பு 4.32.

(வரிசிலை மலைக்குறவர் பரவிய புனத்திதணில்

மயிலென இருக்குமொரு வேடிச்சி காவலனே)....வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு 12.32.

தலைப்புச் சொற்கள்

வள்ளி கருணை கவி திருவடி நாவலர் தவம் அடியேன் திருமால் சிவன் பர தத்துவம் அசுரர் தேவர்

421

பொது

தான தத்தனா தானா தனாதன
தான தத்தனா தானா தனாதன
தான தத்தனா தானா தனாதன

தந்ததான

வேத வித்தகா சாமீ நமோநம
வேல்மி குத்தமா தூரா நமோநம
வீம சக்ரபூ காளா நமோநம
வீர பத்மசீர் பாதா நமோநம
நீல மிக்ககூ தாளா நமோநம
மேக மொத்தமா யூரா நமோநம
போத மொத்தபேர் போதா நமோநம
பூத மற்றுமே யானாய் நமோநம
பூர ணத்துளே வாழ்வாய் நமோநம
பூத ரத்தெலாம் வாழ்வாய் நமோநம
ஆறி ரட்டிநீள் தோளா நமோநம
பூஷ ணத்துமா மார்பா நமோநம
மீதி ருக்குநா மாதோ டுசேயிதழ்
மீதி ருக்குமே ரார்மா புலோமசை
வீர மிக்கஏழ் பேர்மா தர்நீடினம்
வேத வித்தகீ வீமா விராகிணி
வீறு மிக்கமா வீணா கரேமக
மேரு வுற்றுவாழ் சீரே சிவாதரெ
ஆதி சத்திசா மாதே விபார்வதி
நீலி துத்தியார் நீணா கபூஷணி
ஆயி நித்தியே கோட ரமாதவி
ஆர்யை பெற்றசீ ராளா நமோநம
தூரை யிட்டூநீள் பேரா நமோநம
ஆர ணத்தினார் வாழ்வே நமோநம

விந்துநாத

விண்டிடாத

துங்கமேவும்

புண்டரீக

நின்றுநாளும்

யங்கராகீ

என்றுதாழும்

தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

வேத வித்தகா சாமீ நமோநம
 வேல் மிகுத்த மா தூரா நமோநம
 வீம(ம்) சக்ர யூகாளா நமோநம விந்து நாத
 வீர பத்ம சீர் பாதா நமோநம
 நீல மிக்க கூதாளா நமோநம
 மேகம் ஒத்த மாயூரா நமோநம விண்டிடாத
 போத மொத்த பேர் போதா நமோநம
 பூதம் மற்றுமே ஆனாய் நமோநம
 பூரணத்துள்ளே வாழ்வாய் நமோநம துங்க மேவும்
 பூதரத்து எல்லாம் வாழ்வாய் நமோநம
 ஆறு இரட்டி நீள் தோளா நமோநம
 பூஷணத்து மா மார்பா நமோநம புண்டரீக
 மீது இருக்கு நா மாதோடு சேய் இதழ்
 மீது இருக்கும் ஏர் ஆர் மா புலோமசை
 வீர மிக்க ஏழ் பேர் மாதர் நீடு இனம் நின்று நாளும்
 வேத வித்தகி வீமா விராகிணி
 வீறு மிக்க மா வீணா கரே மகா
 மேரு உற்று வாழ் சீரே சிவாதரே அங்க ராகீ
 ஆதி சத்தி சாமா தேவி பார்வதி
 நீலி துத்தி ஆர் நீள் நாக பூஷணி
 ஆயி நித்தியே கோடீர மாதவி என்று தாமும்
 ஆர்யை பெற்ற சீராளா நமோநம
 தூரை அட்டு நீள் பேரா நமோநம
 ஆரணத்தினார் வாழ்வே நமோநம தம்பிரானே.

பத உரை

வேத வித்தகா = வேதத்தில் வல்ல பேரறிஞனே. சாமீ = சாமியே.
 நமோநம = உன்னை வணங்குகின்றேன், வணங்குகின்றேன். வேல்
 மிகுத்த = வேலயுதத்தைச் சிறப்புற ஏந்தும். மா = சிறந்த. தூரா =
 தூரனே. நமோநம = ----. வீமம் = அச்சம் தரக் கூடிய. சக்ர =
 சக்கர வடிவமாக அமைந்த. யுகாளா = படை வகுப்பை
 ஆண்டவனே. நமோநம = ---- விந்து நாத = (சிவபெருமானுடைய
 நவ பேத வடிவுகளில்) அருவத் திரு மேனியாகிய நாத
 விந்துவாகிய. வீர = வீரனே.

பத்ம சேர் = தாமரை போன்ற அழகுள்ள. பாதா = திருவடிகளை
 உடையவனே. நமோநம = -----, நீலம் மிக்க = நீல நிறம் கொண்ட.
 கூதாளா = கூதாளப் பூ மாலையனே. நமோநம = ----- மேகம் ஒத்த
 = மேக நிறம் கொண்ட. மாயூரா = மயில் வாகனனே. நமோநம = -
 ---- விண்டிடாத = வெளியே சொல்லுதற்கரிய.

போத = ஞான நிலையை. மொத்த பேர் = கூடினவர்களின். போதா
 = ஞானப் பொருளே. நமோநம = உன்னை வணங்குகின்றேன்,
 வணங்குகின்றேன். பூதம் = ஐந்து பூதங்களாய். மற்றுமே ஆனாய் =
 பிறவாகவும் விளங்குபவனே. நமோநம = உன்னை
 வணங்குகின்றேன், வணங்குகின்றேன். பூரணத்துளே வாழ்வாய் =
 பூரணப் பொருளாய் எல்லாமாய் வாழ்பவனே. நமோநம = உன்னை
 வணங்குகின்றேன், வணங்குகின்றேன். துங்க மேவும் = பரிசுத்தம்
 உள்ள.

பூதரத்து எல்லாம் வாழ்வாய் = மலைகளில் எல்லாம் வாழ்பவனே.
 நமோநம = -----, ஆறு இரட்டி = பன்னிரண்டு. நீள் தோளா =
 பெரிய தோள்களை உடையவனே. நமோநம = -----, பூஷணத்து =

ஆபரணங்கள் அணிந்த. மா = அழகிய. மார்பா = மார்பனே.
நமோநம = ----- புண்டரீக = (வெள்ளைத்) தாமரையின்.

மீது இருக்கும் = மேல் வீற்றிருக்கும். நா மாதோடு = கல்விக்குத்
தலைவியாகிய சரஸ்வதியுடன். சே இதழ் மீது இருக்கும் = சிவந்த
இதழ்களை உடைய செந்தாமரை மலர் மீது வீற்றிருக்கும். ஏர் ஆர்
= அழகு நிறைந்த. மா = இலக்குமியும். புலோமசை =
இந்திராணியும். வீர மிக்க = வீரம் மிகுந்த. ஏழ் பேர் மாதர் = சப்த
மாதர்களும். நீடு இனம் நிற்கும் = அவர்களுடன் கூடி நிற்கும்
எல்லாத் தெய்வ மகளிரும் எதிரே நின்று. நாளும் = நாள் தோறும்.

வேத வித்தக = வேத ஞானியே. வீமா = பயங்கரியே. விராகிணி =
பற்று அற்றவளே. வீறு மிக்க = சிறப்பு நிரம்ப உள்ள. மா =
அழகிய. வீணா கர = வீணையைக் கையில் ஏந்தியவளே. மக =
பெரிய. மேரு உற்று வாழ் = மேருவில் விளங்கி வாழும். சீரே =
சிறப்பை உடையவளே. சிவாதரே = சிவனுடைய உடலில் பங்கு
கொண்டவளே. அங்க ராகீ = பரிமளத் திரவியங்களைப்
பூசியுள்ளவளே.

ஆதி சத்தி = ஆதி சக்தியே. சாமா தேவி = சாம வேதம் போற்றும்
தேவியே. பார்வதி = உமையே. நீலி = பச்சை நிறம்
கொண்டவளே. துத்தி ஆர் = புள்ளிகள் நிறைந்த. நீள் நாக பூஷணி
= பெரிய பாம்புகளை அலங்காரமாக அணிந்தவளே. ஆயி = தாயே.
நித்தியே = என்றும் இருப்பவளே. கோடீர மாதவி = சடை உள்ள
துர்க்கா தேவி. என்று தாழும் = என்று கூறி வணங்கும்.

ஆர்யை பெற்ற = உயர்வான தேவி பெற்ற. சீராளனே =
அழகானவனே. நமோநம = -----, சூரை அட்டு = சூரனை வதைத்து.
நீள் பேரா = பெரும் புகழ் பெற்றவனே. நமோநம = -----.

ஆரணத்தினார் வாழ்வே = வேதம் கற்றவர்களின் செல்வமே.
நமோநம = ----- தம்பிரானே = தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

வேதம் வல்ல பேரறிவாளனே. வேலைச் சிறப்புடன் ஏந்தும் தூரனே. போரில் அச்சம் தரும் படை வகுப்பை ஆண்டவனே. சிவபெருமனுடைய வடிவங்களுள் அருவத் திருமேனியாகிய நாத விந்துவாகிய வீரனே. நீல நிறமான கூதளப் பூ மாலையோனே. மயில் வாகனனே. ஞானப் பொருளே. பஞ்ச பூதங்களையும் மற்ற பிறவாகவும் விளங்குபவனே. பூரணப் பொருளே. மலைகளில் வாழ்பவனே. ஆபரணங்கள் அணிந்த மார்பனே. உன்னை மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகின்றேன்.

வெள்ளைத் தாமரையில் வாழும் சரஸ்வதி, செந்தாமரையில் வாழும் இலக்குமி, இந்திராணி ஆகியோர்களும், சப்த மாதர்களும் தினமும், வேத ஞானியே, பயங்கரியே, அழகிய வீணையைக் கையில் ஏந்தியவளே, மேரு மலை போல் வாழும் சிறப்பை உடையவளே, சிவபெருமானுடைய உடலில் பங்கு கொண்டவளே, ஆதி சக்தியே, சாம வேதம் போற்றும் தேவியே, நீலியே, பாம்புகளை அலங்காரமாக அணிந்தவளே, என்றும் அழிவில்லாதாவளே என்று வணங்கும் உமா தேவி பெற்ற சீராளனே, உன்னை நான் பல முறை வணங்குகின்றேன். தூரனை வதைத்துப் பெரும் புகழ் பெற்றவனே. வேதம் கற்றோரின் செல்வமே. தம்பிரானே. உன்னை வணங்கிப் போற்றுகின்றேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வீம சக்ரயுகாளா....

யுகம் = படையின் அணி வகுப்பு. சக்ர வியுகம் = சக்கர வடிவமாகச் சேனையை ஒழுங்குபட நிறுத்தல்.

ஆ. தேவியைக் கலைமகள், திருமகள் ஆகியோர் போற்றுவது....

(தவள ரூப சரச்சு ரதி யிந்திரைதி புலோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர் சமுக சேவித துர்க்கை பயங்கரி)....திருப்புகழ் (குவளைபுச).

இ. விந்து நாத....

விந்து = சத்தி பேதம். நாதம் = சிவபேதம்.

(நாத விந்துக லாதி நமோநம)...திருப்புகழ் (நாதவிந்து).

ஈ. நமோநம....

நமோநம என்று வணங்குவதைக் கையாளும் சில பாடல்கள்.

(சத்தி பாணீ நமோநம, நாதவிந்துகலாதி, வேத வித்தகா, ஓது முத்தமிழ், போத நிர்க்குண,)

உ. சப்த மாதர்கள் - அபிராமி, மகேசரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி.

ஊ. வீணா கர தேவி கையில் வீணை உண்டு. இது விபஞ்சி எனப்படும். ஏழு தந்திகளை உடையது. கலை மகள் கையில் உள்ள வீணைக்கு ஒரு தந்தி அதற்கு கரவிந்தை எனப்படும். லக்ஷ்மியின் கையில் 5 தந்திகளை கொண்ட இருப்பது தான் “வீணை”.

தலைப்புச் சொற்கள்

வேதம் வேல் ஐம்பூதம் பூரணம் தத்துவம் கலைமகள் திருமகள் சிவன் உமை துதி தூரன் ஆரணம் பொது கலப்பு நமோநம சாமவேதம் இந்திராணி தந்ததான

முற்றும்